

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A romantic couple embracing at night. The woman has long, wavy blonde hair and is wearing a white shirt. The man is shirtless, showing his muscular back, and has a beard. They are in a close embrace, with the woman's hands resting on the man's shoulders and neck. The background is dark with palm trees and some blurred lights.

Cage

THE NEW BRADFORDS

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

TIA LOUISE

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

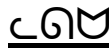
<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

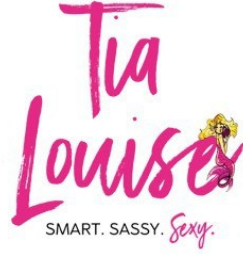

CAGE

YENİ BRADFORD'LAR

TIA LOUISE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

İÇİNDEKİLER

[Cage Çalma
Listesi](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Epilog](#)

[Pinch](#)

[Bölüm 1](#)

[Tia Louise'in
Kitapları Teşekkür
Yazar Hakkında](#)

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya kurgusal olarak kullanılmıştır. Gerçek olaylar, yerler veya kişilerle, hayatta olan veya olmayanlarla herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Cage

Telif hakkı © TLM Productions LLC, 2016
Amerika Birleşik Devletleri'nde
basılmıştır.

Kapak tasarımı Lori Jackson Design.
Fotoğraflar Wander Aguiar.

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncı ve yazarın önceden izni olmadan elektronik, fotokopi, mekanik veya başka herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya herhangi bir biçimde iletilemez.

KAFES

TIA LOUISE

Bazen kader bir işaret gönderir, bazen de tasmaını tutan seksi bir hokey oyuncusu ile bir kan köpeği gönderir ve onu senden uzaklaştırır.

Owen Stone sıradan bir **hokey oyuncusu** değildir. 1,88 metre boyunda, koyu saçlı, okyanus rengi gözlü ve kaslı bir **bekar babadır**. Ayrıca, yedi yaşındaki kızı, psişik kız kardeşı ve ona hayran olan kan köpeği için bir yuva bulmaya çalışan, son dakikada transfer olan bir oyuncudur. Doğal olarak, hokey yıldızı kuzenim ona bizimle birlikte yaşamayı önerir ve ben de iyi köpeklere karşı zaafım vardır.

Gina Bradford tam da zayıf noktamdan vurur. Bir kız için uzun boylu, çilek sarısı saçları, parlak yeşil gözleri ve tatlı bir gülümsemesi vardır. Aynı zamanda şampiyon bir köpek kuaförü, yargıç ve safkan bir gösteri pudelinin sahibidir, ki bu pudel aynı zamanda kötü şöhretli bir havlu hırsızdır.

Yeni takım arkadaşım, ekibime bir ev bulana kadar onların **ev arkadaşı** olmamı teklif ettiğinde, hayır demeliydim. En kötüsünü atlattım ve NHL'de **oynamak**

. Odak noktam maçları kazanmak ve kızıma bakmak,
romantizm *değil*.

Ta ki köpeklerimiz, tek amacı bizi bir araya getirmek olan
kader arkadaşları gibi davranmaya başlayana kadar. Ve bir
hayır kurumu takvimi bizi yakın çalışmaya zorladı. Ve bir
otoyol kazası bizi **tek odalı** bir otelde bir gecede mahsur
bıraktı... ve **sadece**
tek yatak.

Sadece bir kez olacağını söyledik. İkimiz de incinmiştik. Ama
bir kez asla yeterli olmaz.

Kızım onu çok seviyor ve hatta psişik yetenekleri olan kız
kardeşim bile hayallerimin kızının bir köpek tutacağını
öngörmüştü. Biraz inanç ve çok cesaret gerekiyor, ama
bulduğumuz şey bir kafesten daha fazlası. Aradığınızda bile
karşınıza çıkan bir aşk.

**(Cage, melankolik bir bekar baba, köpeklere/aşka
takıntılı bir FMC, oda arkadaşlarından sevgililere
dönüşen çift, yakın mesafe, "sadece bir kez", seçilmiş
aile ve bolca baharatlı eğlence içeren bir hokey
romantizmi. Aldatma, gerilim ve üçüncü perdede ayrılık
yok.)**

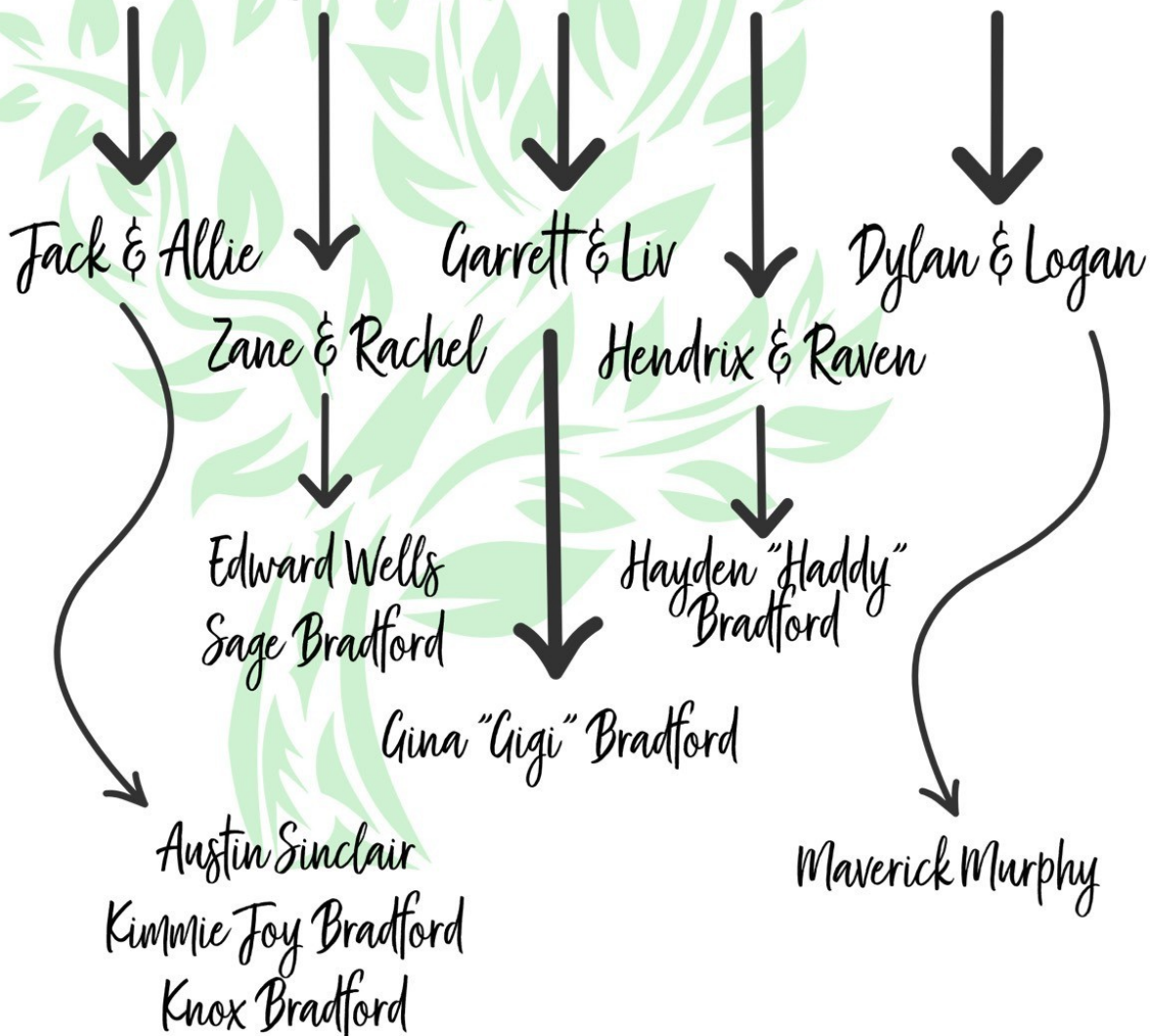
ÇALMA LİSTESİ

"Wrong" - Waylon Jennings
"I'm Gonna Getcha Good" - Shania Twain
"Feed Jake" - Pirates of the Mississippi
"Constellations" - Jade LeMac
"Me & My Dog" - boygenius, et al. "Always
Been You" - Jessie Murph "Jealous Guy" -
John Lennon
"Magnolia Wind" - Larry Dean, Mia Dixon
"The Hustle" - Van McCoy
"We Are The Champions" - Queen "Another
One Bites the Dust" - Queen

[Spotify'da dinleyin.](#)

THE BRADFORD FAMILY

Arthur Sage Bradford & Lucille (née Knox)

GINA

"Takımın zaten bir bağış kampanyası yok mu?" Elim, ödüllü beyaz standart pudelim'in sırtında ve makası metodik bir şekilde kalçasının üzerinde, kuyruğunun dibinde gezdirerek, tüylerini derisine kadar düzgünce kesiyorum.

Onu, Amerikan Kennel Kulübü'nün resmi köpek gösterilerinde jüri üyelerinin en sevdiği kontinental tarzda tımar ediyorum ve işlemin en zor kısmına geldim: kalça kemiklerinin her birindeki pom pomları eşleştirmek.

Spanky tüm bu konularda eski bir profesyonel. O bir şampiyon olmak için yetiştirildi ve şu ana kadar "spor dışı grup"ta rakipsiz, ki bu tamamen yanlış bir bilgi çünkü pudeller aslında su kuşlarını getirmek için yetiştiriliyordu.

Yine de, bu yarışmayı kazanması onu Pennsylvania'daki ulusal köpek gösterisine götürecektir ve orada ilk kez En İyi Köpek ödülünü kazanma şansı çok yüksek. Bu düşünce beni heyecanlandırıyor.

Yıllarca yetiştiricilerle çalıştıktan, şampiyon köpekleri eğittikten ve hatta yerel gösterilerde jüri üyeliği yaptıktan sonra, artık bir Best in Show galibi kazanmanın zamanı geldi.

İnsanların Spanky'yi veya beni, bu çok değerli ödülü hiç kazanmadığımız için küçümsediklerini sanmıyorum, ama bu onların görüşlerini güçlendirecektir.

"Aile paten gecesi ve hoş geldin geçit töreni var..." Benim için bir kardeş gibi olan kuzenim Haddy, bakım stüdyomdaki seramik fayans tezgaha yaslanarak, parmaklarıyla sayarken benim çalışmamı izliyor.

Los Feliz'deki iki katlı bungalovumuzun arkasındaki kadın kulübesini buraya taşındıktan sonra çalışma alanıma dönüştürdük.

Üçüncü ev arkadaşımız ve kuzenimiz Maverick umursamadı. O, LA Champions takımının yıldız hokey oyuncusu ve hokey sezonu başladığında, onu arena dışında görebildiğimiz için şanslıyız.

"Bunların hiçbirisi bağış toplama etkinliği değil," diye devam ediyor Haddy.

Spanky'nin poposuna odaklanmaktan bir ara verip, elimi kalçama koyup sırtımı düzeltiyorum. Şampiyon bir köpek kuaförü olmak görüldüğünden çok daha zor. Hassas ve dikkatli bir iş ve bazen de sırt ağrıtan bir iş.

"O küçük makası bana uzat, Hads."

Haddy duvardan ayrılır ve keskin, cerrahi çelik köpek kuaför makasını almak için malzeme dolabıma gider.

"Hepsi toplum hizmetidir, ama sahipleri çocuk hastanesi için para toplamak istiyorlar." Bana makası uzatır ve yerine geri döner. "Bu harika bir tanıtım ve çocuklara yönelik hokey kurslarıyla da çok uyumlu."

Bir gözümü kısarak, eğilmiş olduğum yerden ona bakıyorum ve sarkan bir bukleyi kesiyorum. "Görünüşe göre bir tanıtım uzmanından biraz yardım alıyorlar."

Haddy, güzellik yarışması kızı olarak büyüdü ve kazandığı ödülleri birlikte Los Angeles'taki her bağış etkinliğine katıldı. Büyük ya da küçük, o gece elbisesi ve tacıyla orada gülümseyerek el sallıyordu.

Böylece *çok* sayıda burs kazandı ve bu burslarla aerobioloji alanında yüksek lisansını tamamladı. İnsanlar onun bu kadar güzel ve aynı zamanda bilim insanı olmasına hep şaşırır.

Şimdi bir anne ve Mav'in takım arkadaşı Gavin Knight ile nişanlı. Güzellik yarışması günlerini geride bıraktı ve şimdi gözünü takımın basın sözcülüğüne dikmiş görünüyor.

Buna karşılık, ben köpeklerin dünyasına dalmış durumdayım ve hokey ile ilgili yaptığım en fazla şey, Mav'in her Perşembe günü şehirde oynadığı maçlara gitmek.

"Gav, fikir üretmem için benden yardım istedi." Gözleri parıltıyor ve zaten bir fikir bulduğunu anlayabiliyorum. "İşte burada devreye giriyorsun."

"Ben de beni özlediğin için buraya geldiğini sanmıştım."

Gavin, nişan hediyesi olarak caddenin karşısındaki evi satın aldı ve en sevdiğim kuzenim onunla birlikte taşındı. Yine de, neredeyse her zaman buradadır.

"Seni özlüyorum!" Savunmacı davranıyor gibi görünüyor, ama gerçekte, yeni doğan kızı ve yakışıklı hokeyci nişanlısıyla evcilik oynayarak cennette gibi.

Onların Cadılar Bayramı düğününü planlıyorum ve her şeyi tersine yaptıkları için Alice Harikalar Diyarında teması üzerinde düşünüyorum.

Haddy bu öneriyi onaylamadı.

"Biliyorum." Ayağa kalkıp, makası ona geri verirken bir elimi belime koyuyorum. "Bana bir hokey takımının bağış toplama etkinliğine nasıl dahil olduğumu anlat. Merakımdan ölüyorum."

Gülümsemesi daha da genişledi ve neredeyse parmak uçlarında zıplıyordu. "Hokey Hunks and Hounds!"

Kaşlarımı kaldırdım ve başımı yana eğdim, sonra tekrar Spanky'nin poposuna döndüm. "Yani bu..."

"Takım üyelerinin köpekleriyle... ya da bakıcı köpekleriyle birlikte yer aldığı bir takvim."

"Bu gerçekten çok sevimli bir fikir."

"Değil mi?" Sesi, Spanky'nin yana çekilip heyecanla ayaklarını yere vurmasına neden olacak bir tona ulaşır.

"Sessiz ol. Onun ponponlarını şekillendirmem lazım, ama zıplıyorsa bunu yapamam."

"Üzgünüm." Sesini alçaltır ve ben Spanky'yi birkaç saniye okşayarak onu tekrar sakinleştiririm.

"Neredeyse bitti dostum." Parmaklarımı yeni şekillendirilmiş üst düğümüne geçiriyorum.

Haddy sessizce güldü. "Kürk manto giymiş gibi görünüyor. Yani, tabii ki giyiyor, ama sanki mağazadan alınmış gibi görünüyor."

Başımı sallayarak, bu çalışmamdan oldukça gurur duyuyorum. "Bu, Poodles için en popüler gösteri klibi ve bu yıl altın madalya için yarışacağız, değil mi Spanks?"

Sakinleştirici köpek sesimi kullanıyorum ve o tekrar ayaklarını yere vurmaya başlıyor, yüzümü yalamak için elinden geleni yapıyor. Koşum takımı, kısa bir tasma ile bakım küvetinin yan tarafına sabitlenmiş durumda.

"Hadi şimdi bitirelim, oğlum!" Tıraşlanmış burnunu öpüyorum ve o hemen sakinleşiyor.

Spanky'yi yavruyken aldım ve çok iyi eğitildi. Kötü şöhretli bir havlu hırsızı olması dışında, ki bunun suçlusu biziz. Yavruyken bunu yaptığında hep gülerdik, şimdi de bunun bir oyun olduğunu düşünüyor.

Yine de iyi bir çocuk.

"Harika görünüyor," diyor Haddy yumuşak bir sesle. "Bu işte çok iyisin."

"Yılların tecrübesi." En önemli kısma başlamadan önce, sakinleştirici bir nefes alıp, makası raftan kaldırıyorum. "Bitirmem için bana bir dakika ver."

Ben başladığımda tereddüt ediyor. İlk turumu tamamladıktan sonra, sessizce soruyor: "Takvim için iyi köpekler bulmamıza yardım edebilir misin?"

"Hepsi iyi köpekler." Kalça pompasının uzunluğuna konsantre olurken sesim düzgün.

"Bunu sonra tartışabiliriz." O gülüyor ve ben onun hakkında düşündüğünü biliyorum foster dog who barfed on her bed

kapısını açık bıraktığı her seferinde.

Mav daha sonra bana, köpeğin fırsat buldukça en sevdiğim yastığı da öfkeyle tekmelediğini söyledi. Doğal olarak, bana daha önce söylemediği için omzuna yumruk attım ve hemen yeni bir kılıf satın aldım.

"Zavallı köpeğin sinir bozukluğu vardı... ve muhtemelen idrar yolu enfeksiyonu. Bu onu kötü yapmaz."

Haddy, devam etmeden önce itiraz eden bir homurtu sesi çıkardı. "Her neyse, Gav bir oyuncu listesi hazırlıyor. Sadece onlara eşlik edecek köpeklere ihtiyacımız var."

"Eminim sana yardımcı olabilirim." Tekrar dikleşip, yaptığım işi inceledim. "Nasıl görünüyor?"

Haddy, Spanky'nin arkasını incelemek için durduğum yere geldi. Yarışmalar ve jüri üyeleri hakkında her şeyi bilir ve onun görüşüne kendiminki kadar güveniyorum.

Başını yana eğip gözlerini kısarak, "Bence dış tarafı biraz yüksek. Görüyor musun?" dedi.

Gerçekten de, sol taraf Spanky'nin yan tarafına biraz fazla uzanıyor. "Evet. Teşekkürler, Hads."

"Sorun değil!" O yerine geri döner ve ben de çizgiyi düzeltmek için öne çıkarım.

"Kaç tane lazım?" Yaklaşıyorum, lazer gibi odaklanmışım.

"Şey, Mav Spanky ile birlikte ve Gav'da Patsy var..."

Patsy, gerçek adı Princess Petunia olan tarçın rengi minik pudel köpeği. *Talihsiz* köpeğin ardından bizim bakıcı köpeğimiz olmuştu ve kuzenim ona anında aşık olmuştu, o kadar ki, onu geri vermek zorunda kaldığımızda yatak odasında yere oturup ağlamıştı.

Birkaç hafta sonra, sahibi yavruyu bize geri getirdi. Princess Petunia'nın kuzenimden ayrılmaktan Haddy'nin onu geri vermekten duyduğu kadar üzgün olduğunu söyledi.

"Yani av köpeği olmak zorunda değiller mi?" Durup ona baktım. "Yani, 1,88 metre boyunda, 90 kilo ağırlığında

Peepee bir av köpeği *değil*."

Haddy hariç herkes Princess Petunia'ya "Peepee" diyor.

"Bu bir anlaşma kırıcı mı?" Kaşları çatıldı. "Şu ana kadar av köpeği olan tek oyuncu Owen."

Onun adı geçince içim sıkışır.

Owen Stone, geçen sezonun sonunda alt liglerden yükselen bir forvet olan Champions'ın en yeni üyesidir.

Diğer oyuncuların çoğundan daha yaşlıdır, ama yine de hokey oyuncusu vücuduna sahiptir. Ayrıca, dağınık siyah saçları, kare çenesi ve mavi gözleri var ki, bu gözler midemi bulandırıyor...

Tabii ki aşk arıyorum demek değil.

Klasik, gişe rekorları kıran müzikal *film Grease'deki* Frenchie'nin haklı olduğunu zor yoldan öğrendim: "Bir kızın güvenebileceği tek erkek babasıdır."

Babam Garrett Bradford, tüm dünyada en iyi baba ve aşk bombacısı Baxter beni terk edip kalbimi kırdıktan sonra, romantizm döngüsüne geri dönmem çok zor olacak. Farelerdeki pirelerdeki amip gibi bir şey.

Owen Stone içimi ateşe verebilir, ama ben bir hokey oyuncusuyla ilişki kurmayacağım, Güney Carolina'nın küçük bir kasabasından gelen, yumuşak huylu, bekar bir baba olsa bile... Muhteşem bir tazısı ve öldürücü bir gülümsemesi olsa bile.

Kendi evini bulana kadar geçici olarak bizimle kalıyor, yani Gavin'in eski odasını kullanıyor. Oda benim odamın koridorunun sonunda ve çok kısa süreli olacağını düşündüğüm bu kalış süresince ilişkimizi kesinlikle platonik tutacağım.

"Eminim sadece profesyonel köpek severler bunların hepsinin av köpeği olmadığını fark eder, ama isme sadık kalmak istiyorsan, diğer oyuncular için gerçek av köpekleri bulabilirim."

İleri adım atarak, Spanky'nin son ponponuna başlamadan önce sakinleştirici nefeslerimi alıyorum. Bu bittiğinde, gösteriyi kazanmaya hazır olacak.

"Bu mükemmel olur!" Haddy'nin sesi biraz yükselir, ama Spanky yerinde dans etmez.

Son ponponu yapmaya başlamadan önce sadece bir an duruyorum. Owen Stone'un merhametsiz mavi gözleri, dolgun dudakları baskı birbirine doldurması düz beyaz dişler ne zaman gülümsediğinde gülümsediğinde, yanağındaki o gülünç derecede sevimli gamze...

Çevremizin değiştiğini bile fark etmiyorum.

Dışarıdan yüksek sesler geliyor. Erkeklerin bağırışları ve bir köpeğin havlaması karışımı bir ses. Spanky'nin kalça kemiğinin üst kısmına makası götürürken stüdyomun kapısı birden açılıyor.

Yüksek sesli bir "*Rooo!*" sesi, keskin fayanslı odada yankılanıyor ve hemen ardından devasa, bakır rengi bir köpek çalışma alanıma doğru atılıyor.

"Oh!" Haddy bağırır. "Ladybird, HAYIR!"

Spanky, Owen'ın tazısı da aynı şeyi yaparken, zıplamaya ve oynamaya hazır bir şekilde ön ayaklarını kaldırır ve elimdeki makas, gösteri köpeğimin arka tarafına çim biçme makinesi gibi uçar.

"Hayır!" Ladybird üzerime atlamak için zıplarken, ben de popomun üzerine düşüyorum.

Büyük, salyalı bir köpek vücuduyla kaplıyım. Makas, hala vızıldayarak, bakım alanının arka köşesine çarparak düşer.

"Ladybird!" Derin bir erkek sesi kaosu keser ve iki iri erkek beden benim küçük çalışma alanıma koşar.

"Gigi!" Maverick yanımda, kolumu tutarken, Owen ise büyük köpeğini yakasından çekerek benden uzaklaştırıyor. "İyi misin?"

Otururken, artık her tarafında büyük, ıslak lekeler olan önlüğüme bakıyorum.

"Ben iyiyim." Mav'ın kolunu tutarak başımı sallıyorum, o da bana ayağa kalkmama yardım ediyor.

Haddy odanın diğer tarafında, makası toplayıp kapatıyor. "Bence bozulmamışlar," diyor.

Göğsüm sıkışıyor ve Spanky'ye bakmaya korkuyorum. Kısa tasmasıyla yerinde durmaya çalışırken elinden geldiğince zıplıyor ve iki köpek arka ayakları üzerinde yükselip, ağızlarını açarak burunlarını birbirine sürtüyorlar, tipik bir büyük köpek selamlaması.

Owen bir haftadır burada değil, ama köpeklerimiz şimdiden ayrılmaz oldular.

"Oh, hayır..." Haddy'nin sesi kederli.

Bakmak istemiyorum. Ne göreceğimi biliyorum.

Yutkunarak sessizce soruyorum, "Ne kadar kötü?"

Yeşil gözlerim kuzenimin parlak mavi gözleriyle buluşur ve köpekleri ne kadar sevdiğim, hepsinin ne kadar iyi köpekler olduğu kadar, onun dehşeti kararlılığımı sınar.

Mav hala kolumu tutarken, Haddy'nin ellerini ağzına kapatmış durduğu yere doğru ilerliyoruz.

"Onun kışını tıraş etmişsin," diyor Mav kuru bir şekilde.

Elbette, kıta stilinin ayırt edici özelliği olan iki ponpon mahvolmuştur. Üzerinde çalıştığım ponpon yarıya kadar kesilmiş, yeni bitirdiğim ponponun ortasından ise iki inç genişliğinde çok düzgün bir kesik geçmiştir.

"Oh, hayır!" Ellerim yanaklarımda.

"Yere yat, Ladybird," diye emreder Owen. "Öyle kaçmamalısın, biliyorsun. Üzgünüm, Gina. Ne oldu ona, bilmiyorum."

Orada durmuş, tüm gücüyle kan köpeğini çekerek pazılarını kasıyor. Spanky'nin dili dışarıda ve sanki gülümsüyor gibi görünüyor. Ödüllü poposuna verilen zararın farkında değil.

"Mahvoldu." Bu sözler yumuşak bir iniltiyle dudaklarımdan dökülüyor.

Vücudum güçsüz ve En İyi Gösteri ödülünün pencereden bir kağıt parçası gibi uçup gittiğini görüyorum.

havada, caddede ve... *kayboluyor*.

Pom pomları zamanla yeniden uzasa bile, bu hafta sonu kazanamazsak bir önemi kalmaz. Ve LA bölgesel yarışmasını kazanamazsak, Pennsylvania'ya gitmemiz mümkün olmaz.

"Ne oldu?" Owen kaşlarını çatarak üçümüzün durduğu yere doğru yürüdü. "Yaralandın mı?"

Maverick kollarını kavuşturmuş, bir elini ağzının önünde yumruk yapmıştır. Altın avcı köpeği kuzenimin gülmemek için elinden geleni yaptığını biliyorum. Bu kadar umursamıyor olsaydım, muhtemelen komik gelirdi. Belki bir gün öyle olur. Formül nedir? *Trajedi artı zaman eşittir komedi mi?*

Haddy'nin eli sırtımda yavaşça daireler çiziyor. Gözleri yuvarlak ve empatik.

"Oh, lanet olsun." Owen elini başına koyuyor. "Böyle görünmemesi gerekiyordu, değil mi?"

Bu bir soru değil ve tek yapabileceğim başımı sallamak. "Hayır, öyle olmamalı."

"Yapabileceğim bir şey var mı?" En azından yakışıklı yeni oda arkadaşımızın terbiyesi var.

"Üç günde köpek kılı uzatabilirsen yapabileceğin bir şey var." Ses tonum düz ve ağlamamak için elimden geleni yapıyorum.

"Ama sorun yok, değil mi Geeg?" Mav büyük elini omzuma koyuyor. "Birkaç ay sonra başka bir köpek gösterisi olacak ve Spanky orada kasabanın en şık pudeli olduğunu gösterebilir!"

Başımı hem evet hem hayır anlamında sallıyorum. Evet, başka bir köpek gösterisi olacak, ama hayır, ulusal yarışmaya katılmak için zamanımız yetmeyecek.

O fırsat kaçtı... ya da köpek tıraş mı edildi?

"Üzgünüm, tatlım." Haddy'nin eli şimdi omzumda ve ben hala şoktayım. "Keşke bir şey yapabilseydim."

Mav, hala sorun çözme modunda, kaşlarını çatıyor. "Onları tıraş edemez misin? Her pudelin kışında

."

Spanky'nin tasmaşını çözmek için yanına gittim. Mükemmel taranmış tepe topuzu artık yapış yapış ve kan köpeği salyasıyla kaplıydı ve benim iyi oğlumun yeni köpek arkadaşıyla çimlerde koşmak için can attığını anlayabiliyordum.

Tabii ki, serbest kaldığı anda ikisi de kapıdan çıkıp küçük bahçemize koşarlar.

"Onu hiç eğitemedim." Owen'ın sesi özür diler gibiydi.

Başımı sallıyorum. Doğru.

"Kan köpekleri eğitilmesi zor hayvanlardır," diyorum sessizce. "Onlar burunlarının rehberliğinde hareket ederler."

Ladybird'ün burnu onu yeni arkadaşının yanına götürdü.

"Yapabileceğim bir şey varsa..." diye devam etti.

Kafamı sallayarak, Haddy'den makası aldım. "Endişelenme."

"Başka bir tane deneyebilir misin?" Haddy, duvarımdaki bakım stilleri posterine gider. "Peki ya bu... *Bolero* stili?"

"Sanki pantolon giyiyormuş gibi görünmesi gerekiyor, ama bacakları tamamen çıplak." Başım ağrıyor ve düşüncelerimi yeniden düzenlemeye çalışıyorum. "Sorun değil, başka bir şey yapabilir miyim diye bakayım."

"Umarım Ladybird'e kızmazsın. O gerçekten iyi bir köpek." Owen elini uzatır ve ben onun güzel mavi gözlerine bakarım.

Ona isteksizce bir gülümseme atmaya başlarım. "Kimse tek bir hatasıyla yargılanmayı hak etmez."

"Katılıyorum." O da bana gülümsüyor ve bu bir işaret gibi geliyor, ama ben böyle şeylere inanmam.

Yedi randevunun ardından ateşli bir gece geçirdikten sonra terk edilince, işaretlere, masallara ve beni kurtarmaya gelen beyaz atlı prense inanmayı bıraktım.

Kalbimi korumak için en iyi yol, onu köpek kafesinde güvende tutmak ve ben de tam olarak bunu yapacağım.

OWEN

HEATHER

Onunla tanıştın mı?

OWEN

Kim?

HEATHER

Köpeği olan bayan.

Midem burkulur ve çenemi sıkarım. Üvey kardeşim Heather, babamın ailesinden çok üvey annem Britt'in ailesine benzer.

Tarot falı okuyan anneannesi Gwen'den psişik güçler miras aldığını düşünüyor ve ben Güney Carolina'dan taşınmadan önce, *Wuthering Heights* romanındaki gibi sisin içinde bir köpekle bir kadının beni beklediği bir rüya görmüş.

Tabii ki, ben buna şüpheyile yaklaştım.

Psişik rüyalara inanmıyorum ve kesinlikle bir ilişkiyi buna dayandırmıyorum.

Sanırım karım öldükten sonra, babamın mistisizm ve masallara olan küçümsemesini benimsedim. Karımın ihtiyacı olduğunda tüm o sihir neredeydi?

Yine de, onlarla tartışmanın bir yararı olmadığını biliyorum. Her şeye bir cevapları var.

OWEN

Los Angeles'ta birçok kadın köpek besliyor.

HEATHER

Onunla tanıştığında onu tanıyacaksın. O, kalbini iyileştirecek kişi ve kim bilir? Belki sen de onun kalbini iyileştirebilirsin!

OWEN

Ben ve Maddie'nin geleceğini hayali bir kız için riske atmayacağım.

HEATHER

Asla bilemezsin, Froot Loop.

Babamın çocukluğumdan kalma eski lakabına gülümsüyorum. Onun için "çok havalı" olmadan önce.

OWEN

Hayatımın ilk beş yılında en sevdiğim yemek!

HEATHER

Öyle duydum.

OWEN

Küçük kızım nasıl?

HEATHER

Her zamanki gibi çok sevimli. Babasını ve Ladybird'ü özlüyor.

OWEN

Onu özlüyoruz. Yarın ev bakmaya gideceğimi söyle ona. Bir tane bulur bulmaz seni çağırırım.

HEATHER

Eşyalarımızı topladık ve hazırız!

Ay çıkmış, gökyüzü yıldızlarla dolu. Ekim ayının başlarında güzel bir gece ve ben Gina, Haddy ve Gavin ile bungalovun arka verandasında otururken, Maverick akşam yemeğimizi ızgara yapıyor.

Burası çok güzel bir yer, ahşap platformun üzerindeki teneke çatıya büyük parlak ışıklar asılmış. Masa siyah ferforje, sandalyeler de ona uyumlu, yan masada ise tabaklar, peçeteler ve çatal bıçaklar duruyor.

Ladybird, Spanky'nin karşısında bir sfenks gibi ayaklarımın dibinde yatıyor, Spanky de aynı şeyi yapıyor ve sanırım benim coşkulu kan köpeğimin tımar fiyaskosu affedildi. En azından öyle umuyorum.

Gina karşımda oturmuş, bir bardak buzlu çay içiyor ve bize öfkeyle bakmıyor ya da ağlamıyor, daha önce çalışma alanına daldığımızda yapacağından korktuğum gibi.

Burada uzun süre kalmayacağız ve kimsenin, özellikle de onun ağzında kötü bir tat bırakmak istemiyorum.

Gerçek şu ki, Gina Bradford benim zayıf noktamı tam isabetle vuruyor. Öncelikle, uzun boylu. İnce ama atletik, uzun çilek sarısı saçları ve parlak yeşil gözleri var. Bilmiyorum bilmiyorum ne bunu ne bir tadını tadını zencefilli ama onun özel gül altın rengi tonu beni gerçekten etkiliyor.

Gülmeye hazırdır, dudakları her zaman parlak ve pembedir ve kiraz gibi kokar. Bu çok çılgınca bir şey. Hiçbir zaman favori bir kokum olduğunu düşünmemiştim, ama son birkaç gündür buradayım ve sürekli bu kokuyu alıyorum. Onu kendime çekip yüzümü boynuna gömmek istiyorum.

Bu tamamen uygunsuz ve ürkütücü bir davranış. Bu kadını neredeyse hiç tanımıyorum.

Köpekleri seviyor.

Sadece sevmekle kalmıyor, köpekler hakkında her şeyi biliyor. Maverick bana üniversitede kinoloji okuduğunu söyledi, yani köpek ırkları ve davranışları konusunda bir diploması var. Böyle bir alan olduğunu bile bilmiyordum.

Tabii ki, bunların hiçbirini kız kardeşime söylemedim, yoksa hemen koşmaya başlardı.

Gina akıllı, güzel, eğlenceli, enerjik bir bilim insanı ve Angie yedi yıl önce öldüğünden beri bir kadını bu kadar düşünmemeye çalışmak hiç bu kadar zor olmamıştı.

Yedi yıl. O kadar uzun zaman oldu mu? Maddie Eylül ayında ikinci sınıfa başladığından beri öyle oldu galiba. Her şeyi çok net hatırlıyorum...

Hamile olduğunu öğrendiğimizde çok mutluyduk, ailemizi kurmaya hazırdık. Hamileliği zor geçmedi. Aslında, tüm bu süre boyunca ıslıl ıslıl ve mutluydu. Ben hokey oynamaya başlamıştım ve o da beni bu konuda cesaretlendirdi.

Tüm maçlara benim formamı giyerek geliyordu, karnındaki küçük kızımızla birlikte gittikçe büyüyordu ve ben bunun benim hayatım olduğunu düşünüyordum. Bundan sonra hayatımın sadece gökkuşağı ve güneş ışığıyla dolu olacağını düşünüyordum.

Zamanı geldiğinde bile, riskin orada olduğunu, karanlık bir gölge gibi gizlendiğini ve her şeyi yok etmek için beklediğini bilmiyorduk.

Kardiyomiyopati. Doktorlar daha sonra bunun muhtemelen onun bile bilmediği önceden var olan bir durum olduğunu söylediler. Vücudu hiç hamilelik, doğum sancısı ve doğumun stresine maruz kalmamıştı.

Tüm o planlar, tüm o hazırlıklar. Her şeyi hazırlamıştı ve o tek gecede her şey sona erdi. Bize Maddie'yi verdi ve sonra hayatını verdi.

Yağmurda tabutunun yanında durduğumu asla unutmayacağım. Pirinç raylar üzerinde duran parlak maun tabut, gelecekle ilgili tüm hayallerimi, bir aile kurma hayallerimi içinde barındırıyordu. Güçlü olmaya çalıştım, ama bu beni mahvetti.

Babam yanımdaydı, eli omzumdaydı. Britt de oradaydı, kızımı kucağında tutuyordu.

Heather küçük elini benim elime koydu, başını koluma yaslayıp açıkça ağlamaya başladı. Henüz on dört yaşındaydı ve ilk kez yakın bir aile üyesini kaybetmişti.

Ben küçük bir çocukken annemi kaybetmiştim. Onu artık pek hatırlamıyorum, ama en azından bazı anılar, kokular ve renkler aklımda kalmış, ayrıca beni kucağında tuttuğu fotoğrafları var.

Maddie'nin hiçbiri yok. Annesini ya da onun kendisini ne kadar sevdiğini asla bilemeyecek. Onun hayatını kaybetmesinin ne kadar

ne kadar pahalıya mal olduğunu asla bilemeyecek.

Parmaklarımla gözlerimi ovuşturarak, bu karanlık anıları kafamdan uzaklaştırmaya çalışıyorum. Hâlâ zihnimde çok canlılar ve uzun zamandır onları bir kalkan olarak kullanıyorum.

Yıllar yavaşça geçiyor ve bazen hala inanması zor geliyor. Belki de hep öyle olacak. Bilmiyorum.

Bildiğim tek şey, güvenliğimizi sağlamak için elimden gelen her şeyi yapmam gerektiği. Gina Bradford ne kadar güzel olursa olsun, Maddie'nin kalbini riske atamam. Ya da kendiminkini.

"Onu kafes kullanmaya alıştırmalısın." Gina, düşüncelerimi keserek, Ladybird'ün kalın derisini parmaklarıyla ovmak için eğildi.

Köpeğim onun sevgisine karşılık olarak neşelenir, burnunu kaldırır ve kuyruğunu ahşap verandaya vurur.

Diğer takım arkadaşım Gavin Knight, göğsünde uyuyan kızıyla yanımda oturuyor. Maddie bebekken ona da aynısını yaptığımı hatırlayarak istemeden gülümsüyorum.

Sadece ikimiz vardık ve ben ten teması ve bağ kurma hakkında tüm kitapları okumuştum. Her fırsatta onu kucağıma alır, onu mutlu ve güvende tutmak için elimden geleni yapardım.

"Yetişkin bir köpeği kafese alıştırmak mümkün mü?" Kuzenleri Haddy, ekşi krema ve salsa dolu kaselerle bize katılmak için dışarı çıkıyor.

Onları yumuşak tortillalar ve marul ile birlikte servis masasına koyar.

Maverick ızgarayı açar ve baharatlı etin lezzetli kokusu havayı doldurur. Habanero siyah fasulyeli ızgara tavuk yapmaktadır ve Gavin, takım arkadaşımızın baharatlı yemeklere meraklı olduğunu bana önceden söylemiştir.

Gavin ve Haddy nişanlanıp çocuk sahibi olmadan ve caddenin karşısındaki eve taşınmadan önce burada yaşıyorlardı. Yine de çoğu zaman buradalar.

"Onu kesinlikle kafese alıştırmak mümkün," diye cevaplar Gigi. "Yaşı büyük olduğu için daha hızlı bile olabilir. Kafeslerle ilgili

olumsuz bir deneyimi yoksa?"

Yeşil gözlerini bana çeviriyor ve bir an için hazırlıksız yakalanıyorum.

İlgiyle parıldayan gözleri, üvey annem Britt'in yeşil gözlerini hatırlatıyor. Britt bana karşı her zaman sevgi dolu ve cesaret vericiydi ve Gina'nın tatlı bakışları garip bir şekilde kendimi evimde hissettiriyor.

Bu düşünceleri kafamdan silip attıktan sonra, Ladybird'ün başını okşamak için eğildim. O ve Spanky, dilleri dışarıda, sanki birbirlerine gülümsüyorlarmış gibi karşı karşıya duruyorlardı.

"Kafes eğitimi hakkında bilgim yok," diye yavaşça cevap veriyorum. "Bu onu bir kafese koymak gibi bir şey değil mi?"

"Öyle olmak zorunda değil," diyor Gigi. "Spanky tel kafesi tercih ediyor çünkü daha büyük ve uzanmak için daha fazla alanı var. Plastik kafesler daha çok bir in gibi hissettiriyor, ama aynı zamanda daha küçükler."

"Ladybird'ü kafese koyma fikrini sevdiğimden emin değilim." Ses tonumu sakın ve çatışmacı olmamaya çalışıyorum. "Bu... zalimce geliyor."

"Bu çok yaygın bir yanılgıdır." Gigi başını sallarken kaşlarını kaldırıyor ve bu konuyu daha önce de konuşmuş gibi bir hisse kapılıyorum. "Ancak araştırmalar, kafes eğitiminin köpeklerin stresle başa çıkmalarına çok yardımcı olduğunu gösteriyor. Kafes, köpeklere korktuklarında gidebilecekleri bir yer sağlıyor ve tıbbi tedavi görmesi gerektiğinde hazırlıklı olmasını sağlıyor."

"Yani kafes iyi bir şey mi?" Ona şakacı bir şekilde göz kırptım ve ağzı açık kaldı.

Bir an bana göz kırpar, sanki düşüncelerini kaybetmiş gibi, sonra boğazını temizler ve başını sallar.

"Evet, aslında." Koltuğunda kıpırdanır. "Bunu bebekler için beşik ya da köpek yavrusu bir çocuk olsaydı kendi odası gibi düşünün."

"Maddie odasına gidip oynamayı seviyor." Düşünüyorum.

"Lucy loves her crib," Gavin adds, his large hand

kızının tüm vücudunu neredeyse tamamen kaplıyor.

"İçine hafızalı köpük yastık ve Ladybird'ün en sevdiği şeyleri koyabilirsiniz," diye devam ediyor Gina. "Ve burası onun güvenli alanı olabilir."

"Patsy, onu aldığımızdan beri köpek kulübesinde uyuyor," diye ekliyor Haddy. "Bu onu Maverick'ten koruyor."

"Hey!" kuzeni ızgarada çalışırken seslenir. "Sadece burada durup akşam yemeğinizi hazırlıyorum... Ve bu sadece bir kez oldu."

"Bir kez yeter," diye alaycı bir şekilde Haddy.

"Ben sana söylemeseydim, bunu asla bilmeyecektin," diye tartışır.

Kaşlarını çatılır ve ona, sonra ona bakarım. "Biri bana ne olduğunu anlatacak mı? Bu belirsizlik beni öldürüyor."

"Maverick, Peepee'nin üzerine oturduğunu sandı." Gavin burun kıvrır ve küçük kızı kıpırdanır. "Spanky'nin çiğneme oyuncaklarından biri kanepedeydi ve üzerine atladığında yüksek bir gıcırta sesi çıkardı."

"Neredeyse altıma sıçacaktım!" Maverick omzunun üzerinden bağıyor.

Gigi dudaklarını sıkıca kapatır, gözleri gülmekten genişler. Haddy'nin gözleri hepimize dik dik bakarken, ben de yanağımın içini ısırıyorum.

Öne doğru eğilip, boğazımı temizleme sırası bende.

"O çiğneme oyuncakları kendine zarar verebilir," diyorum, yeni arkadaşına yardım etmeye çalışarak. "Geçen gece karanlıkta bir tanesine bastım ve neredeyse boynum kırılıyordu."

"Neyse, bu sadece bir öneri." Gigi'nin sesi sıcak ve konuyu değiştirirken tatlı bir şekilde gülümsüyor. "Geçiş ve taşınma ile birlikte, bu herhangi bir endişeyi hafifletebilir." Aşağı aşağıya düşünüyorum köpeklerimin köpeğimin köpeğimin ol daha daha az endişeli olamazdı. O büyük bir bebek ve bir şeyi sevmezse

bir şeyden hoşlanmazsa, bunu bana oldukça iyi bir şekilde bildirir.

Maverick yemeğin hazır olduğunu duyurur ve ızgara tavuğu bir tabağa koyarken, biz de tabaklarımızı hazırlamak için sıraya gireriz. Haddy nişanlısından bebek Lucy'yi alır ve adım atar.

onu beslemek için eve girdi. Umarım benim yüzümden ayrılmıyordur, ama Gavin, emzirirken sessizliği tercih ettiğini söylüyor.

Gina ve ben masadaki yerlerimize geri dönerken, "Köpekler hakkında bu kadar çok şey bilen birini daha önce hiç tanımadım," diyorum.

"Bu benim hayatımın işi." Gigi yumuşak tacosunu, bir profesyonel gibi tabanını katlayarak yuvarlar.

"Onlara neden ilgi duymaya başladın?"

"O bir köpek sayesinde doğdu," diyor Maverick, Haddy'nin boş sandalyesine otururken hızlıca yumuşak bir taco sarıyor.

"Ne?" Gigi'ye bakarak gülüyorum, o da ısırığının bitirirken başını sallıyor.

"Bu eski bir aile şakası." Yeşil gözlerini devirir. "Annem doğumum gecikmişti, bu yüzden yürüyüşe çıktı, bunun doğumun başlamasına yardımcı olacağını umuyordu."

Maverick araya girerek hikayeyi devam ettirir. "Parkta bir bayan köpeğiyle birlikteydi ve Liv teyze, köpek havlamaya başlar başlamaz suyunun geldiğini söylüyor."

Gülmekten kendimi alamıyorum. "Köpeği görmek mi istemiştin?"

"Sanmıyorum, ama belki?" Ağzının köşeleri gülümsemeyle yukarı kalkıyor. "Köpekleri hep sevmişimdir. Asildirler, bizi korurlar ve avlanmamıza yardım ederler. Onları incelemek çok ilginç."

"Sana inanıyorum." Sesim alçak, Gigi'nin çenesi aşağı eğiliyor.

Yanakları hafif pembe bir renk alır ve bu gece bir bira içmenin yeterli olduğuna karar veririm. Onun hakkında istemediğim düşüncelerim var.

Haddy geri gelir ve anlık gerginliği bozar. "Acılı yemekleri yemeden önce onu beslesem iyi olur."

Bebegi, yemeğini yeni bitiren Gavin'e verir. "Buraya gel, Lulu," diye gülümser ve küçük kızını göz teması kurmak için yukarı kaldırır.

Gülümserken başını sallıyor ve baloncuklar üflüyor. "Üç aylık mı?" diye soruyorum, Maddie'nin bunları yaptığını hatırlayarak soruyorum.

"Neredeyse dört aylık." Gavin onu göğsüne yatırır ve büyük elini kızın başının arkasına koyar.

"Evet," diye gülümser ve bebeğin küçük şakaklarına öpücük kondurur.

"Göz teması, gülümsemeler..."

"Evet," diye gülümser ve kızının küçük şakağına öpücük kondurur. "Göz teması, gülümsemeler..."

O iri bir adam, ama kızının parmağında oynattığı belli. Sanırım ben de öyleyim.

Maddie'nin bana büyük kahverengi gözlerini kırıştırıp, küçük sesler ve bebek sesleri çıkardığını düşünüyorum.

"Kızını özlüyor musun?" diye sordu Haddy ve ben ona gülümseyerek baktım.

"Evet. Uzun süre ayrı kalmayız." Sandalyeyi geri itip ayağa kalkarım. "Bu arada, yarın emlakçıyla erken başlamak için yatmaya gitsem iyi olacak."

Ladybird benimle birlikte ayağa kalkar, Spanky de öyle. İkisi ön ayaklarını kaldırır ve ahşap merdivenlerden arka bahçeye inerler, havlayarak birbirlerini kovalamaya başlarlar.

"Patsy'nin burada olmaması iyi oldu." Haddy yerine oturur. "Korkarım ezilirdi."

"Spanky ona göz kulak olur," diye itiraz eder Gina. "Ama Ladybird'ün yapacağından emin değilim. Ona alışık değil."

"Madison'a karşı her zaman nazik davranmıştır," diyorum. "Ama haklısın. Küçük köpeklere alışık değil."

Gigi bana bakar. "Güzel bir isim. Ailenizden birinin adı mı?"

Kafamı sallayarak aşağıya bakıp gülerek nefes veriyorum. "Rahmetli eşim eski denizkızı filmi *Splash*'i çok severdi. Yani kızımın adı Darryl Hannah'dan geliyor diyebiliriz."

"O filmi çok sevmiştim!" Haddy, yumuşak tacoyu ısırırken boğuk bir çığlık attı.

Gigi yanıma yaklaşır ve beni ağız sulandıran kiraz kokusuyla sarar. "Haddy'nin çekilmiş tüm filmleri izlediğinden eminim. Annesi tam bir film tutkunu."

"Sadece iyi olanları," diyor Haddy.

Dördüne gülümserim. Hafifçe tartışarak, sürekli şakalaşarak konuşmaları bana Eureka'daki ailemi hatırlatır. Hepimiz birbirimize yakınız, birbirimizin cümlelerini tamamlayabiliriz ve her zaman birbirimizin arkasını kollayız.

Köpekler etrafta zıplarken, Ladybird aniden bir koku alır ve koşarak uzaklaşır. Gigi'nin beyaz köpeği onun peşinden gider.

"Spanky'nin tüyleri buradan bakınca fena görünmüyor," diyorum, umarım o talihsizlik geride kalmıştır. "Poodle'ları hiç sevmem, ama bu köpek çok yakışıklı."

"O bir gösteri köpeği olarak yetiştirildi, ama yetiştiriciyle birlikte etik kurallara uygun olduğundan emin olmak için çalıştım." Sanki başka bir şey bekliyormuşum gibi endişeli görünüyor. "Poodle'lar av köpeği olarak yetiştirilir, ama numaralar öğrenmeyi ve eğlendirmeyi severler. Bu da onları gösteriler için mükemmel kılar."

"Anlıyorum." Kollarımı kavuşturup ikisinin bahçede birbirlerini takip etmelerini izliyorum. "Neden adı Spanky? O küçük haylazlardan biri değil mi?"

"O bir yaramaz." Burnunu kırıstırıyor. "Ama ben tüm köpeklere takma isimler veririm. Tam adı Spank My Bottom. Bu bir gösteri şeyi. Bilirsin."

Gerçekten bilmiyorum, ama kabul ediyorum.

Maverick, elinde bir bira ile yanımıza gelir ve köpeklerin oyununu izler. "Birbirlerine gerçekten çok alıştılar." Mavi gözleri benimkilere, sonra da kuzenininkilere kayar. "Sanki bizim bilmediğimiz bir şeyi biliyorlar gibi."

Gigi ona gözlerini kısarak bakar. "Ne gibi?"

"Bilmiyorum, ama bana anlattıklarına göre, köpekler bazen insanlardan daha akıllıdır." Dirsekleriyle ona hafifçe vurur.

"Kesinlikle daha güvenilirler." Topuklarını döndürerek kirli tabakları toplamaya gider.

Ses tonundan, bazı güvenilmez insanlarla karşılaştığını düşünüyorum. ve

Birinin ona zarar verdiđi dűşűncesiyle göđsűmde yanan űfkeye řaşıırıyorum.

"Hey, Owen, kızını buraya getirmek istersen, yeterince yerimiz var." Maverick benimle birlikte tekrar masaya dođru yűrűyor. "Kaç yaşında?"

"Yedi." Yardım etmek için tabağımı alıyorum. "Teklifin için teşekkűrler. Umarım yarın hızlıca başlayabileceğim bir iş bulurum."

Maverick, itirazlarımı görmezden gelerek tabağı elimden aldı. "Yine de, yeni bir eve alışmak zaman alır. Haddy'nin eski odasında kalabilir."

Tereddűt ediyorum, ama onun haklı olduđunu biliyorum. "Teklifin için teşekkűrler. Artık yukarı çıksam iyi olacak."

Mav kuzenine seslenir, "Gigi, Spanky'nin kafesini nasıl kullandığını ona göster!"

Gözlerimiz karşılaşıır ve o biraz telaşılı görünűr. Ladybird'ű çağırıp içeriye açılan kapıya dođru yűrűrűm.

"Sorun değil. Yarın gösterirsin." Yine gülűmsemlerimiz kesişti ve ciğerlerim sıkıştı.

Kesinlikle yorgunum, bu yüzden zaman kaybetmeden yukarı çıkıyorum. O gelmeden űnce banyoyu bitirip, kapıyı kapatıp kendi yatağıma girmek istiyorum.

GINA

"Buna ne dersin?" Kuzenimin Topanga'daki Inn of the Seventh Ray'de çekilmiş düğün fotoğraflarını görebilmesi için iPad'i ona doğru çeviriyorum.

Haddy, bebek Lucy'yi omzuna almış yerinde zıplıyor, ben de en küçük kuzenimi iPad ile takas etmek için yanına gidiyorum.

"Şunlara bak ve bana bunun sihirli olup olmadığını söyle."

Geçen bahar Gavin ile nişanlandıktan sonra bu konuyu pek konuşmadık, ama geçen ay Japonya'da "balayını" geçirdikten sonra, erkekler hokey sezonuna başlamadan önce düğün planlamasını üstlenmeye karar verdim.

Haddy'nin sesi yükseliyor. "Ewok köyüne benziyor!"

Lucy bebek yüzünü boynuma sürter ve burnum kırıılır. "Bu iyi bir şey mi?" Onu daha sıkı sararım ve onu sakinleştirmek için elimden geleni yaparım. "Ewokların en kötüsü olduğuna karar vermiştik sanıyordum."

"Ewoklar yerine Wookieleri seçmeleri gerekirdi, ama nasıl olduğunu bilirsin." Koyu renkli saçlarını sallar. "Sanatçının zihni."

"Aslında, hiç bilmiyorum." Şimdi Lucy'yi omzumda sallıyorum, sırtını okşuyorum. "Ben bir bilim adamıyım. Sanatı Jack Amca ve Knox'a bırakıyorum."

"Knox hangi sanat dalında çalışıyor?"

"Kimmie sana söylemedi mi? Babası gibi şiir yazıyor."

"Knox şiir mi yazıyor?" Gözlerinin etrafında kalpler uçtuğunu gördüğümünden eminim. "Bu çocuklarla ne yapacağız?"

"Bradford Boys"un en büyüğü olan Jack amcamız, arka cebinde taşıdığı küçük, deri ciltli bir deftere kısa şiirler, gözlemler ve düşünceler yazdığını keşfettiğimizde herkesi şaşırttı.

Beni daha çok şaşırtan tek şey, en küçük oğlu Knox'un da benzer bir defter tuttuğunu duymaktı. Anlaşılan o ki, lise kız arkadaşının doğum günü partisinde defterini çıkarmış ve herkesin kalbini çalan kısa bir şiir okumuş.

Okul kütüphanecisi olan annesi, teyzemiz Allie, bunun William Carlos Williams veya Wallace Stevens'in eserleri kadar iyi olduğunu söyledi. Belki önyargılıdır, ama bilemiyorum. Jack amca oldukça iyidir...

"Yani ailelerimizdeki erkekler sanatçı, kadınlar ise bilim insanı mı?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Aynı zamanda futbolcular da," diye karşılık verdi

Haddy. "Ve hokey oyuncularını... ve kovboylar."

"Ve baban şerif, bu da bana tanıdığımız başka birini hatırlatıyor... Yeni birini." Haddy duraksıyor, mavi gözleri şakacı bir şekilde dönüyor. "Kim olabilir?"

Parmağını çenesine dokundurur, ama ben

"Hayden Lucille Bradford." Sesim kararlı. "Kes şunu." Şu anda Owen Stone ile bir ilişkiye girmeyeceğim. Neden? diye sızlanıyor. O çok yakışıklı ve ikinizin çok ortak yönünüz var!"

Midem sıkışıyor, ama kendimi kontrol ediyorum. "Ne gibi?"

"Öncelikle, ikinizin de şerif babası var." "Bunu zaten söyledin."

Bara yaslanıp kollarını kavuşturur. "İkinizin de ciddi kariyer sahibi anneleri var. Annen avukat, Owen'ın annesi de adli fotoğrafçı değil miydi?"

"Sanırım annesi öldü." Sesim alçak. "Tıpkı rahmetli karısı gibi."

"Bana öyle geldi ki, bu çok uzun zaman önceymiş gibi." "Yedi yıldan fazla olamaz."

"Bu da uzun bir süre." Haddy kaşlarını kaldırdı.

Komplo teorisi meraklısı kuzenimi bir türlü unutamıyorum. "Ölmüş bir eşi ve yedi yaşında bir kızı olan bir adama aceleyle atlamayacağım!"

"Ve sevimli bir tazısı!"

"Bu yıl Spanky'nin En İyi Köpek ödülünü kazanma şansını mahveden."

Haddy'nin burnu kırışır. "Gerçekten buna çok mu önem veriyordun? Yani, bunun önemli bir şey olduğunu biliyorum, ama her zaman çok fazla yarışma var."

Bara yaslanarak Lucy'yi daha sıkı kucaklarım. "Bilmiyorum. Sanırım Spanky'nin bir kez olsun en iyi köpek olması güzel olur diye düşündüm."

Haddy kolumu okşadı. "Spanky'nin her zaman en iyi köpek olduğunu düşündüğünden eminim. Elinde değil. Onu öyle yetiştirdik, kokuşmuş şey."

Burnumu kırıstırıp başımı omzuna yasladım. "Onu yavruyken gerçekten çok şımarttık." Sonra elimi bir hareketle konuyu tekrar gündeme getirdim. "Düğününüz için burayı beğendiniz mi? Beğendiyseniz, bu ay sizi onların programına sokmak için elimden geleni yapacağım."

"Bayıldım. Hadi yapalım!"

Yüzümde bir gülümseme belirir ve bebeği kucaklarım. "Onları arayacağım. Muhtemelen biraz

rüşvet gerekebilir, ama elimden geleni yaparım."

"Yap bence bunubunu birbir fark Gavin'in
Gavin bir

"Olabilir... Kesinlikle ona söyleyeceğim. Ve Mav onun
sağdııcı."

"Sanırım kardeşi sağdıç olacak." Burnunu kırıştırdı.

"Yanlışlık yaptığımı varsayacağım. Tabii o kadar ileri gidebilirsek.
Telefonun diğer ucunda bana gülecekler."

Benim iPad'imın üzerinde dururken ön kapı açılır ve Owen
üzgün bir şekilde içeri girer.

O kadar uzun boylu ki, mavi gözlerinin üzerine çöken koyu
kaşları boğazımı kurutuyor. Hemen yanına koşup elimi
omzuna koymak, ne olduğunu sormak ve yardım etmek
istiyorum.

Aptalca bir tepki.

"Hey, Owen!" Haddy dikleşir ve kaşlarını çatarak sorar. "İyi
misin?" Bizi görünce kendine gelir gibi görünür. "Oh, evet.
Her şey yolunda." Boğazını temizledi, ama eminim ki yolunda
değildi. "Emlakçıyla işim bitti. Çok pahalı."

Ona doğru yürüdü. "Bu mahallede bir şey bulmaya
çalışmalısın. Yakınımızda olmanı çok isteriz. En azından Spanky
isterdi."

Kuzenim gülüyor, ama ben odadan çıkmanın bir yolunu
bulmaya çalışıyorum. Midemde yarattığı bu gerginlik hissini
sevmiyorum ve onun ev aramasına karışmak istemiyorum.
Düzenlemem gereken bir düğün ve normal işimin yanı sıra av
köpekleriyle doldurmam gereken bir takvim var.

Bu bir kişi için yeter de artar bile.

"Gel bak." Haddy onun elini tutar.

Merakım tarafsız kalma kararlılığımdan ağır basıyor ve onları
oturma odasına kadar takip ediyorum. Spanky, kafesinde
kıvrılmış uyuyor.

"Ne kadar mutlu olduğunu görüyor musun?" Haddy,
Owen'dan bana bakıyor. "Havlu hırsız Spanky'ye zalim
davrandığımızı düşünmeni istemedim."

"Havlu hırsızı mı?"

"Gigi sana söylemedi mi?" Sesi yükseliyor. "Dikkatli olmazsan Spanky havlunu elinden çalabilir."

"Kahretsin, iyi ki öğrendim." Owen gülüyor ve kaşlarını çatmak yerine gülümsediğini görmek beni mutlu ediyor. Çok güzel bir gülümsemesi var.

Yaklaşır ve ben ona bakarken gözüme bir şey kaçar.

"Oh!" Haddy'ye el sallayarak, bebeği hızla ona veriyorum. "Gözüme bir şey kaçtı!"

"Yardım edeyim." Owen yaklaşır, gözyaşlarım görüşümü engeller.

Çeneme nazikçe dokunur ve eğilirken, sedir ve sabunun temiz, erkeksi kokusu beni sarar.

"Mümkünse yukarı bak." Sesi alçaktır.

"Deneyeceğim..." diye fısıldıyorum, göz kapaklarımı zorla açarak kaşlarımın yönüne bakıyorum.

"Hiçbir şey görmüyorum." Başparmağı hafifçe yanağımın üstünden, gözümün altından kayıyor ve acı hafiflemeye başlıyor.

Elleri o kadar büyük ki, yanağımı avuçluyor. Dudaklarının benimkilere bu kadar yakın olması kalbimin daha hızlı atmasına neden oluyor.

"Bu yardımcı oluyor mu?" Haddy telefonunun ışığını gözüme tutuyor.

Yine, daha fazla gözyaşı akarken çığlık atıyorum. Ama aslında işe yarıyor gibi görünüyor. Her neyse, gözümün kenarına doğru kayıyor ve acı yerini rahatlamaya bırakıyor.

"İşte..." Owen gözümün köşesine hafifçe dokunur, sonra elini önüme indirir. "Kırpık."

Aşağıya bakarken kolunu tutuyorum ve tabii ki parmağının ucunda siyah bir kırpık var. Tekrar yukarı bakınca gözlerimiz buluşuyor ve o gülümsüyor. Mavi gözler, beyaz dişler, kare çene... Bu, içimi bir enerji dalgası kaplıyor ve ben sendeleyip kolunu daha sıkı tutuyorum.

Şimdi de gözlerimin etrafında kalpler uçuyor gibi hissediyorum.

"Aptal kirpik," diyorum, hızla çarpan kalbimi kontrol altına almak için elimden geleni yapıyorum.

"Bir dilek tutmak ister misin?" Söyleyiş şekli dudaklarımı ısırmamı sağladı.

Kafamı sallayarak, sıcak elleri ve nazik dokunuşları olan bu muhteşem adamdan uzaklaşmaya zorluyorum kendimi. Nabzım uyluklarımın arasında atıyor ve zihnim, ellerinin gidebileceği diğer tüm yerleri düşünerek hızla çalışıyor.

"Bu konuda gerçekten çok iyisin." Haddy'nin sesinde hoşuma gitmeyen bir ton var. *"Sana söylemiştim"* gibi *bir ton* ve bizi nasıl eşleştirebileceğini planladığını biliyorum.

"Baba olmanın bir parçası sanırım." Owen benden bir adım uzaklaşarak Spanky'nin bulunduğu yere, kafesinden çıkan yere doğru dönüyor. "Şey, ah, bu kafes hakkında, sanırım bu kelimeyi sevmiyorum."

"Evet." Ben de düşüncelerimi, beni kollarında tutan, yanağıma dokunan, gözlerimin derinliklerine bakan bu iri adamın sıcaklığından uzaklaştırıyorum. "Sanırım olumsuz bir anlamı var."

Haddy aramızda duruyor, bebeğini omzunda sallarken dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme var. "Olmak zorunda değil. Nick Cage var ve... *The Birdcage* harika bir eski film!"

Owen bir adım daha uzaklaşarak ellerini arka ceplerine koyar. "Çocukken beyzbol oynadığım zamanlarda, hep vuruş kafesine girmeyi severdik."

"Beyzbol mu oynuyordun?" Başımı yana eğiyorum. "Neden hokey'e geçtin?"

O, o güzel, geniş omuzlarını silkiyor. "Onda daha iyiyim?"

"Bu bir soru mu?" Haddy gülerek sorar.

"Artık değil galiba." Owen gülümser ve koyu sakalının altında gamzesi belirir.

"Şampiyonlar seni çağırdıysa, çok iyi olmalısın." Haddy kapıya doğru yürüdü. "Bu küçük kızı

beşiğine götürmem lazım. Uyku zamanı."

Bununla birlikte, beni Owen Stone ve onun sihirli elleriyle oturma odasında yalnız bırakır.

Ağzım açık kalır ve ilk başta ne diyeceğimi bilemem, ona gülerek göz kırparım. "O nasıl çıkılacağını iyi biliyor. Ama haklı. Şampiyonlar sadece en iyileri seçerler... adı da buradan geliyor."

"Doğru." Ladybird merdivenlerden aşağıya, bizim durduğumuz yere doğru koşarken o da başını sallar. "Onu dışarı çıkarmalıyım."

"Evet... Spanky'nin de yürüyüşe çıkması lazım." Onun koşum takımını ve tasmaını kancadan çıkarırım. "Birlikte gidelim mi?"

"Yukarı çıkıp tasmaını alayım." Merdivenleri koşarak çıktı, ben de eğilip köpeğimin tasmaını taktım.

O geri döner dönmez ve Ladybird hazır olur olmaz, iki köpeğimiz de sanki hayatları boyunca bunu yapmışlar gibi yan yana koşarak kapıdan dışarı çıkarız.

Başlangıçta sessiziz, ayakkabılarımızın kaldırımda çıkardığı sesleri, bahçelerde oynayan çocukları, ara sıra geçen arabaları dinliyoruz.

Mahallemiz ailelerle dolu ve kaldırımlar ve yeşil alanlar köpekler için çok uygun. Sokaklar çiçekli çalılar ve tatlı zeytin ağaçlarıyla çevrili. Bu dev metropolün içinde küçük bir cennet gibi.

Owen'a bakıyorum, sessizce çevreyi gözlemliyor ve kararlılığım rağmen, onun hakkında her şeyi bilmek istemeden edemiyorum.

"Eureka nasıl bir yer? O ismi çok seviyorum. Bir keşif gibi geliyor kulağa."

Aşağıya bakıp bana kısa bir gülümseme atıyor. "Sadece sahile yakın küçük bir kasaba. Bütün ailem orada yaşıyor. Onlar kurucu ailelerden."

"Her iki tarafta mı?"

"Şey, babam ve üvey annemin tarafında. Üvey annem Britt tek çocuktu, ama babamın üç erkek kardeşi var, yani bir sürü amca, teyze ve kuzenim var..."

"Newhope'daki hayatıma benziyor." Babamı ve tüm kardeşlerini, teyzem Dylan'ı ve tüm ailemle birlikte büyüdüğüm günleri düşündüğümde içim ısınır.

"Mav de öyle dedi." Ladybird'ün Spanky'yi takip ederek boş, çimenli bir arsaya girdiğini izliyor.

"Burası onların koşması için iyi bir yer." Spanky'nin tasmaını çıkarmak için eğildim. "Bizimle kalırsa?"

O da Ladybird'ün tasmaını çıkarır. "Kalacak."

Köpekler koşmaya başlar ve ben dudağımı ısırırım. "Ailenin yanında olması güzel olmalı... Yani, kızınla yalnız kalmak. Amcam Jack de bekar bir babaydı."

Köpekleri izleyerek başını sallar. "Bize çok sevgi ve destek verdiler. Karanlık günleri atlatmama yardım ettiler ve Maddie'ye yardım edecek birileri her zaman yanımdaydı. Ama Eureka böyledir. İnsanların birbirine kenetlendiği, iyi ve kötü günlerinde birbirlerini desteklediği küçük bir kasabadır."

"Öyleyse, Newhope'a tıpatıp benziyor." Elimini uzatıp kolunu sıkmak istiyorum, ama yapmıyorum.

"Maddie'nin bunu kaybetmesini istemiyorum." Kaşları çatılır ve çenesi çekici bir şekilde sıkılır. "Taşınmak zordur ve kariyerime rağmen, onun da benim büyürken gördüğüm sevgi ve ilgiyi görmesini istiyorum."

"Ne zamandır hokey oynuyorsun?" Takımdaki çoğu oyuncudan açıkça daha yaşlı ve tipik genç oyuncuların kibirli tavrına sahip değil, ki bu benim için hoş bir artı.

"Maddie doğmadan önce de oynuyordum, ama Angie öldükten sonra, çoğunlukla zihnimi başka yere yönlendirmek için, gerçekten ciddiye başladım." Acı çekerek başını eğdi. "Maddie'yi yatırırdım ve ev çok sessiz olurdu... Hokey, kaybettiğim şeyin acısını unutmamı sağladı. İyi para kazanmaya başladım ve yeniden hayata döndüm. Bir şeyim vardı."

Hiç olmadığı kadar çok konuşuyor ve ben her sözünü dinliyorum.

"Takım arkadaşlarım benim için kardeş gibiydi ve buz üzerinde uçarken, puck'ı kovalarken, kazanmak dışında her şeyi unutabiliyordum." Bir an ufka bakıyor, sonra gözlerini kırıştırarak benim burada olduğumu hatırlıyor gibi görünüyor. Boğazını temizleyip başını eğiyor ve hızlıca sözlerini bitiriyor. "O zaman küçük kız kardeşim bana yardım etmek için yanıma taşındı. Hala da öyle."

"Çok yakın olmalısınız." Onun yakışıklı yüzünü inceliyorum.

O gülerek başını salladı. "O benden çok daha genç ve eminim ki benim emekli olmamı bekliyor ki kendi işini yapabilsin. Aslında geçen yılın sonunda emekli olmayı planlamıştım."

"Ama emekli olmadın." Farkında olmadan ona yaklaşmışım.

"Sonunda ligde oynama şansını yakaladım." Neredeyse özür diler gibi başını eğiyor. "Bu fırsatı değerlendirmek zorundaydım. Maaşım büyük ölçüde arttı ve sonuçta... bu NHL."

"Anlıyorum." Bu yıl Spanky hakkında ne hissettiğimi düşünüyorum. "Bir şeyi bu kadar uzun süre yaptıktan sonra, büyük ödülü kazanmak istemek doğal. En İyi Gösteri gibi."

"Bu köpek dünyasının zirvesi mi?" Bana bir bakış attı.

"Evet, en büyük ödül. Spanky yıllardır yarışıyor ama hiç kazanamadı."

"Kazanmak için ne yapman gerekiyor?"

"Bu hafta sonu olduğu gibi, belirli eleme yarışmaları var. Birini kazanırsan, yarışmaya katılmak için başvurabilirsin."

Kaşları düşer. "Bu yüzden onu tımar ediyordun..." Acı çekmiş gibi, şimdi bahçede zıplayan Ladybird'e bakar. "Yapabileceğin başka bir şey var mı?"

"Gelecek yıl yapabiliriz." Ona güven verici bir gülümseme göstermeye çalışıyorum. "Bolca vaktimiz var."

"Gerçekten üzgünüm, Gina..."

"Hayır, hayır." Elimi sallayarak onu uzaklaştırıyorum. "Geri dönelim. Bu çocuklar işlerini bitirdi."

Grooming felaketini unutmaya hazır olmadığını anlayabiliyorum, ama sonunda razı oluyor. Spanky'yi çağırıyorum ve Ladybird de onu takip ederek bize doğru koşuyor. Tasmalarını takıyoruz ve küçük bungalovumuza geri dönüyoruz. İki köpek, bizi buraya getirdikleri gibi eve de götürüyorlar, sanki böyle olması gerektiğine karar vermişler gibi.

Bu aptalca düşünceyi kafamdan silip, öğleden sonra geldiğinde yüzündeki ifadeyi hatırlıyorum. "Ev aramaktan bahset bana. Yüzündeki ifadeye bakılırsa, işler pek iyi gitmemiş gibi görünüyor."

"Bilmiyorum." Omuzlarını silkiyor. "Çok güzel evler gördük. Hepsi ilginçti ama hiçbiri ev gibi gelmedi. Hepsi beton yığını gibiydi."

"Orman yangınları nedeniyle bu şekilde inşa ediyorlar." Güney Carolina sahilinde neye alışkın olduğunu düşünüyorum. "Newhope'dan buraya taşındığımızda, bana evimi hatırlatan bir şey bulmak biraz zaman aldı. Neyse ki Haddy burada büyüdüğü için burayı seveceğimi biliyordu."

Ağaçlara bakıyor. "Onun tavsiyesine uyup burada bir şeyler bulabilir miyiz diye düşünüyorum. Ağaçları seviyorum ve bu çok büyük bir değişiklik. Maddie'nin onu başka bir gezegene taşıdığımı hissetmesini istemiyorum."

"Umarım onunla tanışabiliriz."

Bana doğru bakar ve hafif bir esinti şakaklarının etrafındaki koyu renkli saçlarını alnına doğru iter. Parmaklarım kaşınıyor, uzanıp saçlarını gözlerinden çekmek istiyorum, ama o bunu kendisi yapar, uzun saçlarını yüzünden uzaklaştırır.

Eve döndüğümüzde telefonum titrer ve ben hayal aleminden çıkıp mesajı kontrol ederim.

HADDY

Onu öptün mü???

Onun sözleri yüzümü kızartıyor ve cihazı cebime sokmak üzereyim ki başka bir mesaj geliyor.

HADDY

Zaman kaybetmeyi bırak... Oh, ona takvim hakkında da sor. Mav, onun da içinde olması gerektiğini söyledi.

"İyi misin?" Sesinde alaycı bir ton var ve ben başımı kaldırıp ekranı hızla göğsüme çeviriyorum.

"Sadece Haddy... Çocuklar sana yaptıkları takvim bağış kampanyasından bahsettiler mi?"

"Hokey ve av köpekleriyle ilgili bir şey mi?" Dişlerinin arasından keskin bir ıslık çalar ve Ladybird, o kapıya doğru yönelirken hemen bizim yönümüze gelir.

Ağzım açık kalır ve onu işaret ederim. "Bunu hep yapmak istemişimdir."

"Sana öğretebilirim. Evde onu böyle eğittim." Spanky hemen arkamızda ve eve girerken o seksi köpek ıslığı çalan adama dönüşmeden önce ne hakkında konuştuğumuzu hatırlamaya çalışırız.

"Takvim!" diye yüksek sesle söylüyorum ve o kaşlarını çatıyor. "Üzgünüm, ben sadece... Haddy, Ladybird ile birlikte takvimde yer alıp almayacağını sormamı istedi. Şu ana kadar, ellerinde olan tek av köpeği o. Spanky ve Peepee diğer iki köpek."

Kapıyı tutarak bana gülümsüyor. "Görünüşe göre dokuz tane daha var."

"Yapacak mısın?" Sesim yükselir ve o sırtarak gülümser. "Tabii, neden olmasın?"

"Haddy çok mutlu olacak! Tabii ki, bu senin benimle çok zaman geçirmen gerekeceği anlamına geliyor. Ya da en azından Ladybird'ün."

"Kulağa fena gelmiyor." Söyleyiş şekli ciğerlerimi sıkıştırıyor. "Bize nerede ve ne zaman olduğunu söyle, biz de orada olalım."

OWEN

"Gav ve ben birkaç yıldır Tic-Tac-Goal taktiğini kullanıyoruz, ama bunu değiştirmemiz gerekiyor. İşte burada devreye sen giriyorsun."

Sezonun başlamasına sadece birkaç hafta kaldı ve hazırlık için her gün, bütün gün antrenman yapmaya başladık. Takım arkadaşlarımla isimlerini öğreniyorum, en önemlisi de takım kaptanı Donovan Price'ın.

Price, devasa bir adam, kendine saklanan bir kıvılcık saçlı. Buraya gelmeden önce takımın yıldızı ve ligin en iyi sağ kanat oyuncusu olduğunu bildiğim Mav kadar gösterişli değil.

Gav bir defans oyuncusu, ama hücumda baskı yapmakta ve puck'ı çalmakta çok başarılı. Gördüğüm en hızlı patenci, benden bile hızlı, bu da ona avantaj sağlıyor. Pinç yaparken hızlı hareket etmek ve hata yapmamak zorunda.

Saxon, ya da Sax, onu koruyan diğer defans oyuncusu. Ayrıca kaptanımız mola gerektiğinde sol kanat oyuncusu Price'ı da koruyor. Ben de elimden geldiğince hızlı kaymaya, çabuk öğrenmeye ve puck'ı gözden kaçırmamaya çalışıyorum.

"Ne yapmamı istiyorsun?" Gav'a bakıyorum, o da daire çizerek ağın arkasına geliyor.

"Eskiden bunu yaptığında, doğrudan bana gönderirdi ve ben de onu kaleye gönderirdim." Sanki işaret almış gibi, Gav tam da bunu yapıyor ve Mav'ın puck'ı o kadar hızlı bir şekilde kaleye gönderdiğini izliyorum ki, siyah bir bulanıklık gibi. "Diğer takımlar bizi inceliyor, bu yüzden bir adım daha eklemeye karar verdik. Tic-Tac-Tac-Goal. Sen ikinci Tac'sın."

"Tamam..." Maskenin arkasında kaşlarım çatılır ve ne demek istediğini tam olarak anlamadığımı fark ederim. "Bir deneyelim."

"Şöyle başlıyor." Maverick merkeze kayıyor ve Gavin, savunma yapıyormuş gibi çizgiye gidiyor.

Harekete geçtiler. Gav puck'ı aldı ve buzun üzerinden Mav'a attı, Mav de merkezden kaleye doğru koştu.

Kalecimiz Akers, gol atmalarını engelleyecekmiş gibi pozisyonunu alır ve Mav, John Hancock'a pas atar, evet, adı gerçekten bu, Gav ise ağın arkasında uçar.

"Stone, sıra sende!" diye bağırır Mav ve Hancock, ben kaleye yaklaşırken topu bana gönderir.

Sopamla yakaladıktan sonra, gol yapmaya mı yoksa pas atmaya mı çalışmam gerektiğinden emin olamadan ilerlemeye devam ediyorum.

Maverick emri verir. "Şimdi Gav'a!"

Hızlı bir vuruşla, ağın arka köşesinden gelen takım arkadaşşıma pas veriyorum. Puck golün kenarına çarparak sallanmaya ve uçmaya başladığında midem düğümleniyor.

Gavin havadan çok hızlı bir şekilde topu yakalar ve Mav'a gönderir, Mav da Akers'ı geçerek topu doğrudan kaleye gönderir.

Stadyum alkışlarla doldu ve biz de birbirimizin omuzlarına vurarak bir araya geldik.

"İlk deneme için fena değil!" Gav sırtarak, pedimin üst kısmını tutup beni salladı. "Cliffs ne yapacağını şaşıracak."

Sax sırtıma bir şaplak atıyor ve farklı oyunlar, paslar çalışmaya devam ediyoruz, ardından kısa bir antrenman maçı yapıyoruz. Hepsi iyi çocuklar, gençler bile, bunların başında Maverick geliyor. Kendini beğenmiş, takımın güzellik uzmanı, ama arkadaş canlısı ve bana ayak uydurmam için yardım etmeye hazır.

Donovan, takım kaptanı olarak istikrarlı bir tavır sergiliyor ve moral verici konuşmaları dengeli ama ilham verici. Benden sonra en yaşlısı o, ama ben yaş farkını hiç önemsemiyorum. Bu çocuklar, kariyerimde hiç ulaşamayacağımı düşündüğüm bir seviyeye ulaşmama yardım ediyorlar.

Geçen yıl, ligin tarihsel olarak en iyi takımı olan Slicks ile karşılaşmak için Edmonton'a kadar gittiler.

Kaç yıl daha oynayabileceğimi bilmiyorum, ama belki de ben emekli olmadan önce kupayı kazanırız. O zaman belki emekli olup babam gibi küçük bir kasabanın şerifi olabilirim.

"SANA BİR TAKMA AD VERMELİYİZ, STONE." Gav, kucağında kızıyla kanepede oturuyor.

Akşam yemeği bitti ve Haddy bu akşam bulaşıkları yıkamama yardım etmeme izin verdi. Gigi'nin, son teslim tarihinden önce bazı evrakları yüklemesi gerektiğini söyleyerek yukarı koşmadan önce ona yan gözle baktığını fark ettim.

Haddy de ona yan gözle bakarak bulaşıkları yıkamayı bitirdiğinde bekliyor olacağını söyledi.

İkisi birkaç kez daha tartıştıktan sonra, bunun *benimle* bulaşık yıkamakla bir ilgisi olduğunu düşünmeye başladım. Maverick sabırsız bir şekilde bana bulaşık yıkamada yardım edeceğini söylediğinde, Haddy pes etti ve onun yerine bulaşıkları yıkadı.

Şimdi mutfak temiz ve ben oturma odasında kanepenin arkasında durmuş, kuzenlerin hangi korku filmini izleyeceklerini tartışmalarını izliyorum.

"Stingers'da oynadığım zamanlar bana Sly derlerdi," diye cevap veriyorum, şu anda kızına sevgi dolu bakışlar atan büyük defans oyuncumuza.

"Stone ailesi gibi mi?" Haddy, onun yanında oturduğu yerden bana dönmek için zıplıyor.

"Sanırım buradan geliyor." Omuz silkiyorum. "Ayrıca, puck'ı gol çizgisini geçirmekte oldukça iyiyim."

"Evet, öylesin!" Maverick, kağıt parçalarıyla dolu büyük, yuvarlak bir akvaryumda elini çevirirken bağırıyor. Devasa düz ekran televizyon, bir streaming hizmetindeki Halloween koleksiyonunu gösteriyor. "Onu Gav ile yeni T-T-T-G'mizde çalışırken görmeliydin."

Üçüncü *T'yi* vurgular ve Gigi ona kaşlarını çatar. "O ne?"

"İki hafta sonra Cliffs ile karşılaştığımızda göreceksin." Kuzeni ona kaşlarını oynatır.

Colorado Cliffs'in Champions'ın en büyük rakibi olduğunu ve her sezon galibiyetleri sırayla aldığımızı öğrendim. Çocuklar bu yıl her seferinde onları yenmek için can atıyorlar ve ben de en iyi oyuncularımızın stratejisinin bir parçası olmaktan hoşlanıyorum.

"Bence gelecek haftaya kadar bir ev bulamazsan, küçük kızını buraya getirmelisin." Haddy nişanlısının yanına geçerek, şimdiye kadar gördüğüm en küçük köpeği kucağına aldı. "Onu özlediğin çok belli, bu benim kalbimi acıtıyor."

"Bilmiyorum." Başımı eğiyorum. "Onu özlüyorum, ama Heather'ı da getirmem gerekir. Bütün o misafirler senin misafirperverliğini zorlayabilir."

"Saçmalık!" Haddy haykırır. "Sadece kısa bir süreliğine olacak ve Gav ile ben üst katta iki oda boş bıraktık."

"Kız kardeşin ne iş yapıyor, Owen?" Gigi, güzel yeşil gözlerini bana çevirir, ve hatırlarım yüzüne dokunduğumu,

yüksek elmacık kemiğinden kirpiklerini kaydurdım.

Kayıp bir kirpikle boğuşa bile, o çok güzel ve çok güzel kokuyor. Dolgun dudakları parlak ve acaba tadı kiraz gibi mi...

Onu *öpersem*.

Ağzı. Onun ağzını öp. Siktir.

Boğazımı temizleyerek, bu rahatsız edici düşünceleri kafamdan uzaklaştırıp bana ne sorduğunu hatırlamaya çalışıyorum.

"Ah... Heather mı?" Düşünmeye çalışırken kaşlarımı çattım. "Bir süre kuaförlük yaptı. Sonra sırtının ağrıdığını söyledi, bu yüzden birkaç aydır büyükannesinin tarot stüdyosunda çalışıyor. Kendini medyum sanıyor."

İçimden gözlerimi devirerek, onun hayaline olan ısrarını hatırlıyorum.

"Ne!" Haddy ve Gigi aynı anda bağırır ve koltuklarından atlayarak heyecanla önümdeki kanepeye atlarlar.

"O medyum mu?" diye sordu Haddy, Peepee'yi göğsüne sıkıca sarılarak.

Küçük köpek kafası karışmış görünüyor ve heyecan ya da korkudan titriyor.

"Büyükannenizin tarot stüdyosu mu var?" diye sordu Gigi, bana bakarak gözlerini kırıştırdı. "Senin de psişik güçlerin var mı?"

"Hayır, Gwen benim biyolojik büyükannem değil, ama bana her zaman aileden biri gibi davrandı." Onun önsezileri, sezgileri ve babamın davalarına karışmasıyla babamı deliye çevirmesinden bahsetmiyorum bile.

"Artık onları buraya getirmelisin." Haddy ayağa kalkar ve kocasının yanına oturur. "Bana fal bakmasını sabırsızlıkla bekliyorum."

"*Halloween H2O!*" Maverick bir kağıt parçası kaldırarak bağırır. "Joseph Gordon Levitt bir hokey oyuncusu ve en iyi ölümü o yaşıyor."

"Yüzüne patenle vuruyor," Gav gülüyor. "Benim oyum ona!" "Evet..." Mav deli gibi gözlerini iriştiriyor.

"Sen sen oyum oyum der diyor. " tüm tüm
Halloween

Halloween filmlerini seviyorum, *Season of the Witch*'i bile."

"Tuhaf herif," diye alay eder Mav ve ayağıyla onun bacağını iter.

Onlara el sallayarak merdivenlere doğru yürüdüm. "Yukarı çıksam iyi olacak."

"Korku filmi sevmiyor musun?" Haddy başını geriye eğip bana bakar.

"Hayır, evi aramam ve duş almam lazım." Çocuklara başımı sallarım. "Bugün iyi antrenman oldu. Yorgunum."

"Merak etme, ihtiyar," diye seslenir Mav. "Seni kısa sürede forma sokacağız."

"Yaşlı adam..." diye gülerek söylüyorum.

Ben otuz beş otuz beş ama o beni ben Ben
yarın yarın ağrım olacak.

Yavaşça merdivenleri çıkarken telefonumu çıkarıyorum.

OWEN

Maddie hala uyanık mı? Buradaki saat farkını sürekli unutuyorum, üzgünüm.

HEATHER

Bugün Cuma! Hepimiz büyükannemizdeyiz, annem ve teyzelerimle Hocus Pocus izliyoruz.

Babamın annesi, ben çocukken cuma geceleri çocukları evinde ağırlama geleneğini başlatmıştı. Sonra Maddie yeterince büyüdüğünde, bu geleneği yeniden başlattı.

OWEN

Sanderson Kardeşleri izlemek yerine benimle konuşmak isteyecek mi?

HEATHER

Tabii ki isteyecek. Lütfen bekle...

Mesajımız bir telefon görüşmesine dönüşür ve ekranımda kız kardeşimin yüzü belirir.

"Merhaba, ağabey. Kitanın diğer ucunda olmana rağmen fena görünmüyorsun." Bana

göz kırpıyor.

"Biraz zamanımı aldı ama artık Batı Kıyısı saatine alıştım." Yatak odama doğru ilerliyorum, Ladybird büyük, yuvarlak, sedir talaşı dolu yastığının üzerinde kıvrılmış durumda.

Bu, onun yavruyken beri yatağı ve tüm eşyalarımı sedir talaşı gibi kokutmasına rağmen, bize evimizi hatırlatıyor.

"Bebeğim nerede?"

"Buradayım baba!" Tatlı sesi, yüzü ekranda görünmeden önce telefondan bana bağırıyor.

Mutlu kahverengi gözleri, yuvarlak yanakları ve uzun sarı saçları göğsüme doğrudan bir neşe patlaması yaşıyor. Oturup ona gülümsüyorum.

"Hey, Shortcake, Heather teyzenle iyi ilgileniyor musun?"

"Evet!" Başını hızlıca sallıyor. "*Hocus Pocus*'u izliyoruz, ama bu kısmı sevmiyorum. Max'in yıldırım çarpmasıyla ilgili olan kısım."

Dudaklarım kıvrılır. "Bu gece uyumakta zorlanacak mısınız?"

"Hayır, baba!" Gözlerini devirip başını salladı. "Artık yedi yaşındayım. Sanderson Kardeşlerden korkmuyorum. Ayrıca, Grammy Gwen Bandit'in bu gece bizim evde kalabileceğini söyledi."

Bandit, üvey büyükannemin evine taşınan en yeni kara kedi.

"Eğer cadıları uzak tutabilecek biri varsa, o da Bandit'tir."

"Kediler cadıları uzak tutmaz!" diye bağırır.

"Ama filmde öyle olduğunu sanıyordum..."

"O Thackery, baba. Kız kardeşiyle yeniden bir araya gelmeye çalışıyor." İkinci sınıf öğrencisinin hissedebileceği hayal kırıklığıyla bu sözleri söylüyor.

"Sanırım filmi tekrar izlemem gerekecek. Okul nasıl gidiyor?"

"İyi." Omuzlarını silkiyor. "Cass teyze, istersem artık üçüncü sınıfta kitap okuyabileceğimi söyledi."

"Öyle mi dedi?" Cass teyzem Eureka'daki tek ilkokulda öğretmenlik yapıyor. "Neden böyle bir şey söylesin ki?"

"Çünkü ikinci sınıfta okunan tüm kitapları okudum!" Sanki çok bariz bir şeymiş gibi.

"Tamam..." Maddie'yi buraya taşıdığımızda teyzemizle konuşmamız gerekebileceğini fark ettim. "Sanırım bu iyi bir şey?"

"Oh, evet, üçüncü sınıf kitapları daha kalın ve Junie B. Jones var. İkinci sınıf kitapları bebekler için."

Arkasında ciyıklama sesleri duyuluyor ve bana dönmeden önce hızla omzunun üzerinden arkasına bakıyor. Sandalyede kıpır kıpır duruyor ve konuşması bittiğinde bunu hemen anlıyorum.

"Geri dönüp teyzelerinle filmi izlemek ister misin?"

Sevimli, endişeli bir yüz ifadesi takınır. "Seninle biraz daha konuşabilirim."

"Sorun değil, bebeğim. Sadece yüzünü görmek ve seni sevdiğimi söylemek istedim."

"Ben de seni seviyorum baba!" Kamera aracılığıyla beni öpecekmiş gibi öne eğilir, sonra tekrar poposunun üzerine oturur.

"Ladybird'e iyi geceler de..." Telefonu çeviriyorum, böylece kızım yatağında duran köpeğimizi görebiliyor.

"İyi geceler, Ladybird!" Maddie küçük sesiyle bağırır ve Ladybird yüksek sesle "*Rooo!*" diye bağırır. Bu da ikimizi güldürür.

"Belki birkaç hafta sonra sen ve Heather teyze buraya gelebilirsiniz. İster misin?" Kafasını o kadar hızlı sallıyor ki, boynunu incitecek diye endişeleniyorum. "Tamam o zaman. Telefonu Heather teyzeye ver ve filmi izlemeye devam et."

"Seni seviyorum, baba!" diye tekrar bağırır, bana bir öpücük gönderir ve telefonu kız kardeşime uzatır.

"Ben de seni seviyorum."

Ve bununla birlikte, o gitmiş oluyor.

Heather'ın yüzü belirir, gülümsemesiyle burnu kıvrılır. "Bu gece uyuyamayabilir."

"Ya da yatak arkadaşın olur," diye gülüyorum. "Ne kadar şeker yedi?"

"Cass teyze cadı ve kara kedi şeklinde Rice Krispie Treats yaptı. Kızım üç tane yedi."

"Tanrım, abla!" Dişlerimin arasından hava çıkıyor. "Ona biraz süt falan ver."

"Durum kontrolüm altında."

"Tamam, peki, iyi eğlenceler, buraya gelme konusunda seni haberdar ederim."

"Biz hazırız. Sen söyle, biz uçağa atlayalım."

"İki haftalık biletleri alayım. O zamana kadar bir şeyler bulmuş olurum."

O başını sallar ve ben de ayrıntıları ona e-posta ile göndereceğimi söylerim. Telefonu yatağıma atıp, Ladybird'ün kafasını okşamak için eğilirim. Akşam yemeğinden sonra onu dışarı çıkardım, bu yüzden gece için hazır olmalı.

Aslında, son birkaç gündür yaptığı gibi Spanky ile birlikte kafeste değil de benimle birlikte burada olmasına şaşırdım.

"Kafesler hakkında konuştuğumuzu duydun, değil mi?" Büyük kafasını kaldırıp bana yavaşça göz kırpmıyor. Yanına gidip diz çöküyorum, yüzünü iki elimle kavrayıp iyice kaşıyorum. "Beni kötü göstermeye mi çalışıyorsun? Senin için Shania Twain şarkıları var."

Başını hızla kaldırıp ağzımın ortasına salyalı bir "öpücük" kondurur. Bu beni sadece güldürür. Üvey annemin kan köpeği Edward ile büyüdüğüm için salyaya alışığımdır.

"Temizlenmemin zamanı geldi," diyorum, tişörtümü başımdan çıkarıp yatağın üzerine atıyorum.

Koridora çıktığımda, alt kattan gelen çığlıklar ve yüksek sesli müzik sesleri duyuyorum. Mav "Ah!" diye bağırıyor ve Haddy gülerek "Bu çok iğrenç!" diye bağırıyor.

"Yemek asansörüne binme!" diye bağılıyor Gigi. "Yapma... Yapma... Hayır!"

Dudaklarım bir gülümsemeye bükülüyor ve Gina'nın o büyük yastığın arkasına saklanarak aptalca bir slasher filmi izlediğini hayal ediyorum.

Banyoya girip kapıyı kapatıyorum ve aklımda onun güzel yüzüyle suyu açıyorum. Su ısınırken oda buharla doluyor ve ben duşa girip perdeyi kapatıyorum.

Saçımı, yüzümü ve vücudumu yıkamak uzun sürmüyor. Bugün yaptığımız paten kaymaktan kaslarım yorgun, bu yüzden bir an durup, akan suyun omuzlarımı masaj yapmasına izin veriyorum.

Gigi'nin yumuşak dudakları aklımdan geçiyor ve onları benim dudaklarımla kaplamak nasıl olurdu diye tekrar merak ediyorum. Onu öptüğümde iç çekecek mi, yoksa inleyecek mi acaba? Belki de sessiz kalır. O da beni öper mi?

Ellerimi onun ince beline kaydırdığımı, belki de küçük göğüslerini avuçladığımı, başparmaklarımı sertleşmiş meme uçlarında ileri geri kaydırdığımı hayal ediyorum. Çenesinin dibini ısıtır, çenesinden kulağına kadar bir çizgi çizerim.

Yumuşak kabuğunu dişlerimin arasına alırken, parmaklarımı belinin etrafında ve aşağısında, kalçasının üzerinden bacaklarının arasına doğru kaydırırdım. Belki onu duvara doğru bastırıp onu yalarken onu kaldırırdım...

Sikim tam anlamıyla dikleşmiş durumda ve onu yumruğumla kapatıp, zevk dalgaları uyluklarımı sararken yavaşça okşuyorum. Siktir, bu duştan çıkıp odama gitmeli ve bu siktiğimin ereksiyonuyla başa çıkmalıyım.

Suyu hızla kapatıp, havluyu arıyorum. I left on the sink. With a quick dusting over my

omuzlarım ve ayaklarım, belime atıyorum ve bir avuç mendil alıyorum.

Kapıyı açıp koridora çıkıyorum, yatak odama gitmeye hazırım. Birkaç adım attıktan sonra iki şey fark ediyorum: Koridorda yalnız değilim ve beyaz bir çizgi bana doğru hızla yaklaşıyor.

"Owen?" Gigi'nin yumuşak sesi adımı söyler söylemez, havlu belimden o kadar hızlı bir şekilde çekildi ki, sanki bir sihirbaz masadaki örtüyü çekip alıyor gibiydi.

"Oh... ne?" Şaşkınlıktan tepki veremiyorum.

"Aman Tanrım!" Gigi'nin sesi yükseldi, sonra değişti, daha derinleşti. "Aman... Tanrım."

Yarı karanlık koridorda, sadece yatak odasından ve arkamdaki banyodan gelen ışıkla aydınlatılmış halde, tamamen çıplak duruyorum.

O pislik Spanky, ağzında havluyla yatak odamın kapısında durmuş, kuyruğunu sallıyor. Yemin ederim, gülümsüyor.

Gigi'nin geniş yeşil gözleri yüzümden omuzlarıma, çıplak karnıma ve tamamen ereksiyon halindeki penisime kayıyor.

Bir an donup kalıyorum, ama dolgun dudakları aralanmış. İfadesi şaşkınlık ve merak arasında bir yerde.

Gigi'nin ağzı kapanıyor, ama gözleri benim erkekliğimi incelediği yerden kalkmıyor. Sonra dudaklarını yalıyor ve yemin ederim ki penisim daha da sertleşiyor.

Karnımda kötü bir his yükselir ve kendimi örtmem. Bunun yerine, başımı eğip onun sabit bakışlarını yakalamaya çalışırım.

"Beğendiğin bir şey mi gördün?" Genç takım arkadaşlarım kadar kendinden emin konuşuyorum ve o sesli bir şekilde yutkunuyor.

Bunun nereden çıktığını bilmiyorum, ama o hızla uzaklaşıyor, *özür* dileyerek mırıldanıyor ve tekrar aşağı kata koşuyor. Kafamı sallayarak, odama doğru yürürken gülmekten kendimi alamıyorum.

Artık çocuk değilim, ama güzel bir kadından bu kadar utanmaz bir takdir görmeyeli uzun zaman olmuştu. Yani, *zgn değilim?*

O yaramaz köpeğin ağzından havluyu kapıp kapıyı kapatıyorum.

GINA

Owen Stone'un penisi inanılmaz.

Bütün vücudu bir sanat eseri.

Bir süveter almak için merdivenleri koşarak çıkmıştım ve tabii ki Spanky de bir oyun oynadığımızı düşünerek peşimden gelmişti. Owen'ı beline sarılmış havluyla gördüğünde, her zamanki gibi davrandı.

Her şey o kadar hızlı oldu ki, onu uyaramadım bile. Bir saniye önce merdivenlerin başında durmuş üşüyordum, bir saniye sonra ise 1,88 metre boyundaki çıplak Adonis önümde ortaya çıktığında tüm vücudum sıcaklıkla doldu.

Kaslı geniş omuzlarından, yuvarlak pazılarına, altı paket karın kaslarına, tamamen ereksiyon halindeki penisine kadar uzanan iki çizgiye kadar.

Boğazımdan duyulabilir bir yutkunma sesi çıktı. Gözlerimi ondan ayıramıyordum. Sonra bana hoşuma gidip gitmediğini sorduğunda kalbim durdu.

Ses tonu hiç olmadığı kadar farklıydı. Kendinden emin ve alaycıydı ve içimde çılgın şeyler uyandırdı. Sanki ilk büyük tepeyi aşan bir roller coaster'da gibi hissettim.

Heyecan midemden boğazıma kadar yükseldi, ama *"Evet, efendim!"* diyemedim. Gördüğüm şey *çok* hoşuma gitmişti... *Owen Stone'un çıplak vücudu muhteşemdi.*

Bunun yerine, tek yapabildiğim hızlıca bir özür mırıldanmak ve yine merdivenlerden aşağı koşmak oldu. Isınmak için bir yorgan ya da Mav'ın kapüşonlu sweatshirtlerinden birini kullanmayı düşündüm. Ancak, o karşılaşmadan sonra, bütün hafta boyunca bir daha üşümeyeceğime emindim.

Dušta ne yapıyordu... ve bir dahaki sefere izleyebilir miyim? Bu düşünceyle yanaklarım kızardı.

Şimdi Haddy ile birlikte şampiyonların soyunma odasındaım, tüm takımın karşısında durmuş, bağış toplama takvimi için isimleri okuyor.

Çocuklar hazırlanıyor, antrenmana hazırlanıyorlar. Yarısı bu fikirden hoşlanıyor gibi görünüyor; diğer yarısı ise pek ilgilenmiyor.

Gav ve Mav çoktan buz pistine çıkmışlar. Randevuları ve köpekleri var. Koordinasyon yapmamız gerekenler geri kalan "mankenler", yani bizler, burada, süper uzun boylu, süper seksi, süper sabırsız bir grup erkeğin karşısında duruyoruz.

"Bildiğiniz gibi, yönetim çocuk hastanesine fayda sağlayacak eğlenceli bir şey yapmak istiyor," diye başlıyor Haddy, her zamanki gibi kendinden emin bir şekilde. "Dikkatli bir değerlendirmeden ve piyasa performansını inceledikten sonra, takvim bunu yapmanın en kolay yolu gibi görünüyor."

Onaylayan bir uğultu tek yanıt.

"Tema 'Hokey Yakışıklıları ve Köpekleri' ve elimde bir isim listesi var..." diye devam eder. "Sadece on iki yerimiz var, bu yüzden herkesi kullanmak istesek de, yeterli yerimiz yok."

Haddy, seçimleri okurken kaşlarını çatıyor ve bu bana, lise futbol kampında genç erkeklere kötü haberi veren babamı hatırlatıyor. Açıkçası, bu bir gen, çünkü hiçbirisi seçilmedikleri için kızgın veya kırgın görünmüyor.

Listede, Cadılar Bayramı partileri veya Friendsgiving etkinlikleri için evimize gelen tanıdığımız birkaç kişi var: Donovan Price, Saxon Walsh ve Aiden Akers. Geri kalanları ise ilk kez görüyorum.

"Kuzenim Gina, hayvan koordinatörümüz. Her biriniz için birer köpek seçti, ama kullanmak istediğiniz bir köpeğiniz varsa lütfen bize bildirin. Biz, ayarlanmış çiftlerden ziyade gerçek ilişkileri tercih ediyoruz."

Bunun üzerine, isimlerini okuduğumuz erkeklerle birlikte kenara çekildi ve listesindeki evcil hayvan sahipliği durumlarını not aldı. Ben ise Owen Stone'un da aralarında bulunduğu kalan takvim erkekleriyle baş başa kaldım.

Koridorda yaşadığımız o ani karşılaşmadan sonra onu kasten kaçındım. O çıplak karşılaşmadan sonra onu tekrar gördüğümde sinirlerimin nasıl tepki vereceğinden emin değildim.

Bugün, tam giyinik halde, sanki aramızda bir sır varmış gibi yüzünde bir gülümsemeyle karşımda duruyor. "Sanırım benim de kendi av köpeğim olduğunu biliyorsun."

"Evet..." Boğazımı temizleyip, göz teması kurmadan başımı salladım. "Hazır olduğunda fotoğraf çekimini planlayabiliriz. Sezon çok yakında başlayacağı için, maçlar başlamadan önce tüm fotoğrafları çekmeyi umuyoruz."

"Yeri ve saati söyle, ben orada olacağım, Cherry." "Cherry?"

Burnumu kırıstırıp, gözlerimi kısarak ona baktım, bu bu sefer göz teması kurarak.

"Sen her zaman kiraz gibi kokarsın."

"Oh..." diye gülerek iç çekiyorum. "Annemin en sevdiği renk kırmızıdır ve kirazlar onun simgesi haline gelmiştir. Sanırım bana onu hatırlatıyor. Babam bazen ona öyle der..."

Sesim, ima ettiğim şeyin farkına varınca kesildi.

"Hoşuma gitti." Sesi alçaktı ve aramızdaki ilişkinin değiştiği belliydi.

Daha önce birbirimize mesafe bırakıyor, sınırları bulanıklaştırmıyor ya da aşırı samimi davranmıyorduk, ama şimdi o bana çok yakın duruyor, neredeyse dokunacak kadar.

Bu yeni gelişmeden hoşlandığımı sanmıyorum. Kulaklarım kızarıyor ve içim karıncalanıyor.

"Yarın öğleden sonra uygun mu?" Çizelgeyi çıkararak notlarımı ona gösterdim. "Maverick bu öğleden sonra, Gavin ise yarın sabah var."

"Tabii ki." Gülümsüyor ve göğsüm sıkışıyor. "Ne yapmamı istersin?"

"Sadece evde ol." Parmaklarımı alnıma sürterek, düşüncelerimi işe odakladım. "Ladybird için tanıdık bir yerde olması daha kolay olacaktır."

"İyi fikir. Ne giymeliyim?"

"Oh, şey... Haddy sana söylemedi mi?" Etrafıma bakınırken, kuzenimin diğer oyuncularla notlar aldığını görüyorum. "Sadece, ah, paten şortunu giy... pantolon giyme."

Kaşları yükselir ve gözlerinde yaramaz bir ışıltı belirir. "Gömlek yok mu?"

Korkarım ki, yanaklarım kızardı. Hızla gözlerimi kırpıştırıp, elimdeki listeye kendimi serinletmeye çalıştım. Ne yaptığımı fark edince, hemen durdum ve kağıtları kolumun altına sıkıştırdım.

"Hepsi takvimin 'yakışıklı erkekler' temasına uygun, biliyorsun." Elimi sallayarak, fısıldayarak ekledim, "Haddy'nin fikriydi."

"Merak etme Cherry, alınmadım." Hâlâ benimle dalga geçiyor ve bu neredeyse daha da kötü. "Anlıyorum. Kadınlar üstsüz erkekleri sever. Erkekler de öyle."

Omuzlarımı düzelterip, utanmış bir amatör gibi davranmayı bırakmaya zorluyorum kendimi. Bu benim ilk deneyimim değil ve profesyonelliğim ve köpek uzmanlığım nedeniyle işe alındım.

Çenemi kaldırarak, bu oyuna ikimiz de oynayabiliriz diye karar verdim. "*Erkekler* de üstsüz erkekleri seviyor mu diyorsun?"

Dudakları, inci gibi beyaz bir gülümsemeyle açılıyor. "Sanırım bazıları öyle."

Bunu çıplakkenki aynı kendinden emin tavırla söylüyor, ancak bu sefer göz kırparak. O anda alev aldığımdan eminim.

"Peki, ben gitsem iyi olacak. Spanky'yi Mav için hazırlamam lazım."

Bunun üzerine, dönüp kapının yanında duran yuvarlak, metal çöp tenekesine doğru yürüdüm. Teneke yüksek bir sesle çarptı, sonra dönmeye başladı, yuvarlanarak neredeyse düşecekti, ama Owen ve ben öne atlayarak onu yakaladık.

Ölmek istiyorum.

"Orada görmedim." Metal kutuyu işaret ederek, elimi kapıya koyup iterek içeri girdim.

Profesyonellik buraya kadarmış.

Owen dudaklarını sıkıştırıyor ve gülmemeye çalıştığını anlayabiliyorum. Topuklarımı döndürerek, kararlı bir şekilde çıkışa doğru yürüyorum.

"RYAN ADAMI ÇOK HAVALI." Maverick, hepimize habanero makarna ve peynirli akşam yemeği ile Cajun mısır ekmeği ikram ettikten sonra kanepeye uzanır.

Mutfak temiz ve her hafta bir araya geldiğimiz son haftalara yaklaşırken, bu akşam hangi "aile filmi" izleyeceğimize karar vermeye çalışıyoruz.

Geçmişte, hokey sezonu başladığında Maverick sürekli yok olurdu, Haddy yüksek lisans yapardı ve ben de köpek gösterisi jüriliği, köpek eğitimi, köpek bakımı gibi işlerle tamamen meşgul olurum...

Geçen yıldan bu yana birkaç şey değişti: Haddy mezun oldu ve bir bebek sahibi oldu, ben de evimiz son kez tuvalet kağıdıyla kaplandıktan sonra köpek gösterilerini yargılamaktan vazgeçtim.

Geri kalan her şey aynı kaldı. Gav ve Mav durmaksızın oynamaya hazırlanıyorlar, bu da sosyal takvimimizi ciddi şekilde değiştiriyor.

"Spanky'yi omzuma sığdırabileceğimi sanmıyordum," diye devam ediyor Mav. "Ama o sahne donanımıyla yaptığı şey... çok havalıydı! Görene kadar bekle."

"Spanky omzunda mıydı?" Kaşlarım yükseldi.

Ryan Grantham, şehirdeki en iyi köpek fotoğrafçısıdır. Bu öğleden sonra kuzenlerimi onunla bırakmak zorunda kaldım, çünkü Greater Los Angeles köpek gösterisi için gerekli evrakları hazırlamam gerekiyordu. Bu, Spanky'nin en iyi köpek yarışmasına katılabilmesi için son şansı.

Muhtemelen çok geç kalmıştım, ama Ryan'ı çok iyi tanıdığım için onların emin ellerde olduğunu biliyordum.

Kısa bir süre benim asistan köpek eğitmenim olarak çalışmaya başlamıştı, bu yüzden bu kadar kısa sürede onu bu takvim için bizimle çalışmaya ikna edebildim. Aksi takdirde, ona ulaşmam imkansız olurdu.

Ryan tüm "Meet the Breed" etkinliklerinde çalışıyor ve tüm eyalet yarışmalarının kazananlarını fotoğraflıyor. Ayrıca Hollywood'da yükselen bir yıldız ve yerel medya ve ulusal kampanyalar için ünlülerin ve köpeklerinin fotoğraflarını çekerek adını duyuruyor.

"Bu fotoğrafların güzelliği karşısında hayran kalacaksın." Haddy yanımdaki kanepeye oturur. "Mav ve Spanky süper modeller."

"Beni ikna etmene gerek yok." Başımı sallıyorum. "Ryan'ın uzun süre asistanım olmayacağını başından beri biliyordum. Çok iyi bir gözü var."

"Yarın Gavin ve Patsy ile çekilecek fotoğraflara Lucy'yi de dahil etmek istiyor."

"Ohhh..." Hemen heyecanlanıyorum, ama Haddy endişeli görünüyor. "Bu uygun mu?"

Burnunu kırıştırır ve başını yana eğirir. "Bilmiyorum. Sen ne dersin? Onu medyadan uzak tutmak için elimizden geleni yaptık, ama bu iyi bir amaç için... O daha çok küçük."

Dudaklarımı ısırarak, doğru cevabı bilemiyorum. "Annenle konuş. Seni, baban futbol

süperstardı. Onların ne düşündüklerine bak. Ben olsam yapardım, ama köpekler hakkında ne düşündüğümü biliyorsun."

"Evet." Burnumu okşadı. "Eğer bir köpek varsa, bu sadece iyi bir şey olabilir."

"Hadi ama, o kadar da gerçeklerden kopuk değilim." Başımı omzuna yasladım. "Ryan'dan ikisini de yapmasını iste, ne yapacağını gördükten sonra ne hissedeceğine karar verebilirsin. Tamam mı?"

"En iyi arkadaşımın adı Ryan." Owen'ın derin sesi midemi titretir ve beni irkiltiyor. "Böyle şeyler insanın birine güvenmesini sağlaması ne garip."

Başımı eğip, evimizin en yeni misafirine bakıyorum. "O benim en iyi arkadaşım değil, ama onun için kefil olabilirim. Gerçekten harika bir adam."

"Karar vermeden önce kanıtları görmek fikrini beğendim." Haddy başını sallar. "Senin hayvan koordinatörü olmanın bir nedeni var!"

"Sonuçta bu işte birlikteyiz." Maverick *Saw'ı* hazırlarken, elini elimle kapattım.

"Ciddi misin, Mav?" Burnumu kırıştırırım. "Biliyorsun, sevmediğimi biliyorsun."

"Gina Grace Bradford." Maverick şakacı bir şekilde üstünlük taslayan bir tonla konuşur. "Orijinal *Saw* filmi, grafik şiddet yerine gerilim ve psikolojik gerilime odaklandığı için genellikle serinin en iyisi olarak kabul edilir."

Ona gözlerimi kısarak bakarım. "Bunu internette mi okudun?" Haddy burun kıvrarak kapıya doğru atlar. "Eve gitmem lazım, ama bu konuyu ikiniz halledin."

"Owen?" Mav, yakışıklı yeni takım arkadaşına bakar.

"Kızımı aramam lazım. Onların Doğu saat diliminde olduğunu unutuyorsun."

"Ne aile film gecesi ama," diye homurdanır. "Haftada dört gece buzda olduğumda pişman olacaksın."

Haddy ona doğru dans eder gibi geri döner ve eğilip kafasının üstüne bir öpücük kondurur. "Yarın seninle film gecesi yapacağım. Eğlenceli bir şey seç. *Saw* olmasın."

Merdivenleri çıkarken onlara iyi geceler diyorum. Durmaksızın geçen bir günün ardından, yarın da yine durmaksızın geçecek. Owen'ın yatak odasında güvende olduğundan emin olmak için tereddüt ediyorum, sonra koridordan geçip hızlıca duş alıp yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçalıyorum.

Spanky aşağıdaki kafesinde ama o köpek evdeyken asla riske girmiyorum. Waffle bornozumla sarınmış halde koridordan geçip yatak odama giriyorum.

Duvarlar, Spanky'nin En İyi Irk ve spor dışı kategoride birinci olduğu çerçeveli fotoğraflarla kaplı.

Yatağımın başucunda, iki kuzenim ve benimle birlikte bir Champions maçında çekilmiş bir fotoğraf var. Gavin buraya taşınmadan önce çekilmiş bir fotoğraf, bu yüzden Haddy ve ben Maverick için 74 numaralı *Murphy* formaları giyiyoruz.

Arkasında birkaç oyuncu daha var ve hepsi çok uzun ve formda. Owen Stone'un çıplak vücudu zihnimde canlanıyor ve ben battaniyemin altına daha da sokuluyorum. Onun kıvrırcık siyah saçlarını, kare çenesini, mavi gözlerini... yuvarlak omuzlarını, geniş göğsünü, çizgili gövdesini... ve en aşağısını...

Banyo kapısının kapandığını duyuyorum ve tereddüt ederek dinliyorum. Duş açılıyor ve Owen Stone'un çıplak vücudunun görüntüleri zihnimi dolduruyor.

Daha önce hiçbir erkeğe karşı böyle hissetmemiştim, ama o çok olgun ve odaklanmış. Sakin ve ciddi, ve düşük ses tonu içimi gıdıklıyor.

O biraz yaşlı ama çok da değil, ve onun bekar bir baba olması, her akşam yukarı çıkıp küçük kızını araması, ona bakmaya kendini adanmış olması, onun için orada olması...

Böyle bir vücuda sahip olması ise pastanın üzerindeki en lezzetli krema. O gecedен beri midem elektrikleniyor ve biraz rahatlamam lazım.

Yatağımın başucundaki komodine uzanıp, sakladığı yerden pille çalışan erkek arkadaşım "Bob"u çıkardığımda etraf sessiz. Sonra battaniyemin altına daha da girip, gözlerimi kapatıyorum ve düşün sesini dinleyerek, o mükemmel şekilli vücuda akan su damllarını hayal ediyorum.

Sessiz titreşimler, onu uyluklarımın tepesine doğru kaldırdığımda iç uyluklarıma nazikçe dokunuyor. Gözlerimi kapatıp, onun büyük ellerinin aynı yolu izleyerek bacaklarımdan yukarı doğru kaymasını hayal ediyorum.

Dudakları çok dolgun ve sakalları yanaklarına çok yakın, en hassas cildime dokunduklarında nasıl bir his uyandıracaklarını sadece hayal edebiliyorum.

Masaj aletiyle klitorisimin etrafında daireler çizerek, alt karnım titremeye başlıyor. Ellerimin onun sert göğsünü kavradığını, daha aşağıya, çıkıntılar ve çizgilerin üzerine doğru indiğini hayal ederken, yumuşak bir "*Oh...*" diye nefes veriyorum.

Onu tuttuğumu, ona yaklaştığımı, sırt üstü çevirdiğimi ve bacağıma beline attığımı hayal ediyorum, vücutlarımızı öyle hizalıyorum ki... *OH!*

Orgazmım hapşırık gibi patlar ve çok yüksek sesle inlememek için ağzımı elimle kapatırım. Bacaklarım titrer ve nefesimi sakinleştirmek için elimden geleni yaparım. Düşün sesini duymuyorum ve banyonun sessiz olduğunu fark ederim.

Koridorun karşısında artık olmadığından emin olmak için birkaç saniye bekledikten sonra yataktan kayıp karanlık koridora bakıyorum.

Kapısı kısmen kapalı, ama derin sesiyle telefonda, muhtemelen kızıyla konuştuğunu duyabiliyorum. Bir an tereddüt ediyorum, ona ne kadar tatlı konuştuğunu dinliyorum. O çok iyi bir adam.

Sonra koridoru geçip banyoya koşarak hızla temizleniyorum. Sadece bir dakika kadar dışarıda kalıyorum. Sadece ellerimi yıkıyorum.

Ahşap zeminde tırnakların tıklama sesini duyduğumda ellerim titrer ve büyük bir köpek vücudu koridordan koşarak geçer.

"Ne?" Kapıyı açtığımda, Ladybird'ün Bob'u dişleri arasında tutarak yatak odamdan çıktığını gördüm. "Hayır, Ladybird!" diye tısladım ve onu yakalamak için sadece pijamalarımınla koridora koştum.

O benim için çok hızlı ve onu durduramadan Owen'ın kapısından içeri girip yatağına atlayarak kuyruğunu sallıyor, ağzında benim pembe vibratörüm var.

"Evet, bu Ladybird," Owen telefonundaki ekrana bakarak gülüyor. "Gidip onunla ilgilensem iyi olacak. İyi geceler, Shortcake."

"Hayır!" O aramayı kapatırken, ellerim yanmakta olan yanaklarıma uçar.

O elini indirip köpeğe, bana ve tekrar köpeğe bakarken dünya yavaş çekime geçer. "O ne, LB? Senin bir... *vibratörün mü* var?"

Sadece ince bir tişört giydiğimi umursamadan, odasını geçip Ladybird'den cihazı kapıp tekrar kaçıyorum.

Onun derin kahkahası beni odama kadar takip eder ve hala kaynayan kalbimin tam ortasına çarpar.

OWEN

"Ladybird'ün çekimden önce banyo yapması ve tımarlanması gerektiğini düşünüyorum." Gina, kapüşonlu sweatshirt'ünün kapüşonunu başına geçirmiş olarak mutfağa girdiğinde, ben mutfakta bir kase mısır gevreği tutuyordum.

Hızla kupasını alır ve sırtını dönerek bir fincan kahve doldurur. Boğazımın dibinde biriken kahkahayı yutuyorum.

Dün gece odamdan kaçarken, elinde vibratörle, o kısa tişörtün altından görünen sevimli küçük poposunun görüntüsü beynime kazındı. Sanki eski peep-show görüntülerinden biri gibi - tam da yeterli. Birazcık etli bir kıvrım, birazcık sıçrama, ve daha fazlasını istiyorum.

Her gece benden birkaç adım ötede uyuyan, kim olduğunu Tanrı bilir diye düşünürken o şeyi kullanarak kendini tatmin eden, kiraz kokulu, kızıl saçlı bu ateşli kadına gizli bir takıntım var.

Kahretsin, onun çarşaflarında kıvrılıp, gözleri kapalı, dudaklarını ısırıp, bacakları titreyerek yattığını düşünmek, dün gece uyumadan önce mastürbasyon yapmama neden oldu.

Boğazımı temizleyip şehvetli düşüncelerimi silip, devam ediyorum. "Senin yerini kullanmamın sakıncası yoksa, bunu kendim yapmaya hazırım."

Omuzları düşer ve bana doğru döner, kapüşonu hala başında. "Ben yapsam daha hızlı olur. Her şeyin yerini biliyorum, ne de olsa hayvan koordinatörüyüm."

"Sana yardım edeyim. Ladybird, onu iyice sabunlayıp yıkadıktan sonra her zaman sallanmayı sever."

"Ilık su kullan ve onu ödülleriyle oyala."

"İşe yarıyor mu?" Sesim yükselir ve o, hala gözlerime bakmadan başını sallar. "Ben de ıslak bir köpeğin üzerine su sıçratmasının evrensel gerçeklerden biri olduğunu sanıyordum."

"Olabilir, ama genellikle stresle ilgilidir." Neredeyse kaçacakmış gibi bir adım geri atar. "El spreyi kullanmak da yardımcı olur."

"Hey..." Lavabonun yanına kaseyi koyup elimi uzattım. "Dün gece için özür dilerim. O kadar hızlı kaçtın ki, ben..."

"Hayır." Gözlerini sıkıca kapatarak başını salladı. "Lütfen yapma."

"Sadece umarım o senin... kırmamışdır diyecektim."

"Kırmadı." Yeşil gözleri parladı ve çok çok sevimli bir şekilde utanır. "Bu konuyu kapatalım, tamam mı?" "Tamam," derim, başımı sallayarak.

"Sanırım şimdi ödeşdik."

Bir an sessiz kaldı, sonra burnunu kırıştırdı ve bana baktı. "Öyle mi? Yani, ben seni çıplak gördüm. Sen ise sadece benim *kişisel masaj* aletim olduğunu biliyorsun."

"Ah, evet. *Masaj aleti*." Kollarımı kavuşturup başımı salladım. "Ama ben senin o tişörtün altındaki çıplak kıcını gördüm. Çok tatlı ve benim hayal gücüm çok kuvvetlidir. Belki Spanky bana bir iyilik yapar ve bir gece senin geri kalanını da görmeme izin verir."

"Köpeğim beni asla böyle ihanet etmez." Çenesini sevimli, üstün bir şekilde kaldırır. "Ve ben ona asla bu şansı vermeyeceğim."

Boğazımdan kahkaha yükselir ve bana göz kırparak yüzünde kocaman bir gülümseme belirir. Elini uzatıp

kapüşonunu k a f asından çıkarır, sonra kahvesinden uzun bir yudum alır ve tezgahın üzerine koyar.

"Beş dakika sonra bakım istasyonunda buluşalım." "Köpek mamalarını ben getireceğim."

"Sıcak suyu cildine yakın tutmanın daha rahatlatıcı olduğunu görüyor musun?" Gigi, Ladybird'ün tüyleri üzerinde püskürtücüyü yavaşça dairesel hareketlerle gezdirir.

Köpeğim, tasmasına takılı kısa bir tasma ile küvetin kenarına bağlanmıştır, ancak bu, köpek suyu ile bizi ıslatmasını engellemek için yeterli olmayacaktır.

"Yani, yine de bizi ıslatabilir," diye devam ediyor Gigi. "Ama bunun için ödüller var."

"Aldım." Sinyali alır almaz cebimden plastik bir poşet çıkarıyorum. "Kurutulmuş et, sütlü kemikler ve senin önerin üzerine elma dilimleri var, ki bunu hala garip buluyorum."

"Köpekler elmayı sever," diye tartışıyor, ses tonunu alçak ve sabit tutarak. "Fıstık ezmesi de çok iyi bir dikkat dağıtıcısıdır."

"Oh, evet." Neden bunu düşünemedim diye merak ederek gülerek nefes veriyorum. "Sabuna hazır mısın?"

"Evet... burada." Yavaşça ayağa kalkar, püskürtücüyü Ladybird'ün tüylerine yakın tutar. "Sert fırçayı sana bırakacağım. Yavaşça dairesel hareketlerle, sakinleştirici, stres yaratmayacak şekilde hareket ettir."

"Onu daha önce hiç bu kadar nazikçe davranmadığımı sanıyorum." Plastik fırçanın bulunduğu küçük kovayı köpeğin durduğu yere götürüyorum.

"Ve her seferinde kirli köpek suyu ile ıslandın, eminim." Gigi gülüyor, ama bir şekilde, yukarı çıkarken, püskürtücü hortumuna dolanıyor. "Oh!"

Dönerek doğrudan karolara doğru giderken boğazından küçük bir ıııık çıkar. I drop the bucket, sending soapy

su havaya sıçrıyor ve öne doğru atılıyorum, onu hızla kollarıma çekiyorum.

Elleri omuzlarımı kavrar ve ben, benimkine çok yakın olan yüzüne bakarım. Vücudu yumuşak ve sıcaktır, hızlı nefes almaktadır, dolgun dudakları aralanmıştır. Gözlerimiz karşılaşır, karnımda bir sıcaklık hissedirim.

Onu bırakmam gerek, ama kollarımı gevşetemiyorum. Onu bu şekilde tutmaya devam etmek istiyorum. Çenemi eğip ağzını ağzımla kapatmak istiyorum. Dilimi onun diline kaydırmak, birlikte kıvırmak, dudaklarını ısırarak istiyorum...

Şu anda birbirinden ayrılmış olan dudakları. Göğüsleri nefesiyle hızla inip kalkıyor ve pembe dili alt dudağına dokunmak için dışarı çıkıyor. Acaba o da aynı şeyi hissediyor mu?

Bunu yapsam ne olur? Bu düşünce şakaklarımı sıkıştırırken, Ladybird başını kaldırıp düşük bir "Yowl!" sesi çıkarır ve başını çevirip tüm vücudunu olabildiğince sertçe sallar.

"Oh, Ladybird, hayır!" Gigi ağlayarak kollarımdan kurtulur ve iki elini yüzüne kapatır.

Köpek suyu üzerimize sıçrıyor ve ben gülerek elimi kaldırıyorum. "Sakinleştirme buraya kadarmış!"

"Çünkü düştüm." Yakındaki raftan bir havlu almak için adım atar. "Al..."

Bir ucunu yüzüne bastırır, ben de diğer ucunu kullanarak kendimi elimden geldiğince temizlerim. "Görünüşe göre çekimden önce düş almam gerekecek."

"Sen yukarı çık." Kafasını salladı. "Ben onun işini bitireceğim, sen hazır olduğunda biz de hazır olacağız."

"Emin misin?" Bir an tereddüt ettim, hala kollarımda ne kadar iyi hissettiğini düşünüyordum. "Sana yardım edebilirim. Fazla zamanım yok..."

"Git hadi." Bana eliyle işaret eder. "Ryan her an gelebilir, hazır olman lazım."

O köpeğimi yıkamaya devam ederken ben yavaşça odadan çıkıyorum. Onu terk ederken midemin burkulması garip.

Bu kadar kısa sürede beni sadece kalmak istememe neden olan şeyin ne olduğunu bilmiyorum.

"Burada gelinciklerle birkaç tane deneyelim," diyor Ryan, tahta çitin yanında durarak. "Bence kırmızı ve turuncu, onun rengiyle çok uyumlu olacak."

Ladybird'ü arka bahçedeki iki büyümüş Kaliforniya gelincik çalışının arasına yönlendirir ve Gigi koklar. "Şimdi Maverick'e onları kesmesi için çok fazla ısrar etmediğim için mutluyum," diye alay eder.

"Onları kesmek mi istiyorsun?" Ona bakıyorum.

Ryan'ın istediği farklı pozisyonlara Ladybird'ü ikna etmeye çalışırken hala tişörtümü giyiyorum. Bu, gerginliği kontrol altında tutmaya yardımcı oluyor gibi görünüyor.

Yine de, aramızdaki garip durum bir komedi skeci için yeterli. Önce, Spanky tarafından tamamen soyulmadan önce koridorda büyük bir çadır kuruyorum. Sonra Ladybird vibratörünü alıp doğrudan bana getiriyor.

"Bahçe işlerinde bana yardım etmene gerek yok," diye cevaplıyor Gina. "Ben hallederim... bir ara."

"Yardım etmekten çekinmiyorum. Sonuçta burada bedavaya kalıyorum."

"Açıkçası, Mav bu işi yapmak için birini işe alacaktı." Geri adım atarak, büyümüş çalıları inceliyor. "Şansımızı bilerek, onu öldürürdük ve ben bahçede çiçeklerin olmasını gerçekten seviyorum."

"Hazır mısın, Owen?" Ryan, Ladybird'ün burnunu havaya dikmiş oturduğu yerden sesleniyor. "Onun yanına diz çökebilirsin. Onun uzanmasını engellemeye çalış."

Boynumun arkasına uzanıp tişörtümü başımdan çekerim. Saçlarım dağınık kalır, ama Gigi'nin gözlerinin büyüdüğünü ve sonra gözlerini kırptığını fark ederim.

Söyleneni yapıyorum, köpeğimin yanına diz çöküyorum ve uyanık kalması için avucumda bir ödöl tutuyorum.

Ryan, beyaz sensörlü küçük bir cihazı ikimizin yanına tutar, sonra geri çekilir ve lensi ayarlar. Kameradan bakar, sonra kaşlarını çatarak başını kaldırır.

"Gina, Owen'ın saçını düzeltir misin?" Tekrar kameranın arkasına geçer.

Gigi önüme atlar ve gözlerimiz karşılaşır. Bu sefer hızlıca gözlerini kırpar, alt dudağını ısırır ve parmaklarıyla kaşlarımın üzerindeki saçları yana doğru kaydırır.

"Böyle mi?" Sesi tiz, biraz nefes nefese.

Acaba ne kadar çekici olduğunu biliyor mu diye merak ediyorum.

Ryan yana doğru eğilir, hala kaşlarını çatmış halde. "Sol gözünün üzerindeki izi görüyor musun?"

Yine dönüp gözlerime bakıyor. Hâlâ dudağını ısırıyor, elini uzatıp parmaklarını saçlarıma geçiriyor. Hareketi öncekinden daha yavaş, biraz daha bilinçli.

"Evet?" Omzunun üzerinden Ryan'a bakar.

"Mükemmel. Şimdi çekil yolumdan."

İkisi gülüyor, alaycı sözler söylüyor ve Ryan'ın kamerasının deklanşörü hızla tıklıyor.

"Güzel... Enerjin iyi, Owen." Farklı bir açıdan çekim yapmak için hareket eder ve deklanşör çok hızlı bir şekilde tıklamaya başlar. "Bir sonraki şutunu düşünüyormuş gibi kaşlarını indir."

Ayrıştırma konusunda iyi değilim, ama onun talimatlarını uygulamak için elimden geleni yapıyorum. Köpeğimin yanında diz çökmüşken bir sonraki şutumu düşünmek gözlerimi devirmek istememe neden oluyor, ama eminim ki onun istediği ifade bu değil.

"Evet..." diye sesleniyor kameranın arkasından. "Çeneni öyle sık."

Gina'ya bakarak, tüm bunlara nasıl tepki verdiğini görmek istiyorum. İki elini burnunun önünde birleştirmiş ve yüzündeki ifade, Spanky havlumu kapıp kaçırdığında bana baktığı hali çok hatırlatıyor. Hava sıcak ve

bu anıyı kafamdan silmem gerekiyor, yoksa şortumda bir hareketlenme olacak.

"Bir poz daha deneyelim." Ryan kamerasının arkasındaki düğmeyi çevirir. "Ağacın yanına gel... Sence senin için arka ayakları üzerinde durabilir mi?"

"Sanırım onu ikna edebilirim..." Cevap vermeye başlamıştım ki, beyaz bir çizgi yanımdan hızla geçti.

Ladybird havaya zıplar ve uzun, mutlu *Rooos* seslerinden birini çıkarır. Bahçede Spanky'yi kovalamaya başlar. İkimiz, ellerimizi belimize koyup arkada durup onları izlerken, ikisi zıplar ve oynar.

"Bu köpekler birlikte çok mutlular," diye düşünür Ryan.

Gina ve ben birbirimize bakışırız ve hemen hayvanlarımızı çağırırız. O keskin bir sesle "Spanky, gel!" der. Ben ise dişlerimin arasından kısa bir ıslık çalarım.

İşaretle, iki köpek oynamayı bırakıp durduğumuz yere geri döner. Gigi bir dizinin üzerine çöküp Spanky'yi yakasından tutarken, ben ayakta durup Ladybird'ü Ryan'ın başlangıçta istediği ağaca götürmeye hazırlanırım.

"Bir saniye bekle." Ryan, Gigi'nin diz çöktüğü yerde beklemem için elini kaldırır. "Bir saniye orada dur."

Söyleneni yaparım ve deklanşör birkaç kez tıklar, sonra Ryan'ın gülümseyen yüzü kameranın arkasından tekrar belirir. "Bu çok eğlenceli."

Çekimime geri dönüyoruz ve bitirmemize çok az kaldı.

"Bu akşam, rötuşları bitirir bitirmez tüm provaları size göndereceğim." Ryan, filmi sarmakta olan Gina'nın yanında duruyor. "İkinizin kimyası çok iyi. Köpeklerin, sahipleri kadar birlikte olmaları gerektiğini bilmeleri çok komik."

"Oh, hayır..." Gina'nın gözleri büyür ve elini kaldırır. "Biz birlikte değiliz."

"Değil misiniz?" Ryan kaşlarını çatıyor ve bana hayal kırıklığına uğramış bir bakış atıyor. "Neden? Birbirinize çok yaklaşıyorsunuz."

"Ben... ben sadece..." Gigi kelimeleri bulmakta zorlanır, ben de onu kurtarmak için araya girerim.

"Bir hafta kadar önce Güney Carolina'dan buraya taşındım." Ladybird'ün burnunun altına elimi koyuyorum. "Kendi evimi bulana kadar burada kalacağım. Birbirimizi pek tanımıyoruz."

"Huh." Ryan kamerayı çantasına koyar ve omzuna asar. "Beni kandırabilirdin. Köpekleriniz kadar doğal görünüyorsunuz. Her neyse, provaları bu akşam sana gönderirim, Geeg. Diğer adamların detaylarını bana bildir. Pazartesiye kadar bunu bitirmem lazım."

"Tamam." Ona teşekkür eder ve biz arka bahçede kalırız, ben gömleksiz, o ise bir avuç köpek eşyasıyla.

"Her zaman canlı bir hayal gücü olmuştur." Dudaklarını ısırarak bana bakar.

"Bilmiyorum." Omuz silkiyorum. "Sanırım yaşadığımız onca şeyden sonra, birbirimizin yanında oldukça rahatız."

"Yaşadığımız onca şeyden sonra." Gözlerini kısar ve başını sallar. "Hiçbir fikri yok."

"İyi ki ilişkimizi tamamen profesyonel tutuyoruz." Bu sözleri söylerken bile, dilimde bıraktıkları tadı sevmiyorum.

Midemdeki o boşluğu sevmiyorum. Özellikle de yüzünde beliren hayal kırıklığı ifadesini sevmiyorum. Bir anda kayboldu, ama ben gördüm.

"Evet," diye başını sallayarak, eşyalarını topladı ve küçük stüdyosuna doğru yola çıktı. "İyi ki."

O kadar sessizce söylüyor ki, tüm durumu yanlış mı yorumladım diye merak ediyorum. Aynı zamanda, başka nasıl yorumlayabilirdim ki?

Kızımı bir an önce buraya getirmeliyim. Düşüncelerimi yeniden odaklamalı ve bunu neden yaptığımı hatırlamalıyım

Buraya romantizm için gelmedim. Buraya elimden gelen en iyi hokeyi oynamak ve iyi bir baba olmak için geldim. Başka bir şey için değil.

GINA

"Aman Tanrım, şuna bak!" Haddy, Mav ile birlikte masanın üzerinde duran iPad Pro ekranımın başında eğilmiş halde bağıırıyor.

Akşam yemeği tabakları yıkandı, mutfak temizlendi ve Gavin her zamanki gibi kanepede Lucy'yi kucaklıyor. Çocuklar her gün antrenman yapmaya başladı ve hokey sezonu yaklaşıyor.

İki hafta içinde son dakika düğününü organize etmenin yanı sıra köpeğime bakma görevlerimi de yerine getirirken, bu takvime bağlı kalma baskısını hissediyorum.

Yerel jüri görevlerinin çoğundan çekilmiş olsam da, bu hafta sonu Hidden Springs'te düzenlenecek Discover köpek gösterisinde jüri üyeliği yapmaya kararlıyım.

En azından, hoşnutsuz köpek sahipleri beni eve kadar takip edip evime yumurta atmayacak, ağaçlara tuvalet kağıdı fırlatmayacak veya posta kutusuna koku bombası koymayacak kadar uzakta.

Masaya doğru yürürken, Gav'ın bir omzunda Peepee'yi, diğer omzunda Lucy'yi kucakladığı fotoğrafları incelediklerini görüyorum. Gömleği çıkmış, pazıları şişkin, bu muhtemelen en değerli kare.

"Ryan bu konuda çok iyi," diyorum, ışığın Gavin'in kaslarının hatlarını nasıl vurguladığını fark ederek.

kızının son derece mutlu yüzü gibi.

"Lucy en sevimli bebek." Mav bunu bir gerçekmiş gibi söylüyor, ki öyle de. "Henüz başını bile kaldıramıyor ama şimdiden fotojenik."

"Bu özelliği annesinden miras aldı... ve büyükannesinden... ve büyük büyükannesinden..." diye takılıyorum.

"Bu oldukça büyük bir miras," diyor Owen.

Haddy başını sallar ve ona el sallar. "Çok zorlu bir miras."

"Görmek istiyorum," diyor Gavin kanepeden.

"Onu hiç yere indirmiyor musun?" diye alay ediyorum, gülerek.

"Hokey sezonu başlamak üzere," diye cevaplar. "Sürekli yokken beni unutmasını istemiyorum."

Haddy ve ben birbirimize eriyen bir bakış atıyoruz ve o kanepeye doğru yürüyerek eğilip nişanlısının alnına bir öpücük konduruyor.

"O küçük kız büyük ayıcığını unutmayacak." Kollarında uyuyan bebeğe bakıyor. "Sen şehir dışına çıktığında her seferinde ağlamazsa şanslı sayılırım."

"Sen de benimle gelmek zorunda kalacaksın."

Haddy kaşlarını kaldırır ve omuz silker. "Neden olmasın? Artık okul yükümlülüklerim yok."

Kuzenimin yüksek lisansını bitirdikten sonra ne yaptığını yüksek sesle sormadım. Uzun zamandır, virüslerin hava yoluyla bulaşmasını inceleyen bilim meraklısı bir kızdı.

Sonra Gav ile tanıştı, hamile kaldı ve balayını Japonya'da geçirdi. Orada Kawasaki hastalığını inceleyen meslektaşıyla tanıştı. Döndüklerinden beri, bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir şey söylemedi.

Tabii ki, henüz birkaç ay oldu ve ben hala onun Champions'ın yeni halkla ilişkiler müdürü olabileceğini düşünüyorum.

"Ne demek istediğini anlıyorum," diyor Owen sessizce ve duruşunun değiştiğini fark ediyorum. "Heather bana yardım etmeye başlayana kadar Maddie için de aynı şekilde hissediyordum."

"Onu ne kadar özlediğini tahmin bile edemiyorum." Haddy'nin sesi sıcak.

Antrenman kıyafetlerini çıkardı ve şimdi, bu sabah bahçede fotoğraf çekerken giydiği kot pantolon ve gri tişörtü giyiyor.

Tek bir hareketle başının üzerinden çekerek, koyu renkli saçlarını seksi bir dağınıklıkta bıraktı. Ryan, bunu düzeltmemi istediğinde, duruma baskı uyguladığından eminim.

O kalın saçlarını parmaklarımla taramak için can attığımı biliyordu. Görüldüğü kadar ipeksi olduğunu ve vücudunun hatırladığım kadar muhteşem olduğunu doğrulayabilirim.

Fotoğraf çekimi boyunca boynum yanıyordu ve ağzım kurumuştu. Pazıları şişkin, karın kasları gergin, uylukları şortunu gerginleştiriyordu... Sedir ve sabun kokusu onu çevreleyen baştan çıkarıcı bir karışım oluşturuyordu.

Cildi pürüzsüzdü, ama göğsü olgun bir erkek olduğu için kaba kıllarla kaplıydı. O bir erkekti. Çıplak tenimi onun tenine bastırmayı düşünmek beni titretmişti.

"Dördünüzün bu grup fotoğrafını beğendim," diyor Mav, hala provaları incelerken. "Spanky'yi benden çalmaya çalışmıyorsun, değil mi Sly?"

"Öyle değil." Masaya doğru yürürken, şakacı bir şekilde koluna hafifçe vuruyorum. "Omzunun üzerindeki Spanky'nin fotoğrafı paha biçilemez. Eminim ki gülümsüyor."

"Bir köpek kibirli olabilir mi?" Haddy, nişanlısının yanında oturduğu koltuktan sorar.

"Bilmiyorum, ama Spanky kesinlikle Mav'in ruh hayvanı."

"Ruh hayvanlarından bahsetmişken, şu ikisine bak." Mav, Ladybird'ün Spanky'nin kafesinde, benim köpeğimin hemen yanında yattığı yere doğru başını sallar.

"İki yaramazımız." Kollarımı kavuşturup başımı sallıyorum. "Ladybird'e Darla demeliyiz."

"O çok güzel bir köpek," diyor Haddy, pet them in the crate. " ever thought of

Owen, ona göstermeyi hiç düşündün mü?"

Elini çenesine götürdü. "Kayıtlı olması ya da belgeleri olması falan gerekmez mi?"

"Her zaman değil." Ladybird'ün mükemmel bir köpek duruşuyla hepimizi izlediği yere doğru yürüyorum. "Bazı programlar sadece fiziksel özelliklere göre değerlendirme yapıyor ve onun özellikleri iyi."

"Onun işbirliği yapacağını sanmıyorum."

"Sen de çok fotojeniksin." Haddy, iPad ekranında parmağını kaydırırken kaşlarını kaldırır. "Bunlar ikinizin çok güzel fotoğrafları."

Owen'ın kamera arkasında bir şeye şehvetli bakışlar attığı fotoğrafları incelemek için yanına gidiyoruz. Fotoğraflar çekilirken nerede durduğumu hatırladığımda ensemden bir ürperti hissediyorum. O bana bakıyordu.

Belki de en iyi fotoğraf budur...

"Bu grup fotoğrafında birbirinize bakışınız çok hoşuma gitti." Haddy bana gülümsedi. "Ekranın arkasından bile aranızdaki kimyayı hissedebiliyorsunuz."

Boğazımı temizleyerek iPad'imi onlardan alıyorum. "Tercihiniz yoksa, yukarı çıkıp takvim için gönderecek en iyilerini seçeceğim."

"Hepsini beğendim." Mav kanepeye uzanarak uzaktan kumandayı aldı. "Spanky benim suç ortağım."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum, ama Owen'ın merdivenlerin dibinde durup bizi izlediği yere bakıyorum.

"Owen?" Sesim yumuşaktır. "Fotoğraflar konusunda bir tercihin var mı? Diz çökmüş halinin fotoğrafları var, ama ayakta dururken çekilmiş fotoğrafların da var."

"Onu beğendim," diyor Haddy. "Bir hokey oyuncusu için çok güzel ellerin var."

Owen bu iltifattan biraz utanmış görünüyor, bu da onu daha çekici yapıyor.

"Kararı sana bırakacağım," diyor ve merdivenlerden yukarı çıkmaya başlıyor. "Bu konuda uzman olan sizlersiniz."

O odadan çıktığında sessizlik hakim olur. Kuzenlerimden hiçbirisi tek kelime etmez ve üç çift gözün beni delip geçtiğini hissedebilirim. Ayrıca, hiçbirisi söylemediği şeylerin ağırlığını da hissedebilirim. Fotoğraflarda bu çok açık, ama ne Owen ne de ben bunu kabul etmeye hazır görünmüyoruz.

"Peki, ben yukarı çıkıyorum," derim sonunda, bu baskıdan kurtulmaya hazır olarak.

"İyi geceler, Gigi." Haddy'nin sesi keskin.

"O katta her zaman şansım yaver giderdi," diye ekliyor Gavin, gülmemeye çalışarak.

Maverick bana zorluk çıkarmayan tek kişi ve bunun nedeninin gözlerinin telefonuna yapışık olması olduğunu tahmin edebiliyorum.

Gav ve Haddy'nin imalarını görmezden gelerek merdivenleri koşarak çıktım ve tam da Owen'la karşılaşmak üzereydim. Tamamen giyinik bir şekilde banyodan çıkıyordu ama beni görünce durdu.

"Selam..." diyor sessizce. "Bugün gerçekten çok eğlendim. Arkadaşın işinde gerçekten çok iyi."

"Evet, harika bir gözü var."

Herkesin fotoğraflarda görebileceği şeylerle ilgili söylenmemiş sözlerle boğuşarak tereddüt ediyoruz.

"Fotojeniklikten bahsetmişken, bugün o fotoğraflarda gerçekten çok güzel görünüyordun." Dolgun dudakları bir gülümsemeye büründü ve o seksi mavi bakışlarıyla beni eritti.

"Teşekkür ederim," diyorum, ona bakarak gözlerimi kırpıştırarak.

Öne eğilerek, elini üstümdeki kapı pervazına koyar. "Geçen günkü yürüyüşümüzden gerçekten keyif aldım. Seninle konuşmayı seviyorum."

Çenemi kaldırıp ona yaklaşıyorum. "Ben de seninle konuşmayı seviyorum."

Birbirimize göz kırpıyoruz ve görünmez bir çekim bizi birbirimize yaklaştırıyor. *Kimya* kesinlikle bunu tanımlayan kelime. Etrafımızdaki havada parıldıyor. Tek sorun, bununla ne yapacağımız.

"Şu anda ilişkiler konusunda pek iyi değilim." Sesi alçak ve boğuk. "Kızım var ve yeni sezon başlıyor. Başka bir şey için fazla zamanım kalmıyor."

Göğsüm sıkışıyor, ama o dürüst davranıyor. Son yaşadığım şeyden sonra dürüstlüğü takdir ediyorum.

"Hokey oyuncuları ve hokey sezonu hakkında her şeyi biliyorum," diyorum.

"Ben erkek arkadaşlık malzemesi değilim." Sözcükleri seçmekte zorlanıyor gibi görünüyor.

Çenem gerilir ve bunun beni neden kızdırdığını bilmiyorum. "Eminim ki değilsindir. Yoksa neden benim sana ilgi duyduğuma karar verip sonra da buna kızarsın ki?"

"Kızgın değilim." Sesi yükselir.

"O zaman neden bağıırıyorsun?"

"Bağıırmıyorum!"

Köpek tırnaklarının tıklaması, Ladybird'ün bulunduğumuz yere sıçrayarak bana doğru koşup beni kollarının arasına itmesinden önce gelir. *Yine.*

Küçük bir "*oof!*" sesiyle sert göğsüne düşüyorum! Ve tabii ki, güçlü kolları beni sarıyor, yüzüme bakarken beni kendine yakın tutuyor.

İkimiz de hızlı nefes alıyoruz, ama oyun oynayan bir adama aşık olmayacağım. Bir daha olmaz.

"Ne yapıyorsun?" Onu itmeye çalışıyorum.

"Şu anda seni gerçekten öpmek istiyorum," diye homurdanarak, parmaklarını cildime bastırıyor ve damarlarımdan şehvet dalgaları geçiyor.

Çenemi çekerek, gözlerine doğrudan bakıyorum. "Seni engelleyen ne?"

Çenesinin kasları çekici bir şekilde hareket eder ve beni bir anlığına hipnotize eder. Bir kez daha parmaklarını kollarımda esnetir, sonra tutuşunu bırakıp geri adım atar.

Aşağıya bakarak, iki elini saçlarına sokar, saçlarını geriye iter ve tek kelimeyle uzaklaşır. "*Her şey.*"

OWEN

Gina Grace Bradford beni yıpratıyor.

Bunu kasıtlı yapmadığından eminim, ama ona bu kadar yakın olmak, banyoyu paylaşmak, her yerde onun kokusunu almak... Onu duvara dayayıp, ikimiz de kendimizi kaybedene kadar öpmek istiyorum.

Dün gece neredeyse yapıyordum, ama kendimi durdurdum.

Ona söylediğim şey doğruydı. Ben erkek arkadaş olacak biri değilim. Hatta, artık *erkek arkadaş* olarak adlandırılmak için bile çok yaşıyım.

Ben bekar bir babayım, dulum. Maddie'yi geceleri yatırmak, rahat ve güvende olduğundan emin olmak, karanlıktan veya dolaptaki canavarlardan korkmamasını sağlamak benim görevim.

Ona yatmadan önce hikayeler okurum. Saat onda uykuya dalarım.

Bunların hiçbirisi Gigi gibi hayat dolu bir kadına çekici gelmez. Üstelik o çok güzel ve istediği her erkeği elde edebilir. Neden benim gibi kırık birini istesin ki?

"Oyuna odaklan, Sly!" Gav buz üzerinde kayarken bana bir itekleme yapıyor. "Yine T3G çalışacağız."

Tüm ısınma ve alıştırmaları yaptık, şimdi scrimmage zamanı.

"Hazırım," diye yalan söylüyorum.

Şu anda hiçbir şeye dikkatimi vermiyordum. Aklımdaki tek şey, koyu kırmızı vurgularla parıldayan altın sarısı saçlardı, o ipeksi buklelere parmaklarımı geçirmek, başını geriye çekmek, ağzını kapatmak...

"Stone!" Donovan'ın sesi gürültüyü kesiyor. "Hadi yapalım şunu!"

Başımı sallayarak, gözlerimi küçük, siyah diske odakladım ve Hancock'un bana gönderdiği diski almak için ağın yanına hızla kayarak gittim. Gav ağın etrafını dolaştı ve ben de diski ona pasladım, o da aynı hızla golü attı.

T-T-T-G. Kazanma zamanı.

DUŞU BİTİRİP soyunma odasına döndüğümde Mav telefonunu kaldırır.

"Kahretsin." Gavin'e bakar. "Gigi'nin arabası Hidden Creek'te bozulmuş. Onu alabilir misin? Yirmi dakika sonra fotoğraf çekimim var."

"Haddy ile Lucy'nin doktor randevusuna gidiyorum." O yüzünü buruşturur. "Bugün ilk aşılarını olacak. Orada olmazsam Haddy beni öldürür. Uber'i kullanamaz mı?"

"Köpek eşyaları da yanında."

Boğazım düğümlenir ve Gina'nın bozuk arabasıyla yol kenarında durduğunu düşününce, bunun kötü bir fikir olup olmadığını düşünmeden ayağa kalkarım. "Ben giderim."

İkisi de bana dönüyor, ama Mav tereddüt etmiyor. "Teşekkürler, Owen. Detayları sana mesaj atarım. Yol yardım ekibi ona doğru yola çıktı, ama o orada tek başına, güneş batmak üzere..."

Bu ek bilgi üzerine kot pantolonumu giyip dolabımdan bir gömlek kapıyorum. "Ona yolda olduğumu söyle."

Spor çantamı alıp çıkışa doğru o kadar hızlı yürüyorum ki, neredeyse koşuyorum. Eski Ford kamyonetime atlıyorum, Hidden Creek'in nerede olduğunu veya oraya nasıl gideceğimi bilmediğimi düşünürken, telefonum adresi göstererek yanıyor.

Bu eski kamyonet annemindi ve teyzem Cass yıllar boyunca bakımını yapmıştı. Teyzem Cass arabalar hakkında her şeyi bilir ve doğru bakarsak sonsuza kadar dayanacağını söyler. Ona asla karşı çıkmam, ama Los Angeles otoyolu onun için zorlu bir yol olabilir.

Her halükarda, GPS'ime göre önümde uzun bir yol var. Hidden Creek, Los Angeles'ın oldukça kuzeyinde. Şehir sınırları içinde bile değil.

Yolculuğum iyi gidiyor, ancak otoyolun karşısındaki ters yönde ilerleyen araçların oluşturduğu kuyruk beni endişelendiriyor. Kilometrelerce uzunlukta bir kuyruk var.

Alternatif bir yol bulabilir miyiz diye düşünürken, hoparlörden sıramın 800 fit uzaklıkta olduğu duyuruluyor.

Otoyoldan çıkıyorum ve kısa bir sürüşten sonra Gina'yı yol kenarında gümüş rengi Nissan'ına yaslanmış, telefonuna bakarken görüyorum.

Uzun siyah blazer, siyah pantolon ve beyaz ipek gömleği ile çok farklı görünüyor. Siyah botlar giymiş ve saçları düzgün bir at kuyruğu şeklinde toplanmış. Çok profesyonel görünüyor. Çok seksi.

Beni gördüğünde, arabanın kenarından ayrılır ve yanıma gelir. "Mav ve Gav'a ne oldu?"

Ben arabadan atlayıp kapıyı arkamdan çarparak çıkarken, onun alay edip etmediğini anlayamıyorum. "Maverick fotoğraf çekimindeydi ve Gav, Lucy'nin doktor randevusunda."

"Oh, tamam." O da başını sallıyor. "Haddy çok endişeli. Bu onun ilk aşısı turu."

"O ziyaretlerden nefret ederdim." Arabasının kenarda durduğu yere doğru yürüyorum. "Ne oldu?"

"Bilmiyorum. Kırmızı ışıkta durdum ve hareket etme zamanı geldiğinde araba birden durdu. Bir adam arabayı yol kenarına itmeme yardım etti."

Kapıyı açıp sürücü koltuğuna geçtim ve arabayı çalıştırmayı denedim. Düğmeye bastım ama hiçbir şey olmadı. Sadece çalışmaya çalışıyormuş gibi bir ses çıkardı.

"Akü veya alternatörden kaynaklanıyor gibi görünmüyor." Öne eğilip tekrar deniyorum. "Yakıt pompası olabilir. Bunlar genellikle en kötü zamanlarda bozulur."

"Yakıt pompası nedir?" Parlak dudakları kıvrılır ve bir an için dikkatim dağılır, onunla koridorda durup, o dolgun dudaklarına bakarken, onu öpmek için can atarken...

Ve uzaklaşmak.

"Motora yakıt pompalayan şey." "Yani arabam kalp krizi mi geçirdi?"

"İyi bir benzetme, ama daha çok bir valf arızası gibi." "Ne yapabiliriz?"

"Bozuk bir yakıt pompasıyla hiçbir şey yapamazsınız." Elimi uzatarak kamyonetimi işaret ettim. "Sizi eve bırakabilirim, ama arabanızı tamirhaneye çekmek gerekecek."

Yine telefonuna baktı. "Yol yardımını aradım. Akümü şarj etmeye geliyorlar, ama sanırım çekiciye çevirebilirim."

"Ne yapabileceğine bir bak. Ben eşyalarını alayım." Bagajına doğru yürüdüm. Orada büyük bir evrak çantası ve "*En İyisi*" ve birinci, ikinci ve üçüncü olmak üzere renkli kurdelelerle dolu bir çanta vardı.

"Değiştirebildim. Onlar gelene kadar beklemeli miyiz?" Omzunun üzerinden etrafına bakarak kaşlarını çatı.

Bu beni güldürdü. "Bence bırakmak daha güvenli olur. Bu araba hiçbir yere gitmiyor."

Yavaşça peşimden geliyor. "Sana söylemek istedim, kamyonetin hoşuma gitti."

"Teşekkürler, üvey annemden miras kaldı. İşe başladığı ilk gün babamı bu arabayla neredeyse ezip geçiyordu."

"Ne?" diye bağırır ve beyaz deri koltuğa yaslanır.

"Frenler bozuldu. Neyse ki, çok hızlı gitmiyordu." Üvey annemin Eureka'ya geri döndüğü ve babamla birlikte çalıştığı ilk gün hakkında annemle babamın sürekli anlattığı hikayeyi düşünüyorum. "Ayrıca camları açıkken Shania Twain'in şarkılarını son ses dinliyordu, bu yüzden onun geldiğini duydular."

Gina gülüyor. "Döndüğümüzde bana da biraz çalmalısın. Ladybird'ün ulumasını duymak için can atıyorum."

"Oldukça komik." Ona gülümseyerek bakıyorum, göğsümdeki gerginlik kayboluyor.

Dün gece bana kızgın olduğunu düşünmüştüm. Kızgın olmadığını görünce sevindim.

"O kadar şık giyinmişsin ki seni neredeyse tanıyamıyordum." Güçlü takım elbisesine başımı sallıyorum. "Dog World'ün CEO'su gibi görünüyorsun."

Bu onu güldürdü. "Köpek severler bu gösterileri çok ciddiye alırlar. Hepimizin bu role uygun görünmesi beklenir."

"Rolün ne olduğunu bilmiyorum ama harika görünüyorsun." Ona şakacı bir şekilde göz kırptım.

"Teşekkürler." Utangaç bir şekilde pencereden dışarı bakarken burnunu kırıştırdı.

Gözlerim tekrar yola döndüğünde, frenlere basmak zorunda kaldım. Önümüzdeki tüm arabalar tamamen durmuştu ve önümüzde uzanan mavi ve kırmızı ışıklar yanıp sönüyordu.

"Ne oluyor?" Yavaşça kenara çekip geldiğimiz yöne doğru geri dönen arabalara bakıyorum.

"Raven teyzeye mesaj atayım, bize yardım edebilir mi diye bakayım." Gigi telefonunu çıkarır, parmakları ekranın üzerinde uçar.

"Raven Teyze kim?" Ona bakıyorum.

"Haddy'nin annesi KCLA'nın baş meteoroloğu. Bu, şehirdeki televizyon kanallarından biri."

Gözlerimi kısarak gökyüzüne baktım. "Anlamıyorum. Yağmur mu bekliyorsun?"

"O da trafik masasında. Bize haber verecek..." Birkaç saniye geçer ve Gigi'nin omuzları düşer. "Oh, hayır."

"Ne?"

"İlerideki köprü kapalı. Raven teyze, kuş tüyü yastık taşıyan bir kamyonun devrildiğini söyledi. Her yer tüylerle dolu ve temizlik için güney yönündeki tüm şeritler kapatılmış. Bu yüzden herkes geri dönüyor. Üç saatlik yol yapabiliriz ya da hepsi dolmadan bu motor otellerinden birinde oda bulmaya çalışmalıyız."

Bunu bana iki kez söylemesine gerek yok. Direksiyonu çevirip, yol kenarında sert bir U dönüşü yapıyorum ve hızla geçtiğimiz son çıkışa doğru sürüyorum.

"O, yolun hemen ilerisinde Delve Inn adında sevimli bir motel olduğunu söyledi. Dört yıldızlı bir otelmiş ve ziyaretçiler onu *tuhaf* buluyormuş." Kaşlarını çatı. "Bu pek hoşuma gitmedi."

"Dört yıldız iyi bir şey ama."

Endişeli yeşil gözleri benimkilere bakıyor. "Umarım öyledir."

Yolu takip ediyorum ve birkaç kilometre sonra sağ tarafta uzun, bej renkli bir motel görüyoruz. Üstünde neon ışıklı Delve Inn yazıyor ve eski bir filmde ya da Route 66'dan çıkmış gibi görünüyor.

"Tuhaf demek doğru."

Gina kaşlarını çatıyor. "*Psycho* filminin setine benziyor."

"Bu durum hoşuma gitmedi." Otoparkı dolduran arabalara başımı sallayarak işaret ediyorum. "Başka bir şey söyledi mi? *Psikopat* olsun ya da olmasın, oda bulabilirsek şanslı sayılırız."

"Sakin ol." Sesi alçaktır. "Gerekirse köpek yavrusu gibi gözlerimi açmaya hazırım."

Bu beni güldürdü ve "*Oficiice*" yazan kapısı olan ilk kulübeye yanaştım. İçeri girdik

Küçük, çam kokulu odada, masanın arkasında bej renkli kadife ceket giymiş zayıf bir adam oturuyor. Hatta sakız çiğniyor, bu da beni ürkütmeye başlıyor. *Psikopat* haklı, üstelik Ekim ayı geldi çattı.

"Merhaba," diyor Gina neşeyle. "Ben Gina Bradford, bu da Owen."

"Gina, Owen," adam isimlerimizi söylerken başını sallar.

"Ben Ned, buradaki müdürüm. Oda mı lazım?" Gözlerini kırpar. bana Gina'ya Gina Gina'ya dönerek Gina masaüstüne masasına eliyle hafifçe kafasına vurarak. "Tabii ki kalacaksın. Yoksa neden burada olasan ki? Asıl sormam gereken kaç gece kalacağın?" "Sadece bu gece," diye cevaplar Gigi. "Köprü kapalı, bu yüzden Los Angeles'a dönemiyoruz."

"Evet," diye gülerek cevaplar. "Otoyol yapıldığından beri bu kadar misafirimiz olmamıştı. Tabii ki o zamanlar ben yoktum," diye çabucak açıklar. "Sadece annemin söylediğini duydum."

Elim Gigi'nin kolunun üst kısmında ve onu hafifçe sıkarak kulağına fısıldayabilmek için onu kendime doğru çekiyorum. "Duşta bıçaklanarak öldürüleceğiz."

Omuzları yükseliyor ve ince Norman Bates'e benzeyen adama gülümsemeden önce hafif bir ses çıkarıyor. "Kredi kartı gerekiyor mu?"

"Evet, lütfen, ve sakıncası yoksa kimlik de."

Kredi kartımı veriyorum ve tüm bilgilerimizi aldıktan sonra Ned bizi kapıların önünden geçerek yirmi bir numaralı kapıya götürüyor.

"Şanslı numara." Gülümser, durur ve bize döner. "Gerçekten mi?" Gina'nın gözleri fal taşı gibi açılır. "Nasıl yani?"

"Yirmi bir, tüm eğlencenin başladığı yaş." Bir an durdu, sonra başını eğdi, "En azından ben öyle duydum."

"Yirmi bir yaşında değil misin?" Sesinde şaşkınlık var.

"Aslında yirmi iki yaşındayım." Aldığımız tek açıklama bu. "İşte anahtarın. Metal anahtarların modası geçmiş olduğunu biliyorum, ama eski gelenekleri korumayı seviyoruz."

Elim hala Gigi'nin kolunda ve onu daha sıkı sıkıyorum.

"Teşekkürler, Ned." Sesi boğuk çıkıyor ve içeri girip kapıyı kapattığımız anda kahkahaya boğuluyor. "Bunu bilerek yapıyor olmalı. Gerçekten böyle şeyler söylediğine imkan yok."

"Bilmiyorum." Pencereye yaklaşıyorum, parmağım ile perdeyi çekip onu ofisine dönerken izliyorum. "Tek bildiğim, o kapı kilitli kalacak ve eğer bizi süt ve sandviç için davet ederse, *kaçın*."

Gigi duvardaki resme gider ve onu indirmek ister. "Hareket etmiyor. Sanırım bu iyi bir şey?"

"Antrenmandan sonra duş aldım, bu gece sorun yok."

"Bu sabah duş aldım, sorun yok."

Dönerek, çok sade ve çok küçük odaya bakıyoruz. Temiz görünüyor, garip kokular yok ve penceredeki klima sürekli çalışarak hoş bir beyaz gürültü yaratıyor.

"Bu bir sorun olabilir." Gigi, kraliçe yataktan daha küçük olan tek yatağa başını sallar.

Odaya bakındım ve sadece bir masa, bir sandalye, bir dolap, küçük bir kanepeler... *ikili koltuk mu?*

"Ne dersin? Yerde mi uyuyayım?"

"Olmaz!" Kaşlarını çatarak başını salladı. "Benim yüzümden bu duruma düştüğün halde yerde yatmana izin veremem."

"Ne diyorsun o zaman? Küvet mi?"

"Owen." Sanki saçmalıyormuşum gibi bir yüz ifadesi takınıyor. "İkimiz de yetişkiniz. Bir gece aynı yatakta yatabiliriz."

Çantalarını masanın yanındaki köşeye koymak için yanıma geldi, sonra uzun paltosunu omuzlarından çıkarıp sandalyenin üzerine astı. Gözlerim at kuyruğunun uzunluğunu takip ederek omuzlarının arasında biten kısmına kaydım, sonra da siyah pantolonunun içindeki dik poposuna doğru indi.

Geçen gece gömleğinin altından bana göz kırpan o popoyu hatırlıyorum ve sıcaklık

"Sence de öyle değil mi?" Bana dönerek sorar ve ben boğazımı temizleyip, cüzdanımı ve anahtarlarımı komodinin üzerine koymak için yanına yürürüm.

"Tabii." Tamamen emin olmasam da, kabul etmek için başımı sallarım.

Hadi ama, tabii ki yapabiliriz. Biz yetişkiniz, genç değiliz.

Ben bir babayım. Bir gece boyunca çekici bir kadınla aynı yatağı paylaşabilir ve ellerimi kendime saklayabilirim. Muhtemelen...

Ama o çok güzel, yıllar geçti ve ben henüz ölmedim.

Kesin bir *belki* diyorum.

"Yemek sipariş edelim mi?" *İyi bir dikkat dağıtıcı.* Telefonumu çıkarıp yemek sipariş uygulamasını açtım. "Taco, pizza, gyros sipariş edebiliriz gibi görünüyor..."

"Tavuk shawarma var mı? Onu ve humus istiyorum." Çantasını karıştırmak için yanıma gelir. "Keşke bu kıyafetin dışında giyecek daha iyi bir şeyim olsaydı."

"Bekle." Kapının yanında bıraktığım spor çantamı kaldırıyorum. "Antrenmandan geldim, bu yüzden yanımda..." Terli kıyafetlerimin olduğu plastik çamaşır torbasını kenara itiyorum. "Bir tişört ve yedek bir boxer var."

Bordo renkli iç çamaşırını ve büyük beden beyaz tişörtü kaldırıyorum.

Gözleri parlar ve yanıma atlayarak gelir. "Temizler mi?"

"Değil olsalardı teklif etmezdim."

"Harika. Teşekkürler!" Onları elimden alır ve banyoya girer.

Yemeğimizi sipariş edip odaya bakınıyorum. Mini bar ya da buzdolabı yok, ama en azından çok basit bir kahve makinesi var. Banyo kapısının açıldığını duyuyorum ve başımı kaldırdığımda midem bulanıyor.

Saçları hala uzun at kuyruğu şeklinde. Tişörtüm ve şortum onun ince vücudunda bol duruyor ve yüzü yıkanmış,

süslenmemiş.

Uzun zamandır gördüğüm en güzel şey o.

Eski tişörtümü ve boxer şortumu bu kadar güzel gösteren ona hayran kalıyorum. Onlara ona verdiğime inanamıyorum. Şimdi o, yatakta paylaşmam ama dokunmamam gereken yürüyen bir cazibe gibi.

"Yemek her an gelebilir." Kafamı boşaltmaya çalışıyorum, odaya bakıp seçeneklerimizi değerlendiriyorum. "Masayı paylaşabiliriz... ama sadece bir sandalye var. Kanepe de çok küçük."

"Yerde piknik yapabiliriz?" Tekrar banyoya girip, eskimiş bir havluyla geri geliyor. "Bu bizim battaniyemiz olabilir."

Ondan ince havluyu alıp halının üzerine serdim. "İşte." Elimi uzattım ve ona yardım ettim, aslında ihtiyacı olmasa da.

Onun karşısına oturmak üzereyken, kapının sertçe çalınması onu irkiltti. Kolumu tuttu ve ben de gözetleme deliğinden bakmak için yanına gittim.

"Yemek geldi."

"Aman Tanrım," diye iç geçirir, elini göğsüne koyar. "Ned'in elinde bıçak olduğunu sandım."

Kapıyı açıp kağıt torbayı alıyorum, sonra bizi tekrar içeri kilitliyorum, genç müdürün anne kılığına girip geri gelmeye karar vermesi ihtimaline karşı iki kez kontrol ediyorum.

Aynı şeyi sipariş ettik, sadece ben tavuk yerine biftek aldım. Ben kola, Gina buzlu çay aldı ve sanki günün ilk yemeğiymiş gibi yemeye başladık.

Öğleden sonra yaptığım paten kayma beni çok acıktırdı ve birkaç dakika boyunca sessizce yemeğimizi yiyoruz. Sonunda nefes almak için başımı kaldırdığımda, o yatağa yaslanmış, dudaklarına kağıt peçeteyle dokunuyor.

Ben de aynı şeyi yaparak dikleştirim. "Köpek gösterisi nasıl geçti?" "Her zamanki gibi." Çayından bir yudum alıyor.

"Köpeklerin etrafında dolaşıyorum
, kulaklarını kaldırıp dişlerini ve testislerini kontrol ediyorum."

Neredeyse burnumdan kola fışkırıyordu. "Testislerini mi?"

"Tamamen sağlam olmalılar." O başını salladı, ben de ellerine bakıyorum, ellerini kaldırıp bir yandan diğer yana çeviriyor. "Merak etme, yıkadım."

"Kazanan kim oldu?"

"Some Like it Hot Hazel adında bir Afgan Borzoi." Bir parça tavuğu bıçakla kesip ağzına atar. "Haze ile daha önce çalışmıştım ve o bunu hak etti. Kesinlikle muhteşem. Uzun, saf ipek gibi altın rengi tüyleri var. Bu cinsin mükemmel bir örneği."

Şu anda köpeği hayal ediyormuş gibi pencereye bakıyor ve ben de Bayan Gina Bradford'un bir köpek yarışmasını yargılamasını izlemekten hoşlanacağımı düşünüyorum.

"Yani hayatınız boyunca köpeklerle ilgi duydunuz mu?"

Burnunu kırıstırıyor ve başını sallıyor. "Hemen hemen. Sen hayatın boyunca hokeyle mi ilgilendin?"

"Hayır, çocukken hokeyin ne olduğunu bile bilmiyordum."

Yemek kaplarımızı kenara koyduk ve şimdi ben de onun yanında yatağa yaslanmış durumdayım. Gina elini karnına koymuş, bana bakıyor.

"Ah, doğru ya! Sen beyzbolcu olmak istiyordun."

Kafamı sallıyorum. "Küçükken babam gibi şerif olmak istiyordum." O "aw" diye ses çıkarıyor ve ben başımı sallıyorum.

"Babamın dünyadaki en harika adam olduğunu düşünürdüm."

"Düşünüyordun?" Kaşlarını kaldırıyor.

"Üzgünüm, *düşün*. O hala dünyadaki en harika adam. Demek istediğim, o zamanlar sadece ikimiz vardık." Elimde plastik şişeyi eğerek o günleri hatırlıyorum. "Sonra üvey annem Britt geldi ve bana kart hileleri ve sihirbazlık öğretti, o da çok sinirlendi."

"Neden?" Gözleri büyüdü.

"Annem öldükten sonra, sihre ve inanç gerektiren hemen hemen her şeye inanmayı bıraktı."

Çenesi düşer ve humus kasesindeki ızgara tavuğu karıştırır. "Sen de öyle mi hissediyorsun?"

Sesi sessiz ve ben bu soruyu düşünüyorum.

"Bir nevi... ama farklı bir şekilde." Alnımı parmaklarımla ovuşturdum, olanlar için kendimi suçladığım, daha fazla dikkat etmediğim için kendimi suçladığım tüm anları hatırladım. "Ben daha çok, asla emin olamazsın diye düşünüyorum."

"Anlat bana." Burnunu çekerek çenesini kaldırır.

"Sana ne oldu?" Sonra sorunun nasıl geldiğini fark ettim ve güldüm. "Yani, inancını kim sarsmış?"

"Bunun adil bir ifade olup olmadığını bilmiyorum." Tereddüt ederek, kucağındaki tabağa bakıyor. "Belki durumu yanlış yorumladım, olduğundan daha fazla anlam yükledim."

"O ne yaptı?" Sesimin tonunda bir öfke olduğunu fark ettim.

Onun güvenini sarsan o pislği bulmaya ve... ondan özür dilemesini sağlamaya hazırım.

"Biraz utanç verici." Yemek kabını kağıt torbaya koyup benden uzaklaşıyor.

Elimi uzatıp omzuna koyuyorum. "Sorun değil. Seni yargılamıyorum."

Bana bakar, alt dudağını ısırır. Bir an tereddüt ettikten sonra, pes eder.

"Newhope'dan Los Angeles'a ilk taşındığımda, birkaç erkekle çıkmayı denedim. Hepsi yeterince iyiydi, ama bir kez yattıktan sonra, hepsi başka birine geçmeye hazır gibiydiler."

"Aptallar," diye mırıldanırım.

İnce kaşları çatılır ve yavaşça başını sallar. "Bu yüzden Baxter'la çıkmaya başladığımda, onunla hemen yatmamaya karar verdim. Önce birbirimizi daha iyi tanımamız gerektiğini düşündüm."

"Akıllıca."

"Bu yüzden bize yeterli zamanı sağlayacağını düşündüğüm bir dizi tarih belirledim..."

"Birkaç mı?"

Bacaklarını bükerek öne eğildi ve alnını dizlerine dayadı. "Dur, şimdi nasıl kendimi bu duruma soktuğumu anlıyorum."

"Kaç taneydi?" "Altı."

"Altı mı?" *Vay canına.* Karşısındaki küçük kanepeye yaslanıp, kolamı yudumlarırken başımı salladım. "Bu sayının nesi bu kadar özel?"

"Bilmiyorum. Kulağa hoş gelen, yuvarlak bir sayı gibi geldi." O kıvrılırken, ben yargılamayan tavrımı korumak için elimden geleni yapıyorum.

"Tamam..."

"Bir hafta boyunca randevuya çıkacağımızı düşündüm ve altı hafta yeterince uzun değilse... Yani, bu neredeyse iki ay!"

"Öyle." Başımı sallarım.

"Ama o iki katına çıkardı." "İki katına mı?"

"Daha çok üç katına çıktı," diye homurdanıyor. "Beni sanat sergilerinin açılışlarına, açık hava konserlerine, pikniklere götürdü..."

"Piknikler bedava."

"Sonra altı yaşına geldiğimizde, o çok..." Yine yatağa yaslanıp, ellerini dizlerinin üstüne sıkıca bastırıyor. "Ben de onunla yattım. Ve bir daha ondan haber almadım."

"Hmm..." Boğazımdan düşük bir homurtu çıkar ve şimdi bu adamı gerçekten bulmak istiyorum.

Gina omuzlarını kaldırır ve yüzünü elleriyle kapar. "Biliyorum, bunu kendime ben yaptım, oysa ilk veya ikinci buluşmada yatmış olsaydım, tüm o zamanı, çabayı ve utançtan kurtulabilirdim."

"Bunun doğru cevap olduğunu düşünmüyorsun, değil mi?"

Kafasını sallar, ellerini indirir ve aşağıya bakar. "Bilmiyorum. Belki de öyledir? Belki de ben sadece..."

"Hey." Öne eğilip, başparmağım ve işaret parmağımla çenesini tutuyorum. "Bana bak, Gina."

Hareketsiz kalır, o güzel yeşil gözlerini bana doğru kırpar. Kiraz kokusu etrafımızda dolaşır ve tek düşünebildiğim, onu ne kadar çok öpmek istediğimdir.

Ama bu sefer, dudaklarında durmak istemiyorum.

"Sen sandığından çok daha fazlasısın. Bunu göremeyen her erkek lanet olası bir pisliktir."

GINA

Göğsümde bir sıcaklık hissediyorum, boynumdan geçip yanaklarıma kadar yayılıyor.

Owen Stone parmak uçlarıyla yüzümü tutuyor, bana yaklaşıyor, sabun ve sedir kokusu beynime işliyor ve hayatımda hiç kimseye bu kadar güçlü bir çekim hissetmemiştim.

"Bunu nasıl söyleyebilirsin?" Yavaşça gülüyorum, hızla çarpan kalbimi kontrol altına almak için elimden geleni yapıyorum. "Birbirimizi pek tanımıyoruz."

"Seni görüyorum. Evindeki herkese, köpeklere bakıyorsun. Herkesin özel projelerine yardım ediyorsun... Sen gerçekten harikasın Gina."

"Teşekkür ederim," diyorum, telaşla başımı eğerek.

Buzlu çayımı yana doğru eğerek, keşke daha güçlü bir şey olsaydı diyorum. Belki mor bir içecek?

"Burası çok çılgın bir yer." Yerden kalkar, çöplerimizi toplar ve küçük çöp kutusuna taşır.

Sıkı kalçasındaki kaslar her adımda geriliyor ve fotoğraf çekiminden çıplak göğsünü hatırlıyorum, geniş, çizgili, açık kahverengi tüylerle kaplı. Onu adresinde, adresinde, adresinde, adresinde, tamamen çıplak, penisi ereksiyon halinde, ve adresinde hatırlıyorum.

Ona karşı hissettiğim bu yakıcı duyguları soğutmak için bacaklarımı çapraz yapıyorum.

"Acaba haklı mısın, o da rol mü yapıyor?" Owen arkasını döndü ve ben nefesimi tuttum, az önce ona nasıl baktığımı fark etmemesini umarak.

Mavi gözleri kısılır ve oturduğum yere geri döner.

"Burada kimse kim olduğumuzu bilmiyor." Sesinde bir parça yaramazlık var. "Kendi rolümüzü oynayabiliriz."

"Ne demek istiyorsun?"

"Onun oyununu ikimiz de oynayabiliriz. Biz de farklı insanlarmış gibi davranabiliriz."

Kaşlarım çatılır ve onun önerisi ilgimi çeker. Ürkütücü, *Psycho* motelinde bir gece geçirmek için eğlenceli bir yol gibi gelir.

"Kim olacağız?"

"Marion Crane çok bariz olur." Popcorn tavana bakarak, "John ve Kendall Grant olabiliriz, ama kız kardeşini aramak yerine balayımızı burada geçirebiliriz."

Boğazım düğümlenir ve göğsümde gerçek bir sıcaklık hissedirim.

At kuyruğumu omzumun üzerinden kaydırarak, bu oyunu kabul etmeye karar verdim. "John bu konuda pek iyi değil," diye alay ettim.

Mavi gözlerinde yaramaz bir ışıltı var. "Neden olmasın?"

"Balayındayız ve beni böyle ucuz bir yere mi getirdin? Bütün paran varken?"

"Belki bir fantezim vardır..."

Dizlerimin üzerine çöküp, sırtını koltuğa dayamış oturduğu yere sürünerek yaklaşıyorum. "Ne tür bir fantezi?"

Yaklaşarak, büyük ellerini bacaklarımın yanlarına koyar ve bacaklarımı ayırarak kucağına oturmamı sağlar. Elleri giydiğim gömleğin altına girdiğinde kalbim daha hızlı atmaya başlar.

"Seni yol kenarında bozuk halde gördüğüm ve buraya getirdiğim türden." Sesi boğuk bir fısıltıdır. "Artık ellerimi senden uzak tutamazdım, bu yüzden seni elde etmem gerekiyordu. Sadece bu seferlik..."

Nefesim kesilir ve onun beni kendine çekmesine izin veririm. İnce, beyaz tişörtünün altında sütyen giymiyorum ve meme uçlarım kumaşı delip geçecek kadar sertleşmiştir.

"Bu çok özel bir fanteziye benziyor." Diye fısıldıyorum, giydiğim ince pamuklu boxer içinden kot pantolonunda büyüyen ereksiyonu hissederek. "Neden burada?"

Derin bir inilti çıkar. "Seni almadan daha fazla süremezdim."

Ağzım sulanıyor. Ellerimi omuzlarına koyuyorum, altımdaki sert kasların üzerinde vücudumu sallıyorum. O da bir kez daha iniliyor, alnını göğsüme dayıyor, sonra ağzını göğüslerime götürüyor, ince kumaşın içinden sertleşmiş meme ucumu çekiyor.

Boğazımdan bir inilti yükselir ve parmaklarımı onun kalın saçlarına geçiririm. Saçları çok yumuşaktır. Parmaklarımı kıvrıp, onun kucağında kuru bir şekilde sürtünürken çekiyorum. Dudaklarını boynumda yukarı doğru kaydırır, yüzlerimiz birbirine bir nefes uzaklıkta kalana kadar.

"Şimdi seni öpmeme izin verir misin?" diye soruyor ve ben öne eğilip dudaklarımı onun dudaklarına yapıştırıyorum.

Elleri yanaklarıma doğru kayıyor. Yüzümü eğerek öpücüğü derinleştiriyor, dilini benimkine değdiriyor ve dişleriyle dudaklarımı çekiyor.

Nefesimle birlikte yumuşak bir inilti kaçıyor ve o eğilip beni yerden kaldırıyor, yatak odasına taşıyor.

Soru sormuyorum; büyüyü bozmuyorum. Yatağın kenarında dizlerimin üstüne çöküyorum ve o, fotoğraf çekiminde yaptığı gibi geri adım atıp gömleğini başından çıkarıyor.

Koyu renkli saçları başının üzerinde dağınık bir şekilde duruyor ve ben de bayılmak üzere bir nefes verip, aynı şeyi yapmak için eğilip gömleğimi başımdan çıkarıyorum.

Saçlarım hala sıkı bir at kuyruğu şeklinde toplanmış durumda ve onu çözmek için uzandığımda, elimi yakaladı.

"Bırak öyle." Sert bir emir ve ben itaat ediyorum.

Mavi gözleri karanlık ve açgözlü, bu da damarlarımda, içimde, ayak parmaklarıma kadar ateşin alevlenmesine neden oluyor.

"Şimdi ne yapacağız?" diye fısıldıyorum.

"Bana dokun." Yaklaşır ve ben de uzun zamandır yapmak istediğim şeyi yapmak için elimi uzatırım.

Parmaklarımla göğsündeki çizgileri, karnındaki çizgileri takip ediyorum, okşamamın etkisiyle kaslarının gerildiğini izliyorum.

Nefesi titriyor ve büyük elleri sırtımda, beni kendine çekiyor, göğüslerimi sert vücuduna bastırıyor. Sıcaklık, tenlerimizin sürtünmesi, beni acıtıyor.

"Çok uzun zaman oldu," diye fısıldıyor, ellerim onun kot pantolonunun beline doğru inerken.

Tereddüt ederek, gözlerini karşılamak için gözlerimi kırıştırıyorum, bunun ne anlama geleceğini ve işleri nasıl değiştireceğini merak ediyorum.

Elleri vücudumda aşağı doğru kayıyor, belimin kıvrımlarını takip ediyor, kalçalarımın şişkinliğini okşuyor, parmakları uyluklarımla arasına girip beni kaldırıp kendine çekiyor.

Koyu mavi gözleri benimkine bakarken, güçsüz bir şekilde nefesimi tutuyorum.

Kare çenesinin kasları gerilir ve bana daha da yaklaşır, nefesi yanağıma sıcak bir fısıltı gibi gelir. "Sadece bu seferlik, senin her yerini öpmek istiyorum. İzin verir misin?"

Çenem düşer ve o daha cümlesini bitirmeden başımı sallarım. "Evet."

Bir an bile boşa harcamadan, hatta yeniden düşünme şansı bile tanımadan, kot pantolonunu açtım ve aşağı doğru iterek sert penisini avucumla okşayabildim.

Yine, ağzı benim ağzımı kapattı ve bir iniltiyle dillerimiz çarpıştı. Bu sefer, ben de aynı güçle onu öptüm, dilimi onun diline doladım ve dudaklarını benim dudaklarımla kovaladım.

Ayrılıp, kot pantolonunu ayağından çıkarmak için eğildi, sonra tekrar doğruldu, böylece onun muhteşem vücudunu bir kez daha tam olarak görebildim.

fiziğini bir kez daha tam olarak görebilmem için.

Dudaklarımı yalarken, kaslarının hatlarını, parmaklarının kıvrımlarını takip ediyorum.

Gözlerine bakıyorum, açgözlüler ve yaramaz bir heyecan içimi kaplıyor. Öne eğiliyorum, ereksiyonunu elimle kavırıyor ve dilimi ucuna dolayarak, tabanına hafifçe dokunuyorum.

"Siktir..." diye inleyerek parmaklarını saçlarıma geçirdi. "Gina..."

"Kendall," diyorum diyorum, gözlerimi gözlerimi gözlerimi yukarı yukarı gözlerimi gözlerine bakarak onu ağzımın derinliklerine, boğazımın arkasına çekiyorum.

Bir başka düşük inilti ve şimdi gözleri cam gibi parlıyor.

Dudakları sıkı sıkıya kapalı, dişleri birbirine kenetlenmiş ve kalçalarının hafifçe itildiğini hissediyorum. O arkasını

veve ben kaydırıyorum ellerimi beline,

kalçalarına doğru kaydurdım, onu daha da yaklaştırdım, daha derine.

Yanaklarımı avuçlayarak, küfürlü bir söz fısıldıyor. Dilimde tuz tadı var ve beni hafifçe yukarı çekiyor.

"Dur." Parmaklarını şişmiş dudaklarıma koyar. "Çok yaklaştım. Boğazına boşalmak istemiyorum."

Eğilip, bir eliyle göğsümü avuçlayarak, parmaklarıyla meme ucumu hafifçe çimdikledikten sonra yumuşak etimi yoğurmaya başladı. Sonra öne doğru adım atarak göğsümü ağzına çekip dişleriyle izini takip etti.

Sırtımı daha fazla kavisleyerek, beni yalamasını kolaylaştırdım. Parmaklarım yumuşak saçlarına geri döndü ve ağzı göğsümden boynuma doğru yukarı doğru hareket etti. Kulaklarının yanına eğilip öptüm ve şampuanının temiz kokusunu içime çektim.

Çenesini kaldırarak ağzımı ağzıyla kapattı, bana kısa bir öpücük verdi ve sonra doğrulup gözlerime baktı.

"Dört ayak üstüne çök ve duvara dön." Bu basit bir emir ve ben de itaat etmek için hareket ediyorum.

Karşı duvara dönük olarak, o iki elini kalçalarıma koyup boxer şortumu çıkardığında bekledim. Yüzü bacaklarımın arasına girmeden hemen önce, soğuk hava

bacaklarımın arasında dolaşıyor ve o, dilini bacaklarımın arasında yukarı aşağı gezdiriyor.

"Oh, lanet olsun..." diye tıslıyorum, yoğun zevk dalgası yüzünden kollarım bükülüyor.

Durmuyor, dilini klitorisimde ısrarla, tam doğru miktarda baskı uygulayarak gezdiriyor. Tüm vücudum onun hareketlerine odaklanmış durumda ve dudaklarım açılıyor.

Zevk dalgaları bacaklarımdan yukarı doğru yayılırken gözlerim kısılr, daha yükseğe çıkar, ağzının beni kapladığı yere odaklanır. O, sanki o zevki yaratıyormuş gibi devam eder, onu bir büyü gibi kendine çeker. Daha fazla daire, daha fazla zevk dalgası, sonra emmeye geçer ve ben bozulurum.

"Oh... Owen..." Pelvisim sarsılırken sesim titriyor.

Bana bir kez daha hızlıca geçer, sonra eğilip kıkırmı ısırır. "John."

Dalgalar vücudumdan çekilirken alnımı ellerime dayıyorum, ama o henüz bitirmemiş. Arkama geçiyor ve prezervatif ambalajının sesini duyuyorum. Omzumun üzerinden bakıyorum, kaşları çatılmış ve gözleri penisine dikilmiş.

Ucunu kaygan girişimin üzerinde yukarı aşağı hareket ettirerek beni tahrik ediyor ve kendini kapladıktan sonra hizaya gelip gözlerime bakıyor. "Hazır mısın?"

Kafamı sallıyorum, o yavaşça içeri girerken sırtımı tekrar kavisliyorum. O, birlikte olduğum tüm erkeklerden daha büyük ve o tamamen içeri girerken, kulağıma fısıldamak için eğilirken inlemelerle nefes veriyorum.

"İyi misin?"

Gözlerim kapalı, ama yine de o konuşurken başımı sallıyorum. "Evet..."

Elmacık kemiğimin üstüne nazik bir öpücük kondurarak ayağa kalktı, at kuyruğumu eline doladı ve daha hızlı itmeye başladı.

Boğazımdan ilkel bir ses çıkıyor ve ben de geri iterek onun hareketlerine karşılık veriyorum ve daha fazlasını istiyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Çok iyi geliyor. Vahşi, tutkulu, kirli ve ateşli.

Kimsenin bulamadığı içimdeki derin bir noktaya ulaşıyor ve ben bunun devam etmesini, daha fazlasını istiyorum.

Saçımı daha sıkı çekiyor ve ben kalkıyorum, neredeyse kalçalarımı onun kalçalarına sürüyorum. Başım geriye düşüyor ve titreme bacaklarımı sararken inliyorum.

Göğüslerimi avuçlar, ağzını boynumun yanına bastırır ve ısırır, emer.

Bu, zevkle karışık bir parça acıdır ve ben sürmeye devam ederken ellerimle onun ellerini kaparım. O daha da kalınlaşır. Vücudumu kavrayan elleri gerilir ve beni tutar. Karnı sırtımda titrer ve o kadar yüksek bir inilti çıkar ki, ben daha da boşalırım.

Onun içimde derinlerde titrediğini hissediyorum ve dizlerimin üzerine kalkıp tekrar düşerek ona bir kez daha itiyorum, bir kez daha titreyerek inlemesi ile.

Güçlü kollar belimi sarıyor ve sırtımı göğsüne yaslıyor, yanağı omzuma değiyor. Nefes nefeseyiz ve ter damlaları vücutlarımız arasında akıyor.

Kollarımı onun kollarına doluyorum ve sanki birbirimize eriyip tek bir bütün oluyoruz, en yoğun bağ kuruluyor. Gözlerimi kapatıp, birbirimize yapboz parçaları gibi uyduğumuzu hayal ediyorum...

Düşünmek için çok fazla... bir fantezi için bile, bu yüzden bu düşünceyi kafamdan silip, kollarımı gevşetip kalkmaya başlıyorum.

O, prezervatifi atmak için aramızdan uzanır. Banyoya girer ve su sesini duyarım. Yatak örtüsünü kaldırıp beyaz çarşafların üzerine yan yatıyorum. En iyi otel değil, ama en azından çarşaflar temiz ve zımpara kağıdı gibi değil.

Su duruyor ve geri döndüğünde, sanki bana verecekmiş gibi bir bez tutuyor. Bunun yerine, gözleri hala çıplak olan vücudumda aşağı doğru kayıyor ve bu da vücudumu tekrar ısıtıyor.

"Sadece bir kez mi dedim?" Ağzının kenarında bir gülümseme belirir.

Kaşlarım yükselir ve onun kötü çocuk gülümsemesine karşılık veririm. "Sanırım öyle dedin, ama belki de yanlış anlamışımdır?"

"Demek istediğim bir gecelikti." Yatağa oturur, elini uzatıp başparmağını çeneme koyar. "Bu nasıl?"

Dudaklarımı büzerek başımı salladım. "Çok mantıklı geliyor. Bütün gece bu yatakta başka ne yapacağız ki?"

"En iyi şekilde yararlanmak." Elini uzatıp beni kendine doğru çekti, ben de içimden bir iç çekişle karşılık verdim.

Dirseklerim bükülür ve parmaklarımla onun yuvarlak omuzlarını okşarım. "Çok uzun zamandır yalnızız, John. Kaybettiğimiz zamanı telafi etmeliyiz."

Başını eğip boynumun dibini, omzumun üstünü öptü. "Sen çok zeki bir kadınsın, Kendall. Bu özelliğini çok takdir ediyorum. Şimdi seni tekrar becereceğim."

Burnumdan bir kahkaha patlar ve karnımda bir kelebek çılgınca kanat çırpır. "Bununla bir sorunum yok."

OWEN

Şafak vakti soluk mavi ışık perdelerin kenarlarını ısıtıyor ve dünya yeniden odaklanmaya başlarken, başımın üstündeki çakıl taşlı tavana gözlerimi kırıştırıyorum.

Los Angeles'ın kuzeyinde ucuz bir moteldeyim ve vücudum tanıdığım en güzel kadınla tamamen iç içe.

Onu bırakmak istemiyorum.

Uyanıp benim düşündüğüm şeyi söylemesin diye kıpırdamak istemiyorum. *Burada ne yapıyoruz? Bunu yapamayız.*

Ama bir anlaşma yaptık. Bu sadece bir fanteziydi. *Sadece bir gece...*

Telefonum titriyor, ekranındaki mesajı okumak için elime alıyorum. okumak için telefonu kaldırıyorum.

MAVERICK

Hey, dostum! Büyük tüy felaketine yakalandığını duydum.

Hiçbir fikri yok. Ancak ben bunu bir felaket olarak nitelendirmezdim. Tam tersine.

Diğer kolumu kaldırıp hızlıca bir cevap yazıyorum.

OWEN

Tüylerimizi yolmadılar ama Bates motelinde uyuduk.

MAVERICK

Arena'da duş aldığın iyi oldu. Ne zaman varacaksın?
Sana bir şey geldi.

Gina hareketlerimden rahatsız olup, yumuşak bir iç çekişle göğsümden kayıyor. Göğsüm sıkışıyor ve bu odadan ayrılmak istemiyorum, her ne kadar tüm zamanların en iyi korku filmlerinden birinin setini andırsa da.

O oturur ve gözlerim zarif sırtının çizgisini takip eder. At kuyruğu gitmiş, saçları fildişi teninin üzerinde çilek sarısı bir perde gibi dalgalanıyor.

Önündeki çarşafı kaldırıp mükemmel göğüslerini örtüyor ve ben elimi beline koymak için uzanıyorum.

"İyi uyudun mu?" Sesim alçak, biraz boğuk.

Yüzünü çevirip omzunun üzerinden bakarak başını sallıyor. Gözleri hala kapalı, ama dudaklarında bir gülümseme belirliyor. Midem sıkışıyor ve telefonumu uzaklaştırmak istiyorum. Kollarımı ona dolamak ve onu tekrar kendime çekmek istiyorum. Bir gece *daha istiyorum*...

"Sanırım geri dönsek iyi olacak," diyor, ayağa kalkıp banyoya doğru yürüyor.

Kapı kapanıyor ve ben arkadaşşıma cevap vermek için cihazı kaldırıyorum.

OWEN

Yola çıkmak üzereyiz.

MAVERICK

Dikkatli sür.

"BABA!" Maverick ve Gina'nın evinin kapısından, kamyonetimden iner inmez küçük bir ses duyulur.

Hemen ardından, yedi yaşındaki kızımın peşinden koşan Ladybird'ün yüksek sesli "Rooo!" sesi duyulur.

"Maddie!" Çantamı yere bırakıp, bana ulaşır ulaşmaz onu kucağıma alıyorum.

Küçük kolları boynuma dolanır ve ben de minik vücudunu göğsüme sıkıca sararım. Boğazım düğümlenir ve lanet olsun, gözlerim ısınır. Bu küçük hazineyi ne kadar özlediğimi bu ana kadar fark etmemişim. Bu, doğduğundan beri en uzun ayrılığımız.

"Heather teyze beni özlediğini söyledi, biz de hemen geldik!" Doldurulmuş bir zebra oyuncağını kaldırıp omzuma atladı. "Çok uzun süre uçakta kalmak zorunda kaldık, ama Zander yol boyunca benimle oynadı. *Sharkboy* ve *Lavagirl* vardı, bal tadı olan pretzel yedim, ama uçakta seyahat etmek hoşuma gitmedi. Çok sarsıntılıydı ve sürekli böyle yapıyordu."

Küçük elini dalgalı bir hareketle yukarı aşağı sallıyor ve göğsümde kahkahalar dalgalanıyor. Kafasının yanına bir öpücük kondurup, onu yere indirmeden önce bir kez daha sıkıca sarılıyorum.

"Uçuşun zor geçmiş olmasına üzüldüm," diyorum. "Seni çok özledim, Shortcake."

Köpeklerime zıplayarak gider ve ona sarılır. "Ladybird büyümüş!"

"Öyle mi?" Gözlerimi kısarak bakmaya çalışıyorum.

"Evet! Ve onun arkadaşı Spanky ile tanıştım, onlar zıplamayı ve bacaklarını birbirlerinin üzerine böyle koymayı seviyorlar..." Bana kollarını sallayarak vuruyor, bir köpekten çok bir fok gibi görünüyor.

"Ben de fark ettim." Çantamı alıp onu takip ederek eve girdim.

Elimi tuttu ve Ladybird arkamızdan atladı. Kapının hemen içinde, kız kardeşim Heather'ı kollarını kavuşturmuş ve dudaklarında bir gülümsemeyle dururken gördüm.

"Bir köpekle yaşadığını kim bilebilirdi?" Kaşlarını kaldırıyor.

Buna cevap bile vermiyorum. Bunun yerine, onu kucaklamak için çekiyorum ve zihinsel yanılsamaları kesiyorum.

"Seni görmek güzel, kardeşim. Neden erken gelmeye karar verdin?"

Hâlâ kollarını kavuşturmuş durumda, ama şimdi yüzünde kocaman bir gülümseme var. "Haddy Bradford'dan bir mesaj aldım, küçük kızını çok özlediğini ve şimdi Los Angeles'a gelip gelemeyeceğimizi soruyordu. Tabii ki evet dedim. Bana kendin söylememekle sadece nazik davranmaya çalıştığını düşündüm."

"Şu Haddy," Mav başını sallayarak gülüyor. "Birkaç ay önce bir bebek sahibi oldu ve Owen'ın bekar bir baba olduğunu öğrendiğinden beri onun için endişeleniyor."

"Bu çok tatlı," diyor Heather, ona gülümsüyor. "Sen tüm köpeklerin sahibi olan bayan mısın?" Maddie'nin sesi giriş salonunda yüksek sesle duyuluyor ve Gina'yı kamyonette unuttuğumu fark edince boynum geriliyor.

Hidden Creek'ten dönerken yolda pek konuşmadık. Radyo hafifçe çalıyordu ve ben elimi onun uyluğunun üstüne koydum.

Parmağıyla parmak eklemlerimi okşadı, bakışları pencereden dışarıya kaydı ve ikimizin de olanlara biraz şaşırdığımızdan ve ne yapacağımızı ya da ne söyleyeceğimizi bilmediğimizden eminim.

"Merhaba." Sesi nazikti. "Sen Maddie misin?"

Kızım, kendine özgü, çok sert bir şekilde başını sallar. "Ben Madison Birgitte Stone, yedi yaşındayım!" "Neredeyse çift haneli yaşlara geldin!" Gina dizlerini bükerek kızımın seviyesine iner. "Ne yapmaktan hoşlanırsın ne yaparsın, Madison?"

"Sorun değil, bana Maddie diyebilirsin." Elini Gigi'nin omzuna koyar. "Yüzmeyi ve bisiklete binmeyi seviyorum, Ladybird ve Zander ile oynamayı seviyorum, Grannie B'nin evindeki trambolinde zıplamayı seviyorum, gözlerine salatalık koydukları yüz bakımlarını seviyorum ve babamla birlikte domuzcuklar yapmayı seviyorum..."

"Vay canına, ne uzun bir liste!" Gigi gülüyor ve yeşil gözleri beni beklenmedik bir şekilde derinden etkileyen bir şekilde parıldıyor. "Bence bunların hepsini yapamayız, ama bazılarını yapabiliriz."

Maddie'nin kahverengi gözleri büyür ve iki elini Gina'nın omuzlarına koyarak ona bakar. "Tamam!"

"Eşyalarımı alıp duş alsam iyi olacak." Gözleriyle beni delip geçen kız kardeşim değil, Maverick'e dönüyorum.

Onun ne düşündüğünü anlamak için psişik güçlere ihtiyacım yok.

"Kızları Haddy'nin eski odasına yerleştirdim." Maverick omzumun üstüne hafifçe vurur. "Biraz dar ama bir süreliğine sorun olmaz. Haddy, çok kalabalık olursa misafir odasını teklif etti ama bu, onları buraya getirme amacımızı bozacaktır diye düşündüm."

"Sizler gerçekten harikasınız." Ne kadar ciddi olduğumu ifade edecek kelimeleri bulamıyorum.

"Zander'ı ne zamandır besliyorsun?" Gina, sanki birbirlerini uzun zamandır tanıyorlarmış gibi kızımınla sohbet etmeye devam ediyor. "Bilge bir yaşlı zebra gibi görünüyor."

"Oh, öyleymiş." Maddie'nin gözleri fal taşı gibi açılmış. "O benim babamın zebraıydı! At ve zebranın yavrusuna *zorse* denir, biliyor muydun?"

"Bunu bilmiyordum." Gina gülüyor.

"Bu doğru, ve bir grup zebra 'dazzle' denir." Maddie nefes almadan konuşuyor. "Babam onların 'zazzle' denmesi gerektiğini söyledi ve dedem babamın zebrologist olması gerektiğini söyledi, ama Cass teyzem bunun gerçek bir kelime olmadığını söyledi."

Yukarı çıkmadan önce Heather'ı yanıma çekiyorum. "Maddie'nin Gina'nın kulağını çınlatmasına izin verme."

"İkisi de tam istedikleri yerde gibi görünüyor." Kız kardeşim mavi gözlerini bana diyor, ama ben onun rüya ağına yakalanmıyorum.

"Hemen dönerim."

Hızlıca merdivenleri çıkıyorum. Çantamı yatak odama bırakıyorum, kirli kıyafetlerimi çıkarıyorum ve dün gece yedek boxerımı Gina'ya verdiğimi hatırlayana kadar eşyaları karıştırıyorum. Onları çıkarmadan önce...

Dün gece yaptığımız her şey şakaklarımı sıkıştırıyor, ama şimdi her zamankinden daha fazla "sadece bir gece" anlaşılmamıza sadık kalmalıyım.

Sadece birkaç gece önce Maddie'nin burada olup düşüncelerimi yeniden odaklamama yardım etmesini diliyordum. Şimdi o burada ve ben yine onun babası gibi davranmaya başlamalıyım, bekar bir erkek gibi değil.

Ben bekar bir erkek *değilim*. Bekar bir *babayım*. Arada büyük fark var.

Hızlıca duş alıp, Gina Bradford'un vücudumda bıraktığı tüm izleri yıkıyorum. Midemde hafif bir pişmanlık hissi var, ama bunun üzerinde durmamalıyım.

Duştan çıkarken, göğsümün üstünde bir leke fark edince çenem sıkışıyor. Öpücük izini yıkayarak silemem.

Dün gece tamamen ayıkydık ve birbirimize açgözlüydük. Ağzımla ona iz bıraktığım tüm yerleri hatırlıyorum.

Onun beni işaretlediği tüm yerleri düşündüğümde sikim kalkıyor. Aşağıya baktığımda, göbek deliğimin altında, karnımın alt kısmında başka bir iz görüyorum. 69 pozisyonunda kulaklarımın yanında dizlerini hatırlıyorum... Siktir, çok seksiydin.

Başımı ve yüzümü havluyla ovuşturarak, o anıları kafamdan silmeye çalışıyorum. Sanırım maraton gibi bir seks gecesi yaşamış olmamız iyi oldu. Şimdi bir süreliğine doydum.

Kimi kandırıyorum? Gina istese, bu gece yine aynısını yapardım. Tabii başka bir işim olmasaydı. Bu gece yine baba görevim var.

Bir çift kot pantolon ve temiz bir tişört giyip, terli giysilerimin olduğu çantayı alıp, tam zamanında merdivenlerden aşağı iniyorum

Shania Twain'in "Hadi gidelim" dediğini duydum. Ardından gitar sesleri duyuldu ve Ladybird hemen ona eşlik ederek avazı çıktığı kadar bağırmaya başladı.

Maddie, Shania ile birlikte "I'm Gonna Getcha Good" şarkısının sözlerini söylemeye başlar ve Ladybird de notaları tutturmaya çalışıyor (ama başaramıyor) gibi görünür.

Gözlerim, ellerini yüzünün önünde birleştirip gülen Gina'ya lazer gibi odaklanır. Maverick de kanepenin arkasında durmuş gülmektedir.

Spanky arkadaşının önünde dans ediyor, ön ayaklarını yerden kaldırıyor ve tüm bu ulumalardan kafası karışmış gibi görünüyor.

Heather, ben duş alırken gelmiş olan Haddy ile şöminenin yanında duruyor ve ikisi de Bebek Lucy'ye şefkatle bakıyorlar.

Merdivenlerde durup manzarayı izliyorum. Hepsi birlikte çok mutlular. Birbirlerine çok yaklaşıyorlar... tıpkı Gina'nın vücudunun benimkine yakışması gibi. Göğsümde bir şey hareket ediyor, ama avucumu alnıma sürüyorum. Açıkçası, medyumun zihnimi karıştırmasına izin veriyorum.

Hepsi sevimli insanlar. Tabii ki iyi anlaşıyorlar. Bu evlilik anlamına gelmez.

Şarkı biter ve kızım kanepeden atlayarak Ladybird'e sarılır.

"Sesin çok güzel, LB!" diye bağırır ve köpeğimiz yüzünü ıslak ıslak yalayarak cevap verir, bu da onu gülmekten geriye düşürür.

Gina ona sıcak bir bakış atar ve sonra kız kardeşim ve kuzeninin yanına gider.

"Owen bize tarot okuyucusu olduğunu söyledi," diyor Haddy, mavi gözlerini kocaman açarak. "Gina'nın kartlarını okumalısın!"

"Tamam..." Kız kardeşimin sesindeki komplo teorisi tonunu sevmedim. "Bu gerçekten hoşuma gider."

Gina araya girer. "Yapmamız gereken şey, bu düğün detaylarını kesinleştirmek, Haddy. Zamanımız azalıyor."

"Görünüşe göre tam zamanında geldim," diyor Heather alaycı bir şekilde. "Şimdi falına bakmamı ister misin?"

"Bunu sonraya bırakalım," diyor Gina, sonra mekan rezervasyonu yapmaya çalıştığını, ancak onların programlarında değişiklik yapmadıklarını açıklıyor.

"Neden Newhope'da yapmıyoruz?" Maverick kanepenin arkasından seslenir. "Ailenizin evlendiği... pardon, evlilik yeminlerini yeniledikleri uçurumda yapabilirsiniz."

Kız kardeşim yeni arkadaşlarına bakarak kaşlarını çatar ve Haddy hemen açıklamaya başlar. "Onlar burada, Los Angeles'ta, sulh hakimi önünde evlendiler. Sonra geri dönüp aileleriyle birlikte tekrar evlendiler. Aslında fena fikir değil, Mav... Sence yapabilir miyiz?"

Gina sanki altın balığı yutmuş gibi görünüyor. "Beni öldürmeye çalışıyorsun."

Haddy kaşlarını kaldırır, ama kuzeninin kolunu tutar. "Clint bize yardım edebilir... ve tüm teyzeler de katkıda bulunur. Bunun hoşlarına gideceğini biliyorsun."

"Clint kim?" diye sorar Heather, ikisinden birine bakıp diğerine bakarak.

"O, amcamız Craig'in kocası ve Doğu Kıyısı'nın en iyi düğün organizatörlerinden biri," diye açıklıyor Haddy.

"Gavin'in ailesi ne olacak?" Gina'nın sesi gergin. "Newhope, Los Angeles'tan daha yakın," diyor Haddy. "Dylan teyzen ne diyor bir bak."

Dylan teyzen ne diyor bir bakın."

"Görünüşe göre kararını vermişsin." Gina telefonunu çıkarır. "Onları hemen arayıp ne diyeceklerini öğrenmeliyiz."

Üç kadın diğer odaya geçerken, ben kızım Mav ve köpeklerle baş başa kalırım. Terli kıyafetlerimi çamaşır odasına götürmek için son iki basamağı inerken, o beni durdurur.

"Ee..." Daha dik durur, kaşlarını indirir ve göğsünü genişletmek istercesine nefes alır. "Geceyi kuzenimle mi geçirdin? Nerede uyudun?"

"Ben... şey..." Sorusu ve bu ani tavır değişikliği beni şaşırttı. "Küvette uyumayı teklif ettim."

Gina'nın bu fikri kesin bir şekilde reddettiğini ona söylemeye hazır değilim, bu yüzden geceyi Kama Sutra'daki her pozu taklit ederek geçirdik.

Bir an daha kaşlarını çatık tuttu, sonra gülerek omzuma yumruk attı. "Sadece dalga geçiyorum. Sen iyi bir adamsın Owen. Gigi'den hoşlanman çok hoş."

"Oh, ben öyle demezdim..." Bu cümleyi nasıl bitireceğimi bilmiyorum.

Gina'dan *hoşlanıyorum*, ama benim durumumda bir ilişkiye başlamak en iyi fikir değil bence.

"Gina'dan hoşlanmıyor musun?" Mav'ın kaşları tekrar çatılır ve sesi sinirli bir hal alır. "Kuzenimin nesi var?"

"Hiçbir şey!" Hızlıca cevap veriyorum ve o yine gülerek koluma yumruk atıyor.

"Dostum, gerçekten rahatlamalısın. Herkes benim sinirine dokunduğumu sanacak."

Hiçbir fikri yok.

"Ladybird'ün şarkısını duydun mu, baba?" Maddie, küçük kollarını bana doğru uzatarak, durduğum yere doğru zıplıyor.

"Duydum." Eğilip sarı saçlı başının üstüne bir öpücük konduruyorum. "Bu kıyafetleri yıkamaya vereyim. Benimle gel."

Mutfağın hemen yanındaki çamaşır odasına yöneliyorum... Bu da, üç kadının FaceTime'da daha da fazla kadınla düğün planlarını yoğun bir şekilde tartıştıkları odaya girmem gerektiği anlamına geliyor.

"Tabii ki yapabiliriz!" Gigi'nin iPad'inden bir ses duyulur. "Ne kadar vaktimiz var?"

Haddy ve Gigi birbirlerine bakiştılar, sonra Gigi cevap verdi. "Bir haftadan az."

"Zorlu görevleri severim." Büyük ekranda gülümseyen bir yüz belirir ve bir anlığına çilek sarısı saçları ve kalkık burnu dikkatimi çeker.

Eminim bu Gina'nın annesidir.

"Owen!" Heather, planlamanın tam ortasında olduğu yerden sesleniyor. "Düğün için Newhope'a gidebilir miyiz? Lütfen?"

"Düğüne gitmek istiyorum! Lütfen, baba?" Maddie küçük elini kot pantolonumun cebine sokmuş yanımda duruyor ve ben kirli çamaşırları tutuyorum, tüm kadınlar umutla bana bakıyor.

Baskı falan yok. "Davet edildik mi ki?" diye soruyorum.

Oda kadın sesleriyle çınlar.

"Tabii ki davetlisiniz," diye bağırır Haddy. "Sizi Bayan Gina'nın misafir evine yerleştirebiliriz. O, Gigi'nin adını aldığı harika yaşlı bayan... Ayrıca, çok manevi biridir."

Haddy kız kardeşime dirsek atıyor, o da bana köpek yavrusu gibi büyük gözlerle bakıyor.

Omuz silkiyorum, başka seçeneğim yok. "Harika. Ne zaman gidiyoruz?"

"Çarşamba." Gigi'nin sesi nötr ve gözlerimden kaçındığını fark ediyorum.

O tezgaha dönüyor ve bana kızgın olduğunu açıkça hissediyorum.

Çok kafam karıştı. Neden kızgın olsun ki?

"Koçlar izin verirse," diye ekliyorum. "Ama ben gidemesem bile, Heather ve Maddie'nin neden gidemeyeceğini anlamıyorum."

"Oh, gitmelisin!" Haddy bana doğru yürüdü. "Gavin, sen orada olmazsan çok hayal kırıklığına uğrayacak."

Bunun doğru olduğundan emin değilim, ama kabul ediyorum. "Elimden geleni yapacağım."

"Yaşasın!" Haddy zıplar, bana küçük bir sarılma verir ve gruba geri döner.

Onlar plan yapmaya devam ederken, ben bir an tereddüt ettim ve Gigi'nin iPad'inin ekranında parmağını kaydırmasını izledim. Bana sırtını döndüğü için gülümsemesi ya da utangaç bakışları yoktu.

Bir şeyler değişmiş ve belki de dün gecedan sonra beni rahat bıraktığı için mutlu olmam gerekir.

Ama tahmin et ne oldu? Mutlu değilim.

GINA

Maverick ve Gavin, düğün konuklarını Newhope'a götürmek için küçük bir uçak ayırttılar ve ben tüm uçuş boyunca dizlerimin üzerinde iPad'imle arkada oturup, uçağın ön tarafındaki gruptan uzak durarak düğün planları üzerinde çalışıyormuş gibi yaptım.

Ya da özellikle uçağın ön tarafında oturan bir kişiden.

Owen, kızı bacaklarının arasında dururken, iki köpeğimizin bulunduğu kafesin yanında oturuyordu. Kızım, Heather ve Haddy ile kızlar gibi neşeyle sohbet ederken, elinde doldurulmuş bir zebra oyuncağıyla oynuyordu.

Büyük kahverengi gözleri ve canlı kişiliğiyle çok sevimli bir çocuk. Akıllı ve zeki, bana o yaştaki en büyük kuzenim Kimmie Joy'u hatırlatıyor. Kim, büyürken bizim gibi "küçükler"in aksine, hep yetişkinlerin yanındaydı.

Birkaç kez bana bakmıştı ve gözlerini üzerimde hissettiğim her seferinde göğsüm sıkıştıyordu. Sadece koltuğumda daha aşağı kayarak kulaklıklarımı düzelttim.

Neden onun beni bu şekilde etkilemesine izin verdiğimi bilmiyorum. Birlikte geceyi geçirmemizin onun için büyük bir olay olacağını beklemiyordum. Sadece bir kez demiştik, değil mi?

Ama biz sadece *bir geceyi birlikte geçirmedik*. Eminim rekor kırdık. Bazı eyaletlerde yasadışı olan şeyler yaptık.

Ertesi sabah fazla konuşmadık. Giyindik, eşyalarımızı topladık ve Delve Inn'den ayrıldık. Gün ışığında, John ve Kendall Grant *olmadığımızı* yoğun bir şekilde hissettim. O gece yaptığımız şey, sadece bir fantezi olduğunu söylesek bile, çok gerçekçiydi. O bunu yapabilir miydi? Ben yapabilir miydim?

Dönüş yolunda uyluklarımın üzerinde hissettiğim sıcak eli, bunun daha fazlası olabileceğini düşündürdü bana, ama kamyonetten atlayıp, arkasına bile bakmadan kapıyı çarpıp çıkışı...

Sanki aşk bombacısı, büyük lig hayaletçisi Baxter yeniden ortaya çıkmıştı. Ben gardımı düşürdüm, o istediğini aldı, sonra arkasına bile bakmadan gitti.

"Gelmişsin!" Annem, kiralık siyah SUV'den iner inmez bana koşarak geldi, beni kollarına aldı ve sıkıca sarıldı. "Oh, seni özledim. Bir bakayım sana."

Kollarını düzelterek beni uzaklaştırdı ve burnumu kırıştırdım. "Haziran'da görüşmüştük."

"O dört ay önceydi, Gina Grace!"

"Köpekleri dışarı çıkarmam lazım."

Sanki işaret almış gibi, Mav aracın sürücü tarafından çıkıp, "Köpekleri kim çıkardı?" diye şarkı söylemeye başladı.

Dans ederek annemi kucağına aldı ve onu döndürdü.

Bu, annemin şakacı bir şekilde onun kollarını tokatlamasına neden olur. "Maverick Murphy, annen bizi ikimizi de derimizi yüzmeden önce onun evine gitsen iyi olur."

"Gidiyorum, Liv Teyze!" Mav, bekleyen arabaya dönmeden önce teyzesinin yanağına bir öpücük kondurur.

Haddy, Lucy'nin eşyalarını toplamadan önce arka koltukta Gavin ile öpüşüyor.

Spanky ve Ladybird'ü ortak kafeslerinden çıkarmak için arabanın arkasını açtım. Ladybird'ü uçağa bindirebilmemizin tek yolu buydu

ve Owen, arkadaşlarımın gelip onları gezdirip bakacaklarına dair güvence vermeme rağmen, onu bırakamayacağımızı ısrarla söyledi.

İki köpek de arabadan atlayıp birbirleriyle koşmaya ve zıplamaya başlarlar. Owen, Heather ve Maddie kendi SUV'leriyle şehir merkezinin biraz kuzeyindeki Miss Gina'nın misafirhanesine doğru yola çıkarlar.

"Sadece Mee-Maw'ın değerli tavuklarına zarar vermemelerine dikkat et." Annem koluma girerek yavaşça eve doğru yürürken, "O tavuklara ne kadar düşkün olduğunu bilirsin." dedi.

Ben Los Angeles'a taşındıktan sonra, ailem eski evimizi sattı ve körfezin yakınındaki büyükannemin küçük kulübesine yaklaşık 200 metrekarelik bir ek bina yaptırdı. Babam, eninde sonunda büyükannemle birlikte yaşamak zorunda kalacaklarını, bu yüzden bunun mantıklı olduğunu söyledi.

Büyükannem çok mutluydu, çünkü babamı her zaman sevmiştii. Herkes babamı sever, 1,93 metre boyundaki eski NFL yıldızı, Newhope şerifi.

"Bu benim Gigi mi?" Ekran kapısı çarpar ve ben koşarak onun sırtına atlayıp boynuna sarılırım. "Ah, galiba ağırlaşmışsın!" diye alay eder.

Gülerek onu daha sıkı sarıyorum. "Ben ağırllaşıyorsam, sen yaşılanıyorsun demektir!"

"Küstah." Başını salları ve kaburgalarımı dırter. "Tıpkı annen gibi."

Aşağı atlayıp, eve doğru yürürken kollarımı beline doluyorum. Gavin ve Lucy gibi, o da benim ilk büyük oyuncak ayımdı ve kalbimde özel bir yeri var. Ayrıca aşırı koruyucu, bu da ona Baxter'dan bahsetmek istememe neden oluyor.

Belki babam onu ait olduğu yere, çöp konteynırına atabilir. Owen ise...

"Bu hafta sonu ilk bebeğimizi evlendiriyoruz." Başını salladı. "Haddy'nin babasının evlilik, bebekler ve kaka hakkında yaptığı onca yaygaradan sonra, ilk evlenenin o olacağını kim bilebilirdi ki."

"Sanırım o da aynı şeyi söyledi, Grizz Amca!" Haddy, uyuyan Lucy'yi omzunda taşıyarak yanımıza gelir.

"Oh, o tatlı patatesi bana ver." Annem bebeği alır ve Haddy elimi tutar.

"Bu, geçen yıl Noel'de gelen adam mı?" Babam ona gözlerini kısarak bakar ve o hızla başını sallar, bana biraz Maddie'yi hatırlatır.

"Kesinlikle o." Kuzenim gülümser ve bu beni güldürür. "Gavin Knight."

Eve vardık ve babam dikleşir, Mav'ın sert davranırken yaptığı gibi göğsünü şişirir. "O adamı hatırlıyorum. Nerede bu arada?"

"Mav'le birlikte Dylan teyzenin evinde geceyi geçirmek için az önce çıktılar," diye açıklıyorum. "Her şeyden önce geleneklere uymaya çalışıyorlar."

"Bir bebekleri mi var?" diye sorar babam, ben de başımı sallarım. "Ve geçen ay balayını Japonya'da mı geçirdiler?" Yine başımı sallarım. "Ve şimdi geleneksel olmak mı istiyorlar?"

"Sadece kabul et baba." Omzuna hafifçe vuruyorum ve o gülüyor.

Büyük eve gireriz ve ben doğruca büyükannem ve annemin Lucy'ye hayran hayran baktıkları yere giderim. Haddy bagajlarımızı merdivenlerin dibine taşır ve sonra bize katılır.

"Tıpkı senin bebeklik halin gibi görünüyor, Hads." Annem kuzenimin elini tutmak için uzanır. "Düğünü burada yapmaya karar verdiğiniz için çok mutluyum. Artık hepimiz bir arada olabiliriz."

"Ben de bunu istiyordum." Haddy başını annemin omzuna koyar. "Los Angeles'ta büyürken buraya gelmeyi çok iple çekirdim. Bu çok doğru bir karar gibi geldi."

"Bunu bana daha önce söyleyebilirdin," diye mırıldanıyorum, ama gerçekten kızgın değilim.

Düğünü Newhope'da yapmak her şeyi çok daha kolaylaştırıyor. Öncelikle, bana yardımcı olan beş kişi daha var

bana yardım eden dört teyzem ve Clint, gerçek, *profesyonel* düğün planlayıcısı.

"Neden hepiniz Cumartesi günü aceleyle geri dönmek zorundasınız, anlamıyorum," diye mırıldanır babam ve ben elini tutmak için uzanırım.

"Çocuklar maç yapmalı ve benim de köpek gösterilerim var. Ama Noel'de geri döneceğiz."

"Hanımlara akşam yemeği hazırlayalım." Mee-Maw kanepeden kalkıp mutfağa doğru yönelir. "Burada saat on, ama sizin için saat yedi olduğunu biliyorum. Ocakta ıstakoz ve mısır lapası ısınıyor."

Haddy ve ben, o *mısır lapası* dediğinde ayağa kalkar ve mutfağa doğru yöneliriz.

Akşam yemeği yendi... *yutuldu* mu? Lucy beslendi, herkes duş aldı, Haddy ve ben üst kattaki misafir odalarından birini paylaşmaya karar verdik.

Tam battaniyenin altına kıvrılmışken, telefonumdan gelen bir mesaj kalbimi durdurur.

OWEN

Selam, Ladybird'ü kontrol ediyorum.

Sıkışmış ciğerlerimi nefes almaya zorluyorum, ne kadar telaşlı olduğumu göremediği için minnettarım. Cevap verirken ellerim titriyor.

GINA

Spanky ile birlikte kafeste, olabildiğince mutlu.

OWEN

Ona yardım ettiğiniz için teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım.

GINA

Memnuniyetle.

Gri noktalar ekranda beliriyor, süzülüyor, süzülüyor...

Bekliyorum, izliyorum, acaba ne söyleyecek diye merak ediyorum, belki de "*seni özledim*" gibi bir şey olabilir.

Noktalar kaybolur ve boğazım ağrır. Saniyeler geçer ve hiçbir şey olmuyor. Midem düğümleniyor. *Ağlamayacağım...*

Ağlamayacağım

...

Sonra telefonum tekrar yanar ve neredeyse çılgılık atarım.

KIM

Bu kuzenler sohbetini daha iyi yapmalıyız. Bugüne kadar hepinizin eve geleceğini bile bilmiyordum!

Boğazımdaki düğümü yutarak, o duyguları uzaklaştırıyorum. Bu mutlu bir an ve bir adamın bunu mahvetmesine izin vermeyeceğim. Onun oyununa katılmayı kabul etmiş olsam bile.

GINA

İki gün öncesine kadar geleceğimizi bilmiyordum.

KIM

İki gün önce bana söylemeliydiniz. Sürekli ders veriyorum diye, her şeyden habersiz kalmam gerekmez.

HADDY

Üzgünüm, KJ! Burada evlenmek istediğimi, evlenene kadar fark etmemiştim.

MAV

Bu ne anlama geliyor?

KNOX

Kız mantığı. Sorgulamayın. Sadece kabul edin.

HADDY

Bu çok kaba...

SAGE

Yağmur yağmayacağından emin olmak istiyorsanız ahırlar ücretsizdir.

GINA

Yağmur yağmayacak! Buna izin vermeyeceğim.

SAGE

Sadece söylüyorum.

MAV

Puding dedin.

KNOX

O ortaya koymak dedi.

KIM

Ortaokul öğrencileri gibi davranmasak olmaz mı? Nasıl yardımcı olabilirim, Gigi?

GINA

Clint düğün hazırlıklarını üstleniyor, ama iki köpeğimiz ve iki küçük kızımız var.

KIM

İki mi?

HADDY

Gav'ın yeni takım arkadaşı Owen Stone, kız kardeşi Heather ve sevimli kızı Maddie ile birlikte burada... Ayrıca Heather tarot falı da bakıyor.

KIM

Ne! Nerede ve ne zaman yapabiliriz???

HADDY

Biliyorum, değil mi? Bayan Gina'nın misafirhanesinde kalıyorlar, yani yarın.

Yorganın altından kafamı uzatıyorum.

"Hads!" Neden fısıldadığımı bilmiyorum. "Tarot falı okumasını isteyerek tüm klanı onun başına yıkmadan önce Heather'a danışmamız gerekmez mi?"

"O buna bayılacak!" Haddy fısıldayarak cevap veriyor. "Ama haklısın. Onu uyarmalıyız."

HADDY

Heather'ın sorun olmadığını onaylayana kadar teyzelere söyleme.

KIM

Dudaklarım mühürlü. Yarın görüşürüz! Bu, Marry-Fuck-Kill'den daha eğlenceli!

MAV

O oyunu hep oynamak istemişimdir.

KNOX

Ben de...

SAGE

Öldürüleceğimden
korkuyorum.

KIM

Sadece
kızlar!

GINA

O da öyle dedi.

HADDY

Kuralları ben koymuyorum (üzgün yüz
emojisi)

SAGE

Görünüşe göre çöküyoruz.

KIM

Gerçekten öleceksin!

MAV

Annem oynamamıza izin verirdi. İzin vermeyen
babalar.

HADDY

Kendi geleneğimizi başlatıyoruz. Tarot bekarlığa veda
partisi!

GINA

Kulağa tehlikeli geliyor.

KIM

Tehlike benim ikinci adımdır,
bebeğim!

"Tarot falına baktırmayalı çok uzun zaman oldu!" Bayan Gina'nın kör gözleri alacakaranlıkta gökyüzüne bakıyor.

Güneş batarken, arka verandasında, parlak sarı ışıkların altında, ferforje bir masada oturuyoruz.

Düğünden önceki akşam ve inanılmaz bir şekilde, her şeyi bir günde halletmeyi başardık. Clint'in bu bölgedeki bağlantıları ve itibarını göz önüne alırsanız, bu o kadar da inanılmaz değil. Her yerde bağlantılarını kullanarak, LA Champions hokey takımını sert bir şekilde etkiledi.

Bu akşam, Sterling'deki bir tuhafiyeciye tüm erkekleri takım elbise provası için götürdü. Bebek Lucy, Raven teyze ve tüm anneler ve teyzelerle birlikte Cooters & Shooters'da ve bir dahaki görüşmemizde onu çok şımartacaklarını tahmin ediyorum.

Kızlar ve ben, Miss Gina'nın evinde büyülu bir bekarlığa veda partisi veriyoruz.

Bir uşak, koyu mor bir sıvıyla dolu kristal bardaklardan oluşan bir tepsi getiriyor ve ben masaya eğilip fısıldıyorum: "Mor içecek, Waterford kristalinde servis edildiğinde hala mor içecek mi olur?"

"Bilemem! Hiç kristal bardaktan bir şey içmedim," diye fısıldıyor Heather. "Ama muhteşem bir kahvaltı yaptık ve misafir evini çok beğendim. Kendimi prenses gibi hissediyorum."

Hepimiz bardaklarımızı alıp, mor Kool-Aid ve Everclear'dan yapılmış mükemmel karışimli kokteyli yudumluyoruz... ya da Bayan Gina'nın 190 derecelik tahıl alkolüne yakın olan her neyse onu.

"Benim zamanımda herkes ruh çağırma seansları yapardı," diye devam eder nazik yaşlı bayan. "Çok eğlenceliydi!"

"Hiç ölüleri gördünüz mü, Bayan Gina?" Maddie, ev sahibemiz, onun masalsı kalesi ve uçuşan elbiselerine hayran kalmıştır.

Küçük çocuklar olarak hepimiz ona hayrandık, her yıl baharda doğan yavru kedileriyle oynar, olimpik boyutlardaki lapis mavisi yüzme havuzunda yüzer, Sterling Bay'in kayalıklarında bulunan İtalyan tarzı malikanesinin bahçesinde koşar, asansörüne binerdik.

Onun gerçek büyük büyükanнемiz olduğunu düşünerek büyüdük. Onun sadece, Dylan teyzemizin Kız İzci kurabiyeleri sattığı zamanlarda arkadaş olduğu yalnız ve kör bir kadın olduğunu öğrendiğimizde ne kadar şok olduğumuzu hayal edin.

Zane amca onu arabayla getirirdi ve ikisi, gibi hırsızlar gibi sıkı dost oldular. daha da yakın gerçek

büyükbabam ve büyükannem öldükten sonra, şimdi o bizi sanki kendi ailesiymişiz gibi bakıyor. Hatta benim adım da ondan geliyor.

"Hiç ölü insan görmedim." Bayan G, sanki derin düşüncelere dalmış gibi kaşlarını çatıyor. "Bir keresinde masanın yerden kalktığını hatırlıyorum. Babam bunun bir el çabukluğu olduğunu söylemişti. 'Saçmalık!' demişti."

Bir erkeğin sesini taklit ederek kendini güldürdü. Beyaz-gri saçları kulaklarının altında kıvrılan bir bob kesimindeydi ve sıcak aylarda bol keten kıyafetler giyerdi. Soğuk aylarda ise flanel giyerdi.

"Bir seans yapmak isterdim," diyor Heather gözleri fal taşı gibi açılmış. "Ben yapabileceğimi sanmıyorum, ama belki büyükannem Gwen yapabilir."

"Onunla tanışmak isterim." Bayan Gina masanın üzerinden Heather'a doğru uzanır.

Owen'ın kız kardeşi elini uzatıp onun elini sıkıyor. "Seni çok sevecektir."

"Güzel kartlarla oynamak istiyorum!" Maddie teyzesinin yanında zıplıyor, bu da Ladybird'ün yattığı yerden kalkmasına ve yüksek sesle *Rooo!* diye bağırmasına neden oluyor.

Spanky bu sesi duyunca ayağa kalkar, kuyruğunu sallayarak endişeli bir şekilde sandalyelerin etrafında dolanır.

"Görünüşe göre köpekler de oynamak istiyor!" Bayan Gina ince ellerini çırpıyor.

"Baban, sen büyüyene kadar beklememiz gerektiğini söyledi," der Heather yeğenine, en şiddetli somurtkan yüz ifadesini ortaya çıkararak.

"Babam bana hiç eğlenceli şeyler yapmama izin vermiyor!" Kollarını sertçe kavuşturur.

"Gel, o benimkini okurken yanımda dur." Bayan Gina küçük kıza uzanır ve onu yanına çeker. "Resimleri göremiyorum, sen bana tarif et."

Bu işe yarar. Maddie neşelenir ve hızla başını sallar. "Ben bir şeyleri tarif etmekte iyiyim."

"Eminim öylesindir." Bayan G, Maddie'nin sırtını okşar ve hepimiz izlemek için yanına gideriz.

"Basit, üç kartlı bir yayılım yapacağım." Heather, altın varaklı resimlerle süslenmiş mor kart destesini çıkarır. "Niyetin nedir?"

"Aman Tanrım..." Yaşlı kadın sandalyesine yaslanarak elini göğsüne koydu. "Hiçbir fikrim yok. Hiçbir şeye ihtiyacım yok. Yapmak istediğim her şeyi yaptım... Sanırım, şimdi neye odaklanmalıyım?"

Bu beni gülümsetir ve sandalyesinin kenarına oturup kolumu omuzlarına dolarım.

"Benim tatlı Gina'm." Elimi okşadı. "Seni yeni doğduğunda kucağıma aldığımı hatırlıyorum."

"Bir bakalım..." Heather masaya üç kartı yüzü aşağı bakacak şekilde koyar, sonra tek tek çevirir. "İlk olarak, geçmiş pozisyonunda, Pentacles Kraliçesi var."

"Tıpkı sana benziyor!" Maddie haykırır. "Çiçeklerle çevrili, güzel bir sandalyede oturan, uçuşan cüppeli bir kadın."

"Bu hoşuma gitti..." Bayan Gina gülümser ve başını sallar. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu içinde dik dik pozisyonda, bu bu anlamına finansal güvenlik anlamına gelir... sen her zaman güvenilir, şefkatli bir insan oldun." "İkna oldum!" Kim, Heather'ın yanındaki sandalyeye oturur izlemeye başlar. "Bayan G'yi tanımlamak için daha iyi bir yol düşünemiyorum." "Sırada, şimdiki pozisyonda, Dört Kupa var..." "Ağacın altında oturan bir adam ve küçük bir bulut ona bir fincan uzatıyor," diye fısıldıyor Maddie.

Hepimiz merakla öne eğiliriz. "Ters duruyor," der Heather, "Bu da daha fazla dışarı çıkıp sosyalleşmen gerektiği anlamına geliyor."

"Yapacağım!" Bayan Gina bacağını tokatlayarak gülüyor. "Geçen gün, son zamanlarda çok fazla eve tıklı kaldığımı düşünüyordum, özellikle de sizler büyüdükçe."

"Perşembe günü seni Cooters & Shooters'a götüreceğim." Kim elini bayanın sırtına koyar. "Ve biz

Cuma günleri futbol maçlarına gidebilirim. *Fındıkkıran* yaklaşıyor..."

"Şimdiden daha iyiye gidiyor!" Bayan Gina gülümsüyor.

"Son olarak, gelecek için, Yıldız kartı dik konumda, bu harika bir şey." Heather mavi gözlerini kaldırarak gülümser. "Bu yenilenme, umut anlamına geliyor... Bir miras bırakacaksın."

"Elbiseli güzel bir bayan, etrafı yıldızlarla çevrili bir su birikintisine ayak parmağını daldırıyor," diyor Maddie.

"Ne kadar harika, değil mi?" Bayan Gina başını çevirip sanki hepimizi izliyormuş gibi bakar. "Umarım bunların hepsi gerçekleşir. Teşekkürler, Heather."

"Rica ederim. İyi bir fal okumayı seviyorum." Heather kartları bir araya getirip karıştırır ve bize bakar. "Sırada kim var?"

"Ben değil." Haddy iki elini de kaldırır. "İstediğim her şeye sahibim ve bu mükemmel falın ardından şansımı denemeyeceğim."

"Gina?"

"Ben iyiyim!" Kafamı sallayarak gülerek "Gelecekte beni bekleyen büyük hayal kırıklıklarını bilmeme gerek yok. Ne olursa olsun kabul edeceğim."

"Ciddi misin?" Kim haykırır. "Ne kadar da keyif kaçırın insanlar! Buraya gelmemizin tek nedeni bu. Sıradaki ben olacağım."

Bir sandalye çekiyor ve Heather onun karşısına geçmek için yer değiştiriyor. "Niyetin nedir?"

"Sanırım Bayan Gina'nın izinden gideceğim. Sırada ne var?"

"Hadi yapalım." Heather gülümser. "Yine geçmiş, şimdiki zaman ve gelecek okumasını yapacağım."

Kartları yavaşça karıştırır, sonra Kimmie'nin kesmesi için ona doğru kaydırır.

Bizim en büyük kuzenimiz sadece onları onlarla onları parmak parmağıyla. "Bayan Gina kesmedi."

"Ben rol model değilim," diye alay eder yaşlı kadın.

"Sen değilsen, kimse değildir," diye Kimmie hemen cevap verdi.

"Başlıyoruz..."

Daha önce olduğu gibi, Heather kuzenimizin önüne üç kartı yüzü aşağı bakacak şekilde yerleştirir. İlk kartı çevirir ve yaşlı bir çocuğun küçük bir kıza çiçek buketi vermek için eğildiğini gösterir.

"Altı Kupa..." diyor Heather. "Düz pozisyonda, bu da nostaljiyi ve geçmişteki güvenliği simgeliyor. Çocukluğundan kalma bir şeye çok sıkı sıkı tutunuyorsun."

Kim bana kahverengi gözlerini kırptırıyor ve bunun beni neden tedirgin ettiğini bilmiyorum. Heather'ın eli bir sonraki karta doğru hareket ediyor ve onu çevirerek gözleri bağlı, iki uzun kılıç tutan bir kadını gösteriyor.

"İki Kılıç, yine dik pozisyonda." Heather'ın kaşları çatılır. "Bu, gizli bilgiler nedeniyle zor bir karar vermek zorunda kalacağın anlamına gelebilir... Ya da seçeneklerini dikkatlice tarttığın, kararsızlık dönemindesin. Her iki durumda da, içine bak ve sezgilerine güven."

"Tamam..." Kimmie'nin sesi sessiz ve bunun ona mantıklı gelip gelmediğini anlayamıyorum.

Ben ise tamamen şaşkınım.

"Ve son olarak..." Heather, başının üzerinde güneşin parladığı çıplak bir kadının dans ettiğini gösteren bir kartı çevirir. "Oh, evet! Güneş ters dönmüş olsa da, bu sadece bir gecikme olduğu anlamına gelir. Yakında bulutlar dağılacak ve aradığın mutluluğu bulacaksın."

Heather kocaman gülümsüyor, ona göz kırptırıyor, ama Kim'in ifadesi hala aynı.

Elimi uzatıp koluna koyuyorum. "Bu, duymak *istediğin şey* duymak istediğin şey miydi?"

Gözlerini kırptırarak bana gülümsüyor. "Üzgünüm, hayır, çok eğlenceliydi. Çok net değil, ama üzerinde düşünecek çok şey var!"

Burnumu kırıstırıyorum, ama Heather mutlu.

"Ne rahatladım! İnsanlara kötü kartlar çıkmasından nefret ediyorum. Onları ışığa yönlendirmek için elimden geleni yapıyorum, ama bazen bundan kaçış yok."

"Karar verildi," Haddy gülüyor. "Orada duruyoruz. Kaderle oynamanın anlamı yok.

"Oh, bebek gibi davranmayı bırak," diye Kimmie onu dürtüyor. "Sadece bir kart çek ve ne olacağını gör. Bunu yapabilirler, değil mi Heather?"

Yeni arkadaşımız bize gözlerini kısarak bakar. "Genelde tek kart çekmem, ama eğlencesine deneyebiliriz."

Kartları tekrar toplar, karıştırır ve önce Haddy'ye uzatır. Haddy bir kart çeker, sonra sıra bana gelir.

Güzel çizimleri ve ışıltılı vurguları olan süslü desteyi inceliyorum. Bunun sadece bir kart destesi, kağıt üzerine mürekkep, daha fazlası olmadığını biliyorum. Yine de göğsüm sıkışıyor. Titreyen parmaklarla uzanıp ortadan bir kart çekiyorum.

"Haddy önce çekebilir," diyor Heather. "Bakalım."

Haddy kartı ters çevirir ve üzerinde, bir asanın üzerinde yılanların bulunduğu tıbbi sembolün altında iki adamın bardak tuttuğu bir resim vardır.

"İki Kupa!" Heather'ın sesi yüksek ve gülerek nefes veriyor. "Bu evlilik için iyi bir şey. Duygusal bir bağ, bir ortaklık anlamına geliyor. Her iki taraf da eşit derecede değer görüyor. Önceki tüm çatışmaları karşılıklı güvene dayalı bir bağlılığa dönüştürüyor."

"Çok doğru..." Haddy'nin mavi gözleri buğulanır. "Başlangıçta çatışmalarımız oldu, ama şimdi Gavin'e sizler, ailem kadar güveniyorum."

Hızla atıştırmalık arabasından bir mendil alıyorum. "Ağlama! Her şey mükemmel."

O, mendili alıp gözlerini silerken burnunu çeker. "Mükemmel."

Şimdi *gerçekten gerginim*. “Üçte üç yaptın. Düzgün bir okuma elde edebilir miyiz?

Heather gözlerime bakar. "Kartını göster, eğer olmazsa sana söylemem. Kartı desteye geri koyarız."

"Anlaştık," derim ve sert kartı ona uzatırım.

Kartı ters çevirir ve kaşlarını çatır. Uzun çubuklardan yapılmış bir kafesin içinde şaşkın bir şekilde duran bir adam gördüğümde midem bulanır.

"Durum kötü..." diye başlıyorum, ama Heather elini kaldırıyor.

"Hayır, bu bir mesaj. Dokuz Asa kartı dayanıklılıkla ilgilidir. Yaralandın, ama zafere çok yaklaştın." Gözlerini parmaklarıyla kapayarak başını kaldırdı. "Büyükanne Gwen bir keresinde bu kartın yorgunlukla sarılmış cesaret olduğunu söylemişti. Yavaş hareket et, dikkatli ol, ama umudun korkunun yanında yürümesine izin ver."

Midem sıkışır ve boğazımdaki yumruyu yutarım.

Heather benim geçmişim hakkında hiçbir şey bilmiyor, bu yüzden bunu bana uydurması imkansız. Gözlerimiz birbirine kilitlenir ve o gülümser, yüzümü inceler.

"Bu sana bir şey ifade ediyor mu?" diye sorar.

Evet, anlamı var diye cevap vermeye başlıyorum, ama birden Kim'in, Haddy'nin ve benim telefonlarımız aynı anda yanıyor. Kim'inki çan sesi gibi bir ses çıkarıyor, ama Haddy'ninki ve benimki sadece titriyor.

Bayan Gina ellerini kaldırır. "Aman Tanrım! Ne oluyor?"

"Maverick'ten bir mesaj geldi," diyor Kim ve kahkahaya boğuluyor. "Oh, hayır! Babalarınız Gavin'e geleneksel bekarlığa veda partisi lap dance'ı yapıyor!"

"Bu ne demek?" Heather'ın gözleri büyür ve hepimiz videoyu görmek için telefonlarımızın etrafında toplanırız.

"Ben de görmek istiyorum!" Maddie parmak uçlarında zıplıyor, ama Heather omzuna dokunuyor.

"Büyüdüğünde."

"Bu, yaşı ve kör bir kadın olmadığımı dilediğim anlardan biri," diye söylenir Bayan Gina ve Maddie yaşı kadının bacaklarının yanına yaslanmak için yanına yürür.

"Merak etmeyin, Bayan Gigi," der. "Ben de hiç eğlenceli şeyler yapamıyorum."

"Madison Stone, sen her türlü eğlenceli şeyi yapıyorsun," diye Heather telaşlanır. "Sadece her şeyi değil."

Haddy elini ağzına koyar ve Gavin'in elleri saten kurdeleyle arkadan bağlanmış halde sandalyeye oturtulurken gülererek izler. Müzik değişir ve babalarımız ve Craig amcamız siyah saten hot pantolonlar ve sarı peruklarla dans etmeye başlar.

Hendrix amca Gav'ın önünde dans eder, dönerek ayak parmaklarına dokunur ve bacaklarının arasından ona gülümser. Bu sadece bir an sürer, sonra Craig amca beyaz bir tüy boa'yı boynuna dolayarak hızla ileri geri çekmeye başlar.

Gavin hapşırır ve Haddy eliyle burnunu tutar. "Zavallı Gavin! Bu çok yanlış."

Gavin'in babası kalabalığın içinden yüksek sesle "*Sağlık olsun!*" diye bağırır.

Haddy'nin müstakbel kocası başını sallar. "Hiç yardımcı olmuyor."

Kim, Haddy'nin omzuna elini koyar. "Umarım artık resmen gruba dahil olduğunu fark eder." Dans devam eder. "Aileye hoş geldin, Gavin Knight!"

OWEN

Newhope, Eureka'ya çok benziyor, sadece tuhaf sihirbazlar ve medyumlar yok... ki hepsi benim akrabam.

Yine de, bir hafta sonu boyunca bu kadar çok güldüğüm uzun zaman olmuştu. Herkesin, köpekler dahil, birbiriyle ne kadar iyi anlaştığını hala unutamıyorum. Bunu, düğünün mutlu atmosferine bağlıyorum, kız kardeşimin nsezilerine ve keskin bakışlarına değil.

Mav ve Gav'ın Newhope için kiraladıkları küçük uçaktan indiğimizden beri, durmaksızın bir faaliyet fırtınası yaşıyoruz. Yine yardım etmeyi teklif ettim, ama beni geri çevirdiler. Ne zaman misafir olmaktan çıkıp ekibin bir parçası olmaya başlayacağımdan emin değilim.

Gigi hala benden kaınıyor ve bu, misafir olarak bile olsa, onun ailesiyle birlikte burada olmak beni rahatsız ediyor ve tedirgin ediyor.

Uçuş sırasında onunla konuşmak istedim, ama o, düğün hazırlıklarıyla uğraştığını söyleyerek, tüm yolculuk boyunca kulaklıklarını takmış olarak uçağın arkasında kaldı.

Her arkama baktığımda, güzel yeşil gözlerinin üzerinde kaşları çatılmış, dolgun dudakları büzülmüş ve parmakları saçlarının kenarını kıvrırıyordu. Bu, midemde hoş olmayan bir zlem uyandırdı, parmaklarımı saçlarına geçirip, başparmağımı alt dudağına bastırarak onu öpmek için aşağı doğru çektiğimi hatırladım.

parmaklarımı saçlarına geçirip, başparmağımı alt dudağına bastırarak onu öpmek için aşağı doğru çektiğimi hatırladım.

Sonra, uçağımız iner inmez, kadınlar bir yöne, ben dahil erkekler ise başka bir yöne sürüklendik.

Gavin'in düğününde yer almayı beklemiyordum, ama o ısrar etti. Tek yapmam gereken bana verdikleri kıyafetleri giymek, söylenen yerde durmak ve istediğim kadar bedava yiyecek ve içecek tüketmek olduğu için, hayır diyemezdim.

Heather, Maddie ve ben de Sterling Körfezi'nin manzarasına bakan İtalyan tarzı bir malikanenin arazisinde bulunan lüks bir misafir evinde kalıyoruz. Burası inanılmaz güzel ve hoş geldiniz sepeti ve kontinental kahvaltı ile tamamlanmış, bu da kızımı çok mutlu etti.

Evde her gün kahvaltıda donut yiyemiyor, ama bu özel bir durum, sanırım.

Ev sahibimiz tatlı, yaşlı, kör bir bayan. Vardığımız anda elimi tuttu, bana gülümsedi ve beni ailesi gibi gördüğünü söyledi.

Bu daha çok sihir, önseziler ve benim inanmadığım şeylerdi, ama nazik bir jestti. Ben sadece elini okşadım ve misafirperverliği için teşekkür ettim.

Ertesi sabah, Haddy ve Gavin'in tüm erkek akrabalarının katıldığı bir bekarlığa veda partisi ve kıyafet provaları gibi erkeklere özgü işleri halletmek için aceleyle dışarı çıkarıldım.

Stone ailesinin büyük olduğunu düşünüyordum. Bu ise bir mafya sahnesi gibiydi.

Heather ve Maddie, Bradford ailesinin kadınlarıyla vakit geçirmekten çok heyecanlılar ve bebek Lucy dışında, kızım buradaki tek "küçük" kişi, yani çiçek kız olarak seçildi.

Haddy bunun kızımı ne kadar mutlu ettiğini bilmiyor ve ben ona bunun için ne kadar minnettar olduğumu söylemek istiyorum. Onu hayatında ilk kez Eureka'daki ailemizden uzaklaştırmak beni çok tedirgin etti.

O, sadece küçük kasabamızı tanıyor, onu tanıyan ve seven insanlarla çevrili. Los Angeles, Heather ve ben orada olsak bile, büyük bir uyum süreci gerektirecek.

Onun rahatlığı ve ruh sağlığı dışında başka bir şey düşünmem zorlaşıyor.

Bradford ailesiyle tanışmak, hiç beklemediğim bir yardım oldu. Birisi bunun Maverick'in annesine benzediği için olduğunu söyledi. Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum, ama en azından kızımın güvenli bir yeri var.

Geri döndüğümüzde bu mahallede bir ev bulmam gerek, hem onun hem de Ladybird için. O ve Spanky açıkça köpek ruh ikizleri. Şu anda Miss Gina'nın malikanesindeki kafeslerinde, çok mutlu bir şekilde yaşıyorlar.

Geri kalanlarımız, çiçeklerle kaplı bir kemer, şeffaf perdeler ve çoğunluğu aileden oluşan küçük bir seyirci grubunun bulunduğu büyük bir iskelenin etrafında toplanmış durumdayız.

"Hazır mısın?" Mav'in kuzeni Knox yanıma gelip sırtıma hafifçe vuruyor. "Son dakika değişikliği var. Gina ile birlikte yürüyeceksin."

Göğsümde bir enerji dalgası yükseliyor ve ona kaşlarımı çatarak bakıyorum. "Gina'nın..."

"Austin gelemiyor, bu yüzden Maverick yer gösterici olarak yardım ediyor. Ben Kim ile yürüyeceğim, sen de Gina'yı al. Diğer her şey aynı."

"Tamam." Son dakika değişikliğinden biraz daha fazlası olduğunu düşünerek başımı salladım.

Dün gece Gina hala bana bakmıyordu, ki bu oldukça büyük bir başarıydı, çünkü bir prova ve bir akşam yemeği geçirmemiz gerekiyordu. Aile restoranında yemeğimizi bitirdikten sonra ona gitmeye çalıştım, ama o arka kapıdan çıkıp gitmişti.

Kaşlarım çatılır ve bu yeniden düzenlemede kız kardeşimin parmağı olup olmadığını merak ederim. Maverick ve Gigi provada birlikte yürüdüler ve hiç tanışmadığım büyük kuzenleri Austin için bir yer ayırıyorlardı.

O, Kim'in üvey kardeşi, üvey annesi Allie'nin önceki evliliğinden olan oğlu. Onlar hakkında sadece ünlü bir tek boynuzlu at gibi kısaca konuştuklarını duydum.

Aynı zamanda NFL'de yıldız bir oyun kurucu, bu yüzden belki de ulaşılması zor bir yaratıktır. Hokey sezonu başladığında, dokuz ay boyunca hepimizin ortadan kaybolacağını biliyorum.

"Sıra sende!" Knox beni itti ve yaylı dörtlüsünün çalmaya başladığını fark ettim.

Perdenin arkasından çıkarken, onu orada beklerken gördüğümde nefesim kesildi. Çilek sarısı saçları hafif esintiyle dalgalanıyor ve tozlu gül rengi elbisesinin eteği dalgalanıyor.

Beni görünce yeşil gözleri büyür ve tereddütle bir adım geri atar. Tam o sırada perdenin arkasından bir el belirir ve onu öne doğru iter.

"Oh!" Dudakları bir daire oluştururken bana doğru sendeliyor ve ben onu yakalamak için öne atılıyorum.

"İyi misin?" Sesim alçaktır ve kollarımda çok iyi hissediyorum.

Onun tatlı kiraz kokusu beni sarıyor ve tek düşünebildiğim, o dudakları kaç kez öptüğüm, ecstasy içinde benim adımları nasıl inlediği, iterek...

Durmam lazım.

"İyiyim." Yumuşak sesi kararludur ve dikleşir, itildiği yöne doğru bir bakış atar.

"Bu bizim işaretimiz," diyorum, ona kendinden emin bir gülümsemeyle.

Derin bir nefes alır ve elini ön kolumun dışına koyar. Bu en platonik dokunuş, sanki bulaşıcı bir hastalığım varmış gibi endişeleniyormuş gibi. Bundan nefret ediyorum.

Yavaşça koridorda yürüyoruz ve vücudunun sıcaklığı yanımda ateş gibi yanıyor.

Elimi uzatıp onun ince elini benim elimle kapattım ve kolumun kıvrımına çektim. O keskin bir nefes aldı ama ben onun çekilmesine izin vermedim. Elini tutmak istiyordum.

Önde, ortada, onu bırakmadan önce elini hafifçe sıkıyorum. O ise arkasını dönüp cevap vermeden

sıranın sonuna doğru yürüdü.

Gelin alayı da bizi takip ediyor, sonunda sıra Haddy'ye geliyor.

Müzik değişir ve seyirciler ayağa kalkar. Gözlerimizi kısarak, bir eliyle babasının koluna tutunmuş, diğer elinde kızı Lucy'yi kucağında tutarak koridorda yürüyen onu görmeye çalışırız.

O ve bebek, parlak beyaz elbiseler giymişler ve mumlar ile batan güneş, her şeyi rüya gibi bir ışıkla kaplamış.

Öne geldiklerinde, Gavin kızını öpmek için aşağı iner ve ardından onu Haddy'nin annesine teslim ederler. El ele tutuşarak, merdivenleri çıkıp papazın yanına giderler ve düğün töreninin tüm ritüellerine başlarlar.

Aklım son birkaç güne gidiyor. Bu hafta sonu bu ailenin tüm erkekleriyle tanıştım ve hepsi de *karakterli insanlar*. Gavin'in babası eski bir asker ve tıpkı oğlu gibi, sadece saçları daha açık renkli.

Haddy'nin babası, futbol oynayan dört kardeşin en küçüğü, bu yüzden gürültücü ve dışa dönük biridir. En sevdikleri hikaye, Haddy'nin kirli bezini değiştirmek için şnorkel maskesi taktığı hikayesidir... İnanın bana. Tamamen anladım.

Kız bebekler şeker ve baharat gibi tatlı olabilirler, ama kirli bezleri çok kötü kokar.

Gigi'nin en büyük amcası Jack, uzun süre bekar bir babaydı, bu da aramızda hemen bir bağ kurmamızı sağladı. Onunla ve kardeşi Zane ile birlikte geride durup, zavallı Gavin'in Haddy'nin babası, Gigi'nin babası ve amcaları Craig'den kucak dansı almasını izledim.

Bu durum, *hepsinin* deli olabileceğinden endişelenmeme neden oldu... ki bu, Eureka'daki evimize çok yakıştırdı. Yargılamıyorum.

Şimdi, onların yeminlerini dinlerken, zihnimi kendi düğünümünden uzaklaştırmak için elimden geleni yapıyorum. O adamı, tüm hayallerini, umutlarını ve masalsı fikirlerini hatırladığımda boğazımda acı bir düğüm oluşuyor. Ne kadar gençti.

Terapi gördüm ve kırıklık ve suçluluk duygusunun tekrar kalbime girmesine izin vermek istemiyorum. O yaralarla başa çıktım.

Yine de, tanıdığım bu çifti, gözlerinde çok fazla sevgi ve beklenti olan bu nazik insanları izlerken, hiçbir şeye ne kadar güvenebileceğimizi merak ediyorum.

Çenemi indirip, ayaklarıma bakarken, açık bir zihin ve kalp tutmaya çalışıyorum. Kızım için bunu yapmak zorundayım.

"Yaşadığım sürece seni seveceğime, onurlandıracağıma ve koruyacağıma söz veriyorum," diyor Gavin, Haddy'nin elini tutarak. "Hayallerimi gerçekleştirdin, prensesim, benim için ulaşılamaz olduğunu düşündüğüm bir kadın... Kızlarımın mutluluğu için hayatımı feda edeceğime yemin ederim."

Haddy'nin alt dudağı titrer ve gözlerini kırptığında iki büyük gözyaşı yanağına düşer.

"Ah, Gavin," diye hıçkırarak, boğuk bir kahkaha atar. "Nasıl oluyor da her zaman kalbimi çalmasını biliyorsun? Tüm bu güzel sözleri planlamıştım, ama tek söyleyebildiğim şey seni çok sevdiğim. Senin hakkında yanıldığım için çok mutluyum."

Bu, herkesi kahkahalara boğar. Onların aşkı çok saf. Belki de kalbimin etrafındaki koruyucu duvarları yıkabilir.

Bakan yüzükler ve diğer şeyler hakkında konuşurken, ben de nedimelerin sırasının sonunda duran Gigi'ye gizlice bir bakış atıyorum.

Gülümsüyor, güzel gözleri buğulu, ama biraz melankolik görünüyor. Kuzeni ve Gav için mutlu olduğunu biliyorum. Onları yeterince birlikte gördüm, birbirlerini sevdiklerini biliyorum.

Yine de bir terslik var ve ben bunun ne olduğunu bulmalıyım.

Papaz onlara öpüşmelerini söyler ve Gavin karısını kollarına alır, onu geriye doğru eğip göğsüne sıkıca sarılır. Dik dururlar ve Haddy ayağını kaldırır. Herkes alkışlar ve ıslık çalar, sonra bize tanıtılmak için dönerler.

Gavin kollarını açar ve "Parti zamanı!" diye bağırır.

Mav koridora atlar ve körfez boyunca uzanan beton yoldan, teneke çatılı ve üzerinde *Cooters & Shooters* yazan büyük tabelası olan büyük restorana doğru ilerler.

"Ben de partiye gidebilir miyim, baba?" Maddie elimi tutup yukarı aşağı sallıyor. "Gidebilir miyim?"

Heather, hostesimizin yanında oturduğu yerden ayağa kalkar. "Tabii ki gidebilirsin! Bayan Gina ve benimle birlikte takılacaksınız."

"Ladybird ne olacak?" Maddie elini beline koyar.

"Ladybird ve Spanky evde kafeslerinde rahatça yatıyorlar
"Yarın onları göreceğiz, şimdi benimle gel."

Kızım, resepsiyonun düzenleneceği restorana doğru giden kalabalığın içinde zıplayarak ilerliyor, ama ben kız kardeşimin kolunu tutuyorum.

"İstersen bu gece ona ben bakabilirim..." Omuz silkiyorum, gruptaki bekar erkeklerin sayısına bakarak. "Biriyle tanış."

"Owen Stone, yaşamayı planladığım yerden bu kadar uzak biriyle gerçekten bir ilişki kuracağımı mı düşünüyorsun? Bu felakete davetiye çıkarmak gibi bir şey."

"Bilmiyorum. Belki biraz eğlenmek istersin diye düşündüm."

"Ben yeterince eğleneceğim. Sen de dışarı çıkıp biraz eğlenmeni tercih ederim. Sürekli sorumluluklarını düşünmeyi bırak ve bir kez olsun rahatla."

"Los Angeles'a taşınma teklifini kabul ederek rahatladığımı söyleyebilirsin. Seni kökünden kopardım, Maddie..."

"Dur." Elini göğsüme koydu. "NHL'de oynamak, büyük bir maaş artışı almak, bunlar sorumsuzca kararlar değil. Bence bunlar çok stratejik kararlar.

Bu yüzden bu gece stratejiyi düşünmeyi bırakıp müstehcenlik düşünmeye başlayacaksın."

Kaşlarım havaya kalktı. "Bu ne demek?"

"Belli bir köpekli bayanı bulup, köpek stili yapmanı beklediğim anlamına geliyor."

"Ben gidiyorum." O neşeyle alkışlarken ben iki elimi kaldırıyorum. "Sadece seks hayatımı tartışan küçük kız kardeşimden uzaklaşmak için olsa bile."

"Sen namuslu değilsin, ben de bebek değilim. Şimdi git onu bul."

Kafamı sallayarak, onaylamıyormuş gibi davranıyorum. Gerçekte, kız kardeşim bana Gina'yı bulma şansı verdiği için minnettarım, onunla yatmak için değil, bana neden cüzzamlı gibi davrandığını öğrenmek için.

Şampanya ve mor içecekler akıyor. Cooters & Shooters'ın yemek salonunda müzik çınıyor. Tüm masalar kenara çekilmiş, çiftler ateşli danslar yaparken Gina'nın babası, Haddy'nin babası ve "amcaları" Craig barın üstünde popolarını sallıyorlar.

Burası sanki çılgın bir Mardi Gras gibi, ama Gina'yı bulamıyorum. Büyük yemek salonunun bir ucundan diğer ucuna gittim ve beni görüp kaçmadığı sürece, o burada değil.

"İşte buradasın!" Maverick omzumu tutup beni kendine doğru çekiyor. "Neden dans etmiyorsun? Bu çılgın bir gece."

Biraz sarhoş olduğu için şansımı deniyorum ve "Gina'yı gördün mü?" diye soruyorum.

Umarım yeterince içmiştir de, özellikle kuzenini, oda arkadaşımızı sorduğumun bir önemi olmaz.

Yanılmışım.

"Biliyordum!" diye gülerek, iki elini omuzlarıma koyup beni iyice sarsıyor. "Her şey bitmeden o bungalovda tek başıma yaşayacağım." Başını eğiyor ve ifadesi değişiyor. "Bundan hoşlandığımı sanmıyorum. Tek başıma yaşamak istemiyorum."

"Hayır, hayır, yanlış anladın. Ben sadece... ahh..." Bu değilse ne olabilir ki? "Köpekler!" Neredeyse bağırarak söylüyorum. Boğazımı temizleyip, soğukkanlı davranmaya çalışıyorum. "Ona köpekler hakkında bir şey sormam lazım."

"O senin kız arkadaşın." Mav yaklaşır ve göğsüme sertçe vurur. "Gigi köpekler hakkında her şeyi bilir. Muhtemelen insanlardan daha iyi köpeklerle anlaşır."

Ellerimi nazikçe omuzlarına koyarak gözlerine bakıyorum. "Biliyorum. Nerede o?"

Kaşları çatılır, mavi gözleri yana kayar, sonra gülerek başını sallar. "Ben nereden bileyim?"

Hayal kırıklığımı gizlemeyi başardım. "Onu bulacağım."

Kalabalığın içinden tekrar geçmek üzereyken, o beni geri çekiyor. "Biliyorsun, körfez boyunca uzanan yol onun ailesinin evine çıkıyor. Erken ayrılmasını hiç şaşırtıcı bulmam. Bazen öyle davranır."

Kaşlarım gevşer ve ona başımı sallarım. "Teşekkürler dostum."

Doğruca arka kapıya yöneldim, oyun parkını geçtim ve onu aşağıdaki kumlu sahilden ayıran alçak çiti atladım.

Kaldırıma doğru koşarken, teneke sokak lambalarına elimi kaldırarak karanlığa gözlerimi kısıyorum. Belki bu tarafa gelmiştir. Belki de bu sadece bir hayal. Ne yaptığımı bile bilmiyorum.

O gece, bunun sadece bir kerelik olacağı konusunda anlaşmıştık. Onun ruh halini bilmek konusunda neden bu kadar takıntılıyım? Milyonlarca farklı şeyden mutsuz olabilir. Bunun benimle ilgisi olmayabilir.

Siktir et. Neden mutsuz olduğunu bilmeliyim. Ne anlama geldiği umurumda değil. Sabrımın sonuna geldim ve onunla konuşana kadar rahat etmeyeceğim.

Göğsüm rahatlar ve önümde, ailesinin evine doğru yavaşça yürüyen incecik silüetini gördüğümde derin bir nefes veririm. Koşmaya başlarım ve ona yaklaştıkça küçük ayrıntıları fark ederim.

İlk olarak, çok yavaş yürüyor, başını sallıyor ve ayaklarını sallıyor. Elini tekrar tekrar kaldırıp yanaklarını siliyor... *Ağlıyor mu?* Neden ağlıyor ki? Ve onu durdurmak için ne yapabilirim?

Hızımı yavaşlatıp daha az agresif bir tempoya geçiyorum, ama yine de ona yetişecek kadar hızlıyım. Yanına yaklaşıyorum ve beni fark ettiğinde küçük bir sıçrama yapıyor.

"Owen!" Keskin bir nefes sesi. "Burada ne yapıyorsun?"

"Erken çıktın." Ellerim elbise pantolonumun ceplerinde ve omuz silkiyorum. "Neden pasta için kalmadığını merak ediyordum."

Bana sadece kısa bir bakış attı, sonra gözleri yine ayaklarına kayd. "Her şey çok güzel. Onlar için çok mutluyum."

Sesi bu sözlerle titriyor ve hızla yanağını tekrar siliyor. Bu, göğsüme bıçak saplanmış gibi ve onu durdurmak için koluna uzanıyorum.

"Neden ağlıyorsun?"

Gözlerime bakmıyor, bundan nefret ediyorum. Çok nefret ediyorum. "Bu bir düğün..." Zorla gülümsemeye çalışıyor.

"Düğünlerde

düğünlerde ağlaman gerekir."

"Bence bunlar sevinç gözyaşları değil." Başımı eğip gözlerine bakmaya çalışıyorum. "Gerçekte ne oluyor, Gina?"

Kolunu bükerek elimden kurtulur. "Mor içecek, süslü bardaklarda olsa bile, yine de mor içecektir."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum." Elini tutmak istiyorum. "Muhtemelen biraz sarhoşum demek. Muhtemelen sadece

duygusalım ve bunun başka hiçbir şeyle ilgisi yok." "Sana inanmıyorum." Elimini kaldırıp yanağını avuçlarım, ona bana bakmasını sağladım. "Sen sarhoş değilsin, Gina."

Ay ışığı yüzünü gümüşle kaplıyor ve o da bana yeşil gözlerini kırıştırıyor. Sanki bir el boğazıma uzanıp ciğerlerimi yumruğuyla sıkıyor gibi.

Söylemek istediğim o kadar çok şey var ki, ama hepsi yanlış geliyor. Onu çok istiyorum. Onu sadece bir kez sahip olabileceğime kim inanırdı ki? Bu ne saçmalıktı?

Yine de, yaptığımız anlaşma buydu. Ona ne söz verebilirim? Kırık, savunmacı halimden başka ona ne verebilirim? O bundan daha iyisini hak ediyor.

"En azından seni eve kadar geçireyim."

"Gerek yok." Başını sallayarak elini salladı. "Newhope, kelimenin tam anlamıyla dünyanın en güvenli yeri. Geri dön ve Gavin ve Maverick ile kutlama yap. Artık hepiniz takım arkadaşısınız. Anılar biriktirin."

Boğazımda bir düğüm oluşur, ama umursamam. İçimdeki her şey bunun işe yaramayacağını söylese de, bir adım öne çıkarım, parmağımı yanağının çizgisini takip ederek saçlarını omzunun arkasına atarım.

"Bunu yapamam." Sesim kısık. "Senin ağladığını bilirken eğlenemem."

Kafasını sallar, parmaklarını bileğime dolayarak elimi yüzünden, saçlarından uzaklaştırır. "Şu anda bunu senden duyamam. Ondan sonra olmaz..."

Sesi kesilir ve göğsüm ağrır. "Olanlar yüzünden mi?"

"Çünkü insanları asla tam olarak tanıyamazsın. Sen kendin söyledin."

Kahretsin, bu çok acı verici. "Ben öyle demek istemedim..."

"Lütfen, Owen." Onun muhteşem yeşil gözleri benimkilere bakıyor, gözlerinde yaşlar var. "Bunu bir daha yapamam."

"Tekrar mı?"

"Bu yolu daha önce de geçtim ve her zaman kırık bir kalple geride kalan ben oldum." Elini kaldırıp başını sallar. "Ben iyiyim. Bana bir dakika ver. Bu tek seferlik bir şeydi. John ve Kendall ile anlaştık."

"Doğru. John ve Kendall." Sesim sessiz ve ben de bunu yapamayacağımdan eminim.

Her hücremle ondan uzak durmam, onun huzur içinde yaşamasına izin vermem gerektiğini biliyordum, ama geri dönüşü olmayan bir sınırı aşım.

Doğru olan şey, onun isteklerine saygı duymak, Maddie ve Heather'ın yanına dönmek, her zaman yaptığım şeyi yapmak,

en iyi baba, en iyi geçim sağlayıcı, en iyi koruyucu olmak.

Ama yedi yıldır hiç bu kadar canlı hissetmemi sağlayan, güzel gözlerinde yaşlar olan bu kadını koruyamıyorsam, hiçbir şeyin ne anlamı var ki?

Yaklaşarak, nazikçe eline dokundum. "Üzgünüm, Gina."

O da başını sallayarak, dokunduğum elini kaldırıp yanağından yeni bir gözyaşı siler. "Biliyorum."

Bunun üzerine dönüp elbisesinin eteğini tutarak eve koşar ve beni acı içinde ve çaresiz bırakır. Aramızdaki bu şey, bu bağ, kalbimi göğsümden kopardı, ama dayanacak hiçbir şeyim yok.

Bu karışıklığı ben yarattım. Ama bunu düzeltmenin bir yolunu bulmaya çalışmak için çabalamaya değer diye düşünüyorum.

Belki de bu, umudun ilk filizidir, tıpkı eskiden kalbim olan soğuk, harap olmuş toprağı delen minik bir fide gibi. Belki de bu hafta sonu ve aile ve arkadaşların bu büyük buluşmasının sevgisi bana cesaret veriyor.

Belki de kimseyi gerçekten tanıyamazsınız, ama etrafıma baktığımda, onu tanıyorum.

GINA

"Perşembe gecesi, bunun ne anlama geldiğini biliyorsun!" Haddy, Gavin'in formasıyla giyinmiş, Lucy ise ön tarafında 5 rakamı ve yeni doğmuş saçlarında minik mor bir kurdele olan bir tulum giymiş, *bebek* taşıyıcısında yatıyor. "Bebegin ilk hokey maçı!"

"Çok tatlı." Eğilip, poposu giydirilmiş küçük ayaklarını kaldırıyorum. "Çok tatlısın, değil mi? Evet, öylesin!"

Mavi gözleri kocaman ve taşıyıcıya küçük topuklarını sürterken bana baloncuklar üflüyor.

Siyah taytımı, beyaz balıkçı yaka kazakımı ve arkasında 74 numara ve Maverick'in adı yazılı olan her zamanki Champions formamı giydim.

Newhope'dan döndüğümüzden beri, normale dönmek için elimden geleni yapıyorum, yani köpek işlerine odaklanıyorum.

Haddy, "Hockey Hunks and Hounds" takviminin son provasını onaylamam için beni yanına çağırdı ve ben, Owen'ın Ladybird ile tek diz çökmüş, gömleksiz halini görünce midemde hissettiğim yanmayı kasten görmezden geldim. Sanki sayfaların arasından bana doğrudan bakıyormuş gibi görünse de.

"Düğün fotoğraflarını gördün mü?" Haddy, ben saçımı

saçımı toka ile bağlayarak sırtımdaki *Murphy'nin* görünmesini sağlıyorum. "Onları aldın mı?"

"Clint bana bağlantıyı içeren bir e-posta gönderdi. Sana da iletirim. Owen'la birlikte koridorda yürürken çekilmiş en güzel fotoğrafın var orada."

Gözlerim aynada onun gözlerine kayıyor ve oradaki sinsi parıltıyı kaçırmıyorum. Bu, zaten şüphelendiğim şeyi doğruluyor.

"Bunu bilerek yaptın, değil mi?" Elimi belime koyup ona döndüm.

"Ne?" Mavi gözlerini kocaman açarak kırıştırdı, ama ben kanmadım. "Beni Mav'den Owen'a çevirdin, böylece onunla onunla birlikte koridorda yürümek zorunda kalayım."

"Başka seçeneğim yoktu! Austin son dakikada vazgeçti, bu çok hoş bir davranış değildi. Hediyesini geri göndermek istiyorum. Ama o espresso makinesini gerçekten istiyorum..."

"Sage, daha genç olduğu için yer gösterici olarak daha mantıklı olurdu."

"Ama Mav, *korktuğunda yanında yürüyen umut* değildir." Tarot kartıma atıfta bulunarak bana göz kırptı.

Onun at kuyruğunu çekiştiriyorum. "Bu hiç hoş değildi, Hads. Owen benimle bir ilişki yaşamak istemiyor. Bunu çok açık bir şekilde belirtti."

"Kime?" Kaşlarını çatıyor. "Bizim gördüğümüz kadarıyla, ikinizin arasında ateşli bir kimya var. Kızı sana hayran, köpeği senin köpeğini seviyor, kız kardeşi neredeyse birlikte olacağınızı tahmin etti."

Lucy'nin taşıma çantasını alır ve merdivenlerden aşağı ineriz. "O tarot falı o kadar belirsizdi ki, her şeyi ifade ediyor olabilirdi

Herhangi bir şey anlamına gelebilir. Spanky'nin En İyi Köpek ödülünü kazanmayacağını nereden biliyorsun? Büyük ödüller almadan işimi yapmak çok cesaret ister."

"Oh, pooh." Merdivenlerin altına vardığımızda bana elini salladı. "Los Angeles köpek dünyasındaki herkes, köpekler konusunda önde gelen uzman olduğunuzu biliyor."

"Bu cümle hiç mantıklı değil." Kafamı sallayarak telefonumu cebime sokuyorum. "Biz devre hakkında böyle konuşmayız."

"Ama gerçek bu. Sürekli köpekleri eğitmek, ırkları sertifikalandırmak, köpekleri gezdirmek, köpek gösterilerini değerlendirmek için çağrılıyorsun. Spanky'nin En İyi Köpek ödülünü kazanmamış olması kimsenin umurunda değil."

"Filmdeki gibi mi?" Heather mutfaktan koşarak bize katılır. "O filmi çok seviyorum! Çok komik, değil mi?"

"Hangi film?" Maddie teyzesinin yanında parmak uçlarında zıplıyor.

İkisi de aynı siyah tayt, balıkçı yaka kazak ve 13 numaralı Champions forması giymişler. Heather'ın formasında arkada *Stone* yazıyor, ama Maddie'ninkinde ayrıca *Daddy* yazıyor. Maddie'nin saçları da Champions'ın resmi renkleri olan mor, beyaz ve siyah konfeti saç bağlarıyla pigtail şeklinde bağlanmış.

"Köpek filmini izlemek istiyorum!" Elimi tutuyor. "Oh... peki..." Burnumu kırıştırıyorum ve Heather'a bakıyorum. O çok mantıklı biridir. "Bu yetişkinler için bir film, Mads. Senin için başka bir köpek filmi buluruz."

"*Isle of Dogs*'u seviyorum." Onun seviyesine eğildim. "Onu izledin mi?"

Maddie başını sallar, at kuyrukları yüzünün etrafında uçuşur ve ben onu biraz sıkıştırıp doğrulurum. "Onu birlikte izleyeceğiz."

Gavin'in Rover'ına binmek için dışarı çıkarken eli hala elimde. Lucy'nin taşıma çantası araba koltuğuna takılır ve yola çıkarız.

Vardığımızda çocuklar buz üzerinde esneme ve ısınma hareketleri yapıp pistte kayıyorlardı. Jumbotron'dan müzik çalıyordu ve onlar, pleksiglas bölmelerin etrafında toplanan taraftarlara Champions logolu hokey diskleri atıyorlardı.

Gözlerim hemen Maverick'e doğru kayan Owen'a kayıyor. Kısa bir süre konuşuyorlar, sonra ayrılıyorlar ve Owen dönüp, buz pistinin ortasındaki koltuklarımızda oturduğumuz yere doğru bakıyor.

"Baba!" Maddie, zebra Zander'ı sallayarak zıplıyor ve o yakışıklı gülümseme dudaklarını kıvrıyor... ve benim ayak parmaklarımı. "Baba, baba!"

Owen, oturduğumuz camın yanına uçar ve Maddie'ye küçük bir öpücük gönderir. Maddie onu yakalamış gibi yapar ve Owen'ın gülümsemesi yakışıklı bir kahkahaya dönüşür. *Kahretsin.*

Sonra mavi gözleri benimkilerle buluşur ve bana göz kırpar. Bu, ayak parmaklarıma kadar uzanan bir ışık gibidir ve tabii ki Haddy bunu görür.

"Çok tatlıydı." Dirsekleriyle bana dirsek atıyor ve yanaklarımın yandığını hissediyorum.

"O gerçekten harika bir baba."

"Eminim başka konularda da harikadır."

Ne kadar harika olduğunu bilmiyor.

Gavin camın önüne kayarak Haddy'ye öpücükler gönderir, Haddy de bebeği Lucy'yi taşıyıcıdan çıkararak ona gösterir. Lucy küçük kolunu sallar, Gavin gülerek el sallar ve geriye doğru kayarak arkadaşlarının yanına gider.

"Bunun ne kadarını anladığınızı bilmiyorum." Haddy onu hızla battaniyesine sarar ve kafasına küçük bir gürültü önleyici kulaklık takarak taşıyıcısına koyar.

"Yine de çok sevimli."

Maddie bebeğin yanında diz çökmüş, küçük kolunu kaldırarak "Haydi, Şampiyonlar!" diyor.

Jumbotron vızıldıyor ve Queen'in "We Are the Champions" ve "Another One Bites the Dust" şarkılarının karışımı, taraftarlar hava kornalarını çalarken yüksek sesle çalıyor.

Ekranında üniformalı ve kasklı oyuncuların resimleri tek tek geçiyor ve herkes geçen sezon dinamik ikili olarak ünlenen Mav ve Gav için en yüksek sesle tezahürat yapıyor.

Colorado Cliffs kayarak uzaklaşır ve bir oyuncu Mav'ın etrafında daire çizerek ona vücuduyla çarparak onu bariyere doğru iter.

"Ne oluyor lan?" diye bağırırım, tam zamanında farkına varırım ki bizimle birlikte yedi yaşında bir çocuk var, ama bunun bir önemi yok.

F-bombaları atan öfkeli taraftarlar tarafından çevriliyiz ve çocuklar kavga etmeye hazır bir şekilde etrafımızda toplanıyor. Bunu yapan adam eldivenlerini buza atıyor ve Şampiyonların 8 numaralı oyuncusu pistin ortasına kayıyor.

"O kim?" Heather, Haddy'nin koluna tutunarak ona yaklaşıyor.

"Chris Schultz," diye cevaplar Haddy, adamları işaret ederek. "O, enforcer. Price kaptan. Akers kaleci..."

Kafamı eğiyorum, erkekler birbirlerine tekrar tekrar yumruk atmaya başladıklarında Maddie'nin gözlerini kapatmalı mıyım diye düşünüyorum. Linemenler onları izlemek için etraflarında daire oluşturuyorlar, ama müdahale etmiyorlar.

"Dövüş! Dövüş! Dövüş!" Maddie bağıyor ve ben şaşkın bir şekilde Heather'a bakıyorum.

"Bu sorun olur mu?" diye ona soruyorum ve o gülümseyerek başını sallıyor. Onun seviyesine eğiliyorum.

"Korkmuyor musun?"

"Oh, hayır." Başını sallıyor ve bana kaşlarını çatarak bakar. "Kavga etmek hokey kültürünün bir parçası. Onlar böyle yapar."

Kaşlarım kalkar. "Bunu sana kim söyledi?"

"Babam." Maddie, bilgisine güvenerek çenesini kaldırır. "Bu oyunun bir parçası, ama sadece buz üzerinde kavga edersin. *Asla* dışında değil."

Yani, yanılmıyor.

"Sen gerçekten çok akıllısın." Onun sırtını okşadım. "Ve çok olgun! Bunu sadece çok olgun insanlar anlayabilir."

"Üçüncü sınıf kitapları okuyorum." Bana büyük kahverengi gözlerini kırptırır.

Bu beni gülümsetir. "Anlıyorum."

İki iri adam birkaç dakika boyunca birbirlerinin kafalarına vururlar, bir forma yırtılır, ama çok kanlı bir durum değildir. Sonra

her ikisi de cezalarını çekmek için kendi ceza alanlarına kayarlar ve sanki hiçbir şey olmamış gibi oyun devam eder.

Cliffs bizim en büyük rakibimiz ve sert oynuyorlar. Çocukların buz üzerinde en yüksek hızda ileri geri kaymalarını, bariyerlere çarpmalarını, pakı çalmalarını izliyoruz. Hancock'un sopası kırılır ve Price ona yeni bir tane atar.

Her iki takım da gol atmaya çok yaklaşıyor, ancak kaleciler hiçbir şutu geçmiyor. Akers eldiveniyle puck'ı yakalıyor ve hakeme atıyor, Mav ise yüz yüze gelmek için ileri kayıyor.

Owen ortadan kayarken, Mav "beklenmedik" bir şekilde puck'ı Gavin'e gönderir, Gavin de Hancock'a atar ve biz de birbirimizin ellerini tutarak zıplarız. Bu bir *Tic-Tac-Tac-Goal* kombinasyonu ve biz bunun nereye varacağını biliyoruz.

Hancock, Owen'a pas atar ve zaten yaklaşmakta olan Cliffs'i şaşırtır. Owen, ağın arkasından gelen Gav'a şut atar. Mav'a pas atar ve bir vuruşla gol olur.

Kalabalık çılgına dönüyor ve Jumbotron onların skor şarkısını çalıyor. Hepimiz birlikte zıplıyoruz ve oyunculara tezahürat ediyoruz. Yanımızdaki taraftarlar hava kornalarını çalıyor, ama Baby Lucy kulaklarını kapatarak tüm bu gürültüye rağmen uyumaya devam ediyor.

Haddy'ye yaslanarak nefes nefese soruyorum. "Hava kornalarını ne zaman çalmaya başladılar?"

Hepsinin mor, beyaz ve siyah çizgili olduğunu ve önlerinde Şampiyonlar logosu olduğunu fark ediyorum.

"Hayranlar için eğlenceli olacağını düşündüm. Logo taslağını hazırladık ve hediyelik eşya dükkanı bunları stokladı."

"Bu senin fikrin miydi?"

Omuzlarını silkiyor ve ben şaşkınlıkla kaşlarımı kaldırıyorum. "Bir sonraki maç için dört tane alacağım!"

"Tamam!" Kızımla ilgilenip tekrar buz pistine bakarken gülüyor. "Böyle bir ortamda uyuduğuna inanamıyorum."

"Gavin onu tutmadan uyuduğuna inanamıyorum."

En yakın arkadaşım olan kuzenim bana sarılır. "Bu neden futboldan çok daha eğlenceli?"

"Çünkü o patenlerle inanılmaz hızlılar mı?" Burnumu kırıştırıyorum. "Çünkü o kıyafetleri giyiyorlar ve hepsi uzun boylu ve yakışıklı mı?"

Haddy bana yaramaz bir gülümseme atıyor. "Çünkü kavga edebiliyorlar!"

Kollarımı ona dolayarak gülüyorum. "Doğru!"

Şampiyonlar, son periyotta Cliffs'i geride tutmayı başarır. Oyun yoğunlaştıkça küçük kavgalar çıkar, ama iki takım da tekrar gol atamaz.

Önemli değil, çünkü çocuklar kazanır ve taraftarlar ayaklarını yere vurup tezahürat yapar ve kornalarını çalarlar.

"HALLOWEEN BU YIL CUMARTESİ GÜNÜ." Mav başımı eğerek kanepenin arkasında telefonunu incelerken. "Anaheim ile tekrar oynadığımız günle aynı gün."

"Geçen yılki maçı hatırlıyorum," Gav, Lucy'yi kucağında tutarken oturduğu yerden inliyor.

"Berbat oynadın." Mav geniş omzunu itti. "Yüzüne yumruk atmaya hazırdım."

"Haddy benimle konuşmuyordu."

"Kız dramalarının oyununa engel olmasına asla izin verme." Mav, kuzeninin karısından yeni ev arkadaşımıza doğru işaret eder.

"Oynamak tüm dramlarımı unutmama yardımcı oldu." Owen'ın derin sesi ölçülüydü.

"Senin de kız dramaların olmasını sabırsızlıkla bekliyorum." Haddy, Prenses Petunia'yı kucağında tutarken, kalçasıyla Mav'a çarptı. "Ne oldu ki zaten?"

"Solar pleksusa dikkat et." Mav, çay fincanı büyüklüğündeki köpeği ondan alır. "Flört konusunda katı kurallarım var. Hokey benim

en büyük aşkım ve bayanlar için sorun yoksa, biraz eğlenebiliriz. Ama hokey benim hayatım."

"Bu çok tanıdık geliyor," diyorum, yerde oturmuş Spanky'yi fırçalarken. "Cliffs'in oyuncusu sana neden yumruk attı?"

"Phew, dramadan bahsetmişken." Mav başını sallayarak doğrulur. "Geçen sezon çarpıştığımızdan beri bana kin besliyor. Aptal. O sadece kayan bir paktı!"

Maddie, Ladybird'ün sırtında Zander'ı gezdirirken hemen yanımda. "YouTube'da bir kız var, bir gösteride köpek gezdirdiği için ödül kazanmış!"

"Haklısın. Adı Caitlyn Mellor." Fırçayı Spanky'nin omuzlarına kaydırıyorum. "Daha dört yaşında."

"Ladybird'ü böyle yürüyebilir miyim?" Zander'ı Ladybird'ün kafasına şapka gibi takar.

Büyük kan köpeği sadece gözlerini kırpıştırır ve büyük kafasını çevirerek küçük kıza bakar.

"Tabii ki yürüyebilirsin." Gülümserim, fırçayı bir kenara bırakıp Owen'a bakarım.

Sahildeki konuşmamızdan beri sessizce gözlemliyor. Bana alan tanıyor, ama beklediğini hissediyorum. Havada titreşiyor.

Bana gelince, ona olan duygularımı zihnimdeki yüksek dolabın arkasında, sıkı bir kapağı olan bir kutuya koydum. O iyi bir baba olmak istiyor. Bir ilişki istemiyor. Bitti.

Onların sürekli oyun oynamak için dışarıda olmaları bu konuda yardımcı oluyor, ama böyle hepimizin evde olduğu gecelerde, o kutuyu yerinde tutmakta zorlanıyorum.

Onun bakışları cildimde sıcak bir lazer gibi.

"Babanın sakıncası yoksa sana LB'yi yürümeyi öğreteceğim," diye açıklıyorum.

"Benim için sorun değil." Alçak sesindeki sevgi, midemde bir karıncalanma hissi uyandırdı. "Ama bu senin için zor bir iş olabilir. O köpeği hiç eğitemedim."

"Işık çaldığında geliyor," diye itiraz etti Maddie.

"Doğru." Ona sıcak bir gülümseme atıyor.

Midem ortasından eriyor... Çünkü ona karşı çok tatlı davranıyor. Hepsi bu.

"Ben öğretirim." Maddie kararlı. "O küçük kız ve köpeği gibi onu da gezdiririm."

"Peepee'nin o engelli parkurlardan birinde koşmasını görmek isterim," diyor Mav, Haddy'nin köpeğini tuttuğu yerden.

"Buna çeviklik yarışı denir," diyorum ona.

"O köpekler çok hızlı!" Peepee'yi sanki uçuyormuş gibi havada süzüyor. "Ne dersin, Peep? O şık köpekleri yenebileceğini düşünüyor musun?"

"Onu öyle sallama, kusacak." Haddy onu Mav'den alır ve minik köpeği göğsüne sıkıca sarar. "O zaten şık bir köpek."

"O çok şirin," Maddie koşarak minik kanişi okşamaya başlar.

"Halloween'a gelelim," Mav bizi başlangıca geri getirir. "O gün maçımız var, ama maç biter bitmez partiye yetişiriz. Hatta partiye hazır oluruz. Anaheim'ı mahvedeceğiz!"

"Maav..." Haddy ona geniş gözlerle bakar ve başını yanındaki küçük kıza doğru eğirir.

"Ne dedim ben?" O, Haddy'den Owen'a bakar.

"Sorun değil, maçlarda daha kötüsünü duyuyor." Owen Ladybird'ü okşamak için eğildiğinde kolu benimkine manyetik bir şekilde yaklaştı.

Boğazımı temizlerim ve ayağa kalkarım, kuzenlerimin bulunduğu kanepenin arkasına doğru yürürüm. "Bu yılın teması ne?"

"Aslında bir tema yok..." diye başlar Mav.

"Oh, lütfen, geçen yıl hepiniz Star Wars kostümleri giymiştiniz. Ben tek dışlanmıştım."

"Denizkızı teması yapabilir miyiz?" Maddie parmak uçlarında zıplıyor. "*Küçük Denizkızı'nı* çok seviyorum! Sen Ariel olabilirsin!"

"O filmin *teması* umurumda değil," Owen oturduğu yerden homurdanır.

"*Baba!*" Maddie ayaklarını yere vurarak babasının bacaklarının arasına geçer ve ellerini babasının omuzlarına koyar. "Bana bunun bir çizgi film olduğunu ve kokuşmuş bir erkekle birlikte olmak için değerli bir şeyi asla takas etmemem gerektiğini söylemiştin!"

"O bir prens olsa bile." Babası kızının gözlerinin içine bakar.

Maddie sadece çenesini kaldırır. "Yine de Ariel'i seviyorum."

Haddy ve ben gülmemek, gülümsememek ve hatta onlara bakmamak için elimizden geleni yapıyoruz.

"Ladybird, Ariel'in şarkı söylemesine ne diyor?" diye sorar Mav.

"O çok seviyor." Maddie köpeği kucaklamak için yanına gider. "Onunla şarkı söylemeye çalışıyor."

"Bunu görmem lazım." Mav, Owen'a bakar. "Sorunsuz bir denizaltı partisi verebiliriz. Ben Kaptan Jack Sparrow olacağım."

"O sorunlu değil mi?" Gözlerimi kısıyorum.

Kapı açılır ve Heather büyük bir kutu tutarak oturma odasına girer. "Bu ön kapının önünde duruyordu. Sanırım takvimler."

"Takvimler!" Haddy kutuyu almak için atlar, masaya taşır ve hepimiz bakmak için etrafına toplanırız. "Kutu kesiciyi getir."

"İşte." Mav aramızdan uzanıp kutunun kapağını açar.

Hepimiz parlak bir kitapçık alır ve ortasından açarız. "Bay Haziran." Mav onu havaya kaldırır. "Orta sayfa, bebeğim.

Bakın bize

Spanks!"

Spanky ayağa kalkar, dilini dışarı çıkararak kuyruğunu sallar.

Gavin, kucağında bebek Lucy'yi tutan ve Peepee'yi elinde tutuyor.

"Çok güzel oldu," diye iç geçirir Haddy. "Ryan harika bir iş çıkardı."

Owen, Temmuz ayının erkeği ve onun düz bakışlarını, parıldayan mavi gözlerinin üzerine düşen kaşlarını gördüğümde boğazımdaki çölü yutuyorum. Dolgun dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor ve kare çenesi, kare çenesi... *bayılmak üzereyim*.

"Neden gömlek giymiyorsun baba?" Maddie kaşlarını çatarak sayfaları çevirir. "Hiçbiri giymiyor."

"Tamam... akşam yemeğine başlama zamanı." Mav dergisini koltuğunun altına koyar. "Meksika usulü mısır, siyah fasulye ve acı tavuk isteyen var mı?"

Beş yüksek sesli, coşkulu *Mes* cevap verir, ama Owen elini kaldırır. "Maddie için acı olmayan tavuk alabilir miyiz?"

"Sadece Maddie için, gömlek polisi." Mav, mutfağa gitmeden önce avucuyla küçük kafasını okşadı.

"Ben polis değilim!" Elini iterek saçlarını düzeltir.

"Bunları eve götürüp hemen geri geleceğim." Haddy kutuyu alır.

Gavin ayağa kalkar ve Lucy'yi omzuna alır. "Bu küçük hanımı eve götürüp bezini değiştirmem lazım. Biri çürük yumurta atmış."

"Haddy yapabilir." Mav kapıda durur. "Gel, Owen ve benimle bir bira iç."

"Oh!" Haddy'nin mavi gözleri büyüdü. "Ahh... hayır."

Gavin tereddüt eder, sonra hemen güler. "Sadece bir dakika sürer. Taşıyacak kocaman bir kutusu var."

"Doğru—bu kutu!" Haddy diyor bunu yüksek sesle yüksek sesle ve örümcek hislerim yüksek alarmda.

"Ne oluyor?" Kuzenimin durduğu yere yaklaşıyorum. "Garip davranıyorsun."

"Değilim!"

"Evet, öyle davranıyorsun." Mav, kuzenimin durduğu yere koşar ve diğer tarafına geçer. "Ne saklıyorsun?"

Haddy omuzlarını düzeltir ve çenesini kaldırır. "Hiçbir şey saklamıyorum ve bu sorgulamadan hoşlanmıyorum."

Onların eve gidip hızlıca sevişeceklerini ve bizim de çok sıkıcı davrandığımızı düşünerek, bu sorgulamayı bitirmek üzereyim.

Ama Mav parmağını doğrulttu. "Kaka dolu bezini değiştiremezsin!"

"Ben... Ne demek istediğini anlamadım! Tabii ki değiştirebilirim."

Hepimiz duraksıyoruz. Gözlerim kızarmış yüzlü Haddy'den, kıpır kıpır, kokuşmuş Bebek Lucy'ye, sonra da yanağını ısırıp duran Gavin'e kayıyor.

"Aman Tanrım, yapamazsın!" diye bağıyorum ve sonra kahkahalara boğuluyorum. "Tıpkı baban gibisin ve bunu bizden saklamaya çalışıyordun!"

"Bu adil değil, bir şey oldu!" diye ağlar Haddy. "Sanki kakası değişti ve şimdi çok *kötü* kokuyor!"

"Doğru." Owen, dudaklarını sıkıca kapatarak "Bir ay boyunca pek koku yok, sonra bir sonraki ay... *vay canına*."

"Değil mi?" Haddy'nin sesi tizdir ve sanki destek arıyormuş gibi Owen'i işaret eder destek istercesine işaret eder. "Owen biliyor!"

Telefonum elimde, parmaklarım hızla tuşlara basıyor. "Bunu kuzenlerle paylaşmak için sabırsızlanıyorum."

"HAYIR!" Haddy atlayarak telefonumu kapıyor. "Bunu kimseyle paylaşma. Üzerinde çalışıyorum. Şu anda Gavin bana yardım ediyor."

"Şnorkel maskesi ödünç almak ister misin?" Telefonumu ondan geri alıyorum. "Babanın var."

"Ah, Haddy." Mav başını sallar ve ona hayal kırıklığına uğramış bir bakış atar.

Hepimiz kıkırdayarak gülüyoruz ki, telefonum elimde parlar. Midem düğümlenir ve ekranı okuduğumda onu neredeyse kanepeye fırlatırım.

BAXTER

Selam cin kız. En sevdiğim köpek kız nasıl?

"Gina?" Haddy öne çıkıp kolumu tutar. "İyi misin?"

Heather yaklaşıp boş elimi tutuyor. "Hayalet görmüş gibi görünüyorsun."

"Ne oldu?" Owen yanımda duruyor, büyük elini sırtıma koyuyor.

"Bu..." Telefonu Haddy'ye uzattım ve yüzü anında öfkeyle kızardı.

"Ne... *hay*?" Cevabını düzelterek telefonumu aldı. "Onu engellemedin mi?"

"Kimi engelleyeyim?" Heather ikimizin arasında bakışlarını gezdirir ve Owen'ın kaşları çatılır.

"Aklımın ucundan bile geçmedi." Sesim sessiz. "Beni terk etti. Neden onu engelleyeyim ki?"

"Çünkü o bir sıçan..." Haddy yaklaşıp ve sesini alçaltır, "O-N-A-L-A-N. Hemen engelle onu."

"Piç kurusu ne demek?" Maddie bize kaşlarını çatarak bakar ve Haddy hıçkırarak nefes alır.

"Ne?" Kuzenimin sesi garip bir tona ulaşır.

Öne eğildim. "O yedi yaşında, Haddy, hecelemeyi biliyor."

"Bu, kötü bir insan için kullanılan yetişkinlere özgü bir kelime," diyor Haddy, kızın başını okşayarak ve bana göz kırparak.

Kafamı sallıyorum. "Onu engellemek, bana zarar vermiş gibi görünmesine neden olur mu? Ona bu zevki tattırmak istemiyorum."

"O sana zarar verdi. Ver onu bana. Senin için onu engelleyeceğim." "O kim?" Owen'ın sesi sabırsızlıkla hırıltılıdır.

"Baxter Babbit." Haddy okur ekranı ekranı "Oadı aptal. Kimse sana *Genie* demez, ve *köpekçil*" ne demek?

"O her zaman kendini komik bulurdu."

"O bir..." daha düşük bir mırıldanma, "Gigi'nin kalbini kıran ve ona çöp gibi davranan bir *pislik*."

"Kalbimi kırdığını söyleyemem." Gülmeye çalışıyorum, ama sesim tuhaf çıkıyor. "Ama bana gerçekten kötü davrandı."

"Bana bahsettiğin adam o." Owen'ın çenesinin gergin olduğunu görmek için başımı kaldırıyorum. "Nerede o? Onu engellemek istiyorum."

Yine tuhaf bir kahkaha atarak, Haddy'den telefonumu alıyorum. "Hiçbir yerde değil. Kimse onu bulamaz ve bu konuyu konuşmayı bitirdik." Telefonumun ekranına çok dramatik bir şekilde dokunuyorum. "Engellendi."

"Onlar hep geri gelirler." Haddy başını sallayarak kapıya doğru yürüdü. "Aptallar."

"Bir fikrim var!" Dizlerimi bükerek Maddie'nin seviyesine indim. "Ladybird'ü arka bahçeye çıkarıp akşam yemeğinden önce ona ne öğretebileceğimize baksak nasıl olur? İster misin?"

"Evet!" Maddie bağırarak babasının takvimini masanın üzerine atar. "Hadi Ladybird! Şık olalım!"

Dikleşip Owen'dan kız kardeşine bakıyorum. Owen hala açıkça kızgın, ama Heather'ın kaşları sanki değerli bir bilgi almış gibi yukarı kalkmış.

Şoktan titriyorum ama bunu gizlemeyi başarıyorum. Sanırım. "Ladybird'ü şık yapabilir miyiz bakalım!"

OWEN

Maverick mutfakta beni bir bira ile durdurur. Lavabonun önünde durmuş, acı soslu tavuk göğsü içeren bir kabı sallamaktadır.

"Kuzenimi unutabilir misin?" diye gülüyor.

"Hayır, unutamıyorum." Kaşlarım çatık, öfkeyle kaynıyorum.

O pislik herif nasıl cüret eder Gina'ya birdenbire mesaj atar? Gina bunu saklamaya çalıştı ama yüzündeki şok açıkça belliydi. Yanakları kızardı ve gerçekten utanmış görünüyordu. Sanki utanacak bir şeyi varmış gibi.

O adamı bulacağım, boynundan yakalayacağım ve... onu *engelleyeceğim*. Yumruğumla.

"Vay canına, kim bisküvilerini yaktı?" Mav gülerek elini kaldırır ve ben onun odada olmadığını anlarım.

"Üzgünüm." Öfkemi bastırmaya çalışıp, serinletici bir yudum bira içiyorum. "Neden bahsediyordun?"

"Haddy'nin kirli bezleri değiştirmedikten bahsediyordum.

Asıl soru, *sen* ne hakkında konuşuyordun?" "Önemli değil. Sadece Gina'ya mesaj atan bir adam."

Mav'in kaşları çatılır. "Bir adam Gina'ya mesaj attı..." Yavaşça başını sallar. "Ve bu seni rahatsız ediyor."

Bu bir soru değil ve ben kendimi ele verdiğimi fark ettim. "Öyle değil... Çünkü..."

"Çünkü düğünde haklıydım!" Omzuma vurarak güldü. "Ve sen bunu örtbas etmeye çalıştın. Orada bir şeyler olduğunu biliyordum."

"Baxter'dan gelen bir mesajdı."

"O pislik mi?" Mav kabı sertçe masaya koyar. "Bir daha buralarda dolaşmasa iyi olur. Burnuna yumruk atarım."

"Sana yardım ederim."

Mav başını sallar ve omzumu tutar. "Sen iyi bir adamsın, Sly. Gina'yla düğün fotoğraflarınızı gördün mü?"

"Hayır..." Onunla o koridorda yürüdüğümüzü, ne kadar güzel olduğunu, benden uzaklaşmaya çalıştığını düşünüyorum.

Onu ağlarken bulduğumu. Nasıl koştuğunu...

"Gerçekten çok iyiler. Sana linkini gönderirim."

Arka bahçeden gelen bir *Roooo!* sesi gerginliği bozar ve arkadaşıma başımı sallarım. "Teşekkürler, şimdi bu bayanların ne yaptığını bir göreyim."

Arka verandaya çıkıyorum ve Gina'nın Spanky ile yürüdüğünü görüyorum. Bir süper model gibi yürüyor, bir elinde tasma, diğer elini balerin gibi uzatmış.

Uzun, lacivert eşofman altı ve kısa, beyaz bir crop top giymiş, düz karnını seksi ve rahat bir şekilde sergiliyor. Kahretsin, yaptığı her şey bana seksi geliyor.

Spanky ne yaptığını çok iyi biliyor. Başı dik, gösterişli atlar gibi bacaklarını kaldırarak koşuyor.

Maddie, Ladybird'ün yanında duruyor. Siyah tayt ve üzerinde "*K-Pop Demon Hunters*" yazan mor bir tişört giyiyor ve sarı saçları başının üstünde küçük uzay topuzları şeklinde toplanmış.

O bir manken değil, ama ona en sevimli bakıcı ödülünü verirdim. Önyargılı olduğumu kabul ediyorum.

Gina'yı tüm gücüyle izliyor. Kahverengi gözlerinin üzerindeki küçük kaşları çatılmış ve Ladybird'ün tasmaını havaya kaldırarak

havaya kaldırıyor ve Gina'nın hareketlerini taklit etmek için elinden geleni yapıyor.

Sarkık köpeğimiz kıpırdamıyor.

"Hadi, Ladybird!" Tasmayı birkaç kez çeker ve sonunda büyük tazı ayağa kalkar, sonra ön bacaklarını kaldırıp Maddie'nin omuzlarına koyar. "Oh, Ladybird... Hayır!"

Maddie geriye doğru sendeliyor ve köpek tekrar yere düşüyor.

"Yargıcın üzerine atlayamaz, yoksa diskalifiye olur," diye bağırır Heather. "Bunu *Best in Show'dan* öğrendim."

"Belki de Ladybird ile başlamalıyım," diyor Gigi "Spanky ile yürümenin nasıl bir şey olduğunu anlayabilirsin. O bunu o kadar çok yaptı ki, artık bir eğitmen bile gerekmiyor."

"Tamam!" Maddie zıplayarak Spanky'nin tasmaını alır. "Böyle mi?"

"Doğru," diye seslenir Gina. "Şimdi Caitlyn'in yaptığı gibi onu arka bahçede gezdir."

Maddie, Spanky'nin yanında yürümeye başlar ve iki kadın geride durup onu izler.

"Çok iyi, Maddie!" diye seslendi Gina. "Sanırım öğrendin!"

"Şimdi LB'ye öğretmemiz gerekiyor!" Maddie, Spanky ile zıplayarak cevap verir.

Beyaz köpek onun yanına atlar ve kadınlar güler. Bir an sessiz kalırlar ve ben yanlarına gidip onlara katılmak üzereyken Heather konuşur.

"Senin okumanı düşünüyordum." Sesi tereddütlüdür. "Geçmişte yaptığım okumalar genellikle romantik ilişkilerle ilgiliydi."

"Daha önce de okuma yaptın mı?"

"Tam olarak öyle değil. Daha çok duygular, hisler hakkında. Hepsi aynı şey." Kız kardeşim başını eğiyor. "Aşk konusunda seni bu kadar temkinli yapan ne?"

"Bilmiyorum." Omuzlarını silkiyor ve içini çekiyor. "Aptal Baxter, sanırım."

"Mesaj atan adam mı? Ne yaptı?"

Bu hikayeyi biliyorum ve tekrar dinlemek istemiyorum. Yine de, kız kardeşimin bahsettiği bu okumayla ve bunun Gigi ve aşk ile ne ilgisi olduğunu daha fazla bilmek istiyorum.

"Altı randevu çok fazla," diyor kardeşim.

"Evet." Gina'nın sesindeki keder beni çileden çıkardı. "Benim köpeğim olmak istediğini söyledi."

"Ne anlam anlam anlam anlam Heather'ın tonu iğrenmiş."

"Bilmiyorum. Hep benim anlamadığım imalar yapıyordu."

"Garip birine benziyor."

"Bana tuhaf gelmedi," Gigi iç geçirir. "Biraz salak gibi geldi ama sevimli bir şekilde. O sadece bir dizi pisliğin sonuncusuydu... Ya da bilmiyorum, belki de ben sekste kötüyüm. Onları tekrar bana gelmeye ikna edecek özelliklere sahip değilim galiba."

Tam o sırada çiti aşmak üzereyim. Gigi seks konusunda kötü değil, ama kız kardeşimin cevabı beni durdurur.

"Hiçbir erkek, seninle henüz yatmamış olan erkekten daha iyi değildir."

"Bana mı anlatıyorsun." Gigi hafifçe gülüyor, ama sesi mutlu gelmiyor. "Sadece birisi için önemli olmak istiyorum. Öyle çok sevmek istiyorum ki, içimi yakacak kadar, anlıyor musun? Sırf beni düşündüğü için bana çiçek getirecek bir erkek istiyorum."

"Aldattığı için suçluluk duyduğu için değil."

"Doğru. Oh, bekle... Sana da böyle bir şey mi oldu?"

"Aslında hayır." Heather, Gina kadar hüzünlü konuşuyor. "Bu sadece bir klişe. Bu küçük hanımefendiye yardım etmekle çok meşgul olduğum için pek randevuya çıkamadım."

"Owen bununla ilgili bir şey söyledi. Sanki onun emekli olmasına hazırmışsın gibi."

"Öyle mi dedi?" Kız kardeşim güldü. "Peki, bir dahaki sefere sana böyle bir şey söylerse, endişelenmemesini söyle. Kartlarımı okudum ve tam da olmam gereken yerdeyim."

"Bunu duyduğuna
sevinecek." Haklı,
sevindim.

"Umudunu kaybetme," diyor kardeşim ona. "Zaferine çok yakın olduğunu unutma."

Onların bu tarafa doğru geldiğini duyuyorum, bu yüzden verandaya geri dönüyorum. Onun sözlerini kafamda tekrarlıyorum, yanan... çiçekler... Kız kardeşimin ne demek istediğini merak ediyorum. Gina zafere yakınsa, ben de bunun bir parçası olmak istiyorum. Her şeyin bir parçası olmak istiyorum.

Mutfağa girdiğimde Gavin geri dönmüş. Elinde bir bira var ve Mav tavuk göğsüleri hava fritözünde çeviriyor.

"Neredeyse hazır," diyor Mav. "Haddy yolda mı?" "Evet, Lucy'yi beslemek için bir dakika uğradı." Gav tezgaha yaslanıyor
tezgaha yaslanıyor.

"Bebek bezi değişimi nasıl gitti?" Mav burun kıvrıyor. "Biri Hen Amca'ya Super P'nin babasına çekmiş olduğunu söylemeli."

"Ona öyle dersin kızacak." Gav'ın sesinde bir uyarı var.

"Super P ne demek?" Birinden diğerine bakarak sıırıttım.

"*Sakın yapma*, Maverick Murphy!" Haddy, bebeği omzunda mutfağa girdi ve küçük kızını okşayarak
bebeği omz unda mutfağa girer ve küçük bebeği okşar.
geri. "Bu gece gerçekten zorluyorsun."

İki adam da dikleşir ve Maverick hızla tavuğu çevirmeye geri döner.

"Bu merhemi üretiyorlar, biliyor musun?" Konuyu biraz değiştirmek için araya girerim. "Sanırım adı Stink Stick, kahve ve nane gibi kokuları var. Üst dudağına sürünce kokuyu engelliyor."

"Teşekkürler, Owen." Haddy koluma hafifçe dokundu. "Amcam Jack bundan bahsetmişti."

her şey eskisi gibi olur diye umuyordum."

Başımı sallayarak aşağıya bakıyorum. "Sana bunu söylemek istemem ama o günler geride kaldı. Ve katı gıdalara başladığında, şey..."

"O koku çubuklarından bir tane bulmaya çalışacağım." Haddy, ne demek istediğimi anlayarak başını sallar.

"Bu arada," Mav dikleşir. "Kim yemek yemeye hazır?"

"LADYBIRD SÜSLÜ SÜSLÜ YÜRÜMEZ." Maddie, Gina'nın yanındaki kanepenin kenarına otururken alt dudağını büküyor. "O daha çok kanat çırpıyor."

Kızım, bizim sakar kan köpeğimize çok benzeyen bir şekilde kollarını sallıyor.

Akşam yemeğini bitirdik, mutfakı temizledik ve oturma odasına geçtik. Gavin koltuğa oturmuş küçük kızını kucağına almış, Haddy koltuğun koluna oturmuş. Gina ve kızım Gina'nın büyük iPad'inde köpek gösterilerinin videolarını izliyorlar, Heather ise streaming hizmetindeki filmleri gözden geçiriyor.

"Öğrenecektir." Gina, kızımın sırtını okşuyor.

Bu bana evimi ve küçük kızım için bir annesi olan gerçek bir aileyi düşündürüyor... Bu nasıl bir şey olurdu?

"*My Dog Skip?*" diye sordu Heather ve Gina ona başparmağını kaldırdı.

"Bu filmin çekimlerinde hiçbir köpeğe zarar verilmedi," diyor alaycı bir şekilde.

"Şarkının sözleri neydi?" Mav içeri girer ve Haddy'ye hafifçe çarpar. "'Tanrı terrierleri sever' mi? Söyle hadi, Hads."

Haddy hemen mükemmel bir sesle şarkıyı söylemeye başlar. Kaşlarım yükselir ve biraz daha dik otururum . She's only two lines in when Ladybird

ön bacaklarını düzeltip oturur, başını geriye atar ve uzun bir uluma çıkarır.

Mav gülerek geriye düşer ve Haddy, Gavin'in sandalyesinin kenarından atlayarak, kan köpeğimizin önünde diz çöker ve devam eder.

"Telefonunu al!" Gina Maverick'e el sallar. "Video çek!"

Haddy şarkı söylemeye devam eder, kolunu Ladybird'ün sırtına dolarken, köpeğim farklı uzunluklarda farklı notalarla ulumaya devam eder.

Haddy gülerek öne doğru düşer. "Sanki şarkıya eşlik etmeye çalışıyor gibi!"

"Ben de öyle dedim!" Maddie koşarak yanlarına oturur ve köpeğimizi kucaklar. "Sorun yok, Ladybird. Süslü olmak zorunda değilsin. Şarkıcı olabilirsin!"

"Hayvanlar için medyum olmayı düşünüyordum." Heather, Gina'ya döner. "Ne dersin? Böyle bir şeyle ilgilenecek birini tanıyor musun?"

"Gerçekten mi?" Gina burnunu kırıstırır. "Ben... bunun gerçek olduğunu sanmıyorum."

Gizleniyormuş gibi ellerini gözlerinin üzerine koyar ve bu çok sevimli bir harekettir.

"Kimin umurunda?" diye bağıırır Mav. "Eminim ilgilenecek insanlar bulabiliriz. LA böyle mistik bir yer. Sosyal medyada paylaş ve ne olacağını gör."

"Sanırım öyle yapacağım," Heather gülerek ayağa kalkar. "Hadi, Mads. Temizlenip yatakta film izleyelim."

Kızım ayağa fırlayıp bana doğru koşar ve küçük vücudunu bana sarılır. "Yarın gece yatmadan önce hikaye okuyabiliriz, tamam mı baba?"

"Tamam, bebeğim." Onu sıkıca kucaklarım. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum!" Sonra durur ve Gina'ya sarılır. "Seni seviyorum, Bayan Gina!"

"Ah, teşekkür ederim!" Gina da ona sarılır. "Ben de seni seviyorum!"

Kızım odada dolaşmaya devam eder, herkese iyi geceler diler, ama Gina'nın cevabı

göğsümde kaynıyor.

Biraz daha ziyaret etmeye devam ederken bu görüntü aklımda kalıyor. Onu izliyorum ve sanki etrafındaki hava parlıyor gibi. Gülümsüyor ve oda aydınlanıyor. Bir hikaye anlatırken elleri hareket ediyor ve sanki sihir yapıyormuş gibi.

Açıkçası, aralıksız hokey izlemekten uykuya dalıyorum.

Gav ilk olarak bunu dile getiriyor. "Sizi bilmem ama ben yorgunum."

Uyuyan kızını omzuna alır ve ayağa kalkar, Haddy ise Gina'ya sarılmak için yanına gider. "Yarın takvim dağıtımı konusunda seninle görüşürüz."

"Takvim dağıtımı mı?" Gina kaşlarını çatır.

"Sadece stüdyona birkaç tane koyup insanların satın almasını sağlamak demek istedim. Bu kadar heyecanlanma."

"Ben deli değilim." Gina, evlerinin kapısından çıkarken burun kıvrır.

"İyi geceler çocuklar. Çok gürültü yapmayın." Mav bize el salladıktan sonra birinci kattaki yatak odasına girdi.

Gina ve ben baş başa kalırız. Bana kısa bir süre göz kırpar ve ihtiyatlı bir gülümseme atar, ki bundan nefret ederim. Benim yanımda temkinli davranmasını istemiyorum.

En iyi, tehditkar olmayan ses tonumla soruyorum, "Duş alman gerekiyor mu? Bekleyebilirim."

"Uzun sürmez." Merdivenlere doğru yürür, merdivenlerin başında tereddüt eder. "Teşekkürler."

"Önemli değil." Kanepenin arkasına yaslanıp, o eşofmanla ikinci kata koşarken onu izledim.

Onun düzgün bacaklarını ve dudaklarımla iç uyluklarını okşadığımı düşünüyorum. Belimden aşağısı ısınmaya başlıyor ve tekrar denemeyi önerirsem ne diyeceğini merak ediyorum.

Kendimi bu düşünceden alıkoyamadan telefonumu çıkarıyorum. Parmaklarım ekran üzerinde hızla uçuyor ve *gönder tuşuna* basıyorum.

Göğsüm sıkışıyor ve alnımda ateş var. *Ne halt ettim ben?* Elimi karnıma sürterek, bir

gölümserim. Bilmiyorum, ama pişman değilim.

GINA

Owen Stone bütün akşam sırtımda bir ateş topu gibiydi.

O, arkamdaki sandalyede, geniş göğsünü zar zor saran bol, soluk kot pantolon ve koyu gri tişörtüyle oturmuş bizi izliyordu.

Haddy'nin yorumu, Heather'ın yorumu, o aptal tarot falı, tüm bunlar zihnimde dönüp duruyordu ve neredeyse inanmama neden oluyordu... Ta ki aptal Baxter'ın telefonumda hâlâ duran o aptal mesajını görene kadar, bu durumun ne kadar kötü olabileceğini hatırlatana kadar.

Parmağımı kaydırarak mesajı sildim.

Neyse ki köpeklerim var. Köpekler çok sadık ve güvenilirdir. İnsanlardan daha iyidirler.

Bir köpek asla seni seviyormuş gibi davranıp sonra tek kelime etmeden ortadan kaybolmaz. Köpekler seni gururlandırmak için çok çalışır. Üzgün olduğunda bunu hissederler ve kafalarını kucağına koyar ya da yanına sokulurlar.

Bir bakıma, küçük çocuklara çok benzerler.

Maddie, Ladybird'ü eğitmek için elinden geleni yapıyor ve ona bazı köpeklerin gösteri köpeği olmak için uygun olmadığını söylemeye gönlüm el vermiyor. Uygun olsalar bile, genellikle yavru oldukları andan itibaren yıllarca süren bir eğitim gerekiyor.

LB'yi o noktaya getirebiliriz, ama Mads'in önce birkaç santim uzaması gerektiğini düşünüyorum.

Duştan çıkıp, banyo kapısının iyice kapalı olduğundan emin olduktan sonra, havluyla vücudumu hızla kuruluyorum. Ladybird geldiğinden beri Spanky eskisi kadar yaramaz değil, ama yine de havlu kapmaya dayanamıyor.

Kapıyı dikkatlice açıp kafamı dışarı çıkararak, misafirlerimizden herhangi birine rastlamamak için dikkat ediyorum. Sonra koridoru geçip yatak odama koşuyorum ve kapıyı tekrar *sıkıca* kapatıyorum.

Tanrı biliyor ki Ladybird'ün içeri dalıp *kişisel masaj aletimi* çalmasına da hiç ihtiyacım yok. Bu köpeklerin yaptığı onca şeyden sonra. Belki de bizi bir araya getirmek için komplo kuruyorlardır...

Aptalca bir düşünce.

İnce pamuklu pijama pantolonumu ve beyaz tişörtümü giymişken, telefonum yatakta yanıyor. Bir an donup kalıyorum. Yine o aptal Baxter ise... ama onu engelledim.

Omuzlarım gevşer ve cihazı alırım, Haddy'nin beni başka bir hokey planına çekmeye çalıştığını düşünürüm. Mesajı görünce gözlerim parlar.

OWEN

John, Kendall'ın bu akşam müsait olup olmadığını merak ediyor.

Nefesimi yutuyorum. Kalbim göğsümde hızla atıyor ve nefes almakta zorlanıyorum. *Bugün neler oluyor? Merkür gerilemede mi?*

Odamın ortasında durup, onun sözlerini tekrar tekrar okurum ve ne demek istediğini ve nasıl cevap vereceğimi anlamaya çalışıyorum. Sonunda, soruyorum.

GINA

Ne için müsait?

OWEN

John ona gelirdi, ama o ona gelirse daha az dikkat çekici olurdu.

Gözlerim, yatak odamın Haddy'nin eski odasıyla paylaştığı duvara kayıyor. Duvarlar kağıt kadar ince değil, ama ara sıra köpek havlaması ya da çocukların izledikleri filmde gelen tezahürat sesleri duyuluyor.

Titrek parmaklarla kapımı açmak için uzanıyorum. Koridor karanlık, sadece Heather ve Maddie'nin kaldığı odanın altından gelen zayıf, titrek bir ışık var. Sola, koridorun sonuna, Owen'ın kapısının altından parlayan sarı ışığa bakıyorum.

Onun yönüne doğru bir adım atıyorum ve kendi kapımı kapatıyorum. Bir adım daha yaklaşıyorum ve kapısı açılıyor. Orada durmuş, bana doğru bakıyor ve kalbim gırtlığıma kadar çıkıyor.

Kapının ağzını dolduruyor ve arkadan gelen ışık onu silüet haline getirerek geniş omuzlarını, kaslı kollarını, dar belini ve kalın uyluklarını vurguluyor.

Adrenalin kollarımda ve bacaklarımda yükselir. Midem titrer, ama bir şekilde bir adım daha yaklaşmayı başarıyorum, sonra bir adım daha.

Koyu renkli saçları yüzünün etrafında dağınık ve koyu renkli kaşları çatılmış. Yine de, ağzında yaramaz bir gülümseme olduğunu görebiliyorum. Mavi gözleri bir avcı gibi bana sabitlenmiş, bu heyecan verici ve yasak bir şey ve kendimi durduramıyorum. Bir alev gibi ona çekiliyorum. Bunun ne anlama geldiğini bilmesem de, bunun kötü bir karar olmasından korkmasam da, bunu yapıyorum.

Ona ulaştığımda, elimi tutup beni içeri çekiyor ve arkamdan kapıyı kapatıyor. Sırtım hemen ahşap bariyere dayanıyor ve kolları yüzümün iki yanında, beni kocaman vücuduna sıkıştırıyor.

Hızlı nefes alıyoruz. Aramızda yayılan enerji çılgınca ve göğüslerimin hızla inip kalktığını görebiliyorum.

"Ne istiyorsun?" Titrek bir fısıltı.

O bana yaklaşıyor, dudaklarını çenemin çizgisini takip ederek. "John, Kendall'ın bir gece daha kalıp kalmayacağını merak ediyor."

Sıcaklık damarlarıma yayılıyor ve boğazımdaki düğümü yutuyorum.

Anlamaya çalışırken sesim zar zor duyuluyor. "Ne zaman... Nerede?"

Çenemi kaldırıp, kararmış gözlerine bakıyorum ve içim sıkışıyor. Hafifçe öne eğiliyor, burnunu saçlarıma daldırıp kokluyor. Gözlerim kapanıyor.

"Lezzetli," diye mırıldanır ve dudaklarını kaşımın üstüne bastırır.

Onlara karşı eriyorum. Elimi uzatıp parmaklarımla gri gömleğinin önünü kavırıyor, kumaşı kıvrıyorum. Sabun ve sedir kokuyor ve ağzı aşağıya, yanağıma, benimkine yaklaşıırken onu çok istiyorum.

Ne zaman... Bu gece.

Nerede... Tam burada.

"Seni öpebilir miyim?" Sesi alçak. "Evet."

O beni tüketirken boğazımdan bir inilti kaçıyor. Ayaklarım yerden kesiliyor, bacaklarım beline dolanıyor ve dudaklarımız ayrılıyor. Dillerimiz birbirine dolanıyor ve ben onun öpücüklerini kovalayarak onunla ortada buluşuyorum.

Sert penisi benim merkezime bastırılır ve belimi eğerek klitorisimi uzunluğu boyunca yukarı aşağı sürterim, her vuruşta sıcaklık artar. Derin bir inilti çıkarır, dönüp beni yatağa taşır.

Kısa bir süre geri çekilip kapıyı kilitler, sonra yattığım yere geri döner ve benimkiyle aynı arzuyla bana bakar.

Göğsü inip kalkıyor, parmaklarını kıvrıyor, tırnaklarını cildimde gezdirerek pijama pantolonumu bacaklarımdan aşağı indiriyor.

Sadece dantelli beyaz iç çamaşırım ve ince beyaz tişörtüm kalmış. Dudaklarını yalıyor, gözleriyle beni yiyip bitiriyor

ve kot pantolonunun düğmelerini açıyor.

"Buraya gel." Düşük bir emir ve ben onun önünde dizlerimin üzerine çöküyorum.

Parmağını ve başparmağını tişörtümün askılarına takar, onları göğsümün ortasında bir araya getirir ve çıplak göğüslerimin ortaya çıkmasına neden olur.

Sonra elini yukarı doğru hareket ettirir, başparmağıyla sertleşmiş meme ucumu daireler çizerek okşar.

"Siktir, çok güzelsin." Diğer eliyle sırtımı tutarak beni yatağa yatırır, sonra göğüslerimi öpücüklerle, emmelerle, ısırıklarla kaplar.

Parmaklarım onun kalın saçlarına saplanıyor ve ben kıvrınarak, ateş damarlarımı yakarken inliyorum.

"Owen..." Nefes nefese, bunun gerçek mi yoksa sahte mi olduğunu umursamadan inledim.

Herkes bana umudumu kaybetmememi söylüyor ve ben zafer kazanmak üzereyim. Orgazmı zafer olarak kabul edeceğim. Birkaç orgazm, çok teşekkür ederim.

Ağzı pamuklu gömleğin üzerinden aşağı doğru ilerleyerek külotumun üst kısmına ulaşıyor. Külotumu çekip çıkararak yüzünü çıplak amıma gömüyor, ben zevkten inlerken ağzı hızla hareket ediyor.

Aynı hızla, bir yastık yüzümü kapattı ve ben onu iki elimle kavradım, o ise dilini klitorisimde hızla dolaştırıyordu. Sırtım kavis yaptı ve seslerim boğuklaştı.

Orgazm karnımda canlanıyor. Kalçalarım onun hareketlerine uyum sağlıyor ve her vuruşunda beni o sihirli uçuruma yaklaştırırken bacaklarım titremeye başlıyor. Üç vuruş daha ve uçurumun kenarından uçuyorum, karnım sarsılıyor, bacaklarım titriyor, zihnim siliniyor.

Alt karnımı öper, ayağa kalkar ve folyonun yırtılma sesini duyarım. Yastığı kenara atıp yüzünü görebilmek için hala titriyorum.

O odaklanmış, ateşli, sikini benim girişime hizalıyor. Yukarı aşağı sürükleyerek, o yeri bulmadan önce benim orgazmımla kendini kaplıyor ve sert bir darbede onu içeri sokuyor.

orgazmımı kaplıyor, sonra yeri bulup sert bir hamle ile içeri giriyor.

İkimiz de yüksek sesle inliyoruz ve o kollarını bükerek yüzünü yanımdaki yastığa indiriyor, kendi sesini bastırmak için. Onun arzusunu duymak beni daha da ateşliyor ve kalçalarımı kaldırarak onu daha derine alıyorum.

Hızlıca itiyor, her vuruşunda beni yatakta kaydırıyor. Onun altında kıvranıyordum, gömleğini kavırıyor, yukarı çekiyordum, böylece tırnaklarımı onun çekici vücudunda gezdirebiliyordum.

Tenlerimiz birbirine çarpıyor ve o tekrar yükseliyor. Boynunu tutuyordum, o beni sert ve hızlı bir şekilde sikerken onu en iyi şekilde sürmeye çalışıyorum. Yanağından bir damla ter süzülüyor ve ben onu öpmek için eğiliyorum, dilimde tuzun tadını çıkarıyorum.

Yine dudaklarımız çarpışıyor, birbirini kovalıyor ve yalıyor, ve birdenbire beni tutuyor, içime boşaldığını hissederken derin bir inilti çıkarıyor. Penisini titriyor ve kolları belimi sarıyor, beni vücuduna sıkıca çekiyor.

Bu ilkel ve mükemmel, bedenlerimiz birbirine karışıyor. Hala hızlı nefes alıyoruz ve o büyük elleriyle saçlarımı yüzümden çekip yanağımı, gözümü, sonra da ağzımı öpüyor.

Yüzünü tutarak, ben de onu öpüyordum. Artık daha az çılgınca, daha çok tadını çıkararak, lezzetini hissederek. Birbirimize tutunarak, birlikte dünyaya geri dönüyoruz.

"Buraya gel." Kondomu atmak için bir saniye bekliyor, sonra yanıma yatıyor ve beni kollarına alıyor.

Yanağım göğsüne yaslanmış, kalp atışlarının düzenli, giderek yavaşladığını dinliyorum. Parmaklarını sırtımın çizgisini takip ederken, nefes alıp verişini dinliyorum.

O kadar huzurlu ve güvenli ki, gözlerim kapanmaya başlıyor.

"Seks konusunda fena değilsin." Sesi, yanağıma değen düşük bir titreşim

yanaklarımdan geçiyor ve gözlerim açılıyor. "Aslında sekste çok iyisin. On üzerinden on."

Başımı kaldırıyorum. "Duydun mu?"

Dudaklarında bir gülümseme belirir. "Ladybird'ün durumunu kontrol etmek için dışarı çıkıyordum ve seninle Heather'ın konuşmasını duydum. Baxter tam bir pislik."

"Evet, öyle." Başımı elime dayayarak başımı sallıyorum.

Gözlerim omzunun çizgisini takip ederek pazı kaslarına kadar iner. Parmağını kaldırır, saçımın çizgisini takip ederek bir tutamını kulağımın arkasına kaydırır.

Gözlerini görmek için gözlerimi kırpıştırdım, bilmek istiyordum. "Ne yapıyoruz, Owen?"

Dudaklarını sıkıştırdı ve kaşları kısa bir süre çatıldı. "Eğleniyoruz. Neden seninle burada olduğum için suçluluk duymadığımı anlamaya çalışıyorum."

"Maddie yüzünden mi?"

"Aslında hayır. Kızımın seni çok sevdiğinden eminim."

"Bu his karşılıklı." Gülümserim.

Gözlerini kırpıştırdı. "Karım öldükten sonra, bir daha asla kimseye bağlanmayacağıma yemin ettim. Bir daha hayatımı birine adamayacaktım. Kaybetmek çok acı vericiydi."

"Yas tutuyordun."

"Ondan daha fazlasıydı." Sesi sert. "O kısmımı onunla birlikte gömmek istedim. Onu kapatmak istedim."

Sessiz kalıyoruz ve göğsüm ağrıyor. Ne diyeceğimi bilmiyorum, bunun yerine yumuşak bir sesle soruyorum.

"Nasıl öldü?"

Tereddüt etti. Eski bir analog saatin saniye ibresi bir, iki kez tik takladı...

"Kalbi durdu. Maddie vardı, hepsi bu. Onu geri getiremediler."

"Oh." Midem düğümlenir ve otururum, üzerime çarşafı örterim. "Owen, çok üzüldüm." Onu yeni doğmuş bir bebekle hayal ederim. "Yıkılmış olmalısın."

"Doktorlar bunun önceden var olan bir durum olduğunu söylediler, ama bu hiç mantıklı gelmedi. O çok canlı ve hazırды. Bana, zayıflık nöbetleri geçirip geçirmediğini veya olağandışı bir yorgunluk gösterip göstermediğini sordular. Evet, gösteriyordu, ama bunun hamileliğinden kaynaklandığını düşündüm. Neden böyle düşündüm ki?"

Sonunda sesi kırılır ve ben öne eğilip elimi nazikçe yanağına koyarım. "Hayır... bu trajik bir olay. Senin suçun değil."

"Herkes öyle diyor, ama bu benim hissettiklerimi değiştirmiyor. Sadece zaman yardımcı oldu."

Gözlerimi kırıştıtararak, takma ad kullanma ihtiyacını, John ve Kendall'a olan ihtiyacı anlıyorum. Bu bir kaçış, bir izin.

"İlk başta, bir keşış gibi yaşadım, kendimi onun anısına adarsam, olanları telafi edebileceğimi düşünerek. Sonra ona kızdım, sanki bunu benden saklamış gibi... Sonra kızdığım için kendimden nefret ettim. Sonra bunu unutmaya karar verdim."

"Bu sadece bir süre işe yarar." Elim kolunun boyunca kaydırıp parmaklarımızı altta birleştirdim. "Eninde sonunda hissetmek zorundasın."

"O benim hayatımdı." Elim kaldırıp dudaklarına bastırdı. "Şimdiye kadar. İlk kez hayatıma devam edebileceğimi hissettim, ilk kez kendimi güçlü hissettim. Nedenini bilmiyorum."

Sıcak dudakları parmak eklemlerimi izledi ve gözlerim tekrar kapandı. Gözlerim ısındı ve dudaklarımı birbirine bastırdım. Yatakta kayarak yanağımı tekrar göğsüne koyup kollarımı beline doladım. O çok iyi bir adam, sadık bir baba.

Kalbimde ona karşı çok fazla duygu var, Maddie'ye karşı da çok fazla duygu var. Bu gece inanılmazdı ve aramızda hiçbir şey yokmuş gibi davranmaya devam edemem. Bundan sonra olmaz.

Derin bir nefes alıp, kendimi oturur pozisyona getiriyorum ve beyaz çarşafın içinde kıvrılmış mükemmel vücuduna bakıyorum. "Odama dönsem iyi olacak."

O oturur ve elini uzatarak yanağımı okşar. "Tamam."

Yüzümü çevirip avucunu öperim. "Bu benim için bir fanteziden daha fazlası."

Gözlerimiz buluşur ve onun gözleri artık berraktır.

"Bunu istiyorum." Midem burkulur, ama gerçeği biliyorum. "Ben de."

OWEN

Anaheim'a karşı oynadığımız maç, Mav'ın tahmin ettiği gibi sıfırla bitti ve ben de taraftar sıralamasında yükseliyorum. Taraftarlar beni tanımaya başladı ve tribünlerde birkaç *Stone* forması bile gördüm, bu da özgüvenimi gerçekten artırdı.

Bir kez kalecilerini geçip gol atmayı başardım, ama Mav şovu çaldı ve hat trick yaptı. Kalabalık çılgına döndü, şapkalar buzun üzerine uçtu ve taraftarlarımız ayağa kalkıp ayaklarını yere vurup hava kornaları çaldılar.

Kayarak, gülerek ve takım arkadaşlarımla el sıkışarak dolaşmak... Bu, uzun zamandır yaşamadığım bir duygu, sahip olabileceğimi unuttuğum bir sevinçti.

Gina ile geçirdiğim gece bütün gün aklımdaydı. Onu öpüp, sarılmak, Delve Inn'de yaptığımız gibi tekrar sevişmek için benim yatağında kalamamasına çok üzıldüm. O gece çılgınca geçmişti.

Ama o haklıydı. Heather veya Maddie bizi birlikte uyurken yakalarsa iyi olmazdı. Henüz değil.

Maverick, Gavin ve ben ayrılmadan önce, sabahı Halloween süslerini asmaya yardım ederek geçirdik, çoğunlukla

ve merdiven ve yükseklik gerektiren diğer işleri yaptık.

Mav kırmızı Mountain Dew içip kırmızı M&M'ler yiyordu. Tüm o kırmızı boyanın ona iyi gelmeyeceğini söyledim ve bunun onun uğurlu tılsımı olduğunu hemen öğrendim. Gavin'in uğurlu tılsımı Haddy'dir ve yol boyunca bunun hakkında konuşup durdular.

Benim Maddie'ye öpücük gönderdiğimi bile hesaba katmadım. Her maçtan önce bunu yaparım ve eğer bu maç gibi, şehir dışındaysak, ona veda ederken pencereden öpücük gönderirim.

Her neyse, Anaheim'ı yendik ve eve döndüğümüzde, duş alıp takım elbiselerimizi giydikten sonra hepimiz çok neşeliyiz. Cadılar Bayramı şenlikleri sona erdi ve parti tüm hızıyla devam ediyor.

"Baba!" Madison, kapıdan içeri girdiğim anda bana koşuyor. "Bak, ne kadar çok şeker topladım!"

Saten bir yastık kılıfını sürükleyerek getirir ve ben diz çökerim. Sonra onu bacağıma bırakır ve ben "*oof*" diye bir ses çıkarırım. Bu lanet şey en az beş kilo ağırlığında olmalı, ama ben daha çok kostümünü merak ediyorum.

Parlak beyaz bir elbise giymiş, başında mavi bir kafa bandı ve elinde triton gibi bir asa var.

"Sen kimsin, Shortcake?"

"Bayan Gina, Ariel'den daha akıllı birçok deniz prensesi olduğunu söyledi." Arkasını dönüp elbisesine bakıyor. "Ben Salacia, Denizlerin Kraliçesi."

"Ne kadar da havalı." Onu kucağıma alıyorum. "Eminim Salacia kokuşmuş bir çocuk için sesini feda etmez."

"Oh, hayır. O bir kraliçe!" Küçük çenesini kaldırır ve ben parmaklarımla hafifçe çimdiklerim, sonra yanağına öpücük kondururum.

"Burada epey bir ganimet topladın, Sally. Bana da biraz ayır. Kostümümü giymem lazım."

"Kim olacaksın?"

"Arr, ben Bay Maverick'in korsan ekibinden biriyim." Ayağa kalkıp tüm süslemeleri incelerim.

Aydınlatma armatürlerinden örümcek ağları sarkıyor ve masaların üzerinde plastik örümcekler var. Mor ve turuncu renkli yanıp sönen ışıklar pencereleri çevreliyor ve dışarıda ağaçlardan kumaştan yapılmış yarasalar ve hayaletler sarkıyor.

"Ürkütücü guacamole!" Haddy, vücuduna tam oturan kırmızı bir kazak ve siyah etek giymiş, arkasında sosis gibi bir at kuyruğu olan siyah bir peruk takmış olarak mutfaktan çıkıyor.

Elinde, ağzından guacamole akan küçük bir jack-o-lantern ve onu çevreleyen mavi mısır cipsi bulunan bir tepsi var.

"Kusmuk gibi görünüyor!" diye bağırır Maddie.

"Bayılacaksın," diye cevaplar Haddy, tabağı masaya koyup mutfağı işaret eder. "Şimdi o kraliyet poponu mutfağa götür, yoksa seni bu korsanlardan birine satarım."

Kızım koşarak uzaklaşır ve ben kaşlarımı kaldırarak ona dönerim. "Ne oluyor...?"

"Gina ona tavuk nugget ve patates kroket yaptı. Bu bizim spesiyalitemiz ve Gigi, akşam yemeğini yemeden şeker yiyemeyeceğini söyledi." Haddy kollarını kavuşturur ve kızımın arkasından gülümser. "Neyse ki benim o sorunum yok, ama herkes gelmeden Lucy'yi beslemem gerekiyor."

Kapıdan içeri girer girmez Mav odasına daldı ve Kaptan Jack Sparrow kıyafetiyle sendeleyerek dışarı çıktı. "Mor içkim nerede, kız?"

"Kendin al!" Haddy parmaklarını ona doğru salladı. "Bebeğimi emzirmem lazım."

Kapıdan dışarı koşar ve Mav bana doğru sallanarak yürür. "Sen iyi bir adamsın. Bana bir sterlin verir misin?"

Gözlerimi kısıyorum. "Bitirdi."

"Peki, git başımdan! Partide takım elbiseli adamlara ihtiyacımız yok."

"Tamam." Hala arenadan çıktığımızdaki takım elbiseyi giyiyorum. "Geri döneceğim."

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıyorum ve odama girdiğimde, korsan kıyafetimi yatakta beni bekliyor.

Hızla kıyafetlerimi çıkarıp sandalyenin arkasına atıyorum. Aynı hızla kahverengi pantolon, kocaman kabarık kollu beyaz gömlek ve diz boyu çizme giyiniyorum.

Yataktan plastik kılıcı alıp aşağı inmek üzereyken durup saçlarıma bakıyorum. Saçlarım dağınık ve çok uzamış. Saçımı kestirmem lazım ama bu gece için böyle de olur.

Heather'ın odasına doğru koridorda yürürken, şifonyerinde bir lastik bant görürüm ve saçımı hızla küçük bir at kuyruğu yaparım.

Bekar bir baba olmanın birkaç avantajı var, örneğin at kuyruğu yapmayı bilmek gibi.

Bunu hallettikten sonra, merdivenlerden aşağı inerken Donovan, Saxon ve Akers'in ön kapıdan içeri daldığını gördüm. Hepimiz korsan kıyafetleri giymiştik ve birbirimizi görür görmez hepimiz "*Arr!*" diye bağırarak.

Heather gülmeye başlar, ama Gina odaya girip içinde göz küreleri olan bir tepsi Jell-O shot getirince son adımı neredeyse kaçırıyorum. Elleri önünde ve parıldayan mavi-yeşil elbisesinin üst kısmı göğüslerini tehlikeli bir şekilde ortaya çıkarıyor.

Penisi m sıçrar ve onları ağzımla kapattığım anı zihnime dolup taşar. Bir anlığına onu izlerken şaşkına dönerim, ta ki gözlerin üzerimde olduğunu fark edene kadar. Merdivenlerden aşağı koşarak, tepsiyi bıraktığı yere doğru adım atarım. "*Oh!*"

Arkasını döndüğünde, göğsüme çarparak göğsüme çarparak.

Çilek rengi saçları sırtına kadar uzanıyor ve kafasında eski taçlardan birine benzeyen küçük altın bir taç var. Gözlerinin köşelerinde yanardöner parıltılar var ve dudakları kıvrımlı, parlak pembe-mor renkte.

Sanki denizden çıkmış gibi görünüyor, beni gemimden uzaklaştırıp

okyanusun dibine götürmek için gönderilmiş eski usul bir siren gibi görünüyor.

"Serseri bir adama benziyorsun." Parmağıyla göğsümü dürtüyor, bir gözünü korsanlar gibi kısıyor. "Seni yağda haşlayıp omurgadan çekeceğiz... ya da her neyse."

Hala cümleleri nasıl kuracağımı hatırlamaya çalışıyorum, ama o farkında değil gibi görünüyor.

Aptalca sözlerine gülerek göğsüme yaslanır. "Neyse ki ben sadece bir deniz perisiyim." Sonra kaşlarını çatarak sorar. "Ne oldu? Dişlerimde guacamole mi var?"

"Hayır..." Beynimi yeniden çalıştırmak için başımı sallıyorum. "Sen çok güzelsin. Yani, *gerçekten* çok güzelsin. Senin gibi birini daha önce hiç görmedim."

Açıkçası, beynim yavaş çalışıyor. Bu arada, Gina'nın yanakları güzel bir pembe renge bürünüyor ve bana gülümsüyor.

"Teşekkür ederim, nazik beyefendi." Parmak uçlarına yükselerek yanağıma öpücük kondurur. "Belki omurga çekmeyi başka bir güne saklarız."

Ona omurgamı kaydırmam için تنها bir yer bulmayı önermek üzereyim ki, Gavin büyük kırmızı yakalı siyah bir denizci gömleği giymiş olarak ön kapıdan içeri girer.

Ön kollarını kocaman gösteren bir tür protez takıyor ve parlak kırmızı bir kanvas çantada Lucy'yi tutuyor. Kafasında minik beyaz bir denizci şapkası var ve anlıyorum.

Onları işaret ettim. "Popeye, Olive Oyl ve Sweetpea!"

"Adım Swee'pea, denizci." Dişlerini gıcırdatarak, dudaklarının arasına küçük bir pipo koydu. "Doğru söyle."

"Oh, Popeye!" Haddy onun yanına zıplar, bir dizini bükerek yanağına öpücük kondurur.

Gigi güler, ama ben onun kolunu tutarak bana dönmesini sağlarım. "Bunun için yardıma ihtiyacım var."

Genişçe açık duran gömleğimin önünü işaret ettim ve alt dudağı düştü. Hızla ağzını kapattı ve gözlerini gömleğime dikti.

"Bir bakayım." İnce ipleri kaldırır ve yavaşça bağcıkları bağlamaya çalışırken parmakları çıplak göğsüme dokunur.

Burnu kırışır ve yanakları daha da pembeye döner. "Ne düşünüyorsun?" Sesim alçaktır.

"Göğsün bir heykel gibi." Titrek bir kahkaha atar. "Bu bağcıkları bağlamak neden bu kadar zor?"

Elimi uzatıp ellerini benimkilerle kapattım. "Bırak onları. Eminim bir korsan gömleğinin bağcıkları düzgün bağlanmamış olsa umursamazdı."

Kaşlarını kaldırır ve o güzel yeşil gözlerini bana doğru kırıştırır. "Bunu bilen biri olarak mı?"

"Güney Carolina'ya yerleşen birçok korsan var."

"Ailenin çok dürüst ve tutucu olduğunu sanıyordum." Başını eğdi. "Baban şerif."

"*Senin* baban da şerif, ama kadın kıyafetleri giyip kucak dansı yapıyor."

Başını öne eğip güldü. "Bu doğru!"

Başparmağımı çenesine koyup yüzünü bana doğru kaldırdım. "Şu anda seni gerçekten öpmek istiyorum."

"Öpersen ne olur?"

"Emin değilim. Daha önce hiç sihirli bir deniz yaratığını öpmedim."

"Yoksa öpüldün mü?" Elini uzatıp avucumu kendi avucuyla kapattı ve elimi indirdi.

Sonra dönüp mutfığa geri yürür, omzunun üzerinden bana bakar. "Kızını kontrol etsem iyi olacak."

Gözlerim, vücudunu saran ince elbisenin üzerinde kayıyor. Bu, kızımın giydiği elbisenin yetişkin versiyonu ve aklıma Maddie ile Gina geliyor.

Kızımın ilk kez bir anneye sahip olduğunu düşünüyorum. Küçük kızımla konuşmam gerek. Yakında.

Heather'ın omzumdaki sesi beni geri gerçekliğe döndürüyor. "Beğendiğin bir şey var mı?"

Dönüp, korsan kız kıyafeti giymiş küçük kız kardeşimi görüyorum. Siyah yelek benzeri bir korse var ve

göğüslerini sevmediğim bir şekilde yukarı iten siyah yelek benzeri bir korse var.

Odaya göz gezdirirken, birkaç takım arkadaşımın onu süzdüğünü fark ettim. "Üşümüyor musun?"

Sesim sert çıkıyor ve o kaşlarını çatıyor. "Burası hiç soğuk değil. Aslında, oldukça mükemmel."

"Gerçekten çok fazla ten gösteriyorsun."

"Bu gece bana ağabeylik taslamaya kalkma, Owen Stone. Sevimli yeğenime yardım etmek için kaç kez randevularımı iptal ettiğimi düşün."

Göğsüm sıkışıyor. "Sadece çok fazla şey ortaya koyuyorsun. Bu gece kavga etmek istemiyorum."

"O zaman tartışma." Sesi keskin. "Bugün Cadılar Bayramı ve belki de kendimi ödüllendirmek istiyorum."

"Peki, neden Newhope'da ödül almadın?" "Nedenini sana söyledim. Burada işler farklı."

"Evet, farklı. Bu adamlar benim takım arkadaşlarım. Sürekli onlarla birlikteyim."

"Hokey oyuncusuyla ilgilendiğimi kim söyledi?" Kaşlarını kaldırıyor. "Dişleri yerindeyse şanslıyım."

"Benim dişlerim tam."

"Sadece Grammy Gwen, yüzüne puck çarpmaması için büyü yaptığı için."

"Öyle bir şey yapmadı."

Heather bana bir bakış attı ve ben düşünerek tereddüt ettim. Kariyerim boyunca birkaç kez kıl payı kurtulduğum durumlar olmuştu. Yine de bu, öyle demek olamaz... *Değil mi?*

"Şey..." Bu yeni bilgiye nasıl tepki vereceğimi bilmiyorum. "Takım arkadaşlarımdan hiçbiriyle çıkma."

"Anlaştık." Elini uzatır ve ben de sıkıca sıkarım.

"Sanırım bu, Maddie'ye bakma görevini üstlendiğim anlamına geliyor?" Ses tonumda hayal kırıklığını gizlemek için elimden geleni yapıyorum.

Gigi'nin bu geceki haline bakılırsa, John'un Kendall'la tuvalete gizlice girmesi gerekebilir diye düşünüyordum.

"Aslında, Haddy bu gece ona bakmayı teklif etti. Bebek yüzünden erken çıkacağını ve Maddie ile film gecesi yapabileceklerini söyledi. *Mr. Toad ve The Legend of Sleepy Hollow*."

"İyi fikir."

"Mads da hiç izlememiş, bu da bonus!" "Peki, bu gece eğlenin. Doğru seçimler yapın."

"Her zaman öyle yaparım." Kız kardeşim, fotoğrafçı Ryan kapıdan içeri girerken dönüp gider.

Heather el sallayarak ona doğru koşar ve o da ona pek hoşuma gitmeyen bir gülümseme atar. Ama en azından o bir Şampiyon değil.

Kısa kesilmiş koyu kahverengi saçlı bir kadın ve Rus görünümlü uzun boylu bir adam da onunla birlikte. Natasha ve Boris kılığına girmişler ve hepsi, eskiden mobilyaların bulunduğu oturma odasının ortasında dans eden kalabalığa karışmışlar.

Etrafa bakındığımda, Spanky'nin kafesinin kaybolduğunu fark ediyorum ve aceleyle üstümü değiştirip buraya indiğim için Ladybird'ü görmedim.

Mutfağa gitmek için döndüğümde, korsan kılığına girmiş Donovan'ın eğilip Gina ile konuştuğunu fark ediyorum. Ona gülümsüyor ve Gina kolunu tutup sıkıca sallıyor.

Donovan, Gina'nın kulağına bir şey fısıldadı ve Gina gözlerini kapattı. Gözlerim kızardı ve köpekleri, kızımı, kız kardeşimi... her şeyi unuttum. *Ne oluyor lan?*

Gerçekten düşünmeden, ikisinin durduğu yere doğru yürüdüm.

"Hey, Sly," benim takımım kaptanı diyor. "Ya da demeli miyim dostum?"

O alay ediyor, ama ben dişlerimi o kadar sıkıyorum ki, Gwen'in büyüsunü bozabilirim.

"İyi misin dostum?" Don yüzümü incelerken kaşlarını indiriyor.

"Burada ne oluyor?" Sesim hırıltılı.

"Owen," Gina gülüyor, sesi belirgin şekilde daha yüksek. "Sadece sohbet ediyoruz. Ben... Ben Donovan'la yıllardır arkadaşız..."

"Arkadaş. Bu arkadaşça mı?"

"Evet." Donovan tüm boyunu dikleştirir, dudaklarında alaycı bir gülümseme belirir. "Bununla bir sorunun mu var?"

Ben de dik duruyorum, geri adım atmıyorum. Donovan benden bir santim daha uzun, ama umurumda değil. Onun çarpık burnuna yumruk atmaya hazırım.

"Belki de var."

Omuzları düşer ve bir kahkaha atar. "Owen, dostum. Düşündüğün gibi değil. Güven bana."

Gina'nın gözleri fal taşı gibi açılır ve ellerini kollarımın üzerine koyarak beni ondan uzaklaştırır. "Benimle gel."

Gina beni mutfağa sürüklemeyi önce Donovan'ın soluk mavi gözlerine bir an daha bakarım. Kapıdan içeri gireriz, Maddie'yi Zander'la birlikte barda otururken görürüm, Gina'nın iPad'inde *It's the Great Pumpkin, Charlie Brown*'i izlerken granit tezgahın üzerinde Zander'la dans etmektedir.

"Orada ne yapıyordun?" Sesi keskin bir fısıltı gibiydi.

"Sana asılıyordum."

"Aman Tanrım, Owen, yapmadı!"

"Ellerini sana koydu ve yüzünü saçlarına gömdü." Muhtemelen onun tatlı kiraz kokusunu içine çekiyordu.

Gözlerinde eğlence gibi bir şey dans ederken, bileğimi tutup beni mutfağın arkasına, herkesten uzağa, çamaşır odasına sürükledi ve kapıyı çarptı.

Kaşlarım kalktı ve ona uzandım.

Elimi engelledi. "Sana bir şey söyleyeceğim ve bunu asla, *asla* kimseye söylemeyeceğine yemin etmelisin."

"Bu hiç hoşuma gitmedi."

"Her şeyi yanlış anlamayı bırak ve beni dinle." Yeşil gözleri sabırsızlıkla parıltıyor ve lanet olsun, otoriter Gina çok seksi.

"Tamam." İki elimi de kaldırıyorum. "Donovan eşcinsel."

Küçük oda sessizliğe büründü ve birbirimize göz kırptık. Kapalı kapının ardındaki bu küçük odada partinin gürültüsü çok uzak geliyordu. Nefes alıp verme seslerimiz daha yüksek geliyordu ve acaba kimse duyabilir mi diye merak ettim...

Sonra onun benim bir şey söylememi beklediğini fark ettim, ki bu şimdi aptalca geliyor. On saniye öncesine göre çok daha az kızgınım.

Düzgün durup odaya bakındım, beklenmedik kıskançlık öfkemi unutmuştum. "Bundan emin misin?"

"Aman Tanrım, evet!" Başını geriye atarak inledi. "Geçen yıl boyunca Maverick ve Haddy bizi bir araya getirmeye çalışıyorlardı. Sonunda bana söyledi, çünkü benim onu çekici bulmadığımı düşünmemi istemediğini söyledi..."

"Yani seni çekici buluyor *mu*?"

Bir adım öne çıkıp ellerini omuzlarıma koydu ve gülümsedi. "Evet, çekici buluyor. Hatta bu gece çok güzel görüldüğümü söyledi."

Çenem sıkışır ve öfkemi hatırlıyor olabilirim. Omzumun üzerinden partiye doğru bakarım.

"Anne..."

Çenemi tutup yüzümü kendine doğru çevirir. "O biseksüel değil. Yüzde yüz eşcinsel ve bunu kimseye söyleyemezsin."

Gözlerimi kısıyorum. "Onu asla ifşa etmem, ama o kadar eşcinselse ve seni o kadar güzel buluyorsa..."

"Arkadaşlarının nasıl tepki vereceğini bilmiyor ve takım kaptanı olmayı seviyor." Geri adım atarak parmaklarını kıvırıyor. "Tabii ki Mav umursamaz. Craig ve Clint amcalarımızla birlikte büyüdük..."

"Cass teyzemin küçük kız kardeşi evlenmeden önce bir drag queen ile yaşıyordu. Monay teyzem hala Eureka'da köpeği Angie Dickinson II ile yaşıyor."

Gina'nın gözleri büyüdü ve parmağını kaldırdı. "Buna sonra döneceğiz. Önemli olan, onun henüz açılmaya hazır olmadığı ve bunun çok kişisel bir konu olduğu. Sakın, *sakın* ona benim söylediğimi söyleme ve eğer bir gün açılmaya karar verirse, takımın en şaşkın üyesi sen olmalısın."

Onu belinden tutup göğsüme çekiyorum. "John'un şu anda Kendall'ı görmesi gerektiğini söylesem ne kadar şaşırırdın?"

Dudakları bir gülümsemeye bükülür ve parmaklarını at kuyruğumdan kaçan kısa saç tellerine geçirir.

"At kuyruklu erkekleri çok severim."

Yaklaşarak, çenesinin yanına bir öpücük konduruyorum. "Korsanlara ne dersin?"

"Hmm..." Sesiyle içini çekti ve bu ses doğrudan penisime ulaştı. "Daha önce hiç korsanla birlikte olmadım."

Yüzümü onun yüzünün üzerine getirip yumuşak dudaklarına baktım. "Hızlı bir seks yapmaya varım... sen de ister misin?"

Ayak parmaklarının ucuna yükselir ve kollarını boynuma dolayarak başını sallar. Burunlarımız birbirine değiyor ve o başını sallar. "Yapardım."

"Kahretsin, Gina." diye inlerim. "Yalvarırdım belki."

Ben onun dolgun dudaklarını öperken, boğazından yumuşak bir kahkaha çıkar. Birbirimizi daha da yaklaştırırken, gülümsemelerimizle öpüşürüz, dillerimiz kıvrılır.

Elbisesi çok güzel ve yere kadar uzanıyor. İçine girmenin en iyi yolunu bulamıyorum, ta ki o çamaşır makinesine dönene kadar.

"Burada..." Eteğini tutup yukarı doğru çeker. "Yardım et."

Siktir. Sikim o kadar sert ki, bunu sorgulamaya niyetim yok. Büyük ellerimi kalçalarının dışına kaydırıp, sevimli, yuvarlak kışının üzerindeki parlak giysiyi kaldırıyorum.

Kaşlarım çöküyor ve ellerimle yumuşak etini kavırıyor, yoğuruyor, başparmaklarımla ayırıyorum.

"Kıcını seviyorum," diye inliyorum.

"Owen..." diye inliyor ve biliyorum, bu hızlı olmalı.

Pantolonumu açıp düşmesine izin veriyorum, böylece sikim ortaya çıkıyor. Ellerimi uyluklarına kaydırıyorum, klitorisini buluyorum ve daireler çizmeye başlıyorum. Zaten çok ıslak.

"Siktir..." Ceplerimi aramak için eğiliyorum. "Prezervatifim yok."

"Çıkar yeter," diye inliyor. "Çabuk, sana ihtiyacım var." "Gina." Boğazım ağrıyor ve bunun riskli olduğunu biliyorum.

Ona karşı çok fazla hislerim var ve ne zaman durmam gerektiğini bilmek için hayvani beynime güvenmek çok zor. Ama sesindeki çatlak, dayanabileceğimden fazla.

Sikimi kavrayıp, damlayan amının içinde yukarı aşağı kaydırıyorum, sonra taşaklarımın dibine kadar onun içine giriyorum.

"Fuuuuuuk..." diye inleyerek, destek almak için rafa tutunuyorum. "Gina, lanet olsun, bu çok iyi."

Sesim boğuk çıkıyor. O çok sıcak, sıkı ve ıslak. Beynimin bozulduğundan eminim, sonra o kıcını bana doğru sallamaya başlıyor.

"Sik beni Owen," diye fısıldadı ve ben neredeyse o anda boşalacaktım.

Onun ince kalçalarını kavrayarak, vücudunu kendime doğru çekiyorum, on beş yaşındaki bir çocuk gibi iki vuruşta boşalmamak için gözlerimi kısıyorum.

"Bu çok iyi..." diye inliyorum. "Durmam lazım."

"Sakın yapma," diye nefes nefese, kalçalarıyla beni sikiyor. "Çok iyi hissettiriyorsun. Boşalacağım."

"Biraz daha." Kalçaları sallanmaya devam ediyor ve ben bir çığlık atmak için kendimi zor tutuyorum.

İki kez daha ittikten sonra, sikimi onun tatlı vücudundan çekip, açık sepetin içindeki kirli giysilerin üzerine boşalırken, onu parlak elbisesinden uzak tutuyorum.

"Oh, lanet olsun..." Bacaklarım titriyor ve çekilme iradesine sahip olduğuma inanamıyorum. "Bunu temizleyeceğim."

Gina dönüyor, yüzümü kendine doğru çekiyor ve beni uzun ve sert bir şekilde öpüyor. Ellerimi onun iki yanına koyuyorum, aynı güçle, aynı açlıkla onu öpüyorum.

"Bitirmedin." Dizlerimin üzerine çöküp, bacağına omzuma atıyorum ve yüzümü tatlı amına gömüyorum.

"Oh, lanet olsun!" Kalçalarını kaldırıyor, eliyle başımın arkasını kavriyor.

O kalçalarını yüzüme doğru sallarken, ben daha hızlı yalayıp emiyorum.

"Tam orada... Tam orada!" Köpeklerin muhtemelen duyduğu bir nota çıkarır, sonra titremeye başlar, saçımı çeker ve inler.

Titrek bacağının içini öperim, dizlerimin üzerine doğrulup kollarımı beline dolarım. Bana sarılmak için eğilir, parmaklarıyla saçlarımı tararken şakağımı öper.

Partiden yüksek bir tezahürat gelir, bizi kendine getirir ve ben ayağa kalkar, pantolonumu düzeltir ve gömleğimi içime sokarım. O lekesiz bir bezle temizlenir, sonra elbisesini düzeltir ve saçlarını düzeltir. Ben kirli giysileri toplar ve makineye atarım.

Sadece durulama için düğmeyi çeviriyorum. Sıralama ve diğer işleri yarın halledebiliriz. Kapıdan çıkmaya başlıyor, ama kolunu yakalayıp tekrar kendime çekiyorum.

Aşağıya bakarak, ellerimle yanaklarını tutuyorum ve parlak gözlerine bakıyorum. Artık çok farklıyım.

Buraya yıkılmış bir adam olarak geldim. Hayatta kendisine hiçbir şey kalmadığını düşünen bir adam. İkinci bir şans istemeyen, kendisinin o kısmını gömmek isteyen bir adam.

Şimdi ona sahibim, bu sihirli yaratığa. Gözlerine baktığımda bir aile görüyorum, küçük kızım için bir anne, hayatımı paylaşacak birini.

Nefesimi kesiyor, başka bir erkeğin ona dokunduğu düşüncesiyle beni mantıksız bir şekilde öfkeliyor

. Beni mantıksız bir şekilde mutlu ediyor...

Parmağımı çenesine doğru kaydırarak, içimden bir kahkaha atıyorum. "Özür dilerim."

"Ne için?" Güzel kaşları endişeyle çatıldı.

"Az önceki davranışım için... Böyle hissedebileceğimi bilmiyordum."

"Oh..." Başını eğdi ve gözlerinde alaycı bir parıltı belirdi. "Bunu telafi etmene izin vereceğim."

"Telafi edeceğim."

"Bir dahaki sefere kıskançlıktan gözün kör olduğunda mı?" Kaşları yukarı kalkar.

"Sana her kıskandığımda beynini sikersem, geriye hiçbir şey kalmaz."

Ellerini yüzüme koyar, parmak uçlarına yükselir ve beni uzun ve yavaşça öper. "Asla kıskanmana gerek yok, Owen Stone. Ben hiçbir yere gitmiyorum."

GINA

"Yetim köpekler için Día De Los Muertos partisi düzenlese nasıl olur?" Kanepenin minderlerine yaslanıp, hala süslenmiş olan oturma odasına bakıyorum. "Barınakları da dahil edebiliriz. Tatili uzatıp, iyi bir şey yapabiliriz."

"Bence bu harika bir fikir!" Haddy arkamda ileri geri yürüyerek Lucy'yi omzunda zıplatıyor. "Takvimdeki köpeklerin herhangi biri bakıcı köpek miydi? Ekibe haber vereceğim."

"Koruyucu köpek nedir?" Maddie, Peepee'yi kucağında tutarak yanımdaki kanepeye uzanır.

"Bir süreliğine evi olan bir köpek." Dudakları büzülür ve ben daha iyi açıklamaya çalışırım. "Mesela sahibi artık ona bakamıyor ya da sahibi vefat etti ve barınak, kalıcı bir ev bulana kadar onu iyi insanlara yerleştirmek zorunda. Peepee de bakıcı köpekti."

Maddie, çay fincanı büyüklüğündeki kanişi aşağıya bakarak parmağıyla okşadı.

Bana göz kırparak, burnunu kırıstırır. "Ben bakıcı köpek gibiyim."

Haddy arkamda tükürüyor ve ben Maddie'yi kollarımın arasına alıp kendime çekiyorum. "Hayır, değilsin. Senin

baban ve Heather teyzen var."

"Annem vefat etti." Sesi sessiz, cevap vermeden önce Haddy'ye bakıyorum.

"Biliyorum tatlım." Elimi onun küçük kolunda yukarı aşağı gezdiriyorum. "Bu seni üzüyor mu?"

"Pek sayılmaz. Onu hiç tanımadım, ama babam onun çok iyi bir insan olduğunu ve beni çok sevdiğini söyledi. Büyükanнем Britt, onun beni sevmekten kalbi o kadar büyüdü ki, cennete gidip beni koruyan bir melek olmak zorunda kaldığını söyledi."

Boğazım ağrıyor ve yanağımı onun küçük kafasına yashıyorum. "Bizi bu kadar çok seven insanlar en iyi melekler olurlar."

"Sen çok iyisin, bir ev bulana kadar seninle kalacağım." Bana bakar. "Ben de bir bakıcı köpeğim!"

"Yani..."

Haddy beni kurtarmak için araya girer. "Koruyucu köpek olmak iyi bir şey mi sence?"

Maddie dudaklarını büküyor ve duraksıyor. Sonra gülümsüyor, başını sallıyor ve bize göz kırpmıyor. "Peepee çok tatlı ve artık senin gerçek köpeğin. Belki bir gün benim de iyi bir annem olur."

"Biliyor musun? Bence sen bir bakıcı köpeksin." Haddy gülümser ve parmağının ucuyla Maddie'nin burnuna dokunur. "Ve eminim bir gün seni çok seven çok iyi bir annen olacak."

Bunun doğru olup olmadığından emin değilim, ama aynı zamanda kalbim bu küçük kıza karşı büyük bir sevgiyle dolu.

Owen ve benim birbirimize söylediğimiz tüm sözleri düşünüyorum. Onlar geçici olarak buradalar, ama ya durumumuz kalıcı hale gelirse?

Aramızdaki şeyler değişiyor ve kesin bir şey söylemek için henüz çok erken olsa da, belki bir gün... Kim bilir gelecekte neler olacak?

Kapı açılır ve çocuklar içeri girerler. Gavin hemen Lucy'yi Haddy'nin kollarından alır. Owen

Maddie ve benim oturduğumuz kanepeye doğru yürür ve Mav kollarını genişçe açar.

"Harika bir haberim var!" diye duyurur. "Schillingers evlerini satıyorlar."

"Ne?" Haddy ona dönerek kolunu tuttu. "Nereye gidiyorlar?"

"Malibu'ya taşıyorlar, bu mahalledeki diğer tüm yaşlılar gibi."

"Bu ne demek?" Kuzenimden Owen'a bakarım, o da şimdi kızının diğer tarafında oturmuş, memnun bir ifadeyle.

"Bu, onlara reddedemeyecekleri bir teklif yapacağımız anlamına geliyor," diyor Mav. "Ve Stones ailesi bir blok kuzeyde yeni komşularımız olacak!"

O kadar kendinden emin ki, Owen'a dönüyorum. "Bunu yapmak istiyor musun?"

Gözlerden uzak küçük mahallemizi çok sevsek de, her gün antrenman yaptıkları ve haftada birçok maçın oynandığı stadyuma gitmek için biraz yol katetmek gerekiyor.

"Yani, eğer buraya tek başıma, hiçbir bağım ve ihtiyacım olmadan gelseydim, muhtemelen şehir merkezine daha yakın bir yer arardım." Omuzlarını silkiyor. "Ama şu anda bir kızım ve bir kız kardeşim var... ve değer verdiğim insanlara yakın olmak istiyorum."

Sesindeki sıcaklık, gözlerinin benimkilere sabitlenmesi boğazıma bir düğüm atıyor. Anlamı açık. Eğer değer verdiği insanlar sadece Madison ve Heather olsaydı, onunla birlikte şehir merkezine, arenaya daha yakın bir yere kolayca taşınabilirlerdi.

"Bence bu mükemmel!" Haddy, Owen'ın omuzlarına sarılmak için zıplıyor ve hızla Maddie'nin omuzlarına geçiyor. "Harika komşular olacağız ve Lucy ailesi yakınında büyüyebilecek..."

Onun "*aile*" kelimesini kullanmasını düzeltmedim. Hepsi Owen ve benim bir çift olmamız için çok uğraştıklarını biliyorum, ama

Gerçek şu ki, aşkı aceleye getiremezsiniz. Bu bir şarkı, ama aynı zamanda bir gerçek.

Ona olan duygularım ne kadar güçlü olursa olsun, o kendi başına çok fazla şeyle uğraşıyor. Kederini, bağılılık konusundaki duygularını.

Benimle paylaştığı şeyler önemli ve ben onu ya da kendimi böyle bir karara aceleye getirmeyeceğim.

"Emlakçımı arayıp bu hafta bir teklif alıp alamayacağımı soracağım." Ayağa kalkıp telefonunu çıkarır. "Ne kadar çabuk halledebileceğimize bakacağım, belki Şükran Günü'nden önce başını belaya sokmayız."

"Aslında başımıza bela değilsin," diyorum sessizce, ona bakarak.

Bana bakıyor ve yüzündeki gülümseme içimi ısıtıyor. "Kendi evim olması benim için iyi olacak. Birçok nedenden dolayı."

Bu nedenlerin ne olabileceğini gayet iyi biliyorum ve umarım haklıyım. Umarım bunlardan biri de benimdir.

"Ben bir bakıcı köpeğim, baba!" Maddie aramıza girip Haddy'nin köpeğini göğsüne sıkıca sarıyor.

"Ne?" O gülerek elini kızının omzuna koyar. "Yetim gibi," der Maddie. "Ama Haddy teyze bir gün, benimle yaşayacak ve gerçek bir anne olacak güzel bir bayan olabilir dedi... Peepee'ye yaptığı gibi!"

"Ben de aynen öyle demiştim..." Haddy gülüyor.

"Sen evlatlık köpekten çok daha tatlısın." Elimini uzatıp çenesini okşarım.

"Hiç anlamadım." Mav başını sallar. "Maddie *nasıl* köpek gibi olabilir ki?"

Haddy öne çıkarak konuşmayı ele alır. "Hayvan barınağı için bir parti düzenlemenin eğlenceli olacağını düşündük. Ev tamamen dekore edildi ve belki bazı arkadaşlar takvimdeki evcil hayvanları evlat edinmek isteyebilir!"

"O köpekler sahiplenilmeye hazır mıydı?" Owen bana bakar.

"Birkaç tanesi barınaktan gelmişti, ama çoğunun sahibi var."

"Hadi yapalım!" Mav kanepeye doğru eğilir. "Evcil hayvanları evlat edinmekten çekinmem... tabii kanepe minderlerine sanki yarın yokmuş gibi atlamadıkları sürece."

"Neyin üstüne atlamak?" Maddie kaşlarını çatır ve Haddy ona sert bir bakış atar.

"Çok çalışmak demek," der Mav ve ona başparmağını kaldırır.

"Dur." Ellerini aşağı itiyorum. "Sadece... Dur."

Maddie'nin küçük kaşları hala çatık ve bana bakıyor.

"Bu, eskiden olduğu anlamı taşımayan bir yetişkin kelimesi." Saçlarını kulağının arkasına kaydırıyorum. "Artık sadece çok, çok yaşlı insanlar bu kelimeyi kullanıyor."

"Oh, Mav amca gibi *yaşlılar* mı?" Anlamış gibi yavaşça başını salladı.

"Aynen öyle." Gözlerimi ona çeviriyorum. "Mav Amca gibi, gerçekten yaşlı."

"Dostum, ben daha otuz yaşında bile değilim!" Mav ellerini uzatır. "Bu çok acımasızca."

Gav başını sallar ve Lucy'yi kucaklar. "Evlat edinme partisi için neye ihtiyacın olduğunu bize söyle. Arkadaşları çağırıp yardım etmelerini sağlarız."

Etrafıma bakındım. "Carla'ya şimdi mesaj atayım."

Telefonumu çıkararak arkadaşıma kısa bir mesaj attım. Cevap vermesi uzun sürmedi, sahip oldukları tüm evcil hayvanları getireceğini söyledi.

"Sabah ilk iş olarak buraya gelecekler." Telefonumu gruba okurum.

"Bana tüm detayları mesajla, ben de ekiple paylaşırım," diyor Haddy.

"Tamam." Ona mesajı gönderdikten sonra, mahalle haberlerine olanları mesajla bildiriyorum.

Yarına kadar, evimizin köpeğe iyi bir yuva verecek insanlarla dolacağını umuyorum.

"VE CLYDE ARTIK RESMİ OLARAK ailenizin bir parçası." Carla ayağa kalkarak uzun boylu hokey oyuncusunun elini sıkıyor.

O da ona teşekkür eder ve küçük Beagle'ı bekleyen ailesinin yanına götürür. Çocukların sevimli yeni köpeklerini heyecanla kucaklamalarını izlerken, ellerimi çenemin altında birleştirip gülümserim.

"Köpekleri sahipleriyle eşleştirmekte çok iyisin." Ona dönüp onu kucaklarım. "Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Ben bir evcil hayvan medyumuyum!" Ellerini kaldırır ve parmaklarını cazip bir şekilde sallayarak gösterir.

Gözlerim fal taşı gibi açılır. "Sen..."

"Hayır." Carla ciddi bir ifadeyle cevap verdi ve ikimiz de gülerek burnumuzdan soluduk. "Bunun imkansız olduğunu söylemiyorum. İmkansız olduğuna ikna olmadım!"

"Bilmiyorum." Kafamı salladım. "Bana kalırsa

"

"Benimle birlikte evi görmeye gelmek ister misin?" Owen'ın büyük eli benim elimi kapattı ve nefesim kesildi.

"Evet..." Ama parmağımı kaldırıp arkadaşşıma dönüyorum. "Birkaç dakika ortadan kaybolsam sorun olur mu?"

"Tabii ki!" Elini sallayarak gülümser. "Lütfen yakışıklı, yükselen hokey yıldızı ile birlikte git ve gelecekteki evine bak."

"Öyle değil," diye itiraz etmeye başlarım, ama Owen'a baktığımda... bana bakışları... o kadar da emin olamıyorum.

Merdivenlerden inip kaldırıma çıkıyoruz, sonra birkaç evi geçip benim evimin bulunduğu caddenin aynı tarafındaki boş evin önüne geliyoruz.

"Schillingers ailesi taşındığı için, bu hafta kapanıyoruz." Owen kapıyı tutuyor ve biz de büyük, açık kat planına sahip, iki yatak odası ve üç tam

banyo. "On beşinde taşınmaya başlayabiliriz."

Zeminler bölünmüş tuğladan yapılmış ve oturma odası sarı çam tahtalarından yapılmış muhteşem bir tonozlu tavana sahip. Arka duvardaki sarı çam merdivenler, iki yatak odası daha bulunan üst kata çıkıyor.

"Gel, şuna bir bak." Owen elimi tutarak beni birinci kattaki ana süite götürdü.

Yatak odası çam zeminleri, bej duvarları, tavan vantilatörleri ve bronz armatürleriyle çok güzel. Çiçekli çalıların bulunduğu bahçeye bakan bir pencere duvarı var, ama Owen bunlara hiç aldırış etmiyor.

Elimi tutarak beni yan taraftaki küçük bir kapıya götürür, bu kapı arka bahçedeki sevimli küçük bir kulübeye inen bir yola açılır.

Kapı açılır ve nefesim kesilir. "Bu bir kadın kulübesi!"

Duvarlar pembeye boyanmış ve pencerede bir çiçeklik var.

"Elektrik ve kablosuz internet var." Zencefilli kurabiye gibi görünen çalışma alanına adım atıyor. "Su tesisatı yok, ama buraya bir hat çekebiliriz. Banyo yaptırmanın ne kadara mal olacağını bilmiyorum..."

Odanın ortasında durup ona dönüyorum. "Ne diyorsun sen?"

Başını eğip çenesini ovuşturuyor. "Sadece potansiyeli yüksek olduğunu söylüyorum."

Dudaklarım gülümsemeye bükülür. "Bence de öyle."

OWEN

"İşte yeni evinizin anahtarları." Emlakçım, anahtarlıkta minyatür bir hokey diski bulunan anahtarlığı bana uzatıyor. "Eski sahipleri bunun eğlenceli bir dokunuş olacağını düşünmüşler. Evlerini, şampiyon ve Bradford ailesinin arkadaşı olan bekar bir babaya sattıkları için çok mutlular."

"İyi insanlar." Anahtarları alıp kot pantolonumun cebine koyuyorum. "Onlarla çalışmak bu kadar kolay olduğu için mutluyum."

"Burada istediklerini elde ettiler ve şimdi yeni bir hayata başlıyorlar, tıpkı sizin yeni bir hayata başladığınız gibi."

Yoğun üç hafta geçirdik. Eureka'dan eşyalarımızı gönderdik ve herkesin yardımıyla Kasım ayının çoğunu maçlar ve antrenmanlar arasında eşyaları boşaltmak ve taşınmakla geçirdik.

Her şey mükemmel uyuyor, sanki buraya aitmiş gibi, diye gözlemledi kardeşim. Onun hislerine ve öngörülerine kapılmamak için elimden geleni yapıyorum, ama dürüst olmak gerekirse, o ve köpekler beni yıpratmaya başladı.

Emlakçım ayrılmadan önce bize en iyisini diledi ve ben kemerli kapıdan geçerek yeni hayatımın başlangıcına adım attım. Ev taşınmaya hazır ve ben burada ne istediğimi düşünüyorum.

Buna parlak yeşil gözlü, ipeksi gül rengi saçlı, kiraz kokan biri de dahil olduğuna eminim. Bunun nasıl olacağına ya da istediğim kadar çabuk olup olmayacağına pek emin değilim, ama gördüğüm gelecek bu.

"Yüzünde çok ciddi bir ifade var." Kız kardeşim ikinci kattan aşağı iniyor. "Ne düşünüyorsun?"

Ona bakıyorum. "Ev partisi vermeliyiz."

"Bir sonraki boş cuma gecen ne zaman?"

Telefonumu çıkarıp takvimi kaydırıyorum. "Bu hafta sonu gibi görünüyor. Çok mu erken?"

"Korkma." Kız kardeşim parmağını sallıyor. "Ben hallederim."

"Al." Cebimden anahtarlığı çıkarır ve ona evin anahtarını veririm. "Herkesi davet et. Kutlama yapasım var."

"Özel bir neden mi var?"

"Evet." Başımı sallıyorum, gözüm arka bahçedeki kadın kulübesine takılıyor. "Çok özel bir neden."

Heather bana sarılmak için zıplıyor. "Her şeyi bana bırak, ağabey. Bunun gerçekleşmesi için çok hazırım."

Yüksek sesle söylemiyorum ama ben de öyle düşünüyorum.

"EĞER DANS ETMEYİ SEVİYORSANIZ, burası tam size göre." Maverick, kız kardeşim herkesin gönderdiği e-posta davetiyesini okuyor. "Ben de bunu söylüyorum. Yeni mekanı doğru düzgün açalım!"

O, Maverick Murphy'nin gözlerindeki o ışıltıyla böyle söylediğinde, büyük bir parti verme kararımı sorgulamaya başlıyorum. Belki de küçük bir parti yapmalıydık.

"Evi mahvetmeyeceğiz," diye hemen söylüyorum. "Sadece dans edeceğiz."

"En son Newhope'da düğünümde dans etmiştim." Gavin yanımdaki dolaba sırtını dayayarak gerinir. "Kayınpederimden kucak dansı gördüğüm günün ertesi günü."

Boğazımdan bir kahkaha kopar ve ayağa kalkarken omzuna hafifçe vururum. "Yalan söylemeyeceğim, benim ailem delidir, ama senin ailen de onlardan geri kalır değil."

"Eğer biz çok deliysek, sen çok yaşlısın!" Mav çete işaretleri yapar ve Gavin bile gülmeye başlar.

"Geliyor musun, gelmiyor musun?" İkisine de bakıyorum.

"Tabii ki geliyorum!" Mav elimi sıkıca tutuyor ve terli

"Giyinip süslenirim."

"Orada olacağız," diyor Gav. "Bebek falan olduğu için biraz erken çıkmak zorunda kalabiliriz."

"Anlaşıldı." Herkesin geleceğine ve istedikleri kadar kalabileceklerine sevindim.

Gina ile birlikte olacağım.

Çantamı alıp eski kamyonetime doğru yürüdüm, çantayı arkaya attım ve eve doğru yola çıktım. Arkadaşlarla genellikle maçlara ve antrenmanlara birlikte gideriz, ama Heather'ın parti için sipariş ettiği yiyecek ve malzemeleri almam gerekiyor.

Çok fazla değil ve gerektiğinde giyinip hazırlıklara yardım etmek için zamanında geri dönebilirim.

"Sonunda!" Heather mutfaktan koşarak gelip kutuyu elimden aldı. "Ben giyinirken sen merdiveni alıp bunları ön taraftaki ağaca asar mısın?"

Elime bir rulo parlak ışıklar koyar ve mutfığa koşar.

"Hey, dostum, yardıma ihtiyacın var mı?" Ryan, kız kardeşimin az önce girdiği kapıdan çıkar.

Bell-bottom kot pantolon ve göbeğine kadar düğmeleri açık geniş yakalı bir gömlek giyiyor. Boynunda bir zincirden fildişi bir boynuz sarkıyor.

"Ne kıyafet ama." Ona ışık zincirini uzatıyorum. "Ben giyinirken sen bunları asmaya başla."

Alt kattaki oturma odalarına masalar kurulmuş ve tüm mobilyalar duvarlara çekilmiş. Büyük odadaki tavan vantilatörünün yerine bir disko topu takılmış ve tüm pencerelere flama asılmış.

"Burası *Eurovision'a* benziyor," diyorum yatak odama giderken.

"Bana bak, baba!" Maddie beni odama kadar takip ediyor. "Ben bir disko dansçısıyım!"

Yerinde dönmeye başlar ve kollarındaki uzun beyaz saçaklar uçuşur. Yatağımın kenarına çarparak Ladybird'ün yanındaki halının üzerine düşene kadar durmaz.

"Whooooa!" diye bağırır, düşerken kollarını çırpar.

Neyse ki halının altında oldukça kalın bir ped var, ama köpek ayağa kalkar ve yüksek sesle "*Rooo!*" diye bağırır.

Ayağa kalkar ve Ladybird'e sarılır. "İyisin, LB!"

Ona gözlerimi kısarak bakarım. "Bugün ne kadar şeker yedin, Shortcake?"

Mahalledeki okula başladığından beri, her ay bir parti verdiklerine eminim. Bugün Şükran Günü partisi vardı ve bu sabah evden çıkarken, tamamen siyah giyinmiş, beyaz önlük ve küçük beyaz şapka takmıştı.

"Bayan Beanie herkese Starburst şekerleri, Cissy ise Sprees şekerleri dağıttı." Ayağa kalkıp kollarını sallayarak etrafında kıvrılan saçakları havalandırdı. "Ve hepimiz şekerli mısır kuyruklu kurabiye hindiler yedik!"

"Kulağa mantıklı geliyor." Elimi omzuna koyup onu kapıya doğru çevirdim. "Git Heather teyzeye bir bardak su iste ve Ladybird'ün aşağı inip Spanky'yi görmek isteyip istemediğini sor."

"Tamam!" diye bağırarak, kapıdan son hızla dışarı koşar.

Kafamı sallayarak, yatakta beni bekleyen bir çift bootcut kot pantolon ve geniş yakalı ipeksi bordo gömlek ile Heather'ın "*Bunu giy*" yazan notunu fark ettim.

Zaman kazanmak için antrenmandan sonra spor salonunda duş aldım, ama mağazaya uğradığım için şimdi acele etmem gerekiyor. Misafirlerimiz bir saatten biraz fazla bir süre sonra gelmeye başlayacak.

Pantolonumu giyip gömleğimi çekiyorum, sonra aynanın önüne geçip kıyafetimi değerlendiriyorum. Telefonumu çıkarıp hızlıca bir mesaj gönderiyorum.

OWEN

Partimin disko teması ne zaman ortaya çıktı?

Cevap vermesi sadece bir dakika sürüyor.

GINA

Heather tüm davetiyelere bunu yazmıştı. Sen davetiyeni almadın mı?

OWEN

Hayır, ama beni bir kez kandır.

GINA

Eğlenceli olacak! Sadece akışına bırak.

OWEN

Bana aldığı kıyafete inanamayacaksın. Bohemian Rhapsody'deki gibi görünüyorum.

GINA

Roller Girl'e benziyorum.

OWEN

Çok seksi. Paten kayıyor musun?

GINA

Çok tehlikeli. Platform ayakkabı giyiyorum.

OWEN

Güzel. Hadi ama. Seni görmem lazım.

GINA

Hmmm... madem öyle diyorsun...

OWEN

Önde buluşalım.

Kapıya doğru yürürken pantolonumun ön kısmının ne kadar dar olduğunu fark ettim ve ayarlamam gerekti.

Oturma odasında, kız kardeşim altın rengi saten çan paça pantolonlu bir takım elbise giymiş ve başına uzun bir fular bağlamış. Elinde bir tepsi Jell-O shot var, ama bu sefer içlerinde şekerli mısır kabakları var.

"Güzel." Kıyafetine başımı sallayarak onaylıyorum. "Bir tema olduğunu bilmiyordum."

"Her partinin bir teması olmalı." Gülümser ve parmağını başımın etrafında daireler çizerek gezdirir. "Dağınık saçlarını beğendim. Çok disko havası var."

"Saçımı kesmen lazım." Gina neredeyse bir ay önce at kuyruğumu beğendiğini söylediğinden beri saçımı kestirmeyi erteliyordum.

"Ama saçların çok güzel akıyor," diyor Heather alaycı bir şekilde, yanımdan geçip masaya shotları koyarken. "Gerçek bir NHL yıldızı gibi görünüyorsun."

"Maddie bunları yememesi gerektiğini biliyor mu?" Jell-O shotları işaret ediyorum.

"Evet. Kabaklı olanlar yetişkinler için. Hiçbir şey olmayanlar ise onun için. Aşağı indiğinde ona bir tane verdim."

"Ona bir bardak su içmesini söyledim," diye inledim. "O kadar çok şeker yedi ki, partiye gelebilirse şanslıyız."

"Haddy, bu gece Spanky ve LB ile birlikte misafir odasında kalabileceğini söyledi."

Dudaklarımı bükerek başımı sallıyorum. "Fena fikir değil."

Kız kardeşim mutfığa doğru giderken, ben de ön kapıdan dışarı çıkıp, iki eski oda arkadaşımın kaldırımında yürüyüş yaptığını görürüm.

Gina, geniş çan kollu ve derin V yakalı turuncu ve pembe mini elbisesiyle çok seksi. Beyaz platform ayakkabılar giyiyor ve Spanky gururla yanında yürüyor.

Uzun saçları sırtına düz bir şekilde dökülüyor ve burnunda yuvarlak pembe camlı gözlükler var.

Maverick, lacivert renkli rahat kıyafeti ve kabarık kıvrıcık sarı peruğu ile beni güldürüyor.

"Naber, Jack?" Bana parmak silahı yapıp, *Anchorman'daki* adamlar gibi konuşuyor.

"Sen tuhaf bir şekilde otentsiksin." Onlarla buluşmak için koşarak aşağı iniyorum.

"Ama bu sarı peruk hakkında bir şey söyleyemem."

Düşünmeden ve tereddüt etmeden, elimi Gina'nın beline doladım, onu kendime çekip başının yanına öptüm.

"Tamam." Mav, selamlamama kaşlarını kaldırarak karşılık verdi. "Sizi bırakıp kendi seksi bayanımı bulmaya çalışacağım."

Barış işareti yaptı ve eve doğru yürüyerek girdi. Gina elini omzuma koydu ve bana gülümseyerek baktı. "Bence çok seksi görünüyorsun."

"Bu ayakkabılarla hoşuma gidiyorsun." Öne eğilip dudaklarını dudaklarımla çekiyorum. "Seni öpmek daha kolay."

Arkamdan uzun bir *Rooo!* sesi gelir ve Spanky saldırmaya çalışır gibi ön ayaklarını kaldırır. Omzumun üzerinden, Ladybird'ün arka bahçemin çitindeki aralıklarından bakmaya çalıştığı yere bakarız.

"Sanırım köpeklerimiz birbirlerini özlemişler." Gina kollarımdan çıkıp Spanky'yi kapıya götürür, hızla tasmağını çözer ve onu arka bahçeye çıkarır.

"Seni özledim." Eğilip uzun saçlarını kenara çekip boynunun yanına öpücük konduruyorum. "Bu şehir dışı maçlar beni öldürüyor."

O, kolunu belime dolayarak ve vücudunu bana doğru çekerek dikleşti. "Ben de."

"Bu beni bazı şeyler hakkında düşünmeye sevk etti." Ellerimi kalçalarına koydum.

"Ne tür şeyler?" Sesi alçalır ve ağzımı inceler.

"Pazar günü öğle yemeğinde konuşmamız gereken şeyler."

"Bana çıkma teklif mi ediyorsun?"

"Evet."

Güzel yeşil gözleri benimkilere bakıyor ve gözlerimiz buluştuğunda, çekim her zamanki gibi güçlü. Ona şu anda aklımdaki her şeyi anlatmak istiyorum, ama ön kapı açılıyor ve müzik etrafımıza yayılıyor.

"Hey, siz ikiniz," diye bağırır Heather girişten. "Buraya gelin! Parti var!"

I bakmak inceliyorum baktım Haddy'nin
Haddy olduğu yanında yanında el sallıyor
ve ben parmaklarımızı birbirine geçirip Gina'yı eve
götürüyorum. Disko topu dönüyor, ışık parıltıları zeminden,
pencerelerden ve şampanya kadehlerinden yansıyor.
Takım arkadaşlarım da içeri giriyor, Donovan ve takımda
olmayan bir adam da dahil.

Çok rahat davranıyorlar, ama benim bildiklerimi düşününce, acaba arkadaşlıktan öte bir şeyleri var mı diye merak ediyorum.

Cadılar Bayramı'ndan sonra buz pistine geri döndüğümüzde, kıskançlık krizim için ondan özür diledim. O sadece güldü ve endişelenmememi söyledi. Yeni gelen biri olarak utanmıştım, ama birkaç saatlik antrenmandan sonra her şey normale döndü.

Sonra Seattle Beavers'ı yendik ve her şey yoluna girdi.

Şu ana kadar yenilgisiziz, ama sezon daha yeni başladı. Hala Edmonton ile oynamamız gerekiyor... ve Detroit, Winnipeg ve Toronto ile.

Gece ilerledikçe eve daha fazla misafir geliyor ve Gina hiç yanımdan ayrılmıyor. Birkaç misafir Hustle dansı yapıyor, kızım da onların ortasında ve hepimiz onun ne kadar iyi olduğuna gülüyoruz.

Okuldan eve geldiğinden beri durmadan koşuşturuyor, ama gözlerinden, bitkin düşmek üzere olduğunu anlayabiliyorum. Sinir krizi geçirip ağlamaya başlamadan onu yatağına yatırmam lazım. Yedi yaşında olmasına rağmen hala böyle oluyor.

Heather arkadaşlarıyla birlikte, bu da Haddy, Lucy'yi omzunda taşıyarak bize gelene kadar babalık görevini üstlenmem gerektiği anlamına geliyor. İkisi de minik çiçek desenli, birbirine uyan mini elbiseler giyiyorlar. Haddy'nin alnında bir bant var, uyuyan Lucy'nin de öyle.

"Biz gidiyoruz," diye müziğin sesini bastırarak bağıyor. "Biraz daha eğlenmek istersen Maddie ve köpekleri de götürebiliriz."

Gina'ya bakıyorum, burnu sevimli bir şekilde kıvrıyor. "Neredeyse hiç geç saatlere kadar dışarıda kalmam."

O kadar tatlı ki, Haddy'ye dönüyorum. "Eğer senin için sorun olmazsa, çok sevinirim. Sanırım Mads çok yorgun düşecek."

"Hiç endişelenme." Haddy elini sallıyor. "Yardımcı olabildiğime sevindim."

Gina kuzenine gözlerini kısarak hafifçe çimdikler, ama Haddy sadece gülerek bebeğinin sırtını okşar ve kızımı çağırır.

Maddie, kucağında zebra peluşuyla, durduğumuz yere doğru sendeleyerek gelir ve ben diz çökerim. "Sanırım Spanky ve LB'nin yatma zamanı geldi. Haddy teyzenle gidip ona yardım eder misin?"

Kızım ellerini omuzlarıma koyar ve yavaşça başını sallar.

"Zander çok yorgun. Çok dans etti." Gözleri kapanmaya başlar ve öne doğru eğilir, bana sarılır.

Gülmemek elde değil. "Bir blok yürüyebilecek misin?"

"Ben hallederim." Gavin eğilip onu kucağına alır. "Dans kraliçesine biz bakarız."

"Teşekkürler dostum." Elimi uzatıp yumruk tokuşturuyorum. "Sorun değil. İyi bir alıştırma oldu."

İyi geceler dileriz ve onlar gider. Sonra, sevgilime dönüp bakarım. Gözlükleri yok ve gözleri çok

Parlak. Ben de bu gecelik bu kadar yeter deyip onu odama götürmek istiyorum, ama Heather bize doğru dans ederek geliyor.

"Maddie evine ev ile Knights evine diye sorar, etrafına bakınarak.

"Evet, yarın onu alman gerekecek. Erken yola çıkacağız."

"Onu ben alırım." Gina elini koluma koyar. "Biz daha yakınız."

"Sakıncası yoksa?"

"Sorun değil." Burnu kırışır ve kız kardeşimin parlak bitter çikolataların olduğu kristal bir kase tuttuğunu fark ederim. "O ne?"

"Oh, Meredith'in erkek arkadaşının Rusya'dan getirdiği özel bir çikolata."

"Rus çikolatası mı?" Gina'nın gözleri büyüdü. "Çok güzeller. Tadı nasıl?"

Birkaç tane alır ve ağzına atar.

Heather'ın ağzı açık kalır ve elini kaldırır. "Bekle..."

"Ben de biraz deneyeceğim." Ben de birkaç parça alıp ağzıma atarım.

"Hayır!" Heather bileğimi tutar ama ben küçük kareleri çoktan yemişimdir.

"Tadı tuhaf." Burnumu kırıştırıp tadı anlamaya çalışıyorum. "Çikolata gibi, ama bu ne? Toprak mı?"

"Bence tadı..." Gina da kaşlarını çatıyor. "Haklısın. Kesinlikle toprak. Bu ne tür bir çikolata?"

Kız kardeşimin yüzünde endişe belirir. Hemen cevap vermez, bunun yerine bir parça alır ve yer.

"Neden bana öyle bakıyorsun?" Gina'ya bakıyorum ve gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Oh, hayır..." Gina ellerini ağzına koyar. "O şey...?"

Heather dudaklarını sıkıştırır ve yavaşça başını sallar. "Seni durdurmaya çalıştım."

"Ne yapmamızı engelleyecektin?" Birinden diğetine bakıyorum. "Nedir bu?"

"Psychedelic mantar çikolatası," diye bağırır Heather, "Brick House" şarkısının sesini bastırarak. "Seni uyarmaya çalıştım, ama sen benden önce davrandın."

"Ne kadar yedim?" Elinde tuttuğu tabağa bakıyorum, midem bulanıyor.

"Bir kare başına yaklaşık bir buçuk gram. Kaç tane yedin?"

"İki tane." Gina ve ben aynı anda cevap veriyoruz.

"O kadar da kötü değil." Heather kaseyi çekmeceye koyup kapattı. "Ama etkisini hissedeceksiniz. Etkisi geçene kadar odanıza gitseniz iyi olmaz mı?"

"Ne kadar sürer?"

"Dört saat." Burnunu kırıştırır ve bana boyun eğmiş bir gülümseme atar. "Sadece akışına bırak. Rahatla. Karşı koyma."

"Ne olacak?" Studio 54'teymişiz gibi dans eden misafirlerin bulunduğu odaya bakıyorum. "Çatıdan atlayacak mıyım?"

"Asit değil," diye gülüyor Heather. "Işıklar daha canlı olacak... renkler daha renkli. Oldukça zararsız bir yolculuk, ancak bazen insanlar halüsinasyonlar görür. Sana göz kulak olacağım."

"Ne kadar sürede etkisini gösterir?"

"Başladığında anlarsın. Kendini çok rahat ve mutlu hissedeceksin."

Harika. Bu gerçekten harika. "Yarın maçım var." " 'da iyi haberler var." Heather eğilir. " hangover."

Elimi uzatıp Gina'nın elini tutarak onu kendime yaklaşıtıyorum. "Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım. Odama gidelim mi?"

"Öyle yapalım." Gina'nın yüzünde hayal kırıklığı ifadesi var. "Ben bunu daha önce yaptım ve dört saat boyunca kusup durdum."

"Oh, lanet olsun." Heather böyle bir şey olabileceğini söylememiştir.

Tanımadığım dansçılar arasında kız kardeşimi bulmaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. Ryan, Meredith ve uyuşturucuyu temin eden Meredith'in uzun boylu erkek arkadaşının yanında duruyor.

Gina kollarını belime doluyor ve müzikten uzaklaşıp yatak odama doğru yürüyoruz. Banyoda ışıklar açık ve içeri girdiğimizde müzik, görünür bir akıntı gibi etrafımızda havada süzülüyor gibi görünüyor.

Parlak şeritler halinde kıvrılıp süzülüyor, sırtımın etrafında ve kollarımın altında dolanıyor, beni yerden kaldırıyor, daha yükseğe, daha yükseğe.

Yumuşak bir sis etrafımı kaplıyor ve sis ya da bulutlarla çevriliyim. Gina'yı kaybettim ve onu aramayı düşünüyorum. Benden daha deneyimli olsa da, güvende olduğundan emin olmam gerekiyor.

Aramaya başlıyorum, ama dikkatim sağımdaki büyük dikdörtgen bir boşluğa takılıyor. Açık bir kapı ve içinden yumuşak altın rengi ışınlar sızıyor. İçgüdülerim bunun başka bir boyuta açılan bir geçit olduğunu söylüyor ve endişe omuzlarımı gerginleştiriyor.

Bunu yapmak istemiyorum. Doğaüstü olaylara inanmıyorum. Ellerimi kaldırıp onu itmek istiyorum, ama ışığa yaklaşmaya devam ediyorum, ya da dur... *Işık bana mı yaklaşıyor?*

"Owen?" Tanıdığım bir kadın sesi boğazımı sıkıştırıyor. midem düşüyor, ve gözyaşlarım akıyor yanaklarıma

Üzgünüm, endişe, korku beni boğuyor, ama sesimi bulmayı başarıyorum.

"Angie?" Boğuk bir fısıltı.

Kızıminkine çok benzeyen büyük kahverengi gözleri olan minyon bir sarışın kapıdan geçerek önümde duruyor. Altın rengi bir ışıkla çevrili ve yüzünde huzurlu bir gülümseme var. Yürümekten çok süzülüyor gibi görünüyor.

Yine yutkunuyorum ve bu sefer sesim daha net, fısıltıdan biraz daha yüksek. "Bu nasıl oluyor?"

Ellerim hala havada, avuç içlerim dışarıya dönük, sanki bu görüntüyü geri çekecekmişim gibi, ama o yaklaşıırken ona dokunmaya çalışıyorum. O bir hologram gibi.

"Owen." Sesi yatıştırıcı.

Parmaklarım parıldayan havada kayıyor. "Bu gerçek mi?" "Seni görmek istedim."

Kalbim daha hızlı atıyor ve nefes almakta zorlanıyorum.

"Neden?" "Sana huzur içinde olduğumu söylemek için."

"Öyle misin?"

Yavaşça başını sallar.

Boğazım düğümlenir ve yanaklarıma daha fazla gözyaşı akar. "Üzgünüm, Angie. Sana yardım edemediğim için çok üzgünüm."

Başını yana eğiyor ve yavaşça gözlerini kırptırıyor. "Bana yardım ettin."

"İhtiyacın olduğunda yardım etmedin."

Söylemek istediğim tüm kelimeler kafamda karışıyor. Tutunduğum tüm şeyleri, fırsatım olsaydı ona söylemek istediğim tüm şeyleri düşünüyorum.

Yavaşça elini kaldırır. "Kendini suçlamayı bırak."

"Bu kadar yorgun olduğumu bilmeliydim." Göğsüm sarsılır ve başımı eğiyorum. "Bilmeliydim..."

"Artık önemi yok."

"Önemli," diye inliyorum. "Maddie seni asla tanımayacak."

Cevap vermiyor. Sadece parıldayan altın ışıktaki

Düşünüyorum düşünüyorum duyuyorum

duyuyorum ses ses kulağıma

geliyor. Tiz bir rüzgar

çanları gibi.

Gözleri benimkilerle buluşuyor, sanki kontrolümü geri kazanmamı bekliyormuş gibi.

"Maddie seni tanıyor," diyor nazikçe. "Ona iyi bak.

Kendine iyi bak ve beni bırak."

Bacaklarım güçsüzleşir ve dizlerimin üzerine çökerim. Tüm vücudum bitkin düşer ve ellerimi önümdeki halının üzerine koyarak yan yatacak şekilde yere uzanırım.

Görüntü sanki bir sinema salonundaymışım gibi genişliyor ve o IMAX ekranında, büyük geyik gözleriyle bana bakıyor. Etrafındaki ışık parlaklaşıyor, gözlerimi kısmak zorunda kalıyorum, sonra onu artık göremiyorum. Kör edici bir beyazlık, yavaşça soluyor, giderek sönüyor, oda tamamen karanlık olana kadar.

Ev sessiz.

Yatak odamda, yatağımla duvar arasında saklanarak yerde yatıyorum. Yalnızım, sırt üstü yatmış, tavana bakıyorum.

Yüzüme dokunuyorum. Yanaklarım nemli, ama göğsüm sakın. Yavaşça, biraz titreyerek oturuyorum. Ağzım tamamen kurumuş, ayağa kalkmak için yatağın kenarına tutunuyorum.

Gina orada, ortada, kolları ve bacakları denizyıldızı gibi açılmış halde yatıyor. Elini dokunmak için uzanıyorum ve sadece uyuduğunu anlıyorum. Onu bırakıp kapıya gidiyorum ve partinin bittiğini görmek için kapıyı açıyorum. Herkes gitmiş ve kız kardeşim de kanepede uyuyor, göğsüne bir kristal küre sıkıca sarılmış.

GINA

"Şimdi ortaya çıkma zamanı geldi diyor." Ellerim havada ve disko topundan etrafımıza gökkuşağı renkli lazerler fırlıyor. "Sesi çizgi filmlerdeki gibi cırtlak değil. Normal bir ses gibi."

"Kimin sesi?" Heather'ın mavi gözleri fal taşı gibi açılmış, kolumu tutmuş, odanın her yerine bakınıyor.

"Onu göremiyor musun?" Halının üzerinde oturup bizi izleyen kabarık beyaz Bichon Frisé'yi işaret ediyorum. "Kuyruğunu sallıyor ve bana doğma zamanının geldiğini söylüyor."

Heather ellerini yüzümün önünde bir yay şeklinde hareket ettirir. "Sen köpeği olan kadınsın."

"Evet." Elini tutup kendi elime alıyorum. "Ben köpekli bayanım."

"Kız kardeşim." Gözleri kapanır ve ellerimizi sıkıca tutar. "Seni rüyamda gördüm. Daha tanışmadan önce ona senin olduğunu söyledim. Sislerin arasından bir köpek tuttuğunu gördüm. Sen onu iyileştireceksin, o da seni iyileştirecek."

Bichon Frisé kulaklarını sallar ve arka ayakları üzerinde yükselir, sonra koridordan koşarak uzaklaşır.

"Bu köpeği takip etmeliyim. Bu köpek benim ruh hayvanım!" Onun peşinden koşmaya başladım, Heather'ı dans ederken bırakarak.

gökkuşığı lazerleri.

Yukarı ve aşağı koşuyoruz, sonra dışarı çıkıyoruz ve ben yavaşlayıp duruyorum.

Yukarı baktığımda, yıldızlarla dolu bir gökyüzü görüyorum. Van Gogh'un tablosundaki gibi birbirlerine karışıyorlar ve ben oturup dalgalar gibi kıvrılıp sonra açılıp birbirlerinden uzaklaşmalarını izliyorum.

"Çok güzel," diyorum yanımda oturan ve aynı şeyi izleyen köpeğe.

Sonra yıldızlar bir kalp şekli oluşturmak için dönüyor ve bir adam ile küçük bir kız görüyorum. Ellerimi uzatıyorum ve onlar da bana uzanıyor. Daire tamamlanıyor ve çok mutluyuz. El ele tutuşup "Ring Around the Rosie" gibi kalbin etrafında dans ediyoruz.

Gözlerim kapanıyor ve ben de artık bir yıldızım. Hafif ve coşkulu, ellerimizi bırakırken kocaman gülümsüyorum, hep birlikte aşağıya doğru süzülüyoruz.

Bir sonraki hatırladığım şey, büyük bir elin başımın üstünü okşayarak saçlarımı yanağımdan çekmesiydi. Dudaklarım birbirine yapışmış ve ağzım kurumuştu.

"İyi misin?" Owen'ın sesi yumuşaktı ve omzuma nazikçe vurdu. "Su içmek ister misin?"

Başımı sallayarak yavaşça oturuyorum. Gözlerim hala kapalı ama suyu almak için uzanıyorum. Suya çok ihtiyacım var.

"Al," diyor. "Sana yardım edeyim."

İki elimle bardağı kavrarım ve dudaklarımı açarak büyük yudumlar alırım. Sonunda gözlerimi açabilirim ve o karşımda oturmuş, sanki beni yeni bir şekilde görüyormuş gibi tuhaf bir gülümsemeyle bana bakıyor.

Bana daha önce hiç böyle bakmamıştı ve dün gece ne olduğunu hatırlamaya çalışıyorum.

Ah, evet. *Mantarlar*.

"Daha iyi misin?" diye soruyor ve ben başımı sallıyorum. "Yola çıkmam gerek, ama gitmeden önce iyi olduğundan emin olmak istedim."

"Ben iyiyim. Sen nasılsın?"

"Evet." Diye gülerek cevap veriyor. "Biraz sarsıldım. Umarım sen de sürekli kusmamışsındır."

"Kusmadım." Bardağı indirip lezzetli suyu seyrediyorum. "Bir köpeği takip ettim. Sanırım annemin doğum sancılarının başlamasına neden olan köpekti."

Derin bir kahkaha attı ve midem sıkıştı.

"Nereden biliyorsun?" Derin sesi çok güzeldi ve onunla el ele tutuşup yıldızların etrafında dans ettiğimizi hatırladım.

"Şimdi dışarı çıkmamı söyledi." Bu onu daha da güldürdü ve ben de gözlerimi kısarak gülmeye başladım. "Bunun benim mantar yolculuğum olduğuna inanabiliyor musun? Onlar spiritüel olmalı ve cevapları bulmana yardım etmeleri gerekmiyor mu?"

"Heather'a sormalısın. O bu konuda uzmandır."

"Onu son gördüğümde gökkuşağı lazerlerinin altında duruyordu."

Elini uzatıp gevşek bir saç telini kulağımın arkasına kaydırды, hala bana değerli ve narin bir şey gibi bakıyordu. Bu, tüylerimi diken diken etti ve yanaklarımı kızarttı.

"Sana ne oldu?" diye soruyorum yumuşak bir sesle, onun büyük elini tutup benim elimde tutuyorum.

"Yarın randevumuzda sana anlatırım." Elimi kaldırıp, elinin arkasına öpücük kondurur. "Şimdi gitmeliyim. Mav beni bekliyor."

Ona gülümsüyorum. "Buz pistine çık ve dans et."

"Tamam." Tereddüt eder, sonra yaklaşıp dudaklarıma öpücük kondurur ve kapıya doğru yönelir.

Gözlerim geniş omuzlarından mükemmel sıkı kalçalarına kayıyor ve mutlu bir nefes verip tekrar yatağa uzanıyorum.

Tavana bakarak, dün gece olan her şeyi hatırlamaya çalışıyorum, köpeği merdivenlerde yukarı aşağı kovalayıp bahçeye çıkardığımı.

Köpek kısmı aptalcaydı, ama beni en çok ısıtan kısım, çimlere uzanıp yıldızların aşk ve aileyi simgeleyen desenler oluşturmasını izlemektir.

Bir erkek ve küçük bir kızla el ele tutuşarak, atan bir kalbin etrafında bir daire oluşturunlar. Eksik olan tek şey, bizden önce ne olacağını bilen iki köpekti.

Zihin değiştiren ilaçlara güvenilebilirse, ki bu mümkün olmayabilir, bu gerçekten harika bir rüya.

Kafamı sallayarak yataktan kalkıp eşyalarımı toplamaya başladım. Rüyalar ya da ilaçlar, kuzenimin evinden Maddie'yi almam gerekiyor ve Haddy bana tartışmamız gereken önemli bir hokey meselesi hakkında mesaj attı.

"*Pucks for Pups* hakkında ne düşünüyorsun?" Haddy ellerini havaya kaldırdı, sanki havada bir afiş açıyormuş gibi.

Kaşlarım çatılır. "Ne oldu?"

"Takvim o kadar büyük bir başarı elde etti ki, buna uygun bir köpek gösterisi düzenlemenin eğlenceli olacağını düşündük!" Kolunu koluma doladı. "Aslında bunun ilham kaynağı sendin."

"Nasıl yani?"

"Maddie'ye Ladybird ile nasıl yürüyeceğini öğrettiğini gördüm ve insanların takvimdeki erkeklerin köpeklerini gezdirmesini görmek için para ödeyeceklerini düşündüm. Belki gömleksiz ya da dar kot pantolon giyebilirler... Ya da sadece o takımları giyebilirler, çünkü..." Kuzenimin burnu kırılsır ve titrer.

"Sen kimsin? Buck Laughlin mı?"

Tabii ki, sahte belgesel *Best in Show*'daki uygunsuz renk yorumcusundan bahsediyorum.

"Biliyor musun, onun bazı fikirleri oldukça iyiydi." Telefonunu Telefonunu çıkarmış, ekrana yoğun bir şekilde dokunuyor ve benim alayımı görmezden geliyor. "Islak tişörtlerle köpekleri yıkayan kadınların takvimi erkekler arasında büyük ilgi görür... ve bazı kadınlar arasında da, bahse girerim."

"Aynı zamanda son derece uygunsuz ve cinsiyetçi."

"Şaka bu, Gigi, ama sen de benim kadar iyi biliyorsun ki böyle bir şey raflardan uçar gider. Ve bizim takvimimizden daha cinsiyetçi ne var ki?"

Elimi sallayarak, bugün cinsiyete dayalı güç dinamikleri hakkında tartışmaya girmeyeceğim. Hala mutlu köpek ailemle mantar gezisinin anılarıyla uçuyorum ve bu havayı bozmak istemiyorum.

"Yani hokey oyuncularının dar kot pantolonlar ya da tasarımcı takım elbiseleri giyip köpeklerini gezdirdikleri bir köpek gösterisi mi yapmak istiyorsun?"

Dudaklarını büzerek, pek de masum olmayan bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Tasarımcı takım elbiseleri daha iyi olur... ve daha seksi."

"Daha çok moda şovu gibi geliyor." "Köpek gösterisi de temelde öyle değil mi?"

Kafamı sallıyorum. "Hiç de değil. Köpekleri gezdirenler, köpekleri belirli bir şekilde gezdirirler. Buna "gaiting" denir ve köpeğin cins standartlarına uygun olup olmadığını değerlendirmek için kullanılır."

"Erkekler bunu öğrenebilir mi?"

"Neden olmasın?" Omuz silkiyorum. "Köpeklerinin doğal yürüyüşünü sergilemek için doğru hızda yürümelerini pratik yapmaları yeterli."

"Yaşasın! Haberi yayacağım ve kaç bilet satabileceğimizi göreceğim." Parmakları telefon ekranında hızla hareket etmeye devam ediyor. "Oh, bizim için birkaç jüri üyesi bulabilir misin? Umarım ücretsiz çalışacak kişiler olur. Bu bir hayır işi."

"Tabii, olur. Benim başka işim yok."

"Geegeeeee!" diye bağırarak koridordan Lucy'nin odasına doğru yürüdü.

Kafamı sallıyorum. Ona yardım edeceğimi biliyor.

Owen'ın kızının Zander'a sarılarak kanepede oturduğu ve yanındaki halıda Spanky ve Ladybird ile birlikte *The Fox & The Hound, Part 2*'yi izlediği yere doğru yürüyorum.

"Senin yaşındayken bu filmi çok severdim." Onun yanındaki kanepenin arkasına yaslanıyorum. "Birincisi kadar hüzünlü değil

kadar hüzünlü değil."

"Granny Rose'u seviyorum!" Maddie, köpekler country-folk şarkısı söylemeye başlayınca ayaklarını sallayarak sallanıyor. "Sence Ladybird Copper gibi şarkı söyleyebilir mi?"

"Hmm..." Karikatür köpeklerin uyumlu şarkılarını dinliyorum. "Bence Ladybird'ün kendine özgü bir şarkı söyleme tarzı var."

Köpekler bir ilahi söylemeye başlar ve Maddie de onlara eşlik eder. "Ağaçtaki bir kuş gibi, biz de birbirimiz için yaratılmışız..."

Haddy, Lucy'yi kucağında odaya geri döner. Bebeği sallarken, mükemmel, yarışma sesiyle şarkıyı söylemeye başlar.

Maddie dizlerinin üzerine çöküyor. "Bebek Lucy'yi tutabilir miyim?" "Bir bakalım." Haddy kanepeye oturmak için etrafından dolaşıyor ve

Maddie ona yaklaşır. "Daha önce hiç bebek kucağına aldın mı?"

"Hayır." Maddie'nin kahverengi gözleri fal taşı gibi açılır ve ben de diğer tarafına oturmak için dolaşırım.

"O zaman sana yardım edeyim." Haddy beş aylık bebeğini döndürerek Maddie'nin kucağına yatırır. "Kolunu böyle başının altına koy ve kolunla belini tut."

Maddie bebeği kucaklar ve Lucy ona gözlerini kırpar. "Çok tatlı," der Maddie. "Hey, bebek Lucy, ben senin arkadaşın Maddie."

Kalbim eriyor ve elimi Maddie'nin sırtına koyuyorum. "Seni şimdiden sevdiğini anlayabiliyorum."

"Öyle mi?" Küçük kızın kaşları yukarı kalkar ve bana bakar. "Nasıl anladın?"

"Ağlamıyor."

Maddie başını sallayarak aşağıya bakar ve eğilir. Lucy birkaç kez gözlerini kırpar. Küçük kaşları çatılır ve ben nefesimi tutarım... Sonra tüm vücudunu sarsan büyük bir bebek gülüşüyle kahkaha atar.

"Oh, seni gerçekten çok seviyor." Haddy gülümser ve Maddie'yi kucaklar. "Onu zıplayan koltuğuna oturtalım, sen de

önüne otur. Eminim bu onu daha da güldürecektir."

"Tamam!" Maddie ona bakar.

Kuzenim bebeği alır ve mavi sandalyesine oturtur. Maddie onun önüne atlar, öne eğilir ve tekrar tekrar başını sallar, Lucy bu sefer yüksek bir çığlık atarak tüm vücuduyla gülmeye başlar.

"Beni seviyor!" Maddie bize bakar ve ben ona aşık olurum.

"Ben bir şey almaya giderken onunla biraz oyna. mutfak." Haddy ayağa kalkar ve kanepenin etrafında dolaşır.

"Bak, Lucy! Bu Zander, Zebra. O benim en iyi arkadaşım... ve Spanky, sanırım."

Hala küçük kızları izliyorum, birden bir tıslama sesi duyuyorum. Arkama bakıyorum, kuzenimin gözleri fal taşı gibi açılmış. Kafasını mutfağın yönüne doğru eğerek beni oraya yönlendiriyor, ben de eğilip Maddie'yi kucaklıyorum.

"Hemen dönerim."

O, Lucy'yi güldürmeye tamamen dalmış bir şekilde başını salladı.

Mutfak kapısı kapanır kapanmaz, Haddy mavi gözleri parlayarak kolumu tuttu. "Dün gece ne oldu?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Biz gittikten sonra, sen ve Owen..." Elini dalgalı bir hareketle salladı. "Bow chicka wow-wow mu yaptınız?"

"Sen tam bir ineksin." Gözlerimi devirdim. "Artık kimse *bow chicka wow-wow* demiyor."

"Kapa çeneni! Yaptın mı?" Haddy yine kolumu tutar şakacı bir şekilde salladı.

"Yaptık..." Gözleri gittikçe büyüdükçe tereddüt ediyorum. "Mantar."

Haddy'nin yüzü ve omuzları çöküyor. "Mantar mı? O bir tür cinsel güç artırıcı mı?"

"Sanmıyorum." Haddy'nin barındaki bir kaseden taze bir kızılalık alıyorum. "En son mantar yediğimde sürekli kustum. Dün gece, ruh hayvanım olduğunu düşündüğüm hayali bir köpeği

belki de öyleydi?"

Kızılıcığı parmaklarımın arasında çeviriyorum.

"Çok kafam karıştı." Haddy uzanıp benden çileği aldı.
"Neden *onun* yerine mantar yedin ki?"

"Kazara oldu. Heather'da bu çikolata vardı ve içinde halüsinojenik mantar olduğunu bilmiyorduk."

"Gina! Bu çok tehlikeli. Ya aşırı dozda alsaydınız?"

"Katılıyorum." Ona bakarak başımı salladım. "Onun yerine, sadece

dört saat boyunca ortalıkta dolaşıp sonra evin her yerinde uyuyakaldık."

"Senden çok hayal kırıklığına uğradım. Maddie'yi almamın tek nedeni, ikinizin sonunda bir araya gelmenizdi." Somurtarak buzdolabına doğru yürürken, ben de John ve Kendall'ı düşünerek dudaklarımı sıkıştırırım.

"O yüz ne öyle?" Bana bakar, sonra koşarak geri gelir, kolumu tutar, beni kendine doğru çeker ve gözlerimin içine bakar.

"Çok garipsin." Uzaklaşmaya çalışıyorum ama o izin vermiyor.

"Zaten yaptın! Ahh!" Zıplıyor, beni kucaklıyor. "Çok mutluyum! Sen ve Owen birbiriniz için mükemmelsiniz. Tüm nedenleri, tarot kartlarını ve..."

"İşler olumlu yönde ilerliyor." Dün geceyi ve Maverick'in önünde beni kendine çekip öptüğünü düşünerek başımı sallıyorum.

Bu sabahı düşünüyorum, bana su getirip, midemden ayak parmaklarıma kadar hissettiğim o şekilde bana gülümsediğini.

"O Baxter'a hiç benzemiyor." Haddy buzdolabına geri döner.

"İğrenç, o ismi ağzına bile alma." Üst dudağım kıvrılır.

"O ahmağın bana mesaj atmaya cesaret ettiğini inanabiliyor musun?"

"Tabii ki yapabilirim. Sen harika bir insansın. Güzel ve zekisin, herkes seni seviyor." O, elinde bir şişe maden suyu ile geri döner ve kolunu omuzlarıma dolayarak, "Muhtemelen bunu fark etti ve o zamandan beri kendini suçlamayı bırakmadı."

"Umarım biri onu tekmeliyordur," diye söylenerek, oturma odasına açılan kapıya doğru yürüdüm. "Köpekleri eve götürmem lazım."

Maddie'nin Peepee'yi tuttuğu ve oturma odasında yürüyüş yapar gibi dolaştığı yere geri dönüyoruz.

"Ladybird'e süslü yürümeyi öğretmek yerine, Peepee'ye öğretebilir miyiz sence?" Maddie, Haddy ve benim durduğumuz yere koşar.

Haddy gözlerini kısarak bana döner. "Bilmiyorum. Patsy yürümekten çok zıplamayı seviyor."

"Gait hakkında demek istediğim budur." Diz çöküp Peep'in ve Mads'in boyutlarına bakıyorum. "Aslında mükemmel bir eşleşme olabilirsiniz. Bacaklarınız bir yetişkininki kadar uzun değil. Bu muhtemelen ona yardımcı olacaktır."

Maddie nefesini tutar, ağzı ve gözleri büyük daireler oluşturur. "Yardımcı olur mu? Yapabilir miyim, Haddy Teyze? Yapabilir miyim?"

Haddy bana bakar. "Eğer hayırseverlik gösterisinde onunla yürüyebilirse, insanlar buna bayılır. Özellikle de Owen'ın kızı olduğu için."

"Tabii ki babanın iznini almamız gerekecek." Maddie'nin Peepee'yi bir bebek gibi kucağında salladığını izliyorum. "Bir deneyelim, Mads. Peep'i bugünlük ödünç alabilir miyiz?"

"Hiç sorun değil." Haddy bizimle kapıya kadar yürüdü.

Maddie, Maverick ile paylaştığım eve doğru caddeyi geçerken elimi tutar. Ona bakarım, Haddy'nin küçük köpeğini taşıırken yan yana yürüyen köpekleri izlemektedir.

Başını eğip bana bakıyor. "Lucy'yi güldürdüm."

"Elbette güldürdün." Elini sıkıca tutuyorum.

"Ve o gülüp durdu. Bütün vücudu titriyordu!"

"O gerçekten çok tatlı." Başımı sallayarak onayladım, ön kapıyı açmak için durdum ve Spanky ile Ladybird oturma odasına koşarken tasmalarını çıkardım.

Maddie beni takip ederek Peepee'nin kafasını okşadı. "Bir gün iyi bir anne olacağım galiba."

Boğazım düğümlenir ve ona sarılmak için eğilirim. "Bence harika bir anne olacaksın. Babana çok iyi bakıyorsun ve köpeklere ve Lucy'ye karşı çok tatlısın."

Elini omzuma koyar, yüzünde ciddi bir ifade vardır. "Bence sen de iyi bir anne olacaksın."

Dudaklarım gülümsemeye bükülürken burnum ısınır. "Öyle mi?" "Evet." Başını sallar. "Sen Spanky'ye, Ladybird'e, bana ve herkese çok iyi bakıyorsun!"

Ladybird'e, bana ve herkese çok iyi bakıyorsun!"

"Teşekkür ederim." Öne eğilip ona sarılırım. "Umarım seni asla hayal kırıklığına uğratmam."

OWEN

Az önce eve geldim. Nasılsın?

Neredeyse gece yarısı. Yatakta Kindle'ımda ateşli bir aşk romanı okuyordum ki telefonum ışıklandı. Komodinden telefonu aldım ve onun mesajını görünce yüzümde bir gülümseme belirdi.

GINA

Her şey yolunda. Maddie'ye Peepee'yi yürümeyi öğretirken eğlenceli bir gün geçirdim.

OWEN

Evet, soyunma odasına gittiğimde tüm videolar telefonumdaydı.

GINA

O gelecekteki bir köpek gösterisi kızı!

OWEN

Eğlenceli bir meslek gibi görünüyor. Dışarıda yürüyüşe çıkmak ister misin?

"Ne...?" diye fısıldayarak yataktan atlayıp pencereye koştum.

Onu orada, ay ışığında, pencereme bakarken gördüğümde göğsüm sıkışır.

Cevap bile vermeden yatak odamdan fırlayıp merdivenlerden aşağı koşar ve ön kapıyı açarım.

"Burada ne yapıyorsun?" diye fısıldayarak verandaya çıkıyorum.

Ne giydiğimi hiç düşünmemiştim, ama şimdi fark ettim ki üzerimde sadece ince bir pijama şortu ve ince beyaz bir tişört var. Bu tişörtü en son giydiğimde onunla yaptığımız şeyleri hatırlayınca amım titremeye başladı. Kaşlarını çatıp verandanın merdivenlerine doğru yürüdüğünde titremem daha da arttı.

Bir adım aşağı inip yüzümü onun yüzüne yaklaştırıyorum ve o da sıcak ellerini belime koyuyor.

"Seni görmek istedim." Sesi alçaktı. "Dün gece tam olarak planladığım gibi gitmedi."

"Dün gece saçmalıktı." Ellerimi omuzlarına kaydırıyorum. "Ama köpeklerle olan sevgimi yeniden teyit etti..."

Diğer şeyleri söylemiyorum, çünkü hala burada ne yaptığımızı çözmeye çalışıyoruz.

Kollarını bana dolayarak beni kendine doğru çekti. "Bu benim için de bazı şeyleri yeniden doğruladı."

"Ne gibi?" Başımı eğip, onun bakışlarını yakalıyorum.

Elini kaldırıp yanağıma koyar, başparmağıyla saçlarımı geriye doğru iter. "Birlikteyken ne kadar iyi hissettiğimizi gibi. Tüm gerginliğin nasıl yok olduğunu."

Gözlerimi yavaşça kırpıyorum ve birbirimize yaklaşıp öpüşüyoruz. Dudaklarıyla üst dudağımı çekiyor ve ben kollarımı boynuna dolayarak ağzımı açmasına izin veriyorum. Dillerimiz kıvrılıyor ve kayıyor, ben de yumuşak bir iç çekişle nefes veriyorum.

Eli sırtıma kayar, vücudumu kendine doğru çeker ve içimden bir sıcaklık yayılır. Dudakları benim dudaklarıma doğru hareket eder.

Çenesi ve sakalı boynumu sertçe okşuyor. Parmaklarım saçlarına dolanıyor ve ince pamuklu şortumun içinden kot pantolonunun dokunuşunu hissediyorum.

Yumuşak bir inilti çıkar ve bu benim damarlarımı ısıtır. "Seni içeri taşımak ve geceyi seninle geçirmek istiyorum."

"Tamam," diyorum nefes nefese, boynunu tutarak yanağını, dudaklarını öpüyorum.

O da beni kısa bir süre öper. "Eve gitmem gerek, ama sabah randevumuz için geri döneceğim. Erken bir öğle yemeği yapacağız."

"Yatakta kahvaltı iyi olur," diye alay ediyorum, gülümseyerek onu tekrar öpüyorum.

"Yiyecek çok az olur," diye gülüyor. "En azından yemek olarak."

Nasıl olacağını düşünerek "*hmm*" diye nefes veriyorum. Bir adım geri çekilmeden önce beni bir kez daha öpüyor.

"Saat on birde burada olacağım." Bir kez daha dokunur ve kaldırıma doğru geriye doğru yürür.

Verandaya geri dönüp, uzaklaşırken gümüş ışıkla yıkanan onu izledim.

OWEN

"İlk mantar deneyimin nasıldı?" Heather, karşımdaki bara yaslanarak, *Gingers* adlı bir kutu dondurmadan brownie parçaları alıyor. "Beklediğin gibi miydi, yoksa daha mı iyiydi?"

"Mantar yolculuğu hakkında hiç düşünmedim." Düşündüğüm şey, şu anda verandasında duran, bir melek gibi görünen Gina.

"Tamam, Bubba, anlat bakalım."

Gözlerimi kısıyorum. "Sana o lakapla ilgili uyarıda bulunmuştum." "Bak, Pinky teyze sana Bubba dediğinde *Bubba* dediğinde ben orada değildim diye bu durumun komikliği azalmıyor." "Komik değil. Sinir bozucu."

"Gerçek bir en büyük çocuk gibi konuştun." Bir lokma daha dondurma yiyor. "Kusmadın mı?"

Konuyu o kadar hızlı değiştiriyor ki, mantarlara geri döndüğünü anlamam biraz zaman alıyor. "Hayır."

"O zaman ne oldu?"

Tezgahın arkasına yaslanıp kollarımı kavuşturuyorum. *Ne oldu...*

Çok şey. Bütün gün aklımdan çıkmadı. Neyse ki, oyunuma etkisi olmadı ve San Jose'yi kolayca yendik. Yine de, içim içimi yiyor.

Bir yandan, yedi yıldır hissetmediğim bir rahatlama hissediyorum. Öte yandan, bunun ne anlama geldiğini düşünmek, unuttuğumu sandığım suçluluk duygularını yeniden uyandırıyor.

"Tamam, cevap vermek için çok uzun süre bekledin, bu yüzden sanırım çok yoğun bir şey olmalı."

Kaşlarım çatılır ve bunu söylemeye karar veririm. "Angie'yi gördüm."

Gözleri büyüdü ve pint ile kaşığı tezgahın üzerine koydu. "Angie'yi mi gördün?"

Başımı salladım ve o da dönüp doğrudan dolaba doğru yürüdü. Kapıları açar ve Eureka'dan ayrılırken amcam Alex'in bana verdiği Stone Cold single-barrel reserve viski şişesini alır.

Bu, rahmetli dedemin eski tarifidir ve amcam bu tarifi geliştirerek dünyaca ünlü bir marka haline getirmiştir. Bu tarif, ailemi milyonerler haline de getirmiştir.

Kız kardeşim bize birer parmak kadar doldurup bana bir bardak uzattı. Kendi bardağını kaldırdı ve biz de kadeh tokuşturup bir dikişte içtik. *Yumuşak*.

"Şimdi." Kolumu tutar ve beni masaya götürür. "Bana olan biten her şeyi anlat."

Normalde, onun bu teatral tavırlarına gözlerimi devirirdim, ama bu durumda, o kadar emin değilim.

"Sanki havaya kaldırılmışım ve etrafım ışıkla çevriliydi." Detayları hatırlamaya çalışıyorum, ama bazıları artık bulanık. "Oradaydı, gülümsüyordu. Bana, Good Witch'in Sailor'a görüldüğü eski film *Wild at Heart*'ı hatırlattı."

"Hiç izlemedim."

"Şey..." Nasıl tarif edeceğimi düşünmeye çalışıyorum. "Etrafında ışık vardı ve sanki önümde uçuyor gibiydi."

"Ne dedi?"

Dirseklerimi bükerek, parmaklarımı kapalı gözlerimin üzerinde gezdirip onun tam olarak ne dediğini, konuşmamızın sırasını hatırlamaya çalışıyorum.

"Bana iyi olduğunu söyledi. Huzur içinde olduğunu söyledi." Yine, bu sözler göğsüme sert bir darbe indirdi. Boğazımı temizleyerek, duygularımı bastırdım. "Bana onu bırakmamı ve hayatıma devam etmemi söyledi."

Heather dudaklarını sıkıştırdı ve yavaşça başını salladı. "Bu onun ruhuydu. Hâlâ ona tutunduğunu hissediyor ve geçiş yapmak istiyor."

"Ben buna inanmıyorum."

"İnanıp inanmamanın önemi yok. Öyle." Heather masanın üzerinden uzanarak elimi tuttu. "Neden korkuyorsun?"

Çenemi sıkıyorum, onun kelime seçiminden hoşlanmıyorum. "Korkmuyorum."

"Owen." Kaşlarını kaldırır. "Güzel bir kadın sana aşık olmuş. Kendini bırakıp yaşamana izin verilmiş. Neden hala tereddüt ediyorsun?"

"Bunun gerçek olduğuna ve sadece benim istediğim bir şey olmadığına inanmakta zorlanıyorum." Maddie duymasın diye sesimi alçaltarak ona yaklaşıyorum. "Uyuşturucu kullanıyordum."

"Zihni genişleten uyuşturucular. Yerli Amerikalılar nesiller boyu ruhlar dünyasıyla iletişim kurmak için psilosibin kullanmışlardır." Sandalyesine yaslanır. "Gerçektir."

Ellerimi incelerken, yüzünü tuttuğumu, başparmağımı yanağında gezdirdiğimi hatırlıyorum. "Gina'ya baktığımda, *her zaman senmişsin* gibi hissediyorum. Ama nasıl böyle hissedebilirim? Sanki öncesini, Maddie'yi nasıl kazandığımı unutuyormuşum gibi."

Cevabı sessiz ve düşünceli. "Bence sen ve Angie'nin aranızda gerçekten özel bir şey vardı. O benim ilk ablamdı ve onu çok seviyordum." Dudaklarını sıkıştırıp yavaşça devam ediyor. "Bu onun senin ruh ikizin olduğu anlamına gelmez."

ilişkinizi küçümsemiyorum, ama onun yolu onu senden uzaklaştırdı."

Sandalyemden kalkıp, bir bardak daha viski doldurmak için masadan uzaklaşıyorum. "Ruh eşine inanmıyorum. Ya ruh eşin ölürse? O zaman ne olacak?"

Kız kardeşimin sesinde bir parça sabırsızlık belirir. "Ruh ikizin olmayan biriyle de mükemmel bir şekilde mutlu olabilirsin."

"Heather," diye inledim.

"Ruh ikizi olduğunda, aranızdaki bağ daha derindir. Ruhsal bir bağdır. Bunu hissedebilirsin ve bence sen de bu farkı anlamaya başlıyorsun."

Sesim alçak. "Gina'ya karşı hissettiklerim... beni suçlu hissettirmeli."

"Neden?" Ayağa kalkar ve elimi tutmak için yanıma gelir. "Sanki daha önce gerçekten aşık olmamışım gibi hissediyorum."

Bana bakarak gözlerini kırıştırıyor, kaşları çatılıyor. "Bu öyle demek zorunda değil."

Boğazımda bir ağrı hissediyorum ve ellerime bakıyorum, onun ince fildişi rengi eli benimkini kaplıyor. "Her zaman iyi bir koca olmak istedim. İyi bir baba olmak istiyorum, bizimki gibi. Korumak ve bakmak."

Elini uzatıp kollarını omuzlarıma doladı. "Sen en iyi kocaydın, Owen." Yüzü kulağıma yakındı ve beni kucaklarken koluna hafifçe vurdum. "Sen en iyi babasın ve ikinci bir şans hak ediyorsun. Babam bir tane aldı, sen de almalısın."

MAVERICK

Partide herkesin mantar kullandığını duyduğum ne bu?

GAVIN

Ben kızlarla eve gittim. Yediğim tek mantar pizzadaki mantardı.

OWEN

Hey, grup sohbeti!

MAVERICK

Araba paylaşıyoruz, hepimiz Haddy'nin köpek gösterisindeyiz... Şimdi mantarlara geri dönelim. Neden ben hiç almadım?

OWEN

Kaza eseri oldu. Heather onları kaldırıyordu ve biz de onların normal çikolata olduğunu sandık.

MAVERICK

Yeni kural, eğer birinin sihirli mantarı varsa, onu grupla paylaşmak zorundadır. Anlaşıldı mı?

GAVIN

Ben yokum. Artık bir bebeğim var.

OWEN

Bir daha asla kullanmayacağım için mutluyum. Çok fazlaydı.

MAVERICK

İkinci kural, birinin sihirli mantar kullandığını biliyorsan bana haber ver, ben kendim karar vereceğim.

OWEN

Eğer bir parça istersen, Ryan ve Meredith'in hala birazı olduğuna eminim.

MAVERICK

İşte ben buna takım oyuncusu derim. Aferin, Sly.

KAFAMI SALLAYARAK, telefonumu cebime koydum ve aşağı inmeden önce aynada kendime bir baktım. Saçlarım hala çok uzun ama onun dışında iyiyim.

"Beni Peepee'yi gezdirirken gördün mü, baba?" Maddie merdivenlerin altında beni karşıladı, kollarını kaldırmış, elinde Zander vardı.

Onu belime kaldırmak için eğildim. "Elbette. Orada tam bir profesyonel gibiydin."

"Onunla köpek gösterisinde yürüyeceğim. Ama sadece sen izin verirsen. Bayan Gina öyle söyledi."

Gözleri yuvarlaklaşır ve ben gülümserim, Gina'nın onunla çalışıp, o küçük köpeği gezdirmeyi öğrettiğini, Maddie'nin babası olarak benim konumumu desteklediğini düşünürüm.

İkinci bir şans...

"Bence bu çok eğlenceli olur, Shortcake."

"Öyle mi?" Yüzünde kocaman bir gülümseme belirir ve kollarıyla boynuma sarılır. "Teşekkürler baba! Ladybird'ü sen gezdireceksin!"

Kaşlarımı çatıyorum ve onu tekrar ayakları üzerine indiriyorum. "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum. LB hakkında konuşmuştuk."

"Sen yapabilirsin." Elimi tutarak kapıya kadar benimle birlikte yürüdü. "Sadece biraz pratik yapman gerekiyor, sonra bir süre sonra her şey bir yapboz parçası gibi yerine oturacak. Bayan Gina öyle söyledi ve bu doğru."

Kapıda durup ona bir kez daha sarılırım. "Bayan Gina öyle diyorsa, bir kez daha deneyeceğim. Şimdi onunla öğle yemeğinde buluşacağım. Bana şans dile."

Kızımın yüzü buruşuyor. "Öğle yemeği yemek için neden şansa ihtiyacın olsun ki?"

"Sonra anlatırım." Çenesini hafifçe çimdikleyip kamyonetime doğru koşar adımlarla yürüdüm.

Eski evimize gitmek sadece bir dakika sürüyor. Gina beni görünce dışarı çıkıyor ve çok güzel görünüyor. Uzun bacaklarını ortaya çıkaran lacivert ekose etek ve vücuduna yapışan, günahkar denebilecek bir lacivert kazak giyiyor.

Sabah güneşinde parıldayan uzun saçlarıyla kamyonete doğru koşar ve ben de ona kapıyı açmak için arabadan atlarım.

"Ne centilmen bir adam." Taksiye binmeden önce durup dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

Gözlerim, kıvrımlı kalçalarını ortaya çıkaran eteğinin kenarına kayar ve oraya dokunma isteğiyle mücadele ederim.

"Her zaman bir beyefendi değilim." Kapıyı kapatıp diğer tarafa koşarak arabaya biniyorum.

O koltukta kayarak bana yaklaşır ve kulağıma fısıldar. "Değılsin ve bunu çok seviyorum."

O uzaklaşamadan yüzünü yakalayıp onu öperim. "İyi."

Alcove'a kısa bir sürüş mesafesindedir ve vardığımızda çok kalabalık değıldir.

"Burayı seviyorum!" Gina elimi tutar. "Masal kitabından çıkmış gibi."

"Maverick bana öyle söyledi. Senin yeşillige düşkün olduğunu söyledi."

"Ve burası tarihi bir yer. Bunların Los Feliz'deki en eski evlerden ikisi olduğunu biliyor musun? 1800'l yıllara kadar uzanıyorlar."

O kadar heyecanlı ki, gülmemek elde değıl. "Yemekler güzel olduğu sürece sorun yok."

"Limonlu ricotta krepleri inanılmaz, ayrıca harika vegan ve glütensiz seçenekleri var."

"Ben ikisi de değılim."

Garsonu takip ederek masamıza otururuz ve Gina limonlu krep sipariş eder. Ben ise kısa kaburga Benedict sipariş ederim. Garson ikimize de kahve getirir ve ayrılırken gözlerimiz karşılaşır. Bir anlığına yüzünü, yumuşak saçlarını, güzel yeşil gözlerini incelerim. Burnu hafifçe yukarı doğru kıvrılmıştır ve burun köprüsünde hafifçe serpiştirilmiş iller var.

"ocukken en sevdiğin kahvaltı yemeği neydi?" Kahve fincanını iki eliyle kaldırıyor, parlak dudaklarını büzerek bir yudum alıyor.

"Froot Loops." Kahkahayla glerim ve kendi kahvemi yudumlarım.

"Bu neden komik?" Kaşlarını kaldırır.

"Küçükken babam bana Froot Loop derdi ve bu beni çok kızdırırdı." Geriye yaslanıp dn geceyi hatırlıyorum, Heather bana Bubba demişti. "Küçükken takma isimlerle gerçekten sorunum vardı."

"Dürüst olmak gerekirse, Froot Loop pek de iyi bir takma ad değıl." Burnunu kırıştırdı.

"Peki ya sen? Geçmişte köpeklerle ilgili takma adların oldu mu?"

Kafasını sallar. "Benim tek lakabım Gigi, Gina Grace'in kısaltması."

"Çok güzel bir isim, düğünde tanıştığım yaşlı kör bayandan esinlenilmiş."

"Doğru. Bayan Gina." İnce parmağıyla fincanın kenarını okşadı. "Her zaman çok bilge ve tatlı biriydi. Hepimizi korurdu."

"Senin şimdi yaptığın gibi." Masadan uzanıp elini elimle kapattım.

"Bilmiyorum." Parmaklarımız birbirine dolanırken ellerimizi izliyor. "Bence hepimiz birbirimizi kolluyoruz. Kuzenim Kim en büyüğüdü, o yüzden önce bizi kollardı. Sonra Haddy ve ben geldik, Bradford ikizleri."

"İkizler mi?" Kuzeninin koyu saçları, zeytin rengi teni ve safir mavisi gözleri aklıma gelince kaşlarım çatıldı. "Ne demek bu?"

"İkimizin de ebeveynleri... her iki tarafın ebeveynleri mi?" Yeşil gözleri tavana doğru yükseldi ve başını salladı. "İkimiz de teyzem Dylan'ın düğününde hamile kaldılar, bu yüzden doğum günlerimiz aynı olmalı. Ama ben birkaç gün geç doğdum, bu yüzden Haddy benden biraz büyük."

"Tabii... köpek." Gülmekten kendimi alamıyorum. "Bir köpeğin annenin doğumuna neden olmuş olması mümkün olamaz." "bunu , ama ben *her* her zaman köpekleri köpekleri sevmişimdir." Omuz Omuzlarını silkiyor ve garson tabaklarımızla birlikte geliyor.

Siparişlerimiz önümüze konur ve bayan başka bir şeye ihtiyacımız olup olmadığını sorar. Her şeyin hazır olduğundan emin olarak, bizi tekrar yalnız bırakır.

Yemekler çok lezzetli. Gigi bana pancake'inden bir parça ikram ediyor ve ben de onu siparişin galibi ilan ediyorum. Benim yemeğim de güzel ama onunkisi daha iyi.

Tabaklarımız temizlenip kahvelerimizi yudumlarken, cesaretimi topluyorum ve asıl konuya giriyorum.

konuya giriyorum.

"Seninle vakit geçirmeyi gerçekten çok seviyorum, Gina." Gözlerimiz buluşuyor ve onun gözleri sıcak ve açık. "Sadece arkadaştan daha fazlası olmak istiyorum."

Gözleri parlıyor ve öne eğilerek alçak sesle konuşuyor. "Bence zaten öyleyiz. Arkadaşlarımla birlikte yaptığımız şeyleri yapmıyorum."

"Doğru." Elimi masanın üzerinden kaydırarak elini tuttum. "Bunu uzun zamandır yapmadım. Beceriksizsem özür dilerim."

Diğer eli benim elimi kapattı ve dudaklarında tatlı bir gülümseme belirdi. "Değilsin."

"Mesele şu ki..." Kaşlarım çatılır. "Maddie'yi düşünmek zorundayım. O kadar çok şey kaybetti ki, sadece kısa bir süreliğine olsa bile sana aşık olmasına izin veremem. Eğer ilişkimiz geçiciyse."

Gina başını sallar, ellerimizi de inceler. "O çok eğlenceli bir kız. Zaten çok yakınlaştık. Onu tanımadığımı hayal edemiyorum." Gözleri benimkilere bakar ve omuzlarını silker. "Nasıl bir insan olacağını görmek istiyorum."

Boğazım düğümlenir, ama bu sözleri söylemeliyim. Bundan nefret ediyorum, ama bu önemli. Parmaklarım onun parmaklarına dokunur ve yavaşça nefes alırım.

"Senden yaşıyım, Gina." Tereddüt ediyorum. "Sana baskı yapmak istemiyorum, ama tüm yükümün sana fazla gelip gelmediğini bilmem gerekiyor. Tamamen sana ait olmayan hazır bir aile istemiyorsan."

Dudaklarını büzüyor ve bir dakika bekliyor, bunu takdir ediyorum. Gözleri ellerimde kalıyor ve konuşurken sesi düşünceli.

"Ailelerin çeşitli şekillerde oluştuğunu fark ettim. Bazıları doğuştan bir ailenin parçası olurken, diğerleri ise sizin ağacınıza ekilir. Her iki durumda da, ben her zaman ailemi sevdim, gerçek olanı da, bulduğum da."

"Yine de..." Midem düğümleniyor. "Maddie'nin hayatına tekrar terk edebilecek birini sokamam."

"Maddie'nin hayatına mı?" Gözlerini bana dikip bakıyor ve beni tamamen anladığını biliyorum.

Mesele Maddie'nin incinmesi değil, ben. Bu kadına sırlıslıkla aşık oldum ve onu kaybetmenin acısını atlatabileceğimden emin değilim.

"Evet." Sesim düz. "Maddie."

"Tamam," diye cevaplar sessizce. "Ne demek istiyorsun o zaman?"

"Sadece, zamana ihtiyacın varsa ya da düşünmen gerekiyorsa, anlarım diyorum."

"Anlıyorsun," diye tekrarlar.

Göğsümdeki sıkışıklığa rağmen konuşabildiğime şaşıyorum. "Evet."

"En azından beni görmezden gelmediğin için teşekkürler." Peçetesini masaya atıp ayağı kalktı. "Brunch için teşekkürler, zaman ayırıp açıklamalar yaptığın için minnettarım."

"Ne?" Kaşlarım çatılır ve o ayağı kalkıp çantasını omzuna asarken ben arkama yaslanırım. "Ne yapıyorsun?"

"Seni tanımak güzeldi, Owen Stone." Dudakları sıkı, yeşil gözleri öfkeyle parlıyor. "Biliyor musun? Sen gerçekten bir *Froot Loop'sun!*"

Topuklarını döndürür ve cam kapıya doğru fırlar, kapıyı itip dışarı çıkar.

Bir an şaşkın ve kafası karışık bir şekilde oturuyorum, sonra cebime uzanıp birkaç yirmilik çıkarıp masanın üzerine bırakıyorum.

Ben kapıdan çıktığımda, o ortalarda yoktu. Arabama atlayıp telefonumu çıkardım, onun iletişim bilgilerini seçip arama düğmesine bastım.

Telefon çalar çalar ve sonunda sesli mesaja geçer.

"Ne oluyor lan?" diye bağıryorum ve mesaj bırakmadan telefonu kapatıyorum.

Birkaç dakika bekledikten sonra tekrar arıyorum. Yine, sesli mesaj servisine geçmeden önce uzun süre çalıyor. Bu sefer kısa bir mesaj bırakıyorum.

"Beni ara" diyorum sadece.

Sokakta arabayla ilerlerken her yerde onu arıyorum, sonra tekrar numarasını arıyorum. Telefon çalıyor, çalıyor ve sesli mesaja düşerse bu telefonu pencereden dışarı atacağım diye yemin ediyorum...

"Beni aramayı kes!" Sesi yüksek ve etrafında gürültü duyuyorum. "Artık seninle konuşmak istemiyorum."

"Neredesin?" diye bağıryorum, kaldırımları gözlerimi kısarak arıyorum. "Burası yürümek için uygun bir yer değil."

"Gerekirse bir araç çağırırım."

"Şu anda nerede olduğunu söyle," emrediyorum.

"Hayır!" Sesinde gözyaşlarını duyuyorum ve tam kendimi kaybetmek üzereyken, kalın bir ağacın gölgesinde kaybolmadan önce güneşte parlayan kıvılcıkların görüyorum.

Hızla hızlanarak, trafik şeridini kesip, bana yüksek sesle korna çalan arabaya el sallıyorum. Kenara çekip, motoru kapatıyorum ve arabadan atlayıp ona yetişmek için koşuyorum.

Arkasını dönüp beni gördü ve kahretsin... koşmaya başladı. Hem de çok hızlı.

"Koşmayı bırak!" diye bağırarak onu kovalıyorum.

"Hayır!" diye bağıryor bana ve insanlar bize bakmak için dönünce ben de utanıyorum.

"Bu olay sosyal medyaya düşerse, pişman olacaksın."

Onu durduran tek şey bu. Ona yetiştiğimde nefes nefeseydi ve etrafa bakınıp, telefon veya kamera görmediğimden emin oldum.

görünüşe göre biz güvendedeyiz, ve ben minnettarım ben değilim *ki*

henüz popüler değilim, ama oraya yaklaşıyorum.

Kolunu tutarak, bana bakmasını sağladım. "Neler oluyor? Neden benden kaçıyorsun?"

"Çünkü." Nefesini toparlamak için bir ara verdi. "Bunu bana yükleyemezsin, Owen Stone."

"Ne yükleyeceğim? Neden bahsediyorsun? Sana duygularımı anlatmaya çalışıyordum, ama sen beni terk ettin

."

"Bana duygularını paylaşmıyordun. Eğer bu ilişki yürümezse ve Maddie incinirse, hepsi benim suçum olacak diyordun. Bu adil değil ve sen de bunu biliyorsun."

Yeşil gözlerinde yaşlar var ve bu beni çok etkiliyor. Geri adım atıp parmaklarımı burnumun köprüsüne koyuyorum. "Benim demek istediğim hiç de o değildi."

Titriyor ve yanağına bir damla gözyaşı düşüyor. Bu benim dayanabileceğimden fazla. Elimi uzatıp onu kendime çekiyorum, dudaklarımı başının yanına bastırıyorum. "Ağlama."

"Bana ne yapmam gerektiğini söyleme." Kaçmaya çalışıyor, ama ben onu daha sıkı tutuyorum, gitmesine izin vermiyorum.

"Karşı koymayı bırak ve benimle konuş." Birkaç saniye sürer, ama sonunda direnmeyi bırakır.

Geri çekiliyorum, hala kollarını tutuyorum, ama dudakları sıkı. "Lütfen, Gina."

"Gidebilirim ve sen bunu anlayacaksın diyorsun. Öylece. Mücadele etmeden, denemeden..."

Onun daha çok kızgın mı yoksa incinmiş mi olduğunu anlayamıyorum ve bu sadece benim mahvolduğumu kanıtlıyor. Çünkü hangisi olursa olsun, bu beni içten içe parçalıyor.

"Hayır, senin için çok ağır geliyorsa anlarım demek istedim."

Kafasını sallıyor, tekrar yürümeye başlıyor, ama ben hemen yanında, onunla aynı hızda yürüyorum.

"Bu neden seni kızdırıyor?" Kolunu tutup onu durduruyorum.

"Beni bu kadar kolay bırakacak birini istemiyorum." Gözlerimiz buluşur ve alt dudağı titrer. "Ben bundan daha fazlasını istiyorum."

Boğazım düğümlenir ve onu göğsüme çekerim. Ne istediğini biliyorum. O akşam arka bahçede kız kardeşime söylediği her kelimeyi hatırlıyorum. Ayrıca korkak olduğumu da biliyorum. Mesele Maddie'nin incinmesi değil. Mesele benim.

"Lütfen ağlama." Elimi başının arkasına koyup okşuyorum. "Ben bir aptalım. Sana korkularımı söylersem, anlayacağını, ve

seni suçlamak ya da terk etmek istemiyordum. Gina, seni asla terk etmek istemiyorum ve bu beni öldürüyor. Her şey çok hızlı ve bu beni korkutuyor. Ve ben bunu istiyorum... *Seni* istiyorum. Çok fazla."

Omuzları nefes alırken titrer ve yavaşça başını yukarı aşağı sallayarak onaylar. Kollarımı gevşetirim, geri adım atıp bana bakmasına izin veririm.

"Ben de seni istiyorum." Sesi titriyor ama kararlı.

Bu her şey demekti ve onu tekrar kendime çekip, ağzını ağzımla kapattım.

Sonra etrafımızdaki insanların alkışladığını fark ettim ve dudaklarımızda bir gülümseme belirdi. Gözlerimizi açtık ve ben ellerimle yanaklarını kavradım, başparmaklarımla gözyaşlarını sildim.

Onu yanıma çekip, yasadışı park etmiş kamyonetime doğru götürürken kalabalığa hafifçe el sallarım.

GINA

"Los Angeles Champions hokey takımının yeni resmi halkla ilişkiler direktörüne bakıyorsunuz!" Haddy eve girer, kolunu kaldırır ve güzellik yarışması selamı verir.

"Ne?" Spanky'nin tımar kesimlerini incelerken oturduğum kanepeden fırladım. "Tebrikler! Ve şunu söylemeliyim ki, artık zamanı gelmişti."

"Lucy henüz çok küçük ve emziriyorum, bu yüzden tam zamanlı bir işe girmek istediğimden tam olarak emin değildim, ama gerektiğinde onu yanımda getirebileceğim veya uzaktan çalışabileceğim konusunda bir anlaşmaya vardık."

"Onlar için o kadar çok ücretsiz pazarlama yaptın ki, istediğin her şeyi vereceklerini tahmin ederdim."

"Asıl sorun yerdı." Kanepenin yanına gelip yanıma oturdu. "Buradan arenaya gitmek biraz uzak. Çocukların bunu her gün yapmasına şaşıyorum."

"Suçu Mav'e at. Bizimle yaşamakta ısrar eden oydu."

"Ve tüm takım arkadaşlarını da yanında getirmesini." Başını omzuma yaslayarak ekranımdaki resimlere bakıyor. "Hâlâ Best in Show ödülünü düşünüyor musun?"

"Pek sayılmaz." Safkan köpeklerin resimlerine geçerken sesim alçalır.

Kafesten bir ses geliyor ve Spanky ayağa fırlıyor. Sonra sanki bir şey kaybetmiş gibi etrafına bakınıyor.

"Ne yapıyor?" Haddy kaşlarını çatarak bana bakar.

"Sanırım havlu hırsız Spanky yeni kız arkadaşını özliyor." Onun merdivenlere doğru yürüyüp ikinci kata bakmasını izliyoruz.

" pine daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Onlar uyumlu ırklar bile değiller!"

Dudaklarım kıvrılır ve düşünürüm. "Kanlı kaka mı?"

"Gigi." Kuzenim kusacakmış gibi bir yüz ifadesi takınır. "Bu tıbbi bir durum gibi geliyor."

Yan tarafa düşerim, karnımı tutarak gülerek inlerim. "*Hemen* 9-1-1'i arasana!"

"Ağzıma kusmamı sağladın."

"Bekle..." iPad'ime hızlıca yazıyorum. "Buldum—kanlı kaka."

Kuzenimin burnu kırışır. "Bu da pek iyi değil." "Oh, bunu sevdim... bir Poohound!"

"Hayır." O sallıyor kafasını sallar. "Bu kulağa sankisanki sadece kaka yapıyor gibi.

Ya da kaka arıyor gibi."

"Bir Snooperdoodle mu?"

"Evet." O tutuyor iki iki başparmağını "Bu en bir. *Snooperdoodle.*"

"Tek sorun, Ladybird'ün kısırlaştırıldığından emin olmam."

"Spanky'nin bunu bilmesine gerek yok. Onun en iyi baba olacağından emin değilim."

"Bu ne cüret?" Kırılmış gibi yapıyorum. "Spanky çok özenli bir baba olur!"

"O şımarık bir haylaz, bunu sen de biliyorsun." Kanepeden inerken bana dirsek atıyor. "Her şey onun suçu demiyorum, ama amcası Mav'a çok benziyor."

"Mav amca, yaramazlık yaptığında onu övmeyi sever."

"Mav amca bu evde tek başına kalırsa çok üzülür. Gitmeden önce ona bir köpek bulsan iyi olur."

"Kim benim gideceğimden bahsetti ki?" Dudaklarımı gülümsemeye zorlayarak ekranıma dikkatimi geri veriyorum.

"Biliyorsun ki doğru. Şimdi kendi küçük işime dönmem gerek."

"Ve bebeğime de!" diye sesleniyorum arkasından.

Kapıdan çıkarken el salladı. "Birkaç saat sonra görüşürüz!"

OWEN

Sana gönderdiğim hediye aldın mı?

Telefonumda onun sözlerini gördüğümde yüzümde kocaman bir gülümseme beliriyor. Parkta brunch'ımız kavgaya, kavgamız barışmaya, barışmamız da öpüşmeye dönüştüğünden beri içim kıpır kıpır ve başım dönüyor.

Evet. Aynen öyle oldu! Tanrı'nın ve herkesin önünde.

Daha önce duygularımızı tam olarak saklamıyorduk ama şimdi de saklamıyoruz. Maddie'ye henüz bir şey söylemedik ama bunun yakında olacağını biliyorum. Her şeyin doğal bir şekilde gelişmesine izin veriyoruz.

Üçü akşam yemeğinde bize katıldığında, Owen'ın elini belime koyup eğilip yanağıma öpücük kondurması çok hoşuma gidiyor. Ya da kanepede oturup film izlerken kolunu omuzlarıma doluyor. Ya da o otururken ben yanında ayakta duruyorsam uzanıp elimi tutuyor.

Tüm bunlar yüzümde aptalca bir gülümseme ve gözlerimde parlak bir ışıkla dolaşmamı sağlıyor.

GINA

Sırtında 13 numara ve Stone yazan mor, beyaz ve siyah jarse içeren çantayı mı kastediyorsun?
?

Gülümserim, alt dudağımı ısırarak ekranda zıplayan gri noktaları izlerim.

OWEN

O.

GINA

Şu anda aynada modelleme yapıyorum.

Telefonumu kaldırıp, Owen'ın forması, siyah taytım ve beyaz balıkçı yaka kazakla çekilmiş bir selfie'mi çekip ona gönderiyorum.

OWEN

Seksi. Bu akşam onu giydiğini görmek için sabırsızlanıyorum... ve sonra çıkardığını.

GINA

Bunu ayarlayabilirim. (kurnaz emoji) Ama Mav'in formasıyla kimse olmayacak olması çok kötü.

OWEN

Mav'in bir sürü forması var. Shortcake'e, üzerinde adı yazılı bir hokey diski olduğunu söyle.

GINA

Çok heyecanlanacak, yakında görüşürüz!

Birkaç saat sonra vardığımızda çocuklar buzda ısınmaya başlamışlar. Lucy ve Maddie, önlerinde Gavin ve Owen'ın numaraları yazılı *babalarının* formaları giymişler, Heather ve Haddy ise *Stone* ve *Knight* formaları giymişler. Ben yeni *Stone* formamla gururlu ve biraz utangaç hissediyorum.

"Belki de Heather'a *Murphy* forması giydirmeliyiz?" Haddy kıyafetlerimizi incelerken dudaklarını büküyor.

Tam o sırada dört kişilik bir kadın grubu pleksiglas bölmeye koşarak geliyor, zıplıyor ve el sallıyor... ve

hepsi *Murphy* forması giyiyor.

"Bence Mav iyi olacak," diyor Heather gülerek, onların yönüne doğru başını sallayarak.

"Bayan Gina bu akşam babamın forması giyiyor!" Maddie önümüzdeki koltuğa çıkıp elini omzuma koyuyor. "Bu, artık en çok babamı sevdiğin anlamına mı geliyor?"

Boğazım düğümlenir ve dikkatlice gülümserim. "Bu sorun olur mu?"

Küçük gözleri soldan sağa kayıyor, sonra aynı hızla, çok sert bir şekilde başını sallıyor. "Bence bu süper iyi!"

Küçük bir sıçrama yapar ama ben onu belinden yakalarım. "Sakin ol, aşağı inip babandan puck'ını almak ister misin?"

"Tamam!" diye bağırır.

Dikleşip, Owen'ın Mav'a bir şey söylemek için kayarak geldiğini gördüm. Uzun siyah saçları beyaz kaskının altından çıkıyordu ve ben onun buz üzerinde ustaca manevralar yapmasını izleyerek içimden bir iç çekiş duydum.

Çocuklar birbirlerinden uzaklaşarak kayıyorlar. Owen geriye doğru kayarken Mav başını sallayıp işaret ediyor ve neden şimdi bana bu kadar seksi geldiğini bilmiyorum. Sanırım söylediğimiz her şey yüzünden. *Seni çok istiyorum.*

Dönüp bize bakar ve gözlerimiz buluştuğunda, tüm vücudum bir anda ısınır. Elimi kaldırıp ona el sallarım ve yakışıklı yüzünde kocaman bir gülümseme belirir. Bu beni güldürür ve kızının elini tutarım.

Tribünlerden aşağı doğru yürüdük, kuzenime gülerek el sallayan kızların biraz sağından geçtik. Owen bize doğru kayarak geldi, hokey duruşu yaptı ve buzda bir yay çizdi.

Gözlerimiz kısa bir süre buluşur, sonra o kızına bakar ve puck'ı kaldırır.

Maddie ellerini başının üzerine koyar, zıplar ve "Baba! Baba!" diye bağırır.

Pleksiglasın üstünde puck'ı tutarak sırtıyor. Elimi uzatıp puck'ı ondan alıyorum. Parmaklarımız birbirine değiyor ve yemin ederim ki kıvılcımlar çıkıyor.

Maddie zıplamaya devam eder, sarı saçları omuzlarında sallanırken ona yuvarlak, lastik diski sallar.

O ona bir öpücük gönderir ve Maddie elini dudaklarına tekrar tekrar götürür, ona kendi öpücüklerini geri gönderir.

Çok sevimliler ve ben de ne kadar zamandır bunu birlikte yaptıklarını düşünüyorum. Bu ailenin bir parçası olmayı düşünüyorum. Bu aileyi kendi ailemin bir parçası yapmayı düşünüyorum.

Ben her zaman babasının kızı oldum. Büyük, abartılı babam her zaman en ateşli destekçim, mutluluğum için en çok endişelenen kişi, ihtiyacım olduğunda en büyük savunucum oldu.

Owen, Maddie için tüm bunlar ve ben de ellerimizi birleştirip, vizyonumda gördüğüm gibi, o aptal ruhlu köpekle bahçede oturup, üzerimizde dönen yıldızları izlerken, bu sevgi çemberinin bir parçası olmak istiyorum.

Başımı kaldırıp baktığımda, gözlerinin bana dikildiğini fark ettim. Owen parmaklarını dudaklarına götürdü ve sonra bana doğru uzattı. Yanaklarım kızardı ve ben de hemen aynısını yaptım. Çenesini kaldırdı, döndü ve takımın geri kalanına doğru kaymaya başladı. "Artık yerlerimize gidebiliriz!" Maddie elimi tuttu ve tribünlerden geçerek Haddy ve Heather'ın beklediği yere doğru yürüdü.

Haddy, Lucy'yi göğsüne yaslayarak buz pistine doğru tutuyor ve bebek olan bitenin en azından bir kısmını anlıyor gibi görünüyor. Mavi gözleri fal taşı gibi açılmış ve yumuşacık bebek bacaklarını tekmelerek yüzünde kocaman bir gülümseme var.

Koltuklarımıza oturduk ve arkama dönüp Gavin'i pleksiglas bölmede kızına el sallarken gördüm. Lucy daha sert tekmeledi ve kahkaha attı.

"Sence onun babası olduğunu biliyor mu?" Onun bakışını takip etmek için öne eğilip babasına bakıyorum.

"Neredeyse eminim ki biliyor," diyor Haddy. "Başka neden bu kadar çok çığlık atıyor ki? O tam bir baba kızı."

"Bu konuda pek seçeneği yoktu." İki kadını hayranlıkla izleyen Gavin'e el sallıyorum.

Kalbim sıkışır ve kısa bir süre önce Heather ile yaptığım konuşmayı, ne istediğimi... neyi umduğumu düşünürüm.

Haddy koluma dokunarak buz pistini işaret ediyor. "Biri sana bakıyor."

Owen buzun ortasından kayıyor ve tabii ki gözleri bana kilitlenmiş durumda.

Yüzümde bir gülümseme belirir ve Şampiyonlar'ın imza niteliğindeki Queen şarkıları karışımı başlarken elimi kaldırıp selam veririm.

"GAV VE MAV! GAV VE MAV!" Kalabalık etrafımızda tezahürat yapıyor ve Mav, kalecinin omzunun üzerinden puck'ı geçirmek için kayarken hava kornaları çalıyor.

Jumbotron, *Make Some Noise* şarkısıyla aydınlanıyor, ama buna gerek yok. Salon patlıyor. Etrafımızda hava kornaları çalıyor ve hepimiz zıplayıp bağırıyoruz.

Mav ve Gav'ın eski takımı Atlanta Frost ile karşı karşıya geliyorlar ve bu maça çok heyecanlı giriyorlar. Kuzenim her zamanki gibi ateşli, ama bu gece Owen de kaleciyi iki kez geçmeyi başardı.

Son periyoda geldik, maç berabere ve Owen önümüzde buzun üzerinde uçarken nefesimi tutuyorum. Sadece bir gol daha atması gerekiyor.

Ellerimi dudaklarımın önünde birleştiriyorum ve Maddie yanımdaki koltukta duruyor, küçük eli

omzuma koymuş.

"Babam hat trick yapacak! Hadi... hadi... hadi!" diye bağıyor.

Hepimiz el ele tutuşuyoruz ve omzumda hafif bir dokunuş hissediyorum. Gözlerimi buzdan ayırmak istemiyorum.

Haddy yanımda. Heather onun diğer tarafında ve hepimiz izliyor, bekliyor, umut ediyoruz.

Yine omzuma hafifçe dokunuyor. Ama bu sefer daha ısrarcı.

Yumuşak bir homurtu çıkararak Haddy'nin elini bırakıp dönüp, sezonun en heyecanlı maçının üçüncü periyodunda, Owen hat trick yapmak üzereyken beni rahatsız eden kim olduğunu (*TF!*) görmek için bakıyorum.

"Ne var?" Dönerek ses tonumu olabildiğince yumuşatmaya çalışıyorum.

Boyu 1,80'in biraz altında olan uzun boylu bir adamın karşımda durduğunu görünce kalbim durur. Açık kahverengi saçları kısa kesilmiş ve burnunda bir çift boynuz çerçeveli gözlük takıyor.

İnce yapılı, bordo renkli bir kazak ve kot pantolon giymiş, iki elini de ceplerine sokmuş.

"Baxter." Bu bir soru değil. Tamamen inanamama ifadesidir.

"Merhaba, Gina." Başını eğip aşağıya bakıyor. "Seni burada bulacağımı tahmin etmiştim... Mav çalarken falan."

Şok mu olmalıyım, kızmalı mıyım, emin değilim. "Ne istiyorsun?"

"Mesajlarıma cevap vermiyorsun." Bana şaşkın bir bakış atmaya cüret ediyor.

"Seni engelledim."

"Oh." Sanki ona vurmuşum gibi çenesini geri çekiyor. "Bu çok kaba."

"Öyle mi?" Ses tonumdan alaycı tavrımı gizleyemiyorum. "Biriyle yatıp sonra bir yıl boyunca tek kelime etmeden ortadan kaybolmak kadar kaba mı?"

Dudaklarını sıkıştırır ve çenesini kaldırarak buz üzerindeki adamlara bakar. Aslında oldukça iyi bir düşünceli ifade takınır. *Piç kurusu.*

Sonra kahverengi gözleri bana döner. "Seninle konuşmam lazım. Sana söylemem gereken bir şey var."

"Üzgünüm." Kafamı sallarım. "Bana söylemen gereken şey gerçekten ilgimi çekmiyor. Belki bir yıl önce bilmek isterdim, ama şimdi... Açıkçası umurumda değil."

"Lütfen, Gina." Sesi hem kararlı hem de yalvarır gibiydi ve ben şu anda ne kadar sinirli olduğuma karar vermeye çalışıyorum.

"Böyle gelip benimle konuşmak istemek için gerçekten cesaretin var."

"Bana beş dakika zaman verir misin? İkimiz için de iyi olur bence."

Haddy şimdi yanıma dönüyor ve yüzü dehşetle buruşuyor. "Burada ne yapıyorsun? İpucunu anlamıyor musun?"

"Merhaba Hayden. Gina ile bir dakika konuşmam lazım."

Kuzenim elini beline koyar ve ondan bana bakar. "Ne düşünüyorsun?"

"Lütfen," diyor yine, kahverengi gözleri benimkilere sabitlenmiş. "Bir daha seni rahatsız etmeyeceğim."

"Oh, tanrım." Kolunu tutup onu koridora sürükledim ve merdivenlerden aşağı, ana salona giden koridora indim.

O da beni dar alana kadar takip etti, ben durup kollarımı kavuşturarak ona döndüm. "Çabuk ol."

Stadyumun dışından yüksek bir "*Ah!*" sesi geliyor ve ben omzumun üzerinden bakıyorum. Maça geri dönüp Owen'ın üçüncü golünü atıp atmadığını görmek istiyorum.

"Şey, bak..." Baxter başını eğiyor, açık kahverengi saçları gözlerinin üzerine düşüyor. "Durum şu, Gina. Ben bir bağımlıyım."

Kollarım yanlarıma düşer ve merak öfkemi bastırır. "Bağımlı mı?" O başını sallar ama ben kafam karışır. Hiçbir belirti görmemiştim... "Ne tür bir bağımlı?"

"Şey..." Boğazını temizledi. "İki yıl önce geçirdiğim bir trafik kazasından beri uyuşturucu ile mücadele ediyorum. Birlikteyken bunu yendiğimi sanıyordum, ama o geceden sonra eski bir arkadaşım ziyarete geldi ve... şey..." Sesi alçaldı. "Yenememişim."

Oyunu bir an için unutturum ve derin bir nefes alırım. "Bunu duyduğuma çok üzüldüm."

"Aşırı içki içtim ve kendime geldiğimde başka bir şehrin parkında uyuyordum. Nerede olduğumu bilmiyordum." Elllerine bakarak yüzünü buruşturdu. "Sanırım o benim en dibe vurduğum andı. Kendimi temizlemem gerektiğini biliyordum, yoksa başaramayabilirdim."

Kaşlarını çatarak, onun iyi olduğuna sevindiğini ve gerçekten hayatına devam ettiğini en nazik şekilde nasıl söyleyebileceğini düşünürken kaşını kaşıyorum. Bana haber verdiğin için teşekkürler. Görüşürüz.

"Şey... bu gerçekten çok kötü." Ona sempatik bir ses tonuyla söylüyorum. "Bana söylediğin için mutluyum, sanırım, benim yaptığım bir şey olduğunu düşünmeme izin vermektense."

"Sen hiçbir şey yapmadın. Harikaydın. Seninle, köpeklerle ve her şeyle vakit geçirmekten gerçekten keyif aldım." Başını salladı. "Takıntılıydım."

"Sen bir tür aşk bombacısıydın." Durmaksızın devam eden randevuları düşünüyorum... ki bunların amacının benimle yatmak olduğunu düşünmüştüm. Belki de öyleydi?

Kollarını kavuşturup aşağıya baktı. "Seninle yatmak çok güzeldi. Çok..."

"Sorun değil." Onu keserek sözünü kestim. "Bunu tekrar yaşamak zorunda değiliz." "Haklısın." Başını salladı. "Özür dilerim. Ahh... iyileşmemin bir parçası da incittiğim insanları bulup telafi etmeye çalışmak. Dokuzuncu adım gibi bir şey mi? Bu yüzden sana ya da başkasına zarar vermeden telafi edebileceğim bir yol var mı diye bakıyordum."

Kaşlarını kaldırdım ve dikleştirdim. "Buna gerek yok."

"Bir şey yapmama izin verirsen bana çok yardımcı olursun."

Konuşmamıza o kadar dalmışım ki, arkamda arenada çığlıklar ve hava kornaları çalıyor, ama ben neredeyse hiç fark etmiyorum. Müzik çalıyor, ma muhtemelen bitmiştir.

"Dürüst olmak gerekirse, hiçbir şey yok. Yani, kırık bir kalbi nasıl telafi edersin ki?"

Gözleri büyüdü. "Kalbini kırdım mı?"

Bu sözleri düşünürken, Owen'ı tanıdıkça kalbimin nasıl olduğunu düşünüyorum.

"Hayır," diyorum, başımı sallayarak. "Sadece kalbimi kırdığını sandım. Gerçek şu ki, son birkaç ayda aşk hakkında çok şey öğrendim ve beni inciten daha çok kafa karışıklığı ve kendime olan gvensizliğimdi. Yani, ortadan kaybolduktan sonra."

"Senden uzaklaştım," diye başını sallayarak tekrar aşağıya bakıyor. "Dostum, bu çok kötü bir şeydi."

"Evet." Ben de başımı sallayarak aşağıya baktım.

Onu bu konuda affetmeye niyetim yok. Gerçekten çok kötüydü ve uzun süre kendimi berbat hissettim.

"Bu yüzden insanlara güvenmek benim için zorlaştı," diye ekliyorum.

Gözlerini sıkıca kapatır ve parmaklarıyla gözlerini ovuşturur.

"Hay aksi. Bunu nasıl telafi edebilirim?"

Derin bir nefes alıp, soruyu düşünerek dikleşiyorum.

"Biliyorsun, buraya gelip bana tüm bunları anlatman... zamanı geri almaz, ama artık bunu unutabilirim. Artık nedenini veya ne olduğunu merak etmek zorunda değilim. Bu telafi olur."

"yle mi?" Kaşlarını çatarak bana bakar. "Yeterli gelmiyor. Sanki yüzüme yumruk atman falan gerekmiş gibi."

Boğazımdan bir kahkaha kopar ve başımı sallarım. "Bence bu, adımdın 'zarar vermeme' kısmını ihlal eder."

O da gülerek başını sallar. "Bunun ne anlama geldiğini hep merak etmişimdir. Sanırım bu, senin beni öldüresiye dvmene izin vermemem gerektiği anlamına geliyor."

"İnan bana, kafana birkaç kez tava ile vurmayı hayal ettim."

"Sen gerçekten harika bir kızsın, Gina." İki elini de uzatır. "Bir kucaklaşma telafi etmek için yeterli olur mu?"

Dudaklarım yarı gülümsemeye bükölür ve omuz silkerim. "Tabii, neden olmasın?"

İleri adım atarak kollarımı beline doladım ve o da kollarını omuzlarıma dolayarak beni göğsüne doğru çekti. Beni sıkıca sarıp aptalca homurtular çıkardı ve ben güldüm. Geri çekilmeye çalıştım ama o beni daha sıkı sarıp sarmaladı.

"Bu ne? Otuz saniyelik sarılmalardan biri mi?" diye alay ediyorum, artık ona sarılmak istemiyorum.

Ellerim onu itmek için beline doğru kayıyor ve sonunda o da kucaklamasını gevşetiyor. "Her zaman çok güzel kokuyorsun... kiraz gibi."

Boynumun arkasındaki tüylerim diken diken oluyor ve bu sözleri hiç hoşuma gitmiyor. Çok samimi bir söz... şu anda bana bakışları gibi.

"Peki, aramızdaki sorunu çözdük sayalım." Omzuna hafifçe vurup, veda edercesine gülümserim. "Kendine iyi bak Bax, umarım gelişmeye devam edersin."

Kahverengi gözleri sıcak, ama benim işim burada bitti. Dönüyorum ve salonun girişinde duran, tam Champions hokey kıyafeti giymiş, kaskı çıkmış, öfkeyle kaşlarını atmış adamı gördüğümde, kalbim ayaklarıma kadar düşüyor.

"Owen... Burada ne işin var?" Sesim titrek bir nefes gibi çıkıyor.

Tek kelime etmeden, dönüp salondan çıkıyor.

OWEN

Mav ve Gav bu gece gergin. Kendi sahamızda oynuyor olsak da, eski takımları Atlanta Frost ile karşı karşıyayız. Atlanta, dinamik ikilimizi rakiplerimizden daha iyi tanıyor ve maçın başından itibaren bir sürpriz yapmak için can attıkları belli.

Ama tahmin edin ne oldu? Atlanta beni tanımıyor.

Harika bir gece geçiriyorum. İyi bir başlangıç yaptıktan, kızlarıma öpücükler gönderdikten, Gina'yı formamla orada gördükten sonra... Kahretsin, beklediğimden bile daha iyiydi.

Hepimiz buz üzerinde ısınırken, olacaklar hakkında konuşuyorduk, ama beş kişi tribünde yerlerini aldıklarında içgüdülerim tam alarm durumuna geçti.

Haddy, Gav'ın kızıyla oradaydı. Heather, benim küçük kızım ile oradaydı. Gina tek bilinmeyen faktördü.

Tabii ki ona mesaj attım. Telefonumda aynada çektiği bir selfie vardı, ama ceketini çıkarana kadar sırtındaki büyük 13 rakamını görmedim. Saçlarını at kuyruğu yapıp omuzlarındaki *Stone* ismini ortaya çıkardığında, kahkahayı bastım.

Evet, tabii ki. Kız arkadaşım sırtında benim adımla burada. Artık iki tane uğurlu tılsımım var.

Jumbotron çalışmaya başladı, sirenler çaldı ve hokey oynama zamanı gelmişti.

Bu adamlar çok sert. İleri doğru kayarak, boş bir alan bulmak ve oyunları önceden tahmin etmek için elimden geleni yapıyorum. Maverick'in tüm imza layup'larını biliyorum, ama Atlanta'lılar da biliyor. Bizden nce Mav ve Gav ile antrenman yaptılar

ve bize çok baskı yapıyorlar.

Maverick bana puck'ı geçirir ve ben de geri pas vermek için bir boşluk arar. Hiçbir boşluk bulamayınca, kendi imza hareketimi yapmaya karar veririm. Bu, minor liglerde yaptığım bir harekettir; puck'ı orta sahaya geri gtryormuşum gibi görünürüm.

Son anda geri dönerim, tek dizimin üzerine çökerim ve şutumu atarım. Puck, kalecinin omzunun üzerinden çok hızlı bir şekilde uçar ve gol olur.

Stadyum alkışlar ve hava kornalarıyla çalkalanır. Bir grup seyirci "*Sly! Sly! Sly!*" diye bağırmaya başlar ve ben kendimi oldukça iyi hissederek etrafta szlrm. Tribnlere baktığımda, kızların el ele tutuşup zıpladıklarını ve bulaşıcı olacak kadar büyük gülümsemelerle glmsediklerini görürüm.

Glmserim ve buzun üzerine geri dönerek yerimi alırım. Maverick baş merkez oyuncusudur ve Gavin'in adlandırdığı *T3G* oyunumuz için işaret verir.

Bu, eski oyunlarının bir varyasyonu, ama biz bunu çok sık kullanıyoruz. Bu adamların araştırma yapmadıklarını umuyoruz, ki bu seviyede büyük bir risk olduğunu biliyorum.

Yine de, antrenmanlarda yaptığımız gibi oynuyoruz. Mav, puck'ı buzun ortasına getiriyor ve ortada Hancock'a pas veriyor. İşte burada değişiklik oluyor. Hancock, puck'ı Gavin'e değil, pistin diğer tarafındaki bana gönderiyor.

Ben puck'ı alıp, Gav'ın kaleyi boşalttığını görünce ona hızlıca pas veriyorum. O da puck'ı Mav'a atıyor ve gözün algılayamayacağı bir hızla, puck kaleci'nin dizlerinin arasından geçerek gol oluyor.

Stadyum yine coşkuya boğulur. Hepimiz birlikte kayarak birbirimizin sırtını sıvazlar ve kutlama yaparız. Harika bir

oyundu, ama ma henüz bitmedi.

Frost artık çılgına dönmüştür ve Akers'ı geçerek bir gol atmayı başarırlar. Mav savunma oyuncusunun yanına kayar ve ne derse desin, bir vücut kontrolüyle sonuçlanır. İri adam Mav'ın üstüne çıkar ve bir anda hepimiz kavgaya karışırız.

Buzun diğer tarafındayım, Frost'un 72 numaralı omuz yastıklarına yumruğumu vuruyorum. Bütün gece beni sinirlendirip, beni ağdan uzak tuttu, beni bariyerlere doğru itti. Hepimiz bir dakika durup yumruklaşıp öfkemizi boşaltıyoruz, sonra çizgi hakemleri gelip bizi ayırıyor.

Yerime geri kayarken, tribünde hala el ele tutuşan kızlarımızı görüyorum. Yüzleri çok ciddi ve küçük Maddie bile bizi büyük bir yoğunlukla izliyor. Kafamı sallayıp aşağıya bakıyorum. Bu kadar dopamin parayla satın alınamaz.

Puck hareket ediyor ve biz onu buz üzerinde çok hızlı bir şekilde takip ediyoruz. Bir gol daha atarsam, hat trick yapacağım. Bu benim büyük liglerdeki ilk hat trickim olacak ve umarım bu sayede hayranlarımızın dilinde "dinamik ikili" Gav ve Mav ile aynı seviyeye gelirim.

Puck bizim tarafımıza geliyor ve hepimiz onu takip ediyoruz. Mav'ın geri çekildiğini hissediyorum, sanki benim için neyin sözu konusu olduğunu biliyormuş gibi, ve bana bunu yapmam için alan açıyor. O bu konuda en iyisidir, spot ışığını çalmaya çalışmaz, hepimizin parlamasına izin verir.

Puck sopama çarptı ve ben hızlı bir dönüş yaparak Hancock'a pas verdim, savunma oyuncusunu üzerimden atıp tekrar dönmeye başladım. Saate hızlıca baktım ve sadece birkaç saniye kalmıştı.

Aniden ölüm uzatmasına gitmekten bu maçı kazanmaya kadar sadece birkaç saniye kaldı. Takım arkadaşlarım bunu istiyor. Hepimiz bunu istiyoruz. Takımın, seyircinin, taraftarların enerjisi beni ileriye götürüyor.

Hancock geri gönderir ve ben sopamla onu yakalarım. İki adım atarım ve sert bir vuruşla top ağın kenarına çarpar. Midem ağzıma gelir ve emin olamam.

Nefesimi tutuyorum, top sallanıyor, kaleci uzanıyor ve son saniyede...

Kaçırıyor.

Mekan çığlıklar, hava kornaları ve ayak sesleriyle çalkalanıyor. Şapkalar buzun üzerine yağmur gibi yağıyor ve her şey sona eriyor. Son düdük çalarken, Jumbotron ekranında "*Make Some Noise*" (Gürültü yapın) yazısı beliriyor, sanki bu kalabalığın buna ihtiyacı varmış gibi. Herkes ayağa kalkmış durumda.

Gol şarkımız çalıyor ve takım arkadaşlarım etrafımda toplanıyor, sırtıma vuruyor, boynumu tutuyor ve beni kucaklıyorlar. Çenemi kaldırdığımda, herkesin müziğe dans edip ellerini salladığını görünce gülmekten kendimi alamıyorum.

Bu, NHL'deki ilk büyük oyunum ve bunu görmek için burada olan tek kişi aklıma geliyor. Bunu en çok paylaşmak istediğim kişi. Gözlerim kızların oturduğu tribüne kayıyor.

Haddy orada Lucy'yi sallıyor ve küçük kolunu sallıyor. Heather kızımın iki elini de tutmuş, ikisi yan yana dans ediyorlar. Kaşlarım çatılır ve etrafa bakınırım, ama Gina'yı hiçbir yerde göremem.

Yüzümdeki gülümseme biraz kayboluyor.

"Hey, kardeşim, hadi yapalım şunu!" Mav kolumu çekerek buz pistinden çıkıp soyunma odamızın yönüne doğru kayıyor.

Kalbim daha hızlı atmaya başlıyor ve endişelenmeye başlıyorum. Ona bir şey mi oldu? Bütün bu süre boyunca koltuğunda oturuyordu.

Bordların üzerinden atlayarak bankımıza ulaştım ve hızla patenlerimi çıkardım. Ekipmanlarımı bankın yanında bırakıp tribüne çıktım, seyircilerin beni yakalayıp pedlerime vurmaya çalışmasından endişelenmeden.

Herkes mutlu, ama ben onu bulmakla çok meşgulüm. Müzik çalıyor, herkes kutlama yapıyor, ama ben koridora açılan kısa salona girdiğimde sesler sessizliğe bürünüyor.

Sırtı duvara yaslanmış, gölgelerin içinde duruyor ve tanımadığım bir adam kollarıyla onu sarıyor. Onu vücuduna sıkıca sarıyor ve o da buna karşılık olarak onu sarıyor gibi görünüyor.

Adam burnunu kızın saçlarına yaklaştırıp koklayarak gözlerini kapattığında, öfke boğazımda ateş gibi yanıyor. *Ne oluyor lan?*

kaslarım titriyor adrenalinle, ve içimdeki her şeyi, ileri atılmamak, onu boynundan yakalamamak ve onu koridora fırlatmamak için.

Beni bundan alıkoyan tek şey, Gina'nın geri adım atması, ona gülümsemesi ve hafifçe gülmesidir.

O, onun omzuna dokunur ve içim donar. Dünyam kararır ve buradan çıkmam gerekir. O dönüp beni görür. Adımı söyler ama cevap veremem. Göğsümdeki öfke çok güçlüdür ve tek kelime etmeden dönüp geldiğim yöne doğru giderim.

GINA

Benimle konuşmuyor. Kalbim göğsümde çarpıyor, mesaj attım, aradım... hiçbir şey yok. Her şey sessiz.

Baxter'a kızmak istiyorum ama bu onun suçu değil. Gözlerim yaşlarla doluyor ve kemiklerim ağrıyor.

Ne kadar süredir oradaydı? Konuştuklarımızı duymuş muydu?

Ona yetişip açıklamaya çalıştım, ama o maçı kazandıran hat trick'i yapmıştı. O bir süperstardı ve heyecanlı kalabalık etrafında toplanmıştı.

Ne kadar zıplamaya, kalabalığı itip onun adını haykırmaya çalışsam da, onların gözünde ben sadece hayranlarından biriydim.

Ona ulaşamayacağım belli olunca vazgeçmeye karar verdim ve onun evinde buluşup, geldiğinde durumu açıklayacaktım. Bir araç paylaştım ve Haddy'ye ayrıldığımı mesaj attım.

Araç beni bıraktığı anda, doğrudan onun evine koşarak bekledim.

Karanlıkta verandanın merdivenlerine oturup telefonumu inceleyerek saniyeleri saydım ve bunun ne kadar süreceğini merak ettim. Sonunda, Heather ve Maddie , 'yi

garaj yoluna, araçtan inip şampiyonların zafer şarkısını söyleyerek, ama o onlarla birlikte değildi.

Omuzlarım düştü ve ayakta duramadım. Beni bu halde görmelerini istemedim, bu yüzden karanlıkta oturup yan kapıdan içeri girmelerini izledim. Onların neşeyle gülüşlerini ve sohbetlerini dinlerken alnımı kollarımın üzerine koydum.

Telefonumu ters çevirip başka bir mesaj daha gönderdim.

GINA

Lütfen benimle konuş. Şu anda ne düşündüğünü bilmiyorum, ama açıkça görülüyor ki anlamıyorsun...

Aynı mesajı on kez gönderdim. Mavi balonun altındaki durum, "*teslim edildi*"den "*okundu*"ya geçti ve sonra sessiz kaldı.

Göz yaşları yanaklarımı ıslatıyor ve içimden bir inilti çıkıyor. Başparmaklarım hızla hareket ediyor ve tekrar mesaj atıyorum.

GINA

Lütfen, Owen

Her şey aynı. Cevap yok.

Uyluklarımı iterek, karanlıkta kaldırımda yavaşça yürüyerek evime geri dönüyorum. Ev de boş. Tabii ki Maverick bu galibiyeti kutlamak için dışarıda. Bu büyük bir gece. Eski takımlarını ateşli bir maçta yendiler. Onları izlerken çok eğlendim. Çok mutluydum.

Spanky'yi arka bahçeye çıkarıyorum, o etrafta koşup tuvaletini yaparken bekliyorum. İşini bitirip bana doğru koşarak geldiğinde, eve dönüyoruz. Yemeğini ve suyunu kontrol ediyorum, sonra yavaşça merdivenleri çıkıyorum.

Yüzümü yıkayıp dişlerimi fırçalıyorum... Koridordan geçip yatak odama gidiyorum, botlarımı ve kıyafetlerimi çıkarıyorum.

Ancak yeni formamı çıkardığımda duruyorum. Elimde tutarak *Stone* kelimesini tekrar tekrar okuyorum. Çenesinin kalktığını hatırlıyorum ve onu giydiğimi gördüğünde tribünlerdeki gururlu

gölüşünü duyabiliyormuşum gibi.

Onu göğsüme sıkıca sarıyorum, dudaklarımı ısıyorum, gözlerimde acı ve öfke dolu gözyaşları yanıyor. Şu anda beni gerçekten görmezden mi geliyor? Öfkeli ve üzgün bir şekilde battaniyemin altına giriyorum. Ben yanlış bir şey yapmadım.

Sabah Tampa'ya gidiyorlar. Üç günlüğüne yoklar. Üç gün böyle yaşayamam, ama ne yapabilirim ki? Neden açıklamama izin vermiyor?

Telefonumu çıkarıp bir mesaj daha gönderiyorum. Sonra başımı koluma yaslayıp ışığı kapatıyorum.

"DÜN GECE NE OLDU?" Haddy'nin evindeyim.

O mutfak masasında karşımda oturmuş Lucy'yi emzirirken, ben kahve fincanıma bakıyorum.

Çocuklar bu sabah ayrıldılar ve alarmı kurup Maverick'in aşağıda hareket ettiğini duyduğumda kalktım ama çok geçti.

Planım, arkadaşlar havaalanına gitmek için bir araya geldiklerinde Owen'ı durdurmaktı, ama Maverick bana onun daha erken bir uçuşla ayrıldığını söyledi.

Beni görmek istememişti.

Bunu kuzenime yüksek sesle söylemedim. Sadece ona sarıldım ve onu uğurlamak için erken kalktığım için bir bahane uydurdum - ki bunu asla yapmam. Sonra yukarı çıktım ve tekrar yatağıma girdim.

Yarım saat boyunca, yatakta dönüp durdum. Sonra giyindim ve Haddy ile kahvaltı yapmak için yanına gittim.

Şimdi iki elimle kupamı tutuyorum ve sanki kendimi daha iyi hissetmeme yardımcı olacakmış gibi çikolata kahvesi rengindeki sıvıya bakıyorum.

"Owen'la kendi aranızda küçük bir kutlama mı yaptınız?" Merakla gülümsüyor. "Düşündüm de, maçtan sonra onu hiç görmedim."

Boğazım düğümleniyor ve artık dayanamıyorum. Hayır anlamında başımı sallayarak, titreyerek nefes alıyorum. "Hayır... Biz hiçbir şey yapmadık."

Gözlerimi kırıştırıyorum ve gözyaşları yanaklarımdan süzülüyor. Masadan uzanıp elimi kendi eliyle kapattı. "Gigi, ne oldu? O aptal Baxter sana zarar mı verdi?"

Boğazımda kalın bir yumru var ve tek görebildiğim, Owen'ın mavi gözlerinde yanan öfke, tam da dönüp benden uzaklaşıp bekleyen kalabalığa karışmadan önce.

"Owen bizi gördü. O... bizi gördü ve çok sinirlendi, gitti. Şimdi benimle konuşmuyor."

Haddy'nin kaşları çatıldı. "Ne yapıyordunuz?" "Hiçbir şey!" diye bağırdım. "Baxter bir bağımlı. O hayalet değil. ben. O, içki alemine çıktı ve başka bir kasabanın park bankında uyandı. Çok uzak bir yerde. Onun gerçek bir sorunu var."

Kuzenim dudaklarını büzerek bebeği diğer göğsüne aldı. "Bu çok kötü. Hiç farkında mıydın?"

Kafamı salladım. "Asla tahmin edemezdim... Gerçi, başlangıçta nasıl davrandığını, ne kadar agresif olduğunu düşününce... Sürekli beni bir yerlere götürmek için ortaya çıkıyordu. Çok fazlaydı."

"Altıydı," diyor Haddy. "Ona altı randevu dedin ve o seninle yatmak istedi."

"Doğru..." Başımı sallarım. "Her halükarda, adımları uyguluyor. Telafi etmek için geri geldi."

"Birini ortadan kaybolarak nasıl telafi edersin?" "Ben de aynen öyle dedim. Sadece bilmek yeterli yeterli olduğunu söyledim, ama o bana burnuna yumruk atmamı teklif etti."

Yüzü bir gülümsemeyle aydınlanıyor.

"Vurdun mu?" "Tabii ki hayır. Ona sarıldım."

"Her zaman bu kadar anlayışlı olmayı bırakmalısın," diye inler Haddy. "İnsanlar köpek değildir. Hepsi iyi değildir."

"Owen bizi gördü ve açıklamama bile izin vermedi." "Bana bırak. Bir dahaki sefere Baxter'ın burnuna yumruk *atacağım*. Sen orada olmak zorunda değilsin."

Başımı sallayarak, ellerimi yüzümün iki yanına koyup inleyerek nefes veriyorum. "Baxter umurumda değil. Owen'ın benimle konuşmaması umurumda."

Haddy'nin ifadesi yumuşadı ve ben başımı koluma dayadım, omuzlarım titriyordu.

"Sakin ol." Haddy elimi sıkıp, kıpır kıpır bebek Lucy'yi omzuna koydu ve küçük sırtını okşadı. "Sorun yok, Lulu. Gigi teyzen sadece bir kriz geçiriyor."

"Öyleyim..." Midem düğüm düğüm. "Owen'ın ne düşündüğünü bilmiyorum. Yüzünü gördüğümde çok kızgındı. Sonra öylece uzaklaştı."

"Neden peşinden gitmedin?"

"Gittim! Dün gece doğrudan kalabalığın içine girdi ve ona ulaşmak için ne kadar zorlasam da beni o kadar uzaklaştırdılar. Ben de buraya gelip onun evinde onunla buluşmaya çalıştım ama eve hiç gelmedi. Mesaj üstüne mesaj attım... Aradım..."

Dizlerimi bükerek, ayaklarımı sandalyeye koydum ve kollarımı bacaklarımın etrafına doladım. Öfkeli bir üzüntü göğsümü sıkıştırırken kendimi sıkıca sarıyorum.

Gözlerimi kapattığımda, onun güzel mavi gözlerindeki fırtına bulutlarını, kare çenesinin gerginliğini, yumruklarını sıkıldığını çok net görüyorum. Parmaklarımı dolandırmayı sevdiğim kahverengi kıvrıkcık saçları benden uzaklaşıyor, o kalabalığın içine doğru itiliyor ve gittikçe daha da uzaklaşıyor.

Benden uzaklaşmak *istiyordu*.

"Hey, dur bakalım." Haddy yanımda duruyor, kolunu omuzlarıma doluyor. "Ağlama, Gigi. O sonsuza kadar uzak kalamaz. Buraya bir ev satın aldı."

"Sadece çok kızgınım... ve üzgünüm... ve onu kaybetmek istemiyorum, Hads." Kalbim hızla atıyor ve nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum

"Maddie ve güven hakkında uzun uzun konuştuk ve emin olmadan bir şeye başlamamamız gerektiğini söyledik... Bana böyle davranmasına izin veremem. Aynı zamanda, benim için çok riskli olduğuma karar vermesine de izin veremem."

Yumruklarımı başımın yanlarına koyup sinirli bir homurtu çıkarırım.

"Hey, bana bak." Kuzenim sandalyesinde kıpırdanarak ellerini omuzlarıma koydu. "O böyle bir karar vermeyecek. Sadece sakinleşmesi gerekiyor. Tüm ilişkilerde sorunlar olur, ama siz birbiriniz için yaratılmışsınız. Kaderinizde var."

Başımı omzuna yaslayıp derin bir nefes veriyorum. "Her şey çok yeni ve kırılğan." Telefonumu masadan kaldırıp sallıyorum. "Ve bu aptal şey işe yaramaz. Çalmasını beklemekten bıktım, ama hiç çalmıyor. Pencereden dışarı atmak istiyorum."

"Ver onu bana." Telefonumu elimden aldı. "Dikkatini başka yere yöneltmen lazım. Hayırseverlik gösterisini gözden geçirip ihtiyacımız olan her şeyin hazır olup olmadığına bakalım. Çocuklar geri döndüğünde, Noel'den önce hazırlamak için hızlı hareket etmemiz gerekecek. Pratik yapmak için çok fazla boş günleri yok."

İyi değilim, ama onun beni ofisine sürüklemesine izin veriyorum. Ofisinde bilgisayar ekranlarında tüm planlar hazır.

OWEN

MAV

Saçını kesemezsin. O senin uğurlu tılsımın. Önce San Jose, sonra hat trick. Hiçbir şeyi değıştirme.

GAV

İç çamaşırını değıştir. Ve çoraplarını da.

OWEN

En azından saçlarımı kestirmeliyim.

MAV

Yarım inçten fazla olmasın.

GAV

Bu senin uydurduğun bir kural mı?

MAV

Süreci güven.

OWEN

Bir süreç mi var?

GAV

Bırak Gina yapsın. O iyi bir bakımcıdır.

OWEN

Ben köpek değilim.

MAV

Ben öyle duymadım...

OWEN

Ne duydun?

MAV

Aslında yeterince duymadım. Bu konuyu araştır.

OWEN

Buzun üzerine çıkıyorum.

Telefonumu çantama atıyorum, uğurlu tılsımlar, saç kesimleri ve Gina'nın saçlarımı okşayan parmakları gibi şeyleri düşünmek istemiyorum.

İki gündür gergin ve kızgıyım. Kafamda, oyunumu bozacak son şey, olanlar.

O maç hayatımın en güzel gecesi olmalıydı. Gina formamın içindeydi, iki kızım da bana öpücükler gönderiyordu. Bana sihirli anı gerçekleştirmem için gereken gücü verdiler.

Elbette, daha önce küçük liglerde hat trick yapmıştım, ama NHL'de bunu yapmak bambaşka bir seviye. Defans oyuncuları çok daha sert ve kaleciler hiçbir şeyi geçirmemeleri. Bu, zamanlama, şans ve yıldırım hızının birleşimidir.

Şimdi, gözlerimi kapattığımda, onu o adamın kollarında görüyorum. O adamın, daha sonra öğrendiğim kadarıyla, piç kurusu Baxter olduğunu. O, onun kalbini kırdı, ama yine de, o ortaya çıktığında, o ona geri mi dönüyor?

Bu, onu Donovan'la gördüğüm zamankinden daha kötü ve o gece hissettiğimden daha kötü hissediyorum. Kıskanç bir serseri gibi davranmak için çok yaşıyım. Bu kıskançlık duygularıyla mücadele etmek için çok yaşıyım. Bu kıskançlık duygularını *sevmiyorum*.

Geri adım atıp bunu düşünmem lazım. Kalbimi, duygularımı, kız kardeşimin öngörülerini takip ettim... ve bunlar beni daha önce bulunduğum yere, asla dönmeyeceğime yemin ettiğim yere götürdü. Sadece bu sefer daha kötü.

Telefonumu sürekli arıyor ama henüz onunla konuşmıyorum. Duygularım kontrolden çıktı ve kafamı toplamam lazım. Babamla konuşmam lazım.

Koç, pazar günü son maçımızdan sonra bir gün daha izin alıp Eureka'ya uçabileceğimi söyledi. Antrenmanı kaçıracağım ama son zamanlardaki performansım bu izni hak ettim.

Sadece bu hafta sonunu atlatmam gerekiyor.

Tampa ile kendi sahalarında karşılaşmadan önce, kameraya bakıp kızıma bir öpücük gönderiyorum. Bu hiç değişmedi.

Oyunum da değişmedi. Daha önce de bu durumda bulunmuştum, acı çekiyordum ve acıyı dindirmek için ne gerekiyorsa yapmam gerekiyordu. Sıkı oynadım ve bu takımda yerimi kazandım, kimseyi hayal kırıklığına uğratmayacağım.

Maverick ve ben buz üzerinde puck'ı sürerek, antrenmanlarda çalıştığımız yeni Z figürü formasyonunu deniyoruz. O bana pas veriyor, ben de Hancock'a pas veriyorum, dış tarafa kayarak defans oyuncusunu uzak tutuyorum ve Mav son pas için ileriye doğru uçarken, o da kaleciyi geçerek golü atıyor.

Bu bölgede çok fazla taraftarımız yok, ama yine de tarafımızın hava kornaları ve tezahüratlarıyla coşku dolu olduğunu duyabiliyoruz.

Yine, sonuna kadar gidiyoruz. Thunder'ın 52 numaralı oyuncusu bana sertçe geliyor, ama onunla uğraşacak havamda değilim. Mav bana bir pas atıyor ve ben sopamla yakalayamadan, beni bariyere çarpıyor.

Oyunu unutup, onu pedlerinden tutup duvara doğru döndürüyorum ve kavga başlıyor. Takım arkadaşlarımız etrafımızı sarıyor ve yumruklar havada uçuşuyor. Hakemler bir süre buna izin veriyor, sonra 52 numara ve ben iki dakikalık ceza için takımlarımızın kulübelerine gönderiliyoruz.

Girince kapının yan tarafına tekme atıyorum, sonra da bankta oturuyorum. Damarlarımdan öfke akıyor ve bunun aslında onunla ilgili olduğunu biliyorum. Her şey onunla ilgili.

Her oyuncu o lanet Baxter'ın aynısı ve 52 tekrar yoluma çıkarsa, muhtemelen kan dökeceğim.

Ben beklerken, Mav ve Gav imza hareketlerinden birini yaparlar, ancak Thunder savunma oyuncusu tarafından engellenirler. Arkadaşlar haklı. Tampa, elimizdeki tüm hareketleri biliyor. Yeni hareketler üzerinde çalışmaya başlamanın zamanı geldi.

Onları izlerken, antrenmanda deneyebileceğimiz seçenekler üzerinde strateji geliştiriyorum. Bu, zihnimi oyalıyor ve oyuna geri dönme zamanım geldiğinde öfkem nihayet yatışıyor.

Donovan, sahaya çıkar çıkmaz bana doğru kayarak gelir ve büyük elini omuz pedlerime koyar. "52'yi bana bırak. Sen gol atmaya odaklan. Seni görmüyorlar."

Çenem gergin, ama başımı sallıyorum. Haklı. Atlanta henüz benimle ne yapacağını bilmediği için evimde hat trick yaptım. Tek bildikleri şey 52'nin beni oyundan düşürdüğü, ama takım kaptanımız onu şu anda engelliyor.

Mav bana doğru kayarak kulağıma fısıldadı. "Gav pinch yapmaya çalışacak. Bu sefer topu sana gönderecek."

Başımı sallayarak, dönüp defans oyuncumuzla göz teması kuruyorum. "Hazırım."

Bu, genellikle birlikte tamamladıkları bir oyun, ama bu maçta hepimiz ayaklarımız üzerinde düşünüyor, karışıklık yaratmanın yollarını arıyoruz.

Gav'ın oyunu başarılı olur ve puck'ı bana verir. Thunder'ın defans oyuncusu blok yapmak için harekete geçtiğinde, ben hızla golümüzün yönüne doğru ilerliyorum. Son anda, puck'ı Sax'a geçirip, dönerek o oyuncudan uzaklaşıyorum.

Puck'ın uçup kaleden sektiğini gördüğümde ağın yanımdayım. Her periyotta daha hızlı oynayarak devam ediyoruz. Bu gece, Thunder'ın iki puanına karşılık sadece bir puan alıyoruz. Yine heyecan verici bir maç, ama bu kez Tampa galibiyeti eve götürüyor.

Sonra Terminators ile oynamak için Nashville'e gidiyoruz. Onlar iyi bir takım, ancak bizim seviyemizde değiller. Yine de hızlı ve fiziksel bir maç oluyor ve biz bir galibiyet daha alıyoruz.

Hafta sonu sonunda takımın morali yüksek ve her zamankinden daha da yakınlaşmış durumda. Uyum sağlamaya başladık ve eski takımımın Güney Carolina'da hissettiğim

Güney Carolina'daki eski takımımnda hissettiğim ev ve aile hissini buluyorum.

Havaalanına giderken Maddie'yi ziyaret ediyorum. Onun küçük yüzünü görmek göğsümdeki acıyı dindiriyor ve sadece ben, o, Heather ve hokeyin olduğu zamanları hatırlıyorum. O zamanlar her şey çok basitti. Aşık olarak hayatımı karmaşıktırmamıştım.

"Yakında eve dönmelisin baba," diyor, kahverengi gözleri çok ciddi. "Bayan Gina'nın bir sorunu var ve sen onu her zaman güldürürsün. Sana ihtiyacı var."

Ona cevap veremiyorum. Sadece pazartesi akşam yemeğinde görüşeceğimizi söylüyorum ve bağlantı koptuktan sonra, kız kardeşimden geleceğini bildiğim mesajı alıyorum.

HEATHER

Ne oldu? Gina bir şey olmadığını söyledi ama ben aptal değilim. Neden Eureka'ya gidiyorsun?

Başımı geriye yaslayarak, ona da cevap veremiyorum. Bu çok karmaşık, çok derin ve mesajlaşarak anlatılamayacak kadar büyük bir konu. Sadece başımı koltuğa yaslayıp kısa bir cevap veriyorum.

OWEN

İyiyim. Eve geldiğimde anlatırım.

Şimdi, yerden kilometrelerce yukarıda küçük bir yolcu uçağında otururken, sonunda Gina'nın mesajlarını okudum. Her biri bir öncekinden daha acil ve hepsi aynı şeyi söylüyor: *Lütfen benimle konuş.*

Pencereden dışarı bakarken, yeşil gözlerini, dolgun dudaklarını, güzel gülümsemesini hayal ediyorum. Onu kollarımda tuttuğumu, ne kadar iyi hissettiğimi hatırlıyorum ve göğsümdeki acı, ciğerlerimi bıçakla kesiyormuş gibi.

Onunla konuşacağım. Ona açıklayacağım, ama önce eve gitmem gerek.

"Buraya gel ve bana sarıl." Üvey annem Britt kapıda beni karşılıyor.

Sarı saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış, yeşil gözleri sevinçle parlıyor. Onu kucaklamak için eğiliyorum, o da sırtımı okşuyor ve sıkarken homurdanıyor.

"Merhaba anne." Onu kucaklayıp doğruluyorum.

"Ne kadar uzadığını bir türlü kabullenemiyorum. Dişlerini bir göreyim." Ona gülümserim ve o da yanaklarımı sıkar. "Mükemmel. Şimdi, benim tatlı torunum nerede?"

"Heather'la birlikte Los Angeles'ta. Ben sadece kısa bir seyahate çıktım. Babamla bir şey konuşmam gerekiyor."

Grammy Gwen, dalgalı kaftanı ve kıvrırcık beyaz saçlarıyla öne çıkar. Her iki kolunda altın bilezikler vardır ve gözleri kısılır.

Parmağını yüzümün etrafında gezdiriyor. "Auran bozuk. Ne oldu?"

Göğsümdeki sıkışıklığa rağmen zorla gülümserim ve başımı sallarım. "Biliyorsun, ben o tür şeylere inanmam."

"Bu, bunların gerçek olmadığı anlamına gelmez," diye cevaplar, tıpkı kardeşim gibi konuşur.

Heather babasına çekmiş.

"Seni görmek her zaman güzel, evlat." Babam öne çıkıp beni kucakladı. "Hokey sezonu varken buraya kadar gelmenin sebebi ne?"

"Konuşacak vaktin var mı? Seninle bir şey konuşmam lazım."

Koyu renkli kaşları çatılır, ama başını sallar. Dışarı çıkarız, çok iyi bildiğim eski mahallenin sokaklarında yürürüz. Akrabalarımın ve arkadaşlarımın evlerinin önünden geçeriz, çocukluğumdan çok iyi bildiğim evler, koşup saklambaç oynadığım, arkadaşlarımla balık tuttuğum evler.

Önünde devasa bir meşe ağacı bulunan büyükannemin evinin önünden geçiyoruz. Burası, Britt'in eski tazısı Edward ile oynadığım bahçe.

Britt'in eski kan köpeği Edward ile oynardım. O köpeği çok severdim. Maddie için Ladybird'ü almamın sebebi oydu.

Yolun sonuna kadar devam ediyoruz, dar bir ahşap köprüden geçip, küçük bir tepeden aşağı inerek ahşap bir balıkçı iskelesine varıyoruz. Bu iskele, okyanusa uzanan bataklık çayırların üzerine inşa edilmiş.

Büyükbabamın, amcam Alex'i çocukken götürdüğü aynı eski balıkçı iskelesi. Yaşlı adam ben doğmadan çok önce ölmüştü, ama ödüllü burbonun gizli tarifini babamın küçük kardeşine aktardığına dair tüm hikayeleri duymuştum.

Büyük dedem tüm amcalarımla yakındı, ama Alex ile özel bir ilişkisi vardı. Bunun benim babamla olan ilişkiye benzediğini düşünüyorum. Bazı aile üyeleri diğerlerinden daha iyi sizin dilinizi konuşuyor gibi görünüyor.

"Aklında ne var?" diye sorar babam, tahta platformun sonuna geldiğimizde.

Haki renkli şerif üniforması giymişti ve ben onun, aynı zamanda sahil kasabasının şerifi olan Gina'nın babasından ne kadar farklı olduğunu düşündüm.

İkisi de işlerini ciddiye alıyor, ama babam sessiz, düşünceli, mantıklı... Bu yüzden, falcılar, sihirbazlar ve kaçış sanatçıları olan annemin ailesine aşık olması daha da beklenmedikti. Yirmi yıldan fazla bir süredir mutlu bir evlilikleri var.

"Mama Britt ile tanışmadan önce nasıl olduğunu hatırlıyor musun? Sadece sen ve ben varken?" Ona bakıyorum.

Kahverengi saçları artık şakaklarında grileşmiş, ama omuzları hala geniş. Boylarımız aynı, ama benim gözümde o her zaman benden daha uzun, her zaman daha bilge olacak.

O da başını sallıyor, benimki gibi mavi gözlerinin üzerinde kaşları çatılıyor. "Oldukça zordu, ama annem bana çok yardımcı oldu. Maddie için endişeleniyor musun?"

"Hayır." Kafamı sallayıp, kelimelerimi seçiyorum. "Beni pazar okuluna götürüp

ve sonra seni almaya geldiğini düşünüyordum, çünkü sen o şeylere inanmıyordun."

"Tamam... beklediğim gibi değildi." Elleriyle beline dayanarak yüzünü buruşturur. Derin bir nefes alır ve bataklığı seyreder. "O zamanlar oldukça zor bir dönemden geçiyordum, insanların dediği gibi ruhun karanlık gecesi gibi bir şeydi."

Bu sözleri düşünüyorum ve tam da yedi yıldır içinde bulunduğum durumun bu olduğunu düşünüyorum. Uzun, çok uzun, karanlık bir gece... Neden bu konuşmayı yapmak için bu kadar uzun süre beklediğimi merak ediyorum. İşler zorlaştığında herkes babamla konuşur.

"Bayan Priddy bize İsa'nın su üzerinde yürüdüğünü anlatmıştı ve ben sana bunu sormaya çok korkuyordum. Ryan, senin kızacağının söyledi ama sen bana hiçbir şeyi senden saklamamamı söyledin. Ne olursa olsun sana gelmemi söyledin."

Gülümsemesi yüz hatlarını yumuşatır. "Bu değişmedi."

Onun durduğu yere bir adım daha yaklaşıyorum, tuzlu suda dikenli palmye ağaçlarıyla karışık uzun otları inceliyorum. Buradaki nehirlerin hepsi denize dökülüyor.

Babam ve kardeşleri, Kiawah ve Hilton Head arasında yer alan bu küçük kasabayı el değmemiş haliyle korumak için çok çalışmışlardır. Pek çok müteahhit, burayı lüks bir turizm merkezi haline getirmek istemektedir.

"Sana bunun sihir olup olmadığını sordum, ama sen bunun inançla ilgili bir hikaye olduğunu söyledin."

"*İnanç* kelimesini mi kullandım?" Bana tek gözünü kısarak baktı. "Bunu, yapabileceğimize inanmakla ilgili olduğunu söyledin"

Peter'ın su üzerinde yürüyebileceğine inandığı gibi."

"Doğru, şimdi hatırladım," diye başını salladı. "Görünüşe göre yaşlı Pete için pek iyi sonuçlanmamış."

"Korkmuş ve batmaya başlamıştı." Hatırladıkça göğsüm sıkışıyor.

Ağaçlara bakarken, hala kendimi babamın kamyonetinin arka koltuğunda oturan o küçük çocuk olarak görebiliyorum. O tanıdığım en zeki insandı ve annemi kaybettikten sonra, o

benim güvenlik ağım, dayanağım oldu. Söylediği her kelimeye kulak verirdim ve her sorunum için onun bir çözümü olduğunu bilirdim.

"O günü çok iyi hatırlıyorsun," diyor. "Umarım sana makul bir açıklama yapmışımdır."

"Evet, verdin. Eğer bir şeyi yapabileceğime inanıyorsam, yapabileceğime inanmam gerektiğini söyledin. Korkutucu olsa bile."

Su, bitkilerin etrafından, kayaların üzerinden akarken dalgalanıyor. Bir kurbağa bu fırsatı değerlendirip uzun bir notayla şarkı söylüyor.

Babam başını sallar, güçlü elini omzuma koyar ve sıkıca sarılır. "Bu iyi bir tavsiye, ben vermiş olsam da."

O beni gülümsetiyor ve ben de onu yavaşça iskeleden eve doğru takip ediyorum. Babamın kardeşleri, teyzelerim ve kuzenlerim, üvey annem ve büyükannelerim, ben tekrar ayrılmadan önce bir araya gelip yemek yiyip sohbet etmek için toplanıyorlar.

Fazla vaktim yok ve beni buraya getiren soruyu ona sormam gerekiyor.

"Biriyle tanıştım, baba." Durur ve ben devam ederken bana döner. "O, takım arkadaşımın kuzeni ve üçümüz yaklaşık bir ay boyunca birlikte yaşadık sayılır. Çok zeki ve güzel... ve genç."

Kaşları çatıldı. "Ne kadar genç?" "Yedi yaş."

"Annen Britt benden yedi yaş küçük." "Beni rahatsız eden yaş farkı değil... ben."

Bu kısım beni rahatsız ediyor. Bu sözleri söylemek için en az acı veren duruşu bulmaya çalışır gibi ayaklarımın üzerinde kayıyorum.

"Angie'yi kaybettiğimde bir yemin ettim. Bir daha başka birine beni bu kadar incitecek gücü vermek istemedim."

Anlayışla başını sallar. "Fikrini değiştiren birini mi buldun?"

Göğsüm sıkışıyor ama buna aldırmıyorum. "Çıkamam baba. Çok yaşlıyım ve Maddie var... Ona haksızlık olur."

"Maddie iyi olacak." Gözleri benimkilerle buluşuyor. "Ama kızından daha fazlası için endişeleniyormuşsun gibi geliyor."

"Çok kıskanç biriyim. Buraya gelmeden önce, onu eski erkek arkadaşına sarılırken gördüm ve... O adamı öldürmek istedim." Göğsümde bir sıcaklık hissediyorum.

Babamın yüzünde bir gülümseme belirir. "Beni suçlayacak bir şey söyleme. Seni tutuklamak istemem."

"Ben de onu söylüyorum. Ben hiç kıskanç bir adam olmadım."

Düşünceli bir şekilde başını kaldırır. "Tecrübelerime göre, kıskançlık genellikle başka bir şeyle ilgilidir. Yüksek sesle söylemek istemediğin bir şeyle. Ona güvenemeyeceğini mi düşünüyorsun?"

"Hayır. Güvenebileceğimi biliyorum."

Mavi gözleri içimi delip geçer, gerçeği görür. "O zaman bu kıskançlığın sebebi nedir?"

Ellerimi kaldırıp nemli gözlerimin üzerine bastırıyorum. Gerçeği itiraf etmeliyim. Bu duyguların arkasında yatan şeyi, beni buraya getiren şeyi söylemeliyim.

"Korkuyorum baba. Onu seviyorum. Anlamadığım bir şekilde onu seviyorum ve onu kaybedeceğimden korkuyorum." Göğsüm sıkışıyor ve her şeyi itiraf ediyorum. "Bunun bir tür... travma sonrası stres bozukluğu mu olduğunu bilmiyorum. Tek bildiğim, o acıyı bir daha yaşayamayacağım. İlk seferinde zar zor atlattım, ama Gina ile... bunu atlatamam."

İki adımda aramızdaki mesafeyi kapatır ve beni kucaklar. Omzum göğsüne yaslanır, elini sırtıma koyar, birkaç kez sertçe okşar ve kısa bir süre sıkıca sarılır.

Babam. Benim dayanağım. Her zaman güvende hissettiğim, yanında her zaman kendimi savunmasız hissedebileceğim tek kişi. Beni tutuyor, tıpkı ilk kez korktuğumda, henüz bir çocukken yaptığı gibi.

"Aşk bir risktir, evlat." Sesi naziktir. "Ama bu riski aldığında, karşılığında en güzel şeyi elde edersin."

"Bunu nasıl
anlayacağım?" "Ona
evlenme teklif et."

Kaşlarım havaya kalkar ve başımı sallayarak gülerek "Henüz çok erken." derim.

"Öyle mi?" Kaşlarını çattı. "Bana öyle geliyor ki, artık ne istediğini biliyorsun."

"Evet, ama bu onun da bildiği anlamına gelmez."

"O zaman hayır der ve sen de endişelenmeyi bırakırsın."

Göğsümdeki acı azalır ve elimi alnıma sürerek başımı kaldırıp gülümserim. "Bu, bana verdiğin en iyi küçük kasaba tavsiyesi olabilir."

"Sen küçük kasaba adamısın."

"Sanırım öyleyim."

"Beni dinle." Elini omzumun üstüne koydu. "Hayatımda Britt'i kaybettiğimi düşündüğüm an kadar korkmuş olmamıştım. İşte o zaman bunun sonsuza dek sürecektir bir aşk olduğunu anlarsın. O kişi olmadan nefes alamadığın zaman. Ondan ayrı kalmanın acısı o kadar büyük ki, onun için her şeyi yapmaya hazır olursun."

Birini yakmak istiyorum...

"Ya bu duygular benim için çok büyükse?"

"Bu duygular senin kalbin kadar büyük. Babana güven ve inancını kaybetme. Yalnız kalmak için çok gençsin." Koluma hafifçe vurup, alaycı bir şekilde göz kırptı. "Ve saçını kestir."

Bu beni güldürdü ve içimi dökmek iyi geldi. Buraya geldiğim için mutluyum. Ne yapmam gerektiğini biliyorum. "Teşekkürler baba."

GINA

Yavaşça köpeklerin sıralandığı koridorda yürürken bakışlarım lazer gibi odaklanmış durumda. Hepsi mükemmel bir dikkatle duruyorlar, çeneleri yere paralel, dört bacakları aktif bir duruşla açılmış. Köpek gösterisi dilinde buna "stack" denir.

Takım elbise veya resmi kıyafetler giymiş bakıcıları da aynı derecede dengeli ve uyanık.

Haze burada, birçok kez birlikte çalıştığım Afgan borzoi. Tüyleri ışıktaki altın gibi parlıyor.

Onun yanında, aynı derecede parlak siyah tüyleri olan uzun tüylü bir dachshund duruyor. Onu önceki gösterilerden tanıyorum ve seviye atlamak için çok çalıştıklarını ve antrenman yaptıklarını anlayabiliyorum.

Ardından iki İrlanda kurt köpeği koşarak geliyor, sert gri tüyleri ve ayı gibi yürüyüşleri beni oturup onlara sarılmak istememe neden oluyor.

Ama oturmam. Ben çok ciddi bir jüri üyesiyim.

Onların arkasında, daha önce hiç görmediğim bir köpek var, bir whippet, İtalyan tazılarına benziyor ama daha iyi bir mizacı var. Onun bakıcısı da benim için yeni birisi ve üstünlük taslayarak çenesini kaldırıyor.

Ona sıkı bir şekilde başımı sallıyorum. Çok iyi eğitilmiş, çok güzel bir köpeği var.

"Borzoı, sloughi, dachshund'u görmek istiyorum..." Çenesini kaldırmış, pas rengi muhteşem bir bloodhound gördüğümde göğsüm sıkışıyor. "Bloodhound ve whippet."

Kalabalıkta onaylayan bir dalgalanma olur ve beş köpek öne çıkar. Sıraları yavaşça geçerken hepsini iyice incelerim. İlk üçünü birkaç kez görmüş ve incelemiştim, bu yüzden onlara fazla zaman ayırmam.

Elimi Haze'in yumuşak tüyleri üzerinde gezdirip, yüzünü kaldırarak gözlerini inceliyorum. Her zamanki gibi parlak.

Bloodhound benim için yeni bir tür ve onu ayakta durdurup, sağlam omuzlarını ellerimle okşuyorum. İyi bir vücudu ve hoş, bol deri kıvrımları var. Gerçekten iyi bir örnek.

Sırada, canlı bir küçük adam olan whippet var. Açık gri tüyleri pürüzsüz, kulakları dik ve hevesli. Bacaklarını hızlıca kontrol ediyorum, testislerini kısa bir süre avuçlarım ve... bekliyorum.

Gözlerim, benimle göz teması kurmayan bakıcısına kayıyor. Çenesini düz tutuyor, dümdüz ileriye bakıyor, ama kaşında bir seğirme fark ediyorum.

"Burada ikinci bir görüşe ihtiyacım var." Minyatür ırkları değerlendirmeyi yeni bitiren Lisa'ya işaret ediyorum.

Hızla yanıma gelir ve kulağına eğilip fısıldarım. "Plastik."

Kaşları yükselir ve benim yaptığım incelemeyi tekrarlar, ellerini köpeğin vücudunun uzunluğu boyunca gezdirir. Bacaklarını kontrol eder ve testislerine geldiğinde tereddüt eder. Dudakları buruşur ve yavaşça, üzgün bir şekilde başını sallar.

Kahretsin. Bu gösteriyi son dakikada jüri olarak kabul ettim çünkü bunun beni neşelendireceğini ummuştum. İki gündür kanepede yatıp Owen'ı özlemekten başka bir şey yapmadım.

Owen'ı özlemek dışında hiçbir şey yapmadım. Haddy ile yardım gösterisi için çalışmak bile dikkatimi dağıtamadı.

Şimdi de bu.

Parlak gözlü küçük dostuma bakıyorum ve kalbim ağırlaşıyor. Hepsi çok iyi köpekler, hevesli küçük yarışmacılar.

Gözlerim onun amirine kayıyor ve onun ne yaptığını bildiğini anlayabiliyorum. Benden gizleyebileceğini sandı. Benim bunu fark edecek kadar deneyimli olmadığımı sandı.

Muhtemelen Baxter'ın durumu, Owen ve tüm bu olanlar yüzünden içimde biriken öfke yüzünden, ama burnuna yumruk atmak istiyorum.

Bunun yerine, profesyonel davranmaya devam ediyorum. "Üzgünüm, bu köpeği diskalifiye etmek zorundayız."

"Ne?" Adamın sesi yükselir ve öfkelenmiş gibi davranmaya cüret eder.

"Amerikan Kennel Kulübü onay köpek gösterilerinde kısırlaştırılmış köpeklerle izin verilmez." Yetkililerin onları ringden çıkarmaları için elimi yana kaldırıyorum.

"Bu ne cüret?" diye bağıyor, ama ben arkanı dönüp kalan dört köpeğe geri dönüyorum.

Genç bir jüri üyesi olduğum zamanlarda, böyle şeyler beni gün boyu rahatsız ederdi. Bugün ise, işimi çok daha kolaylaştırıyor. Sadece dört kurdele verebilirim ve sıralamayı kafamda belirledim bile.

"Onları kan köpeği, dachshund, sloughi ve borzoi ile yakalayın." Eğitimciler tasmaları kaldırıp büyük ringin etrafında koşarak köpeklerin mükemmel yürüyüşlerini sergiliyorlar. "Sıra şu: bir, iki, üç ve en iyi cins." Arena alkışlarla doluyor ve ben jüri masasına doğru yürüyorum .

imzalamak imzalamak imzalamak kitabı
kitabı yapmak resmi resmi hale getirecek.

Bakıcılar köpekleri platformlara götürecek ve kurdelelerini almak ve fotoğraf çektirmek için platformlara götürecekler, ama benim buradaki işim bitti.

Lisa'ya el sallıyorum ve o da bana alaycı bir gülümsemeyle karşılık veriyor. Oyuncakları bir kez daha değerlendirmesi gerekiyor, ama ben

bugünlük işim bitti. Son yaşanan küçük dramadan sonra, *artık* yeter.

Çıkışa doğru ilerlerken, tribünde yaşlı bir kadınla oturan küçük bir kıza gözüm takılıyor ve göğsüm ağrıyor. Maddie'yi düşünüyorum.

Onu bu gösterilerden birine götürüp izlemesini ve öğrenmesini çok isterim. Onunla, ikisiyle birlikte yapmak istediğim onca şeyi düşünüyorum. Vizyonumda gördüğüm, ortasında parıldayan, yıldızlı bir kalp ile el ele tutuşan çemberi hatırlıyorum.

Çıkışa giden perdeli salondan yavaşça geçerken, minyatür yarışmasının galibini fark ettim. Parlak mavi bir kurdele takmış, kabarık beyaz bir Bichon Frisé.

Durup kafasını okşuyorum. "Harika bir köpek."

"Çok teşekkür ederim, Bayan Bradford." Sahibi gergin görünüyor ve ben köpek dünyasında bir tür ünlü olduğumu unutuyorum. "Bu bizim ilk mavi kurdelemiz."

"Hak ettiniz. Bayan Brashears çok katı bir jüri üyesidir."

Bir an durup, köpeğin büyük kahverengi gözlerine bakıyorum ve ruh hayvanımın mesajını hatırlıyorum. Mantarın etkisiyle olsa bile, içimdeki ağırlık hafifliyor ve Heather'ın dediği gibi umudun benimle birlikte yürümesine izin vermeye karar veriyorum.

"Onun kalbi iyi. Bunu her zaman anlayabilirim."

Köpeğin sahibi daha fazla teşekkür sözleri söylüyor ve ben ona el sallıyorum.

Alabama doğru yürürken, son dakikada şehir dışındaki bir gösteriyi yargıladığım son seferi hatırlıyorum. Bu aptal arabanın yakıt pompası bozulmuştu ve o beni kurtarmaya gelmişti.

O gece otel odasında söylediğimiz ve paylaştığımız her şeyi düşünüyorum. Bu bana denemek için son bir fikir veriyor.

"Bütün hafta sonu kanepede miydin?" Mav ön kapıdan içeri girer, spor çantasını bırakır ve spor çantasını çamaşır odasına taşır.

spor çantasını çamaşır odasına götürdü.

Karnımın üstüne yatmış, kötü bir reality şovu izliyorum. Kendimi daha iyi hissettiren türden bir şov. En azından ben *o kadar* berbat durumda değilim.

"Hayır!" Ses tonum savunmacı. "Cuma günü Haddy'nin evine gittim ve yardım gösterisi için birçok plan yaptık. Size kpeklerinizi nasıl gezdireceğinizi öğretmek için cumartesi günü boş olduğunuz bir tarih vermenizi istiyor."

"Köpek gezdirmeyi gayet iyi biliyorum, Geeg." amaşırhaneden yatak odasına giderken yanımdan geçiyor.

"ğleden sonra bir köpek gösterisini değerlendirdim. Oldukça heyecanlıydı."

"Nasıl?" Ceketini çıkarır ve n dolaba asar.

O gerçekten yakışıklı bir adam, ki bu komik bir düşünce, çünkü birlikte büyüdük. Her geçen gün babasına daha çok benziyor, ki bu çok şey ifade ediyor. Uzun boylu, esmer ve yakışıklı, ama Haddy ve Knox gibi Bradford mavisini gözleri var. Annem gibi yeşil gözlü tek kişi benim.

"Sahte bir deli gördüm." Elimle küçük bir kavrama hareketi yaptım.

Mav dehşetle kaşlarını çattı. "Bu ne demek oluyor?"

"Bugün yeni bir köpek geldi, bir whippet, ve plastik bir testisi vardı."

"Neden bir köpeğe plastik testis takarsın ki?"

"Sahibi, benim bunu fark etmeyeceğimi düşünmüş olmalı." Omuzlarımı silkelerim ve kanepeye geri dönerim. "Belli ki kiminle uğraştığını bilmiyordu. Onu yarışmadan diskalifiye etmeden önce Lisa'ya doğrulattım."

"Vay canına." Mav birkaç dakika odasına çekildi, sonra eşofman altı ve uzun kollu tişörtle geri döndü. "Bu çok acımasızca, Gina."

"Biliyorum." Dudaklarım üzüntüyle kıvrıldı. "Sahipleri böyle şeyler yaptığında çok sinirleniyorum. Köpeklerin de duyguları var, biliyorsun, ve o en zeki küçük av köpeğiydi. Onu severdim."

"Bu, evimizin yine tuvalet kağıdıyla kaplanacağı anlamına mı geliyor?" Mav yanımdaki kanepeye uzanır.

Burnumu kırıstırıp ön kapının yönüne bakarım. "Umarım olmaz."

"Posta kutusuna koku bombası mı atacaklar?"

"Bu, benden çok Bay Gibson'ı üzüyor. Görüntüleri kaydetmek için bir Ring kamera falan kurmalıyız. Onları federallere teslim edelim."

"Fena fikir değil." Yanımdaki kanepede yer değiştiriyor. "Bu gece ne izleyeceğiz? *Best in Show* mu?"

"Onu Heather'la yeni izledim. *Frankenweenie* mi?" "Hayır, o bir Cadılar Bayramı filmi. Şükran Günü'nden sonra. Bu arada, önümüzdeki Salı Friendsgiving var mı?"

"Haddy'ye sorayım. *Turner and Hooch* mu?"

"Tabii."

Sadece ikimiz olabiliriz, ama başımı Mav'in omzuna yaslayıp Tom Hanks'in devasa bir mastiff ile hayata uyum sağlamasını izlemek tam da ihtiyacım olan rahatlatıcı bir film.

Öğleden sonra son bir şans mesajı gönderdim ama hala cevap gelmedi. Artık sinirlenmeye başlıyorum. Artık beni terk eden erkekler için ağlamayı bırakmanın zamanı geldi galiba...

OWEN

GINA

Kendall, John'u çok özlüyor. Lütfen ona onunla iletişime geçmesini söyler misiniz?

Eureka'daki akrabalarımınla geçirdiğim öğleden sonra eve döndüğümde telefonumdaydı. Tatil sezonu geldi ve herkes şehre geldi.

En iyi arkadaşım Ryan benimle kaldı ve bana tüm haberleri aktardı. Eureka *Gazette*'de annesinin editörlük, yayıncılık, muhabirlik ve fotoğrafçılık görevlerini yavaş yavaş devralıyor.

Kuzenim Pinky, her zamanki gibi otoriter tavırlarıyla grubun içinde dolaşıyordu. Parlak kırmızı bukleleri uzaktan bile gözden kaçması imkansızdı ve çocukken *sürekli* kavga etsek de, büyüdükçe çok yakın arkadaş olduk.

Amcalarım ve teyzelerim, yeni nesil olan bizi gururla ve eğlenerek izliyorlardı.

Drag queen "teyzem"ın gösterisinde kullandığı küçük köpeğin yanına gidip diz çökmek zorunda kaldım. Önceki Angie Dickenson minyatür pembe bir kanişti. Angie Dickenson II ise bir çay fincanı büyüklüğünde bir Yorkie.

"Onun fotoğrafını çekip... oda arkadaşşıma göndersem olur mu?" Gina'nın benim için ne kadar önemli olduğunu ifade etmek için yanlış bir kelime, ama onu henüz *nişanlím* olarak adlandıramam.

Muhtemelen şu anda *benimle* konuşmuyordur. Hafta sonu yaşadığım içsel çalkantıyı telafî etmek için ciddi bir şekilde yalvarmak zorunda kalacağım gibi hissediyorum. Hafta sonu ortadan kaybolup, mücadeleyi bırakıp, geri dönüşü olmayan gerçekte yüzleştiğim hafta sonu: Gina Bradford olmadan yaşayamam.

"Evet, yapabilirsin tatlım." Monay teyze büyük kahverengi elini omzuma koydu. "Sorduğun için teşekkürler. İkinci Angie, Büyük Angie kadar cesur değil."

Telefonumla hızlıca bir fotoğraf çekip, teyzem Cass'in küçük kız kardeşı AJ ve onun kanun kaçağı kocası Raif'in yanına gittim.

"Hey, Nikki nasıl? Porkchop hâlâ buralarda mı?" AJ'nin "kötü bir durumdan" kaçarken Branson'dan yanında getirdiği küçük kızdan bahsediyorum.

Çocukken bize sadece bunu söylediler. Eureka'da büyürken her şey gibi, bu da sonunda ortaya çıktı. Burası küçük bir kasaba, ama hiç sessiz ya da sıkıcı olmadı.

"O çok akıllı." Diğer "teyzem" Nikki'den bahsederken her zamanki gibi gururla gülümsüyor. "BM'de Fransızca-İngilizce çevirmenlik yapıyor. O çok zeki, düşünsenize..."

Kafasını sallar, gözlerinden akan duygusal gözyaşlarını siler ve ben ona sarılırım. "Umarım onu yakında tekrar görürüm."

Onlar ailenin çılgınları, ama en büyük kalplere sahipler.

Öğle yemeğinden sonra babam beni havaalanına götürür. Daha önceki konuşmamız aklımdadır ve Gina'nın son mesajı geldiğinde, bunu yapmaya karar veririm.

"Sana söylediklerimi düşündün mü?" Babam, kasabanın dışındaki küçük havaalanında yanımda duruyor.

"Bunu düşünmeden edemedim," diye başımı eğerek gerçeği itiraf ediyorum.

"Nasıl gittiğini bana haber ver." Beni kucaklayarak sarılır, ben de sırtına bir şaplak atarım. "Korkma evlat. Başarabilirsin."

Sözleri bana güven veriyor. "Teşekkürler baba."

"Akşam yemeğinden sonra muhtemelen eve döneceğim, ama vardığımda sana her şeyi anlatırım." Los Angeles'taki özel havaalanına taksiyle giderken kız kardeşimle FaceTime'da konuşuyorum. "Kızımı özledim."

"Bu olumlu bir haber." Heather'ın gözleri parlıyor ve gülümsüyor. "Bu, işlerin şimdi daha iyi olduğu anlamına mı geliyor?"

"Dönünce kutlama yapmayı umduğumu söyleyelim. Seni haberdar ederim."

Uçuş görevlileri küçük kabinde dolaşmam için izin verdiklerinde bağlantımızı kesiyoruz. Bu ülke çapındaki uçuşta tek başımayım. Takımın geri kalanı dün akşam döndü.

Ticari bir uçuşla seyahat etmeye çok istekliydim, ancak koçum, son zamanlardaki performansımdan sonra artık bir yıldız olduğumu söyledi. Buna alışmam biraz zaman alacak.

Uçarken Haddy ve Maverick'e mesaj attım, sonra dizüstü bilgisayarımı çıkardım ve birkaç ek öğeyi ayarlamak için çalıştım.

Sonunda uçaktan indiğimde, beni Los Feliz'e götüren siyah SUV'nin içinde otururken, kendimi gerçekten bir yıldız gibi hissetmeye başlıyorum. Merak etmeyin, bu durumun kafama vurmasına izin vermeyeceğim, ama son dakika özel siparişler verebilmek ve tam da ihtiyacım olduğu anda teslim edilmesini sağlamak? *Bu*, alışabileceğim bir şöhret seviyesi. Ayrıca, ABD'nin en büyük ikinci şehrinde yaşamak da yardımcı oluyor.

Haddy'den gelen kısa bir mesajla her şeyin yolunda olduğunu, yani Gina'nın evde olduğunu öğreniyorum. Şoföre teşekkür edip çantamı alıyorum ve eskiden evim olan sevimli bungalovun merdivenlerine çıkmadan önce derin bir nefes alıyorum.

Maçtan sonra giydiğim takım elbiseyi giyiyorum ve çok uzun saçlarımı küçük bir at kuyruğu şeklinde toplamışım. Verandada, selofanla sarılmış paket ve özel sipariş ettiğim küçük mavi kutu beni bekliyor.

Sırt çantamı sandalyenin yanına koyup onları alıyorum. Kutudan keseyi çıkarıp içindekileri kısaca inceliyorum. *Mükemmel.*

Ceketimi düzelttikten sonra yüzümdeki bir tutam saçı düzeltiyorum ve kapıyı üç kez hafifçe tıklatıp içeri giriyorum.

Televizyon açık, ulusal bir köpek gösterisinin önemli anlarını gösteriyor. Mav omzunun üzerinden bakıp ayağa kalkıyor, bana başını sallayarak mutfağa doğru yöneliyor.

"Yarışmayı kaçıracaksın!" Gina arkasından seslenir ve tatlı sesi göğsüme çarpar.

Boğazımda biriken duyguları yutuyorum ve uzaktan kumandayı elinde tutarak uzandığı kanepeye doğru yürüyorum.

"Owen!" diye nefes nefese, hızla oturur.

Önünde bir sürü köpek ve *"Man's Best Friend"* (İnsanın En İyi Dostu) yazan pembe bir tişört giymiş, ancak *"Man"* kelimesinin önünde *"Wo"* yazıyor. Ayrıca, üzerinde beyaz pudellerin olduğu siyah pijama pantolonu giyiyor.

Çilek rengi saçları at kuyruğu şeklinde toplanmış ve yüzü yıkanmış. Burnunun köprüsünde çiller görünüyor ve o kadar güzel ki, bir an için söylemek istediğim şeyleri hatırlamakta zorlanıyorum.

"Gina," diye başlıyorum, ama sesim kısık çıkıyor.

Boğazımı temizledim ve hazırladığım cümleyi söylemek üzereydim ki, dudakları sıkılaşıp kaşlarını çatı.

Uzaktan kumandayı kanepeye fırlatır ve keskin bir "Hayır" ile sözümü keser.

Sonra, parmak uçlarında dönerek hızla yanımdan geçip merdivenlere doğru yürüdü ve arkasına bile bakmadan merdivenleri koşarak çıktı.

"Bekle..." Kaşlarımı çatarak, kaçtığı yöne doğru bakarım.

Mav kafasını mutfağın kapısından dışarı çıkarır ve elini yukarı doğru sallayarak işaret eder. "Git onu yakala!"

Elimde tuttuğum gül buketine bakıyorum ve tereddüt ediyorum, bekliyorum...

"Ne...?" Sesi üst kattan geliyor. "Bunu kim yaptı?"

Hiçbiri planladığım gibi gitmiyor, ama ne de olsa hayatım ne zaman planlandığı gibi gitmiş ki?

Merdivenleri koşarak çıktım ve onu koridorda, iki elini başına koymuş, yatak odasına bakarken buldum.

Merdiven sahanlığında durup, çok uzun zaman önce aynı yerde durup onu kapısında izlediğim o geceyi hatırlıyorum. O gece onu ne kadar çok istediğimi hatırlıyorum... Sanırım bu his daha da kötüleşti... Gözlerimiz buluştuğunda, o bana doğru geldi.

Kollarını yanlarına indirip bana dönüyor. "Bunu sen mi yaptın?"

"Sadece seni düşündüğü için sana çiçek getirecek birini istediğini söylemiştin. Perşembe gecesinden beri seni düşünmeden duramadım, bu yüzden sana aynı miktarda çiçek vermem gerektiğini düşündüm."

Yatak odasını dolduracak kadar beyaz lale, pembe ve beyaz gül ve mavi sümbül sipariş ettim. Haddy ve Mav hepsini düzenlememe yardım etti. Aslında Haddy düzenledi. Mav, Haddy bunu yaparken Gina'nın dikkatini dağıttı.

Görünüşe göre Haddy'ye "büyük bir borcum" var, çünkü şüphe çekmeden hepsini içeri sokmak için altı sefer yapmam gerekti. Merak etmeyin, planım işe yararsa onun istediği her şeyi yaparım.

"Şey..." Dudaklarından nefes vererek, neredeyse isteksizce konuşuyor. "Çok güzeller."

"Çiçekçideki bayan, bunların *özür dileme* anlamına gelen çiçekler olduğunu söyledi." Gözlerim ondan ayrılmadı. "Bunun için özel çiçekler olduğunu

bunun için özel çiçekler olduğunu bilmiyordum."

Elimdeki kırmızı gül buketini uzatarak dikkatlice bir adım daha yaklaştım. "Bunları aldım çünkü '*seni seviyorum*' anlamına geliyorlar."

Güzel gözleri yaşlarla dolarken, hayır anlamında başını salladı. doldururken hayır anlamında başını sallıyor.

"Hayır." Sesi titriyor ve göğsüm ağrıyor. "Üç gün boyunca ortadan kaybolduktan sonra buraya gelip bana bunu söyleyemezsin."

Bir adım daha yaklaşarak elimi kaldırıyorum. "Gina..."

"Mesajlarıma cevap vermedin," diye devam ediyor. "Telefonlarıma cevap vermedin. Ben acı çekerken sen hokey oynamaya devam ettin, arkadaşlarınla eğlendin."

O konuşurken başımı sallıyorum. "Eğlenmiyordum. Cehennemdeydim." Ses tonum düzgün ve o adamın ona dokunduğu anı hatırlayınca damarlarım yeniden kanla dolsa da özür diler gibi davranmaya çalışıyorum. "Seninle öyle konuşamazdım. Her şey çok fazlaydı."

"Her şey çok masumdu." Sesi kararlı. "Ama açıklamama izin vermedin. Tek kelime etmeden beni kesip attın."

Göz yaşları sonunda yanaklarına düştü ve kalbimi bıçak gibi deldi.

"Tanrım, Gina..." Sesim kırılıyor. "İçimdekileri görebilseydin, tüm hafta sonu ne kadar parçalandığımı bilseydin..."

"Senin içini göremem ve bilmiyorum." Sesi yükselir, ama kelimelerle birlikte kırılır. "Bunu bir daha yapmayacağım, Owen. Beni böyle dışlayan biriyle birlikte olmayacağım. Çok acı veriyor."

Her kelimeyle dikkatlice adımlarımı yaklaştırdım ve şimdi ona dokunabilecek kadar yakıным. Ayakkabı giymiyor ve uzun boylu olmasına rağmen bana bakarken çok kırılgan görünüyor.

Rüyalarımı süsleyen güzel yeşil gözleri şimdi gözyaşlarıyla dolu ve ciğerlerim o kadar sıkışmış ki nefes almakta zorlanıyorum

Yine de, kendi davranışlarım yüzünden başımın belada olduğunu ve bunu hak ettiğimi biliyorum.

Dizlerimin üzerine çöküp, elimi beline koydum. "Ağladığını görmek ne kadar acı verici, bilemezsin... Sana sarılabilir miyim?"

"Owen..." Sesi titriyor ve ben bunu izin olarak alıyorum.

Onu kendime çekiyorum, kollarımı beline doluyorum ve yanağımı yumuşak pamuklu gömleğine yaslıyorum.

"Gina..." Bu kelimeyi bir dua gibi söylüyorum. "Kimseye karşı böyle hissetmeye alışkın değilim. Bu beni çok korkuttu, ve onun sana dokunduğunu, seni kucakladığını gördüğümde..."

Sesi yumuşaktı. "Sana kıskançlık yapma demiştim."

Başımı kaldırıp, şimdi hızla kırpışan güzel gözlerine bakıyorum. "Seni seviyorum, Gina Grace, ve seninle ilgili konularda kıskanç bir pisliğim. O adamın kollarını yerinden söküp, onunla onu döverek öldürmek istedim." Çenemi indirip, alnımı göğüs kemiğine dayadım. "Bu yüzden babamla konuşmam gerekiyordu. O, nasıl hissettiğimi ve nedenini anlamama yardım edeceğini biliyordum."

"Babanla benim hakkımda mı konuştun?"

Tekrar başımı kaldırıp gözlerine baktım. "Annem öldüğünde, babam çok zor günler geçirdi. Öfkeliydi ve inanmayı bıraktı..."

"Senin gibi mi?" Parmaklarını saçlarımın yanlarından geçirerek uzun saçlarımı kulaklarımın arkasına attı.

"Evet." Nefesim kesildi ve gözlerimi onun gözlerine diktim. Ona söyleyecek çok şeyim var, ama daha uygun bir ortamda olmamız gerekiyor. "Saçımı keser misin?"

Kaşları çatıldı. "Şu anda mı?"

"Evet." Kalkıp elini tutuyorum. "Keser misin?"

Birkaç dakika sonra, seramik karolarla kaplı odanın ortasındaki bakım stüdyosunda bir sandalyede oturuyorum. En son buraya geldiğimde, bana Ladybird'e rahatlatıcı bir banyo yapmayı gösteriyordu... Sonra LB kirli köpek suyunu üzerimize sıçrattı.

Gina omuzlarıma bir bez örter ve bir makas çıkarır. "Ne kadar kısa istersin?"

"Mav yarım inçten fazla kesilmesin dedi, ama boynumdan uzaklaştırmam lazım."

Yavaşça başını sallayarak, yakındaki masadan plastik bir spreyci şişesi alır ve saçımı ıslatmak için kullanır. Sonra başımın üstünden yanlara doğru sıradan, eski bir siyah tarak geçirir. Bu, benim söyleyebileceğim herhangi bir kelimeden daha samimi ve şefkatli bir davranış.

"Bu işte çok iyisin." Heather stilistken onu izlemiştim ve Gina'nın ne yaptığını çok iyi bildiğini söyleyebilirim. "Sadece köpekleri tımar ettiğini sanıyordum."

"Kim öyle demiş?" Kaşlarını kaldırdı.

Gölerek gözlerimi kırıştıtırırım. "Bu tuzaga düştüm."

"Şimdi dümdüz önüne bak." Gözlerimi kaldırdım ve bir saniye boyunca onun gözleriyle buluştuk.

Hızla gözlerini kırıştıtırır, ama yanaklarında hoş bir pembe renk belirir. Bunu iyi bir işaret olarak kabul etmeye karar veririm.

O parmaklarını saçlarımın arasına geçirip, kuzeninin belirlediği kesim sınırını aşmadan tekrar tekrar keserken, ben sessiz ve hareketsiz duruyorum.

Sonunda, durduğu bir noktaya gelir. Makası bırakır ve önümde durur, parmaklarını nemli saçlarımın arasına geçirir, saçımı kaldırır ve katmanları inceler.

"Bu, saçına stil katacak ve boynuna değmemesi için yukarı kaldırdım."

Omuzlarımdan örtüyü çıkarır ve arka duvardaki sepete götürür. Sonra oturduğum yere geri döner ve onu izlerim.

"Teşekkür ederim." Başımı kaldırıp, ses tonumdaki değişikliği o da hissetmiş mi diye merak ediyorum. "Ödeme yapabilir miyim?"

Kafasını sallar. "Paranız burada geçerli değil."

Belinden tutup onu bacaklarımın arasına çekiyorum. "Umarım sözlerim işe yarar."

"Sözler güzel, ama eylemler daha iyidir."

"Senin için her şeyi yaparım, Gina. Seninle tanışana kadar tekrar böyle sevebileceğimi bilmiyordum. Ama bu seferki, daha önce hiç hissetmediğim kadar büyük bir aşk. Bu beni korkutuyor, çünkü bu sefer kaybımı atlatamayacağımı biliyorum."

Elini uzatıp saçımı yanağımdan çekiyor. Dudaklarında hafif bir gülümseme beliriyor. "Eve geri dönelim. Eve gidip küçük kızını görmen gerek."

"Beni affettiğini bilmeden bu gece uyuyamam."

Gözlerini kırptırdı ve elimi tuttu. "Hadi."

Yavaşça eve doğru yürüyoruz ve arka verandaya vardığımızda, o duruyor. Ellerimiz birbirine kenetlenmiş, ben onun parmaklarını dudaklarıma götürüyorum.

"Seni seviyorum, Gina."

Dudakları sıkışır ve başını sallar. "Biliyorum."

GINA

O gülerek başını sallar. "Biliyorsun."

Sonra dudaklarını tekrar parmaklarımın arkasına bastırır ve tüm vücudumu sıcaklık kaplar.

Şu anda nasıl bu kadar güçlü olabildiğimi bilmiyorum. İçimdeki her şey pes etmek ve sorun yok, sadece bir tartışmaydı, unut gitsin demek istiyor... O, tüm odamı çiçeklerle doldurdu. Ve sıradan çiçekler değil, *özür dilerim* çiçekleri. Özür dilerim çiçeklerinin en güzel çiçekler olduğunu kim bilebilirdi ki? Beyaz laleler, güller ve sümbül?

Elimi kaldırıp parmaklarımı yine saçlarının yanlarına geçirdim. Az önce ipeksi saçlarını keserken neredeyse kendimi kaybediyordum. Öne eğilip saçlarını kaldırıp keserken sıcak nefesi göğsüme değiyordu. Saçlarını kesmek için elimi çektiğimde sıcak yanakları bileklerime değiyordu. Kucağına atlayıp ağzını benimkiyle kapatmak istedim.

Hayatımın en seksi saç kesimi oldu.

Tabii ki, genellikle köpekleri tımar ediyorum ve bunda seksi olan hiçbir şey yok.

Owen'ın saçını kesmek ateş gibiydi. Göğsüm yanıyordu, dizlerim titriyordu ve kollarına düşmemek için tüm gücümü kullanmam gerekti.

Ama o beni incitti. Açıklamama fırsat vermeden çekip gitti. Üç gün boyunca tüm aramalarımı görmezden geldi ve mesajlarıma tek bir cevap bile vermedi... O ise babasıyla konuşmaya gitti.

Benim hakkımda.

Armani paltosunu koluna asmış, elinde spor çantasıyla uzaklaşmasını izledim. Kapıda durdu, son bir kez gülümsedi, sonra kapıdan geçip kaldırımından evine doğru yürüdü ve ben kapı pervazına yaslanıp eridim.

Maddie'nin bu gece babasını görmesi gerekiyor. Heather onu özliyor, eminim.

Sekiz saat boyunca yaptıklarını düşünmesine izin vereceğim, sonra sabah ilk iş onu affedeceğim.

Acı tatlı bir kahkaha atıp başımı ahşap çerçeveye yasladım, sonra kapıyı kapattım ve yavaşça mutfağa doğru yürüdüm.

Oda boş ve ben oturma odasına geri dönerek Maverick'e ne olduğunu merak ediyorum. Açıkça görülüyor ki o ve Haddy bu işin içindeydiler. Onların yardımı olmadan o çiçeklerin yatak odama girmiş olması imkansızdı.

"Spanky'yi dışarı çıkaracağım," diye Mav'in alt kattaki odasına doğru sesleniyorum.

Cevap vermiyor, ama endişelenmiyorum. Köpeğimin kafesine doğru yürüyorum, sonra boş olduğunu görünce duruyorum. Kaşlarım çatılıyor ve Mav'in yatak odasının yönüne bakıyorum.

"Mav?" diye daha yüksek sesle seslenerek kapısına doğru yürüdüm. Birkaç kez kapıyı çaldım, cevap vermediğinde sesimi yükselttim. "Maverick?"

Yatak odasından çıkar, ıslak saçlarını havluyla kurularken gözleri kapalı küçük bir dans yapar ve kulaklık taktığını fark ederim.

"Maverick!" Ellerimi sallarım.

"Kahretsin!" diye bağırır ve havluyu odanın diğer tarafına fırlatır. Sonra kaşlarını çatar ve arkama bakar. "Sen ve Owen barışmadınız mı? Şimdiye kadar barışmış olursunuz diye düşünmüştüm."

"Onun bir kızı var, Mav. Maddie ve Heather'ı görmek için eve gitti."

"Hepiniz iyi misiniz?" O yaklaşıp kolunu omuzlarıma doladı.

"Olacağız."

"Oğlan bugün seni telafi etmek için ciddi bir çaba sarf etti."

"Bunu yapması gerekiyordu." Dudaklarım bir gülümsemeye bükülür ve yatak odamdaki çiçek bahçesini düşünürüm.

Sonra hatırladım. "Hey, Spanky nerede? Onu yürüyüşe çıkaracaktım ama kafesinde yok."

"Ne?" Mav yatak odasından oturma odasına gelir. Sesi yükselir ve başını kaldırıp "Spanky?" diye seslenir.

Kafam karışır ve ondan boş kafese, sonra da odama bakarım. "Nerede olduğunu bilmiyor musun?"

Merdivenlere koşarım, yukarı çıkıp yatak odama koşarım. Oda hala muhteşem, kokulu çiçeklerle doludur, ama köpeğimden hiçbir iz yoktur.

"Spanky?" diye seslenirim, yatağımın çarşaflarını yırtıp yatağın altına bakarım.

Yine koridora koşarak, Haddy'nin eski odasına giriyorum. Bu oda, son zamanlarda Heather ve Maddie'nin odasıydı. Tamamen boş.

Koridordan koşarak Gavin'in, sonra da Owen'ın yatak odası olan misafir odasına gidiyorum. *Boş.*

Midem taş gibi ayaklarıma düşer.

Banyoyu hızlıca kontrol ettikten sonra tekrar merdivenlerden aşağı koşuyorum. "Onu buldun mu?"

Mav titriyor başını başını gözleri gözleri geniş.

"O orada orada mı?"

Panik damarlarıma yayılır ve ellerim titremeye başlar.

"Hayır... Nerede o, Mav?"

Kuzenim mutfağın kapısından içeri daldı. "Seni dışarıya kadar takip mi etti?"

"Fark etmedim..." Owen'a kalp gözleriyle bakmakla meşguldüm.

Onun adını haykırarak bahçeye koşuyoruz. Arka bahçemizi çevreleyen çitin tüm çevresini koşarak dolaşıyorum ve onun adını haykırıyorum. Sadece sessizlik var.

"Maverick!" diye bağıyorum ve tam yere yığılmak üzereyken o beni yakalıyor.

"Dayan... dayan. Haddy'yi arayalım." Telefonunu çıkarır ve onun numarasını çevirir.

Sadece onun tarafını duyuyorum, acilen bu öğleden sonra Spanky'yi görüp görmediğini soruyor.

"Gördün mü?" Sesi yükselir ve kalbim hızla çarpar. "Kamyondan çiçekleri indirmeye yardım ederken..."

Gözlerim büyüdü ve fısıldadım, "Kapı açıldı..." "Evet, we can't find him. Okay." Mav bağlantıyı kesti.

"Hemen geliyor."

"O çipli..." Odada dolaşırken düşünmeye çalışıyorum.

"Yani GPS gibi mi? Telefonunda bir uygulama var mı? Life 360 gibi?"

"Keşke." Ağrı şakağımın yanını deliyor. "Bu sadece, eğer bir barınağa götürülürse, onu tarayıp kimliğini tespit edecekleri anlamına geliyor."

"En azından bu da bir şey." Maverick iki elini başının arkasına koyar. "Ne oluyor? Spanky asla kaçmaz ki."

"Oh, Maverick!" Panik galip gelir ve oturma odasının ortasında yere oturup ağlamaya başlarım. "Ona bir şey olursa..."

"Ona hiçbir şey olmayacak." Mav yanıma koşarak yere oturur ve beni kucaklayarak sert bir sesle konuşur. "Plastik somunu olan o serserinin adı neydi?"

"Köpek gösterisindeki adam mı?" Gözlerimi kocaman açarak geri çekildim. "Sence bununla bir ilgisi var mı?"

"Gina? İyi misin?" Ön kapı açılır ve Haddy, Gavin'in hemen arkasında bebek Lucy'yi tutarak içeri koşar. "Onu buldunuz mu? Ne yapabiliriz?"

"Hayır... Bilmiyorum..." Boğazım ağrıyor ve yanaklarımdan akan gözyaşlarını durduramıyorum.

"Mahalleye yayılacağız," diyor Gavin. "Owen ve Heather'ı aradın mı? Bize yardım edebilirler."

"İyi fikir!" Mav telefonunu çıkarıp hızlıca tuşlara basıyor.

"Bu, beklediğim bir arama değildi." Haddy, ben yavaşça yerden kalkarken kolumu tutar. "Çiçekler için arayacağını sanmıştım."

Başımı sallayarak, burnumu çekip yanaklarımı silerim. "Gerçekten çok güzeller... Teşekkür ederim..." Ama şu anda mutlu olamıyorum. "Spanky'yi bulmalıyız."

Dudaklarını sıkıştırır ve elimi tutar. "Hadi. Gidelim."

Bahçeye koşarız ve hemen mahallede her zamanki köpek gezdirme rotamızı koşmaya başlarız. Adrenalin beni sürükler ve gözlerimi kısarak kaldırımları yukarı aşağı tararım, arka bahçelere bakarak onun adını seslenirim.

Haddy de caddenin karşı tarafında aynı şeyi yapıyor.

Her şey yanlış. Spanky kaçmaz. O oynak ve yaramazdır, ama bizimle olmayı sever. Evden ayrılmak istemez.

Tüm rotalarımızı dolaştık ve evde tekrar buluştuğumuzda Owen, Heather ve Maddie de oradaydı.

Doğruca bana doğru yürüdü ve beni kollarına aldı. "Onu bulacağız."

"Baba, Ladybird bize yardım edemez mi?" Maddie babasının kolunu çeker. "Bana her şeyi bulabileceğini söylemiştin. O bir kan köpeği!"

Gözlerim büyüdü ve geri adım attım, Owen'ın da aynı şekilde büyümüş gözleriyle karşılaştım. "Tabii ki!" Neredeyse bağırarak söyledik.

Spanky'yi bulabilecek biri varsa, o da onun en iyi kız arkadaşısıdır. El ele tutuşarak, Owen ve ben onun evine kadar kısa mesafeyi koşar adımlarla gideriz.

"Döndüğümünden beri Ladybird'ü kontrol etmedim bile," diyor. "Heather akşam yemeğini hazırlamıştı ve ben Maddie ile sohbet ediyordum..."

"Sorun değil!" Neden benden özür dilediğini bilmiyorum.

Onu evin içinden takip ederek arka verandaya çıktım ve Ladybird'ün kafesinin büyük sedir ağacından yapılmış yastığı ve birkaç çiğneme oyuncağıyla donatıldığını fark ettim.

Owen o kadar hızlı durur ki, ben tam anlamıyla ona yumuşak bir *oof!*

"Üzgünüm," diye fısıldayarak, beni yakalamak için arkasını döndü, sonra kafasını kaleme doğru salladı. "Bak."

Kaşlarım çatılır ve onun kolunun arkasından bakarım...

"Spanky!" diye bağırırım ve Ladybird'ün yastığının üzerinde yatarken, yaramaz köpeğim sanki nöbet tutuyormuş gibi hemen yanında oturuyor.

"Burada ne yapıyorsun?" Dizlerimin üzerine çöküp kafasını okşamak için içeri uzanıyorum. "Seni her yerde aradığımızı bilmiyor musun?"

Yanaklarımdaki gözyaşlarını yaladı ve ben gülerek öne eğilip ona sarıldım. Yine de, kız arkadaşının yanından ayrılmaya niyeti yoktu.

"Onu suçlayamam." Owen'ın sesi alçak, omzumun üzerinden ona baktığımda, gözlerinde sahiplenici bir ışık görüyorum.

Bu beni gerginleştirir ve ayağa kalkmadan önce köpeğimi bir kez daha okşarım. "Sence seni eve kadar takip mi etti?"

"Takip edip etmediğini fark etmedim, ama yol boyunca seni düşündüm." Elini uzatıp parmağını yüzümün yanından kaydırarak saçımı kulağımın arkasına attı.

Gözlerim kapanıyor ve neredeyse onun dokunuşuna yaslanıyorum. Ona uzanıp onu öpmek istiyorum, ama henüz sekiz saat geçmedi. Güçlü olmalıyım. Bana öyle davranıp bu kadar kolay kurtulamayacağını öğrenmesi gerekiyor... aptal köpeğim kararlılığımı zayıflatıyor olsa bile.

Gözlerimi kırpıştırarak başımı sallıyorum. "Sanırım gidip kendime akşam yemeği hazırlasam iyi olacak. Geç oldu."

Ağzının kenarı hafifçe yukarı kalkıyor ve eminim ki beni anladı. "O kadar geç değil."

"Yine de, Maddie'yi ziyaret etmek isteyeceğinden eminim."

"Akşam yemeğinde oldukça güzel vakit geçirdik. Şimdi yatma vakti geldi."

Gitmeye başlıyorum, ama tereddüt ediyorum. "Spanky bu gece burada kalabilir mi?"

"Sabah yürüyüşe çıktığımda onu eve götürürüm." "Peki... o zaman iyi geceler."

"İyi geceler, Gina." Sesi alçaktı ve ona baktığımda dudaklarında sinsî bir gülümseme vardı.

Boğazımdaki arzuyu yutuyorum ve Haddy ile arama ekibinin geri kalanının toplandığı eve geri dönüyorum.

"Sakin söyleme," der kuzenim, ellerimi tutarak. "Evet, Ladybird'le birlikte içeride."

"Spanky, seni pislik!" diye bağırır kuzenim, ben de gülerek kolumu onun koluna takarım.

"En azından nerede olduğunu biliyoruz. Hayatımda hiç bu kadar korkmamıştım."

"Spanky, Ladybird ile birlikte kafeste!" Maddie zıplayarak yanıma gelir ve boş elimi tutar, sesi yükselir. "Onu aramak için her yeri dolaştık, ama o başından beri buradaymış!"

"İnanabiliyor musun?" Eğilip ona sarılırım. "Ne pislik bir şey."

Burnunu kırıştırdı. "Sanki o olmadan Ladybird'ün burada olmasını istemiyor gibi."

"Aynen öyle." Ve aynı şekilde hisseden başka birini düşünüyorum. 1,88 boyunda, inanılmaz seksi mavi gözleri olan birini. "Birbirlerini çok özledikleri için, bu gece birlikte yatmalarına izin vereceğiz."

Maddie'nin gözleri büyüdü. "Köpekler evlenebilir mi, Bayan Gina?"

"Neden olmasın?" Dizlerimin üzerine çöküp başımı yana eğiyorum. "Bu arada, merak ediyorum... neden Haddy'ye *Haddy Teyze*, bana da *Bayan Gina* diyorsunuz?"

Elini omzuma koyuyor. "Gavin amca babamla aynı takımda oynuyor, o yüzden o benim teyzem gibi, ama sen babamla birlikte olsaydın, benim teyzem olmazdın. Sen daha çok..."

Sesi giderek azalır, ben de alt dudağımı ısırırım ve birdenbire telefonlarına, tezgâhtaki kağıda ve huysuzlanmaya başlayan bebek Lucy'ye çok dikkatlerini veren yetişkinlere bakarım.

"Anlıyorum." Gözlerimiz buluşur ve ona sıcak bir gülümsemeyle sarılır, kulağına fısıldayarak, "Tamamen anlıyorum" derim.

"Peki, bizim küçük altınımızı eve götürelim," der Haddy neşeyle. "Bu gizemin mutlu sonla bitmesine sevindim!"

Gavin sadece gülümser ve küçük kızını kucağında taşıyan karısını takip ederken bana göz kırpar.

"Daha nice mutlu sonlara," diye ekliyor Heather. "Evet, ben de geri dönüp akşam yemeğini hazırlasam iyi olacak." Mav Haddy ve küçük ailesinin gittiği yöne doğru ilerlerken parmaklarıyla silah hareketi yapar. "Yarın sabah erkenden görüşürüz, Sly."

Gözlerim Maddie'ye döner ve ona bir kez daha sarılırım. "Yarın okuldan sonra yine Peepee'yi yürüyüşe çıkaracağız. Onu Pucks and Pups gösterisinde yürüteceksin, tamam mı?"

Hızla başını sallar ve heyecanla "Tamam!" diye fısıldar.

Gözlerimiz buluşur ve ben kuzenlerimin peşinden gitmek için ayağa kalkmadan önce bir an paylaşıyoruz.

"Ben de sizinle geliyorum." Odaya küçük bir el sallarım. "Köpeğimi bulmama yardım ettiğiniz için hepinize teşekkür ederim."

"Bir dahaki sefere önce Ladybird'ün kafesini kontrol edeceğiz!" Maddie elimi tutarak yanımda zıplıyor.

"İyi geceler, Heather," diye arkamdan sesleniyorum.

Maddie kapıyı tutmak için durur ve ben bir kez daha arkama bakarım. Owen, elini kızının omzuna koymuş, gözleri bana dikilmiş durmaktadır.

MAVERICK eve vardığımızda bir sürü "mutfak lavabosu" quesadillas hazırladı ve biz yemek yerken Spanky ve LB hakkında sohbet ettik. *Snooperdoodle'ın Bloodhoodle'dan* çok daha üstün olduğunu kabul etti, hatta *çok daha* kötü olan *Bloodpoo'dan da*, ki o da ağzına kusma hissi verdiğini söyledi.

Ona gülümseyerek, Haddy de aynı şeyi yaptı dedim!

Owen'a ne olduğu ile ilgili soruları özenle kaçındı, ki bunu takdir ettim, ama aynı zamanda hızla odasına çekildi ve bütün gece AirPod'larını takarak uyuyacağını söyledi.

Kafamı salladım ama cevap vermedim. Bunun yerine, tabaklarımızı hızlıca temizledim, kirli tavayı yıkadım ve yavaşça merdivenleri çıkararak yatak odama gittim.

Şimdi, güllerin taze kokusu sümbülün topraksı kokusuyla karışarak beni koridorda karşılıyor ve odama girdiğimde sanki büyümlü bir bahçeye girmiş gibi hissediyorum.

Yatağıma oturup, küp lambamın yumuşak sarı ışığıyla vurgulanan tüm muhteşem çiçeklere bakıyorum. Telefonumu alıp hızlıca bir fotoğraf çekiyorum ve kuzenime gönderiyorum.

GINA

Burada gerçekten kendini aştın.

HADDY

Ben sadece onları raflara koydum. Bütün işi Owen yaptı.

Yavaşça nefes alıp gözlerimi kapatıyorum, onun bu büyük jestinin göğsümdeki öfkeyi yatıştırmasına izin veriyorum. Her şeyi düşünüyorum.

dedi ki... *Seni seviyorum, Gina Grace. Sensiz yaşayamam. Seninle ilgili konularda kıskanç bir pisliğim...*

Onun safir mavisi gözleri, dolgun dudakları, koyu saçlarının anılarında kaybolmuşken, telefonum elimde titremeye başladı.

HADDY

Onu affettin mi?

Başparmaklarım başparmaklarımseğiriyor. Ben yaklaşık cevap cevap onaona cevap vermek üzereyken

OWEN

Mesajlarımı bakıyorum... Gecikme için özür dilerim.
—Kötü bir durumdaydım ve kafamı toplamam gerekiyordu.

kalbim daha hızlı atıyor , ve basıyorum dudaklarımı birbirine. Yatağıma uzanarak hızlıca bir cevap yazıyorum.

GINA

Bence bir hafta sonu için yeterince özür diledin.

OWEN

Ama kabul edip etmediğini hiç söylemedin.

Telefonumu elime alıp saate bakıyorum. Saat on birden sonra ve bana verdiği kırmızı güller, koyduğum kristal vazoda açmaya başlamış. *Bunlar sana seni seviyorum diyor...*

Telefonum tekrar titriyor.

OWEN

John, Kendall'ın mesajını aldı. Hala onu bekliyorsa, şimdi görüşmek istiyor.

Enerji göğsümü sıkıştırıyor ve hızlıca bir cevap yazmak için karnımın üstüne dönüp yatıyorum.

GINA

Hâlâ bekliyor.

Gray noktalar yüzüyor ve kayboluyor. Sonratekrar tekrar ortaya çıkarlar... sonra yok olurlar.

Telefonumu bir kenara koyup, yanağımı elime dayayarak onun cevabını bekliyorum. Gözlerimi kapatıyorum ve onun Eureka'ya eve gidip babasına benden bahsettiğini hayal ediyorum. Ne dediklerini merak ediyorum.

Sıcak bir el koluma dokunana kadar uykuya daldığımı fark etmedim ve gözlerimi açtım.

OWEN

Shania Twain'in şarkısının uzun, alçak köpek ulumalarıyla kesintiye uğrayan sesi beni arka verandaya çeker ve orada kızımı pijamalarıyla kafesin dışında otururken, elinde küçük bir hoparlör tutarken bulurum.

İçeride Ladybird başını kaldırıp en sevdiği şarkıya eşlik ederek uluyor. En azından en sevdiği şarkı olduğunu düşünüyorum. Şarkıya eşlik ederek ulumaktan çok hoşlandığını belli ediyor.

Spanky ise sanki bu gürültü duyduğu en güzel sesmiş gibi onu izliyor. Anlıyorum. Gina'nın yaptığı her şey beni büyülüyor. Akıllı, düşünceli, şefkatli, güzel, seksi...

Sadece bu kelimeleri düşünmek bile sikimi sertleştiriyor. Onun gitmesini izlerken, onu kapıdan dışarıya kadar takip etmemek çok zordu. Onu kollarıma alıp sarılmamak, onu asla bırakmamak çok zordu.

Onun burada, benimle, ailemle, hayatımla birlikte olmasını istiyorum. Onu yatağımda istiyorum.

Yataktan bahsetmişken, bu şehvetli düşünceleri kafamdan silip önümdeki işe odaklanıyorum.

"Yatma zamanı, Maddie," diye kızıma sesleniyorum. "Hadi, yarın okulun var, ve komşuların uykuya ihtiyaçları var."

uykuya ihtiyaçları var."

Ayağa kalkarak, kafese girip iki köpeği de okşayıp kucakladıktan sonra tekrar dışarı çıkıp elimi tuttu.

"Onlar köpek dostları," diyor, onlara bakarak. Gülümsüyorum ve elini nazikçe sıkıyorum. "Heather teyze bugün okulda yeni bir arkadaş edindiğini söyledi. Adı ne adı ne?"

"Charlotte!" diye bağırıyor ve yürüyüşü mutlu bir sekmeye dönüşüyor. "O da benim gibi hokeyi seviyor ve babamın şampiyonlar Ligi'nde oynadığını söylediğimde çok heyecanlandı!"

"Belki bir ara seninle maça gelebilir." "Evet!" Ben battanileri geri çekip

Kendini evinde hissetmesi için odasını Eureka'daki odası gibi dekore ettik. Duvar kağınının her yerine küçük periler dağılmış, küçük kanatlarıyla uçuyor ve yıldız uçlu değnekleri tutuyorlar. Yatağının tavana bağlı bir daireden sarkan şeffaf bir cibinlik var.

Onun yanına oturabilmek için yastığı kenara çekiyorum. O, Zander'ı kucağına alıp bana sokuluyor ve ben de onun bu akşam bizim için seçtiği kitabı açıyorum. Tabii ki, kitap Junie B. Jones serisinden.

"Benim adım Junie B. Jones," diye başlıyorum. "B, Beatrice'in kısaltması. Ama ben Beatrice'i sevmiyorum..."

Bu bölüm, kızımı ve beni güldüren birçok küçük kız şakasıyla dolu. Sonuna geldiğimizde, gözleri kapanıyor ve ben kitabı yan sehpasına koyuyorum.

Elimi kafasına koyup tepesini öpüyorum. "Burayı sevdiğine, eğlendiğine ve arkadaşlar edindiğine sevindim. Yoldayken seni özlüyorum, ama seni sürekli düşünüyorum."

"Sorun değil, baba." Koluma hafifçe vuruyor. "Sen diğer takımları yenmekle ve hat trick yapmakla meşgulsün."

"Doğru." Küçük kızın masumiyeti beni gülümsetiyor, ama aklımda başka bir şey var. "Bayan Gina hakkında ne düşünüyorsun?"

"O benim en iyi yeni arkadaşım. Bana köpekler hakkında her şeyi ve Peepee ile nasıl yürüyüş yapılacağını öğretiyor, hatta sen izin verdikten sonra köpek gösterisine katılabileceğimi bile söyledi."

O kadar heyecanlanıyor ki, sorduğum için neredeyse pişman oluyorum. Aynı zamanda, cevabından çok memnunum.

"Ben de onu seviyorum," diyorum. "Bu sorun olur mu?"

Küçük dudakları sıkışıp bükülür, sonra kocaman bir gülümsemeye dönüşür. "Evet!" diye başını şiddetle sallar. "O seni gülümsetiyor... aynen böyle." Maddie küçük parmağını yüzüme doğru uzatır ve ben gülümsediğimi fark ederim. "Belki buraya gelip bizimle kalabilir ve sen de LB'nin Spanky ile yaptığı gibi odanı onunla paylaşabilirsin."

Kaşlarım yükselir. "*Bu* konuda ne düşünürsün?"

"Hoşuma gider." Dudaklarını sıkıştırıp başını sallar. "O zaman benim de tüm arkadaşlarım gibi burada, yeryüzünde bir annem olur, sadece cennette bir tane değil."

Boğazım ağrıyor ve bu duyguyu iyi biliyorum. Onun yaşındayken ben de aynı şeyi hissetmişim, annesi olmayan küçük bir çocuk olarak. Babam Britt'in ailemize katılacağını söylediğinde ne kadar mutlu olduğumu hatırlıyorum ve kızımın da benzer şekilde hissettiğini bilmek içimdeki büyük bir yükü kaldırıyor.

Eğilip ona bir kez daha sarılırım. "Seni seviyorum, Shortcake."

O da beni sıkıca sararak, "Ben de seni seviyorum, baba," diye fısıldadı.

GINA

Hâlâ bekliyor.

Mesajına cevap yazmaya başlıyorum, sonra telefonumu cebime koyup yatak odamdan çıkıyorum. Maddie'nin odasına uğrayıp uyuduğundan emin olduktan sonra, Heather'ın odasına inip ona biraz dışarı çıkacağımı söylüyorum.

Sonra aşağı inip Heather'ın odasına gidiyorum ve ona biraz dışarı çıkacağımı söylüyorum.

Okuduğu kitaptan başını kaldırıp bana göz kırptı. "Bu gece eve gelmek zorunda hissetme, Bubba."

Dudaklarımdan bir tıslama sesi çıkar, ama başımı sallayarak bunu görmezden gelirim. Damarlarımda dolaşan heyecan, ufak tefek rahatsızlıkları ortadan kaldırır.

O küçük mavi kese hala cebimde ve bu akşam Maddie ile o konuşmayı yapabildiğim için mutluyum. Onun da benimle aynı fikirde olduğunu bilmek her şeyi çok daha iyi hale getiriyor.

Beklemek doğru bir karardı. Daha önce zamanlama doğru değildi. Kızımla konuşmam gerekiyordu ve Gina'nın beni o kadar kolay affetmeyeceği belliydi. Bunu hak etmiştim, bu yüzden saçımı kesmesini nerdim.

Bu, aramızdaki duvarları yıktı. Bizi birbirimize yaklaştırdı. Ona ne kadar ihtiyacım olduğunu gösterdi ve parmaklarının salarımda olmasını seviyorum. Bana dokunmasını, benimle ilgilenmesini seviyorum... onu kucaklayamamak, pememek, aklımdaki her şeyi ona söyleyememek lanet bir işkence olsa da.

Sonra köpeklerimiz her şeyi kesinleştirdi. O ılgın köpekler, bu aileyi tanıdıkları günden beri, bu ailenin birbirine ait olduğunu biliyorlardı.

Gina, köpeklerin insanlardan daha akıllı olduğunu söylemeyi sever. Buna katıldığımı söyleyemem, ama köpekler bazı şeyleri daha çabuk kavırıyor gibi görünüyor.

şimdi onun evinin önündeki kaldırımında duruyorum. Yukarı baktığımda, odasındaki ışığın yandığını görüyorum ve merdivenleri koşarak çıkıp, kilide şifreyi girip, kapının içinde botlarımı çıkarıyorum.

Köşedeki parlayan küpten yumuşak, sarı bir ışık geliyor ve onu çevreleyen çiçekler kokulu bir bahçe oluşturuyor. O, merkezdeki büyüleyici yaratık, kalbimi, ruhumu, geleceğimi, her şeyi yanağının altına sakladığı o ince elinin avucunda tutuyor.

Yaklaşınca gözlerinin kapalı olduğunu fark ettim. Diz çöküp uyuduğunu gördüm.

Bir an için onu içime çekiyorum. O kadar güzel ki, yumuşak saçları yanağında kıvrılıyor. Ona dokunmak ile onu dinlendirmek arasında kalıyorum.

Yumuşak bir nefesle hareket eder, gözlerini açar ve beni görünce birden uyanır, sonra yüzü gülümsemeyle gevşer.

Bana uzanarak fısıldar, "Geldin."

"Bekliyordun." Eğilip, yumuşak dudaklarını dudaklarımla yakaladım.

Elleri yükselir, parmakları saçlarımla kenarlarına dolanır ve ben de ellerimi yastığının iki yanına koyarım. O daha yükseğe uzanır, kollarını boynuma dolayarak sarılır ve ben de ellerimi başının arkasına koyarak onu kaldırıyorum, böylece onu daha derin öpebilirim.

Dudaklarının nane tadı, yanağıma değen sıcak nefesi, kiraz kokusu, kollarımdaki yumuşak vücudu beni kendimden geçirir.

Onu sahiplenmek için can atıyorum, ama daha önce söyleyemediğim her şeyi söyleyebilmek için geri çekilmeyi başarırım.

Onu sırtını yastıklara dayayarak oturur pozisyona getiriyorum ve yatağının kenarında diz çökmüş, elini elimde tutuyorum.

Diğer eliyle kulağımın arkasındaki saçımı taramaya çalışıyor. "Ne oldu?"

Çenemi kaldırıp gözlerine bakıyorum. "Sana gerçeği söylemeliyim."

Kaşları çatılır, ama başını sallar. "Tamam."

"Gerçek şu ki, seni seviyorum, ama sadece bu değil... Seni tüm varlığımla, tüm ruhumla istiyorum. İlk başta korkuyordum, ama artık korkmuyorum. Artık ne istediğimi biliyorum. Seni istiyorum. Kıskançtım çünkü benim olanı korumak ve saklamak için elimden gelen her şeyi yaparım."

Ben konuşurken, ifadesi şaşkınlıktan gülümsemeye, sonra da bana uzanırken hızlıca göz kırpmaya dönüşüyor. "Ne

"

"Sen benim evimsin, Gina. Sen benim rahatlığım, sevgim ve hayatımda istediğim her şeysin. Eureka'dan geri dönerken birçok şey yaptım, ama en önemlisi babanı aramaktı."

güzel yeşil gözleri genişledi. " babamı aradın mı? Neden?"

"Ona şahsen sormadığım için özür dilemek istedim."

Dolgun dudakları aralandı. "Ona ne sormak istedin?"

Elimi yanağından boynuna doğru kaydırıp başparmağımı çenesinin küçük çukuruna yerleştiriyorum. "Seni karım yapmamın bir sakıncası yoksa. Bu seferlik bana izin vereceğini söyledi, ama sana zarar verecek bir şey yaparsam beni bulacağını söyledi."

"Owen..." Gözlerinde yaşlar var, ama o kadar büyük bir gülümsemeyele gülümsüyor ki boğazım ağrıyor.

Cebime uzanıp mavi keseyi çıkardım, sonra yüzüğü çıkardım.

"Benimle evlenir misin, Gina Grace? Seni seviyorum... ve sadık köpeğin gibi, her zaman yanında olmak istiyorum. Senin için yanıp tutuşuyorum. Karım, hayat arkadaşım, ruh ikizim olmanı istiyorum. Her zaman sen oldun."

Gözlerinden yaşlar süzülürken, her kelimeyle birlikte daha hızlı başını sallıyor. "Evet, Owen, evet." Öne doğru uzanarak ellerini omuzlarıma koyuyor. "Seni seviyorum!"

Sol elini elimle tutup yüzüğü parmağına geçiriyorum. Yüzük, platin üzerine yerleştirilmiş yuvarlak bir elmas ve her iki yanında pençe izi gibi düzenlenmiş yedi küçük elmasdan oluşuyor.

"Haddy beden konusunda bana yardım etti. Senin kişiliğini yansıtan bir şey bulmaya çalıştım. Bu mükemmel görünüyordu."

"Aman Tanrım!" Yüzüğü kaldırıp elini bir yandan diğer yana çevirir. "Bayıldım, pençe izleri var!"

"Maddie de sana sormam için bana onay verdi..."

"*Maddie*'ye mi sordun?" Alnı kırıştı. "Ne zaman?"

"Bu gece, onu yatırırken."

dizimin üstüne çökmüşken, yatağın kenarına oturmak için ayağa kalktım. "Bütün bunları daha önce, şehre döndüğümde sana anlatmak istedim, ama sanırım bana hala kızgındın."

"Artık kızgın değilim." Bana yaklaşarak vücudunu benimkine yasladı. "Çok mutluyum."

Ellerim belinden kayarak gömleğinin eteğinin altına girer. Avuç içlerimi çıplak sırtının sıcak tenine düz bir şekilde yerleştiririm, gömleğini başının üzerinden çıkarırken ellerimi yukarı doğru hareket ettiririm.

"Seni özledim." Çenemi eğip, omzunun üst kısmını, boynunun yanını öptüm. "Senden uzak kalmak çok zor. Ben Spanky gibiyim. Kadınımın yanında olmaya ihtiyacım var."

Gömleğimin altını kaldırırken burnunu kırıştırdı. "Kafeslerden nefret ettiğini sanıyordum."

"Sevdiğin kişiyle birlikteysen, o kafes değildir." Gömleğimi başımdan çıkarıp öne eğildim ve dudaklarını dudaklarımla çektim. "Kafeslerin güvenli yerler olduğunu söylememiş miydin?"

"Mm-hmm..." Başını salladı ve benim öpücüklerimi kendi öpücükleriyle karşıladı. "Benimle bir kafeste yaşayacağını mı söylüyorsun?"

"Evet." Dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum, dilimi içeri sokup onun diline doluyorum, vücudunu bacaklarımdan üzerine oturtuyorum ve o, sertleşen penisime doğrudan yansıyan yumuşak bir ses çıkarıyor.

Kollarımı onun sırtına dolayarak, çıplak göğsünü göğsüme bastırıyorum, gücümün karşısındaki yumuşaklığını seviyorum.

Odaya bakıyorum. "Senin eşyalarını toplamamız lazım."

"Ne diyorsun?" Sözler dudaklarından bir ve dudaklarını omzuma bastırır.

Hızla eğilip onu öperim. "Benim evime taşınacaksın. Seni yatağымda istiyorum. Her gece."

"Maddie ne olacak?" Dudakları cildimde bir iz bırakıyor.

"Bu onun fikriydi."

Kollarımda daha da uzanır, ellerini boynuma koyar ve dudaklarını çenem boyunca gezdirir. "Evlendiğimizde seninle birlikte taşınacağım."

Çenemi eğip dudaklarını tekrar dudaklarımla yakaladım. "Bunu yapmayacağımdan mı korkuyorsun? Yanılıyorsun. Seninle hemen şimdi evlenmeye hazırım. Tam burada."

"Hayır..." Ağzı omzumda ve dudaklarını tenime koyup emdiğinde dişlerinin hafif acısını hissediyorum.

Bir iz bırakacağını bilerek iniltiyle nefes veriyorum. Penisim sertleşmiş, ellerimle kalçalarını kavırıyor, acıyı hafifletmek için vücudunu ileri geri kaydırıyorum. Ağzı iniltiyle ayrılıyor.

"O zaman neden?" Ellerim yanlarını okşuyor, göğüslerini kaldırıyor ve başparmaklarımı gergin meme uçlarında gezdiriyorum.

"Maverick'i burada yalnız bırakamam." Ben eğilip öpmek için eğildiğimde parmakları saçlarıma dolanıyor ve birini dudaklarımin arasına alıp diğerine geçiyorum. "Çok üzülecek," diye iç geçiriyor. "Halleder." Onu yatağa yatırıyorum. arkasına, göbeğine doğru öperek ilerledim. "O büyük bir çocuk."

"Geceyi birlikte geçirebiliriz, ama taşınamam." Pijama pantolonunu uyluklarından aşağı doğru çekerken kalçaları havaya kalktı.

"Tabii ki taşınabilirsin." Parmaklarımı iç çamaşırının kenarlarına takarak, onu da aynı hızla çıkardım. "Ne kadar kolay olduğunu sana göstereceğim."

Ağzımla amını kapattım ve dilimi içeri sokarak klitorisini sıkıca daireler çizerek yaladım. Kalçaları yükseldi ve yüksek sesle inledi. Avuçlarımla yumuşak kalçalarını tuttum ve parmakları saçlarıma dolanırken onu yaladım.

"Owen..." Bu acil bir çığlıktı ve kalçalarını dilimin hareketine uyumlu olarak salladı.

Gittikçe hızlanıyor. Parmakları bükölüp sıkışıyor, yüzümü kendine doğru çekiyor. İnemeleri ilahilere dönüşüyor. Beni çıldırtan bir şekilde yumuşakça küfrediyor. Sanki beni ne kadar çok sikmek istediğine dair kirlili bir sırı paylaşıyoruz sanki.

O yüksek sesle inleyene kadar tekrar tekrar daireler çiziyorum, yüzüme karşı hızlı, sarsıntılı hareketlerle titriyor.

"Oh, Tanrım, dur," diye gülüyor, benden uzaklaşmak için elinden geleni yapıyor. "Çok hassasım."

Onu sıkıca kavradım ve kalçasının yanını öptüm, karnına, sonra beline doğru ilerledim.

Ellerimi yatağın her iki yanına koyarak, kızarmış ve güzel vücuduna bakarak onun üzerinde duruyorum. "Seni şimdi sikmem lazım, güzel karım."

Tembel bir gülümseme seksi dudaklarını kıvrır. "Sanki çoktan olmuş gibi konuşuyorsun."

Onu öpmek için eğildim. "Benim için bu çok uzun zaman önce oldu. İlk kez o parlak gözlerinle bana baktığın zaman. İlk kez gülüşünü duyduğum zaman. İlk kez kızımı kucakladığın zaman."

O içini çekiyor ve ben tekrar onu öpüyorum, dizlerimin üzerine çöküyorum. Kot pantolonumun düğmelerini açıyorum, kalçalarımın aşağı kaydırıyorum, onun tatlı, kaygan derinliklerine dalmaya hazırım.

Onu çıkarmak için bacağımı kaldırdığımda, soğuk parmakları sıcak ereksiyonumu kavrar. Alnım gerilir ve o benim ucumu ağzına alırken ben hareket edemem.

"Gina..." Avucumu nazikçe yanağına koyuyorum, görüşüm daralırken elimden geldiğince dayanmaya çalışıyorum.

Yuvarlak, yeşil gözleri bana bakıyor, dudakları benim aletimi sarıyor ve başını sallayarak beni daha derine, boğazının en arkasına kadar çekiyor.

"Tanrım..." diye inledim, parmaklarım saçlarını kavradı. "Bu çok iyi geliyor."

Kalçalarım öne doğru sallanıyor ve vücudumu saran çılgın zevke karşı koyamıyorum. İki elim de

saçlarında, başımı geriye atıyorum ve onun beni ele geçirmesine izin veriyorum.

Avuç içleri çıplak kığımın üzerinde, parmakları kıvrılıyor, tırnakları etime batıyor, beni kendine doğru çekiyor, daha derine.

Orgazm pelvisimden geçip uyluklarıma yayılıyor. Bunu durdurmak istiyorum. Onun güzel vücudunun içine boşalmak istiyorum, ama buna karşı koyamıyorum. Bu çok fazla.

Zevk beni ileriye sürüklüyor. Onun hevesi beni çıldırtıyor. Saçlarını geriye çekiyorum, o benim ucumu emip, eliyle benim aletimi pompalarken aşağıya bakıyorum. Sonra tırnakları testislerimi gıdıklıyor ve ben boşalıyorum.

"Siktir..." diye inlerim, sikim titreyip atarken hareket edemem.

O benim kığımın tutuyor ve ben onun tekrar tekrar yuttuğunu hissediyorum. Gözlerimi sıkıca kapatıyorum ve bedenimden çıkıp, orgazm beni sarsarken, kaslarımı öne doğru çekerek yıldızların arasında uçuyorum.

Hala boşalıyorum ve o beni bırakmıyor. Ellerim saçlarını, yumuşak tenini okşuyor, ta ki yavaş yavaş kontrolümü geri kazanana kadar.

Geçici körlük gözlerimden kaybolur ve titreyerek nefes veririm. "Siktir, Gina... Lanet olsun, çok iyiydi."

Gülümsüyor, daha yükseğe çıkarak karnımı öpüyor. Göğsümde duruyor, sertleşmiş meme ucumu diliyle okşuyor ve ben inleyerek ellerimle yüzünü avuçluyorum. Eğilip boynunun yanını, kulağını öpüyorum.

O dikleşir ve gözlerime bakar. "John ve Kendall, Owen ve Gina'nın yanında hiçbir şey."

Alnımı alnına dayayıp, gözlerimi kapatarak gülümsüyorum. "Bundan sonra, sadece Owen ve Gina var."

"Ah..." Sahte bir somurtma yapar. "Ben bizim alter egolarımızı seviyorum."

Başparmaklarım nazıkçe yanaklarının üstünden kayıyor. "Ne istersen, güzel kızım. Herkesin bildiği gibi, Gina Owen'a ait."

"Ve Owen de Gina'nın."

"Sonsuza kadar."

GINA

"Harika, Saxon. Tasmayı yukarıda tut, ama çekme. Cheese ne yapacağını biliyor. Bunu yüzlerce kez yaptı."

Kollarımı kavuşturup arkada durmuş, Beagle'ın yürüyüşünü ve onu pistte gezdiren tıknaz savunma oyuncumuzu izliyorum. Bu, gelecek hafta yapılacak Pucks and Pups yardım gösterisi öncesindeki tek provamız.

Bu konuyu tüm arkadaşlarla konuştuk ve hatta Friendsgiving akşam yemeğinde köpek gösterisi arkadaşlarımdan bazılarını hazırlıklara yardım etmeleri için ikna ettik.

Haddy fazla mesai yapıyor ve meşgul olmaktan gerçekten keyif alıyor gibi görünüyor. Lisa her zamanki gibi profesyonel, Carla da bakıcı köpeklerle ilgileniyor.

"Bu harika bir fikir." Carla kulağıma eğilip fısıldıyor, ben de onları izliyorum. "Gecenin sonunda tüm bakıcı köpekleri yerleştirmiş olsak bile şaşırmam."

"Daha fazlasını isteyenlerin bekleme listesi olsa da şaşırmam." Sax sıralamadaki yerine giderken el sallıyorum. "Aferin Sax ve Cheese!"

"O köpeğin adı *Cheese* mi?" Haddy gülerek bana doğru koşar. "Geciktiğim için özür dilerim. Lucy'yi beslemem ve babasına teslim etmem gerekti."

"Aslında adı *Say it with Cheese*, ama Mav haklı. Hangi köpek buna gelir ki?"

"Sax and Cheese çok komik," diye cevaplar ve kalçama hafifçe vurur.

Sırada kim var diye bakarım ve başlangıç çizgisinde duran, Ladybird'ün tasmaını tutan muhteşem nişanlımı görünce göğsüm sıkışır.

"Hazır mısın Owen?" Ona ne yapması gerektiğini söylerken sesimdeki değişikliği ben bile duyabiliyorum. Çok daha az iş gibi, çok daha fazla bayılma gibi.

Yatay olarak yetişmenin yanı sıra, LB'nin yürüyüş hızını ayarlamak için de çok zaman harcadık. Sonuçta, bu bir koşu. Owen Stone'un fiziksel olarak çok iyi durumda olması iyi bir şey. (İçten içe *kükreyen ses*.)

İşaret aldığıında, tasmayı kaldırıp koşmaya başlıyor, tıpkı profesyonel bir köpek eğitmeni gibi. Ladybird, son birkaç haftadır çalıştığımız her şeyi hatırlıyor gibi görünüyor. Bacaklarını kaldırıp, Spanky kadar uzun süredir bunu yapıyormuş gibi sahibinin yanında koşuyor.

AKC standartlarına tam olarak uymuyor, ama bizim hayır amaçlı gösterimiz ve izleyecek olan insanlar için, safkan bir gösteri köpeği olabilir.

Onların masaların etrafında, kurdelelerin önünden geçerek büyük bir oval oluşturmalarını ve Carla ile benim önümde yavaşça durmalarını izliyorum. Arkadaşıma bakıyorum, gözleri parlıyor, dudakları aralanmış.

Owen seksin vücut bulmuş hali. Uzun saçları yüzünden parlak dalgalar halinde sarkıyor ve giydiği tişört, kaslarını saklamakta başarısız oluyor.

Nefesini alırken göğsü inip kalkıyor ve gururlu bir gülümseme o dolgun, seksi dudaklarını kıvrımlaştırıyor, yanağının kenarında derin bir gamze belirliyor.

Bu sporda nadir görülen düzgün beyaz dişlerini ve bana baktığında safir mavisi gözlerindeki sahiplenici parıltıyı da unutmama.

"Mükemmeldi," diyorum, ona gülümseyerek, ben de biraz nefes nefese kalmışım.

"Gerçekten mi?" Kaşları, sanki şaşırmış gibi, hafifçe kalkıyor. "Tekrar yapmam gerekmez mi sence?"

"Tekrar görmekten rahatsız olmam." Carla kolumu tutar ve ben gülerek dirseğimle ona hafifçe vururum.

"Sakin ol kızım. O benim."

Kafasını sallar. "Sadece, tekrar gitmek *istersen*, sorun olmaz demek istedim. Bunu daha önce hiç yapmadığını inanmak zor. Çok... yetenekli görünüyorsun."

"Sıra bende mi, Mama G?" Maddie, başlangıç çizgisinde Princess Petunia'yı tasmaıyla tutarken arenanın diğer ucundan bağırıyor.

Onları görünce yüzümde kocaman bir gülümseme belirir. "Tabii ki sıra sende tatlım. Bana yeteneklerini göster!"

Yardımcım isimlerini söyler ve Maddie'nin duruşu düzelir. Çenesini kaldırır ve yanındaki küçük köpek, adımlarıyla mükemmel bir uyum içinde koşar.

Maddie, oyuncak pudelin tam hızını biliyor ve Peepee, sanki bunun için doğmuş gibi ringde koştururken kabarık tarçın rengi bacakları hızla hareket ediyor.

"Şuna bak," diyor yanımdaki Lisa. "Bence bu küçük kız doğuştan yetenekli bir eğitmen."

"Çok tatlılar," der Haddy. "Küçük Patsy'nin böyle yürüyebileceğini kim bilebilirdi?"

"Evet," diye omuz silkerek cevap veriyorum. "Lisa sürekli oyuncak bölümlerini değerlendiriyor."

"Lisa kazanan mı?" Haddy öne eğilir ve arkadaşım ona başparmağını kaldırır.

"Finalde olacaklar," diye açıklıyorum, listeyi inceleyerek. "Büyük adamların ardından ikisini görmek seyircileri çok mutlu edecek. Mav, sıra sende!"

"Bence seyirciler tüm erkekleri görmekten çok hoşlanacaklar," diyor Carla, kuzenim Spanky'nin tasmaını tutarak çizgiye yaklaşırken.

"Evet, o herkese öyle etki eder," diye alay ediyorum. "Hazır mısın?" ver sinyal sinyali ve Mav yap mükemmel John Michael Higgins karakterinin kusursuz bir taklidini yapıyor. Kolu uzanmış, küçük parmağı kaldırdı ve kalçaları bir yandan diğer yana sallandı.

"O çok komik!" Maddie parmak uçlarında zıplıyor ve alkışlıyor. "Hay aksi," Carla yanımda inliyor. "Bütün yakışıklılar eşcinsel."

"Oh, hayır!" Ben tutunuyorum burnumu burnumu burun bir bir"Mav tamamen heteroseksüel."

"Bana sorarsan biraz fazla heteroseksüel." Haddy gözlerini devirdi.

"Oh, o bir efi-boy mu?" Dudakları kırışır ve Maddie duymasın diye sesini alçaltır.

"Hayır, hayır öyle değil!" Kuzenimkuzenim titriyor başını . "Aslında kadınlara çok saygılıdır. Sadece... çok erkeksi." "Erkeksi olmasını umursamıyorum." Carla kaşlarını kaldırıyor ve ben sadece başımı sallarım.

Eşcinsel gibi davranmasına rağmen, Mav kadınları ayaklarının dibine seriyor.

Donovan ise, en sevdiğim borzoi Haze ile yürüyüş yaparken harika görünüyordu. Owen'ın ev partisine getirdiğı ve Friendsgiving'e de katılan adamın özel biri olabileceğinden eminim. Umarım öyledir. Çok iyi bir adam.

Mav, Spanky onun yanında bir profesyonel gibi dururken, bizim önümüzde dramatik bir reverans yaparak gösterişli bir şekilde bitiriyor.

"Çok etkileyici," diyorum ve listedeki son ismi işaretliyorum. "Şimdi gösteri başlasın."

GÖSTERİ GÜNÜ, gerçek bir Continental Dog Show kadar telaşlı geçiyor.

Hokey sahası, kalın kadife perdeler, köpeklerin değerlendirme sırasında üzerinde durmaları için podyumlar ve köpekleri çevre boyunca gezdirmek için eğitmenlerin kullanacağı pürüzsüz çimlerle donatılmış devasa bir mekana dönüştürülmüştür.

Sahne arkasında, bakıcı köpekler zıplıyor ve havlıyor, gösteri köpekleri ise oturarak veya ayakta bekliyor, sanki her zamanki gibi işlerini yapıyorlarmış gibi sakin bir şekilde etraflarına bakınıyorlar.

Haddy, erkeklerin numaralarını aldıklarından emin olmak için koştururken, ben de tasarımcı takım elbiseli, 1,80'den uzun boylu erkeklerin arasında, köpekleri tasmalarından tutarak dolaşıyorum, sanki ölmüş ve köpek severlerin cennetine gitmişim gibi.

Gerçekte, gözüm sadece seksi bir köpek eğitmeni üzerinde ve o, kızının yanında diz çökmüş, elbisesini düzeltmesine yardım ediyor ve ona moral verici sözler söylüyor gibi görünüyor.

"Mama G ile çok çalıştın, sadece rahatla ve kas hafızanın işini yapsın." Sesi alçak ve artık bana Mama G demelerini çok *seviyorum*.

Onlara sormama bile gerek kalmadı. Sanki Maddie bu takma adı hazırlamış ve kullanmaya başlamak için sadece işaretini bekliyormuş gibi.

"Burada her şey yolunda mı?" Owen ayağa kalkıp dudaklarıma hızlıca bir öpücük kondururken duraksıyorum, bu hareket göğsümde bir heyecan dalgası yaratıyor.

"Biraz gerginiz." Kızının yönüne doğru başını eğdi.

"Oh hayır..." Aşağıya baktığımda Maddie'yi çimlerin üzerinde, ham ipek elbisesiyle, Peepee'yi kucağında tutarken görüyorum.

"Sorun yok, Peep," diyor küçük köpeğe. "Herkes ilk kez büyük bir kalabalığın önüne çıktığında korkar."

Bej etek ve blazer giyiyorum, ama onun yanına diz çöküyorum. "İyi misin tatlım?"

"İyiyyim," diye başını sallar ve Peepee'yi bana göstermek için kaldırır. "İlk kez o kadar insanın önünde yürümekten korkuyor. Ayağı takılıp düşüp iç çamaşırını gösterip çok utanacağından korkuyor."

"Anlıyorum..." Köpeğinin iç çamaşırı giymediğini belirtmiyorum. "Büyük bir gösteriden sonra ne yapmaktan hoşlandığımı biliyor musun?" O başını sallıyor ve ben elini tutmak için uzanıyorum. "Eve gidip rahat kıyafetlerimi giyip yüz bakımı yaptırmayı seviyorum."

"Gözlerine gerçek salatalık koyarak mı?" Gözleri büyüdü.

"Her zaman, ayrıca sosisli börek yapıp komik bir Noel filmi izleyebiliriz."

"*Elf* gibi mi?" Şimdi ayağa kalkmış, elini omzuma koyuyor.

"Senin seçtiğin komik filmlerden herhangi biri." Ben de doğrulup onun elini tutuyorum. "Sadece bu yürüyüşü bitirmemiz lazım, sonra parti zamanı. Tamam mı?"

"Tamam!" Oyuncak pudeli okşamak için eğildi. "Yürüyüşe hazır mısın, Peep?"

Küçük köpek zıplayarak etrafta dolaşüyor ve ciyaklayarak havlıyor. Çok sevimli bir köpek. Onlara gülümserken, büyük bir el omzumu kapattı ve beni kaya gibi sert göğsüne çekerek kucakladı.

"Seni o perdenin arkasına gizlice götürüp, şu anda sana minnettarlığımı göstermek istemem yanlış mı?" Owen'ın kulağıma fısıldadığı alçak ses, içimi burkuyor.

Boynumu öpmek için eğildiğinde, sakalının kaşıntısı tüm vücudumu kızartıyor.

"Sadece işimi yapıyorum." Yüzümü kaldırıp ona hızlıca bir öpücük veriyorum. "Diğerlerini kontrol etmeliyim. Burada her şey yolunda mı?"

"Her şey hazır." Güzel gözleri benimkilerle buluştu ve sevgiyle doluydu.

Başparmağım otomatik olarak parmağımdaki parlak nişan yüzüğüne gider ve çok mutluyum.

Her şey gerçek oldu. Benim vizyonum, Heather'ın okuması. Umut beni buldu. Artık korku yok. Kazandık ve bu süreçte birbirimizin kalplerini iyileştirdik.

Haddy, Donovan ve Haze'den başlayarak erkeklerin sıraya girmesini istiyor. Onlar liderler, hepsi pırıl pırıl ve parlak.

Onları Saxon ve Cheese, Hancock ve Rory adında küçük bir bakıcı köpek, Akers ve başka bir bakıcı köpek, en sonunda da Owen ve Ladybird takip ediyor. Mav, Spanky'yi gezdiren son oyuncu ve Maddie, Peepee ile yürüyen eğlenceli final olacak.

"Bence gerçek AKC jürilerini buraya getirebilmemiz gerçekten harika," diyor Lisa, ben de onun erkeklerin üst kollarındaki numaraları düzeltmesine yardım ediyorum. "Sanki köpekler gerçek ödüller kazanıyor gibi."

"Bunu bedavaya yapmayı kabul ettiklerine inanamıyorum," diyorum esprili bir şekilde.

Müzik başlar ve renkli yorumcu, ilk Pucks and Pups hayır amaçlı köpek gösterisine katılan herkese teşekkür ederek konuşmasına başlar. Sırayı geçerek erkeklere ve köpeklere son bir kez bakarım, sonra gizlice dışarı çıkıp tribünde oturarak gösteriyi izlemeye başlarım.

"Benimle kalacak mısın?" Maddie, yanına vardığımda bana bakar.

"Evet, MG," diye alay eder Mav. "Bizi burada bırakıp gidemezsin."

"Kalamaz mıyım?" Tartışıyormuş gibi yapıyorum ve Maddie'nin kahverengi gözleri büyür. "Dalga geçiyorum. Tabii ki, istersen kalırım."

Küçük vücudu gözle görülür şekilde gevşer ve ben elimi sırtına koyup dairesel hareketlerle okşarım. O da kolunu belime dolayarak başını kalçama yaslar ve her çift perdenin önünden geçip yürüyüşlerini yaparken biz de ilerleriz.

Arenada, kalabalığın tezahüratlarını ve hava kornalarını duyuyoruz.

"Eğleniyor gibiler," diyor Owen, bana yaklaşıp. "Şimdiye kadar düşüp herkese iç çamaşırımı gösterme ihtimalini hiç düşünmemiştim."

Burnumdan bir kahkaha çıkar ve başımı onun geniş göğsüne yaslarım. "Bu büyük bir numara olurdu."

Bir adım daha atıyoruz ve sıra onda. Gözlerimiz buluşuyor ve o derin bir nefes alıyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Sanki jilet gibi ince buz patenleri üzerinde, 1,93 metre boyunda, 136 kilo ağırlığında bir rakiple karşı karşıya olduğunu hayal et," diye alay ediyorum.

"Bunu yapabilirim." Bana parmağıyla silah işareti yapar ve ben başımı sallarım.

Spiker onun adını çağırır ve onlar perdeyi geçerler. Maddie ve ben el ele tutuşuruz ve onun babasının Ladybird'ü pistte gezdirdiğini görmek için dışarıya bakarız.

Hayranlar ayağa kalkmış, geçtikçe bağırıp alkışlıyorlar ve diğer tüm takım arkadaşları yerlerinde durmuş, gülümseyerek gösteri pozlarını veriyorlar.

Lisa, tanıdığım diğer iki jüri üyesiyle birlikte merkezde duruyor. Notlar alıyorlar ve birbirlerinin kulaklarına eğilip konuşuyorlar.

"Harika bir iş çıkardı," diyorum, Maddie'ye bakarak.

Tam o sırada, arkamızdan yüksek bir "AHH!" sesi geliyor. İrkilip arkamıza dönünce, Mav'in çimlerin üzerinde oturmuş, bacağını tutarak ileri geri sallandığını görüyoruz.

"Maverick!" İnlediği yere koşuyoruz. "Ne oldu? İyi misin?"

"Spanky ile oynuyordum ve ayağım halının kıvrımına takıldı. Sanırım bileğim kırıldı."

"Ne!" Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Hayır! Olmaz... Hokey sezonu sırasında olmaz!"

"Bilmiyorum..." Hala yüzünü buruşturarak aşağıya bakıyor. "Kırılmamış olabilir, ama kesinlikle yürüyemiyorum. Spanky'yi sen götürmek zorundasın."

"Ben mi?" Dikleşip, ondan köpeğime bakarak, ayakta bekledim. "Ben hokey oyuncusu değilim. Seyirciler *seni* görmek için bekliyor! Yıldız sensin!"

"Başka seçeneğimiz yok, Gigi. Bunu yapmak zorundasın."

"Onlara yaralandığını söyleriz. Spanky'nin şova katılması gerekmez."

"Hayır, katılmak zorunda," diye itiraz ediyor Mav. "Yüzüne bir bak. Çok hevesli."

"O her zaman öyle görünür," diye tartışıyorum. "Muhtemelen havlu giyen birini görmüştür."

"Hayır, hayır! Onu sen gezdirmelisin, Mama G," Maddie iki eliyle kolumu tutup sallıyor. "Spanky, Ladybird gibi yürümek istiyor. Onlar en iyi arkadaşlar."

"Ve sen de bu özel gün için ona özel bir kesim yaptırdın." Mav gözlerime bakarak yalvarır. "Oğlumuzu hayal kırıklığına uğratma."

"Tanrı aşkına, Maverick," diye homurdanırım, ama o çoktan ayağa kalkmış, tek ayak üzerinde duruyor ve numarasını koluma iğneliyor. "Ben pratik yapmadım."

"Binlerce köpek gösterisinde yürüdün. Çık oraya ve onlara eski havanı göster."

"Ben striptizci değilim," diye mırıldanıyorum, başımı sallayarak. "Hadi, Spanks, yapalım şunu."

Eteğimi düzelterek ellerimi omuzlarımdan arkasına atıyorum. Doğru, Spanky'nin kıta ponponları çok güzel uzamış ve dün gece ona mükemmel bir kesim yaptım. Neyse ki Ladybird bu sefer "yardım" etmedi.

Spiker beklenmedik kadro değişikliğini okurken o kusursuz görünüyor ve yürümeye başlıyoruz. Kalabalığın hayal kırıklığına hazırlıyorum kendimi, ama bunun yerine, tüm tezahüratlar ve hava kornaları beni mutlu bir şekilde şaşırtıyor.

Kalabalığın büyüklüğü nedeniyle gürültü biraz fazla ama kalbim küt küt atıyor ve bu kadar destekle çevriliyken, pistin etrafında yürürken gülümsemeden edemiyorum.

Spanky gürültüden hiç etkilenmiyor. En iyi yürüyüşünü yapıyor ve jüri masasının önünden geçip birkaç onaylayıcı baş sallama alıyoruz, sonra sıranın sonunda Owen ve Ladybird'ün yanına geçiyoruz.

Kalabalık sessizleşir ve jüri üyeleri alanın ortasında görüşürler.

"Aferin," diye fısıldar Owen. "Düşüp iç çamaşırını göstermedin."

"Ben iç çamaşırını giymiyorum," diye fısıldayarak cevap veriyorum ve o donup kalıyor.

Yaramaz bir gülümseme dudaklarına yayılır. "Neden daha önce söylemedin?"

Kafamı sallarım. "O yüzden değil. VPL istemiyordum." Burnunu kırıştırır ve ben tercüme ederim. "Görünür külot izi."

Spiker, Maddie'nin adını çok özel bir final olarak anons eder ve Maddie, Peepee ile birlikte sahneye çıkarken seyirciler ayağa kalkar, tezahürat yapar, ıslık çalar, alkışlar ve gürültü çıkarır.

İkisi de kesinlikle çok sevimli. Maddie başını dik tutar ve Prenses Petunia da aynı şekilde stadyumun etrafında yürür. Hala gergin olup olmadığını hiç anlayamıyorum.

Gülümsemekten yanaklarım ağrıyor ve gözlerim yaşlarla doluyor. "Onunla çok gurur duyuyorum."

Owen elini uzattı ve benim elimi tutup sıktı. "Onu da buna dahil ettiğin için teşekkür ederim."

"Tabii ki!" Ona göz kırparak bakıyorum. "Onu asla dışarıda bırakamazdım."

Yürüyüşünü bitirip diğer tarafıma gelir ve küçük köpek mükemmel duruşunu alır, sanki o da gurur duyuyormuş gibi tribünlere bakar.

Jüri üyeleri sıra boyunca ilerler, gözlemler ve ara sıra öne çıkarak köpeklerin ağızlıklarını kontrol eder veya omuzlarını okşarlar.

Haddy ve ben beş ödül vermeye karar verdik: birinci ve ikinci sıradaki safkanlar, birinci ve ikinci sıradaki safkan olmayanlar ve En İyi Köpek. Zaten kafamda hesap yapıyorum, ödülleri kimin kazanması gerektiğini seçiyorum. Spanky, benim köpeğim olsa da, bir şey kazanacağı kesin.

Sadece, evlatlık köpekler için kararlarında duyguların ne kadar etkili olacağını bilmiyorum ve gösteri köpekleri söz konusu olduğunda kararlarını neye dayandıracıklarını bilmiyorum

. Hepsi birinci olmuş köpekler, Spanky ise Best in Show ödülünü hiç almamış tek köpek.

Sunucu mikrofonu eline alıp ödül töreninin zamanının geldiğini duyurur.

"Tüm köpek severlere bir sürprizimiz var," diyor. "Bu etkinlik Amerikan Kennel Kulübü hakemleri tarafından denetlenip onaylandığından, sonuçlar bu özel köpeklerin resmi galibiyetleri olarak kayıtlara geçecek."

Kaşlarını yükselir ve Owen'a bakarım. "Böyle bir şeyi hiç duymadım."

"Bence bu güzel bir şey." Omuzlarını silkiyor, ama bunu söyleme şekli, gözlerindeki bakış beni şüphelendiriyor.

"Ne biliyorsun?" diye soruyorum, etrafa bakınıp Haddy'yi jüri üyelerinin yanında dururken, resmi deftere not alırken görüyorum.

"Karar vermeye hazır görünüyorlar," diye kaçamak cevap veriyor, kolunu omzuma atıp beni yanına çekiyor.

Kaşlarımı çatarak, ondan onlara ve tekrar ona bakıyorum. "Gerçekten köpeklerimizin yanında durmalıyız."

"Köpeklerimiz birbirlerinin yanında duruyorlar." Yan yana duran ikisine başını sallayarak işaret ediyor.

Maddie diğer tarafıma gelir ve kolunu belime dolayarak, son zamanlarda giderek daha sık yapmaya başladığı gibi başını omzuma yaslar.

Bunu çok seviyorum ve ben de kolumu onun omzuna atıp onu da kendime yaklaştırıyorum.

Sadece birkaç kez birlikte çalıştığım erkek yargıç, sıra boyunca yürüyerek, bakıcı köpeklere işaret ediyor. "Chiweenie ve Shihtzuranian'ı görmek istiyorum, lütfen."

Hancock ve Akers köpekleriyle öne çıkarlar ve iki iri adamın minik köpekleri gezdirdiğini gören kalabalıkta bir kahkaha dalgası yayılır. İtiraf ediyorum, amacım da buydu.

Kadın yargıç bizim tarafımıza doğru yürür ve yavaşça sıra boyunca ilerler. "Toy poodle, borzoi ve standart poodle'ı görmek istiyorum."

Köpeklerimizi öne çıkarırken Maddie'nin elini sıkıyorum. Jüri bize yürüyüş yapmamızı söylediğinde bunun nasıl sonuçlanacağını gayet iyi biliyorum. Hepimiz orta masanın etrafında daire oluşturunuz ve sonuç açıklanıyor.

"Sıra şöyle: birinci, ikinci, En İyi Köpek!"

Tüm arena ayakta, tezahürat yapıyor ve hava kornaları çalıyor ve bir an için kafam karışıyor.

"Ne oldu?" Durup etrafa bakıyorum. Heather, Haddy, Owen ve Maverick ringin ortasına koşarak gelip etrafımı sarıyorlar.

"En İyi Gösteride birinci oldun!" Haddy ellerini omuzlarıma koyuyor ve gözlerimin içine bakıyor. "Başardın!"

"Anlamıyorum..." Gözlerimin neden yaşlarla dolduğunu da anlamıyorum.

"Spanky En İyi Gösteride!" Mav beni belimden kaldırıp havaya kaldırıyor ve biraz döndürüyor. "Kazandın!"

"Ayak bileğini kırdığını sanıyordum?" Kaşlarımı çatarak, kollarından kurtulmaya çalışıyorum. "Numara yaptın... Bu yüzden beni sahne arkasında beklettin!"

"Sevinçten çılgılık atman gerekiyor," diye cevapladı. "Filmin nasıl bittiğini bildiğini biliyorum."

"Kazandın, Mama G!" Küçük kollar belime dolanır ve beni sıkıca sarar.

Bu beni güldürüyor. "Sen de bu işin içinde miydin? Hiç gergin oldun mu?"

"Tebrikler, bebeğim." Owen kollarıyla beni sarar ve eğilip şakağıma öpücük kondurur. "LB geçen sefer işleri mahvettiği için üzgünüm, ama bunu düzeltebildiğimize sevindim."

Alnım kırışır ve gözlerimden yaşlar süzülürken zorlukla yutkunurum. "Bunu benim için hepiniz mi planladınız?"

"Birkaç telefon görüşmesi yaptım." Haddy, her şey çok açılmış gibi omuz silkiyor. "Spanky'ye gerçekten En İyi Köpek ödülünü nasıl kazandırabiliriz diye sordum. O bir haylaz olabilir, ama bunu hak ediyor. Sen de öyle."

"Hepiniz!" Burnum yanıyor ve gözlerimi dolduran gözyaşlarını durduramıyorum. "Sizinle ne yapacağım ben?"

"Oh, bilirsin," Mav yanıma dirsek attı. "Sadece harika olmaya devam et ve bize evcil hayvanlar sağlamaya devam et."

Grup etrafımızı sarar ve ne zaman bu kadar mutlu, bu kadar evimde ve ailemle bu kadar çevrili olduğumu hatırlayamıyorum. Sanırım en son Newhope'da, Cooters & Shooters'da, sevgili kuzenimin hayallerindeki adamlarla evlendiğini izlerken böyle hissetmişim.

Owen'a bakıp kocaman gülümsüyorum. Yüzünde bir gülümseme beliriyor ve eğilip beni öpüyor. Sanırım sıra bizde.

OWEN

"Ladybird'ü gösteri köpeği sandılar," diye şikayet ediyor Haddy, Gina'nın evindeki masaya yaslanarak jüri notlarını okuyor. "Bu yüzden onu safkan olmayanlar grubuna almadılar."

"Gerçekten sorun değil," diyorum ona, Gina'nın eşyalarını içeren bir kutuyu tutarken.

Sonunda Maverick'in bu büyük evde tek başına yaşayabileceğine onu ikna ettim — onun sözleriyle. Ona arkadaşlık edecek bir köpek bulmaya çalışıyor ve ben de fikrini değiştirmeden önce bugün tüm eşyalarını taşıyorum.

"Düşmeden onu bizim yerimize kadar koşturduğum için çok mutluydum," diye gülerek ekliyorum.

Haddy kaşlarını çatarak dudaklarını büküyor. "Ama Ladybird harika bir iş çıkardı ve çok çalıştı. Takdir edilmeyi hak etti."

Gülerek, omzuna dokunmak için elimi uzattım. "Eğlendik. Çocuk hastanesi için bir sürü para topladık. Önemli olan da buydu."

"Tüm bu eşyaları taşımanda sana yardım ettiğime inanamıyorum," diye mırıldanarak Mav merdivenlerden aşağı iner. "Günün sonunda

, bu benim burada tek başıma kalacağım anlamına geliyor."

"Her zaman başka bir oda arkadaşını bulabilirsin," diyorum.

Gina kutuyu merdivenlerden aşağı taşıırken durur. Omuzları düşer ve ne olacağını anlarım.

"Maverick!" Yüzü endişeyle doludur ve gözlerim kısılır.

Onu ikna etmek haftalarımı aldı, ona bir şey olmayacağını söyledim. Neredeyse otuz yaşında. Yine de onun için endişeleniyor. Sonra bana anlamadığımı söylüyor. Hepsi Newhope'da birlikte büyüdüler, sürekli birbirlerinin evlerindeydiler, birlikte okula yürüdüler, birlikte hokey maçlarına gizlice gittiler...

Görünüşe göre, Mav'in annesi onun hokey oynadığını bilmiyordu. Babası New York'un yıldız geniş alıcı oyuncusu olmasına rağmen, onun golf gibi "güvenli bir spor" yapmasını istiyordu.

Eureka, Newhope'un yanında solda sıfır kalır.

"Hadi ama Gina," diyorum kararlı bir şekilde, kapıya dönerek, çok güzel, minyon bir sarışının elini kapıyı çalacakmış gibi kaldırmış durduğunu görüyorum.

"Merhaba?" Sesi tiz ama dolgun.

Bu bana daha önce röportajını dinlediğim Broadway şarkıcılarından birini hatırlatıyor, sesi narin gibi geliyor ama gerektiğinde şarkıyı güçlü bir şekilde söyleyebileceğini biliyorsunuz. Monay teyze bana bunu nasıl fark edeceğimi öğretti.

"Merhaba." Gina'nın eşyalarının bulunduğu kutuyu hala elimde tutarak öne doğru adım attım.

"Özür dilerim..." Kaşlarını çatarak kutudan bana doğru bakar. "Hayden Bradford'ı arıyordum. Bu, onun için elimdeki son adres... Taşınmışsa ve ben bilmiyorsa çok özür dilerim..."

"Dove?" Mav merdivenlerden aşağı koşarak yanıma geldi.

Tavırları tamamen değişmişti. Artık zavallı adam havası yoktu, şimdi ise şehrin her yerinde reklam panolarında görünen hokey yıldızıydı. Ona dimpli, megavatlık gülümsemesini gösterir, ben de gözlerimi deviririm.

"Oh, merhaba Mav." Kadın elini sallıyor, hiç de etkilenmiş görünmüyor onun gülümsemesinden ya da onun havasından. "Teşekkürler

Tanrıya şükür buradasın. Bir an için bu durumun *gerçekten* utandırıcı olacağını sandım."

Kaşlarım havaya kalktı. O gülümsemenin kıyıdan kıyıya kadınları çılgına çevirdiğini görmüştüm, ama bugün değil.

"Burada ne yapıyorsun?" Sesi sessiz, sanki kilisedeymiş gibi.

Kaşlarım çatıldı ve düşünmeden edemedim... *Bu kişi kim?*

Dove kapıdan içeri girer ve etrafına bakar. "Haddy burada mı?" Haddy burada mı?"

Haddy köşeyi döner ve gözleri birbirine değdiği anda her şey değişir. İki kadın roket gibi fırlarlar. Ellerini başlarının üzerinde sallayarak çılgık atar ve birbirlerine doğru koşarlar. Karşılaştıklarında sarılırlar ve gülerek zıplarlar.

"Aman Tanrım!" Dove bağırır ve yüksek bir kahkaha atarak geriye düşer. "Bu *hayatımın* en korkunç anıydı!"

"Sen delisin!" Haddy, Dove'un kollarını tutar. "Sen Louisiana'dan Los Angeles'a seyahat edip, en iyisini umarak bir eve dalecek tek kişi sensin."

Dove çenesini kaldırır, gözlerini kapatır ve aşırı abartılı bir güney aksanı takınır. "Ben her zaman yabancıların nezaketine güvenirim."

Haddy gülerek onu tekrar kucakladı. "Seni gördüğüme çok sevindim! Ne kadar oldu? Burada ne yapıyorsun?"

"Peki, sana anlatayım." Elini Haddy'nin koluna koyar ve birlikte oturma odasına yürürler. "Tezimin sonuna geldim ve Armillaria kök çürüklüğü konusunda en önde gelen bilim insanıyla bir dönem çalışmam gerekiyor."

"Dr. Smithfield," der Haddy, başını sallayarak. "O, ülkedeki en iyi mikolog."

Gözlerim tüm bu süre boyunca Maverick'teydi, gözlerindeki kalplerin gittikçe büyüdüğünü izledim. Oldukça eminim duyuyorum onu iç çekiyor iki kadın mantar bilimi ve mantarlar ile Kuzey Amerika şeftali ağacının yaşam döngüsü hakkında konuşuyor.

mikoloji ve mantarlar ve Kuzey Amerika şeftali ağacının yaşam döngüsü.

Anlıyorum. Güzel, zeki kadınların, sanki bu dünyanın en normal şeyiymiş gibi, benim anlamadığım kelimeleri söylemelerini dinlemek eğlenceli.

Aslında, şimdi düşününce, üvey annem Britt adli fotoğrafçıydı. Kadınların güzel ve zeki olabileceğini ve bilime gerçekten çok ilgi duyabileceğini bana ilk kez o göstermişti. Bu çok havalı bir şey.

"Maverick!" Haddy, ikisinin oturduğu kanepeden ona seslenir. "Dove gelecek dönem seninle burada kalabilir!" Arkadaşının ellerini tutmak için zıplar. "Üst kat tamamen boş ve Mav sürekli hokey oynamak için dışarıda olacak. Ben caddenin karşısında, Gina da bir blok ötede oturuyor. Mükemmel! Sorun çözüldü!"

"Oh..." Dove, aşık olan takım arkadaşına endişeli bir bakış atar. "Çok zahmet olmazsa tabii. Mav'ın benim evdeyken kendini kısıtlanmış hissetmesini istemem. Seni ispiyonlamayacağım, Mav. Ben burada yokmuşum gibi hayatını yaşamaya devam edebilirsin."

"Hayır... Yapmayacaksın... Yapmayacağım..." Mav, rüyadan uyanır gibi başını sallar. "Yani, evet, tabii ki burada kalabilirsin."

Bütün bunlara nasıl tepki verdiğini gören tek kişi ben miyim diye anlamaya çalışıyorum.

"Aman Tanrım, Gina!" Dove'un gözleri, kız arkadaşım merdivenlerden tekrar inerken büyüdü.

"Dove?" Gina'nın sesi yükselir. "Burada ne işin var?"

Dove kanepeden atlar ve Gina elindeki kutuyu Mav'ın ellerine tutuşturur.

Haddy'yi karşıladığı gibi, gülerek ve yana doğru eğilerek kucaklaşırlar.

"Her zamanki gibi güzelsin," der Gina gülerek.

"Kapa çenenin," diye bağırır Dove. "Şu muhteşem saçlarına bir bak! Hepsini kesip kafama takmak istiyorum."

Daha çok gülüyorlar ve bunun iyi bir eski arkadaş olduğunu anlayabiliyorum. Elimde kutu olmasaydı, kollarımı kavuşturup gülümseyerek sahne şovunu izliyor olurum.

"Sadece hafta sonu için buradayım," diye açıklıyor Dove. "Sonra Noel için şeftali çiftliğine dönmem gerekiyor. Annem ve babam, kutlamaların herhangi birini kaçırırsam çok kızarlar."

Haddy'nin yanına dönüyorlar ve üçü heyecanla gelecek dönem için planlar yapıyorlar. Hâlâ şaşkın ve meraklı bir ifadeyle izleyen Mav'a bakıyorum.

Onu kızdırmaya dayanamıyorum. "Güzel kız."

"Oh..." Mav dikleşir, boğazını temizler ve elinden gelen en havalı tavrını takınır. "Evet, Dove'u çok uzun zamandır tanıyoruz. Haddy ile birlikte güzellik yarışmalarına katılıyordu, sonra annesi annemle tanıştı ve her şey bitti."

"Nasıl yani?"

"Her Haziran ayında Louisiana'daki şeftali festivaline giderdik, sonra onlar da her yaz Newhope'a bizi ziyarete gelirdi. Plajda takılırdık falan. Öyle şeyler yapardık."

"Onunla birlikte mi oldun?"

"Hayır." Bana kısa ve sinirli bir bakış attıktan sonra, elinde tuttuğu kutuyu yerden aldı. "Bugün Gina'yı taşıyoruz, değil mi?"

"Öyle mi? İtirazın olduğunu sanıyordum."

"Dostum. Fikrini değiştirdiysen suçu bana atmaya çalışma." Bana göz kırptı, ben de gülerek çenemi kaldırdım.

"Daha emin olamazdım. Yürümeye devam et dostum."

O gece geç saatlerde, nişanlığımın eşyaları benim evime taşındıktan, akşam yemeğimizi yedikten, kızımı yatırdıktan, terli ve doymuş bir halde birbirimize sarıldıktan sonra, eğilip omzunun üstüne bir öpücük kondurdum.

"Sanırım kuzenin Dove Rhodes'a aşık." Sesim alçaktı ve Gina çenesini göğsüne dayadıktan sonra bana kendini beğenmiş bir gülümsemeyle baktı.

"Yıllardır bunu söylüyorum. Mav'e onu anladığımızı söyleme. Sonuna kadar inkar edecektir."

Yanaklarım gülümsemeyle doluyor ve burnunu öpüyorum. "Sen benimle birlikte olduğun sürece, istediği kadar inkar edebilir."

Bana sevimli bir gülümsemeyle, dudaklarını yana doğru eğerek cevap veriyor. "Hâlâ ona bir köpek bulmam lazım. Belki bir goldendoodle. Retrieverlardan daha iyi ev köpekleridir ve tam Mav'ın tipi."

"Noel için benimle eve gelmeni istiyorum." Elimi kaldırıp yanağını okşadım ve başparmağımı çenesine koydum. "Biliyorum, çok şey istiyorum ama ailemle tanışmanı istiyorum. Seni çok sevecekler."

"Tamam." Gülümserken burnu kırışır. "Haddy'nin düğününde benim tüm ailemle tanıştığına göre bu adil bir istek."

O kadar sevimli ki. Onu kendime çekip, dudaklarımla yanaklarına kadar uzanan çillerinin izini takip ediyorum.

Uzun zamandır, bir daha böyle hissetmeyeceğimi düşünmüştüm. Birini tüm kalbimle bu şekilde sevdiğimde, geçmişte yaşadıklarımı ihanet etmiş olacağımı düşünmüştüm. Aşkın güvenli bir yer olabileceğini bilmiyordum ve Gina'yı korumak istediğim kadar, onun aşkı da beni koruyor.

Kızım güvende ve mutlu. Çember oluşuyor. Bu bir kafes değil, bir yuva, hepimizin güvende ve özgür olduğu bir sığınak.

Gina'nın yerleştirmekten her zaman gurur duyduğu bakıcı köpekler gibiyiz. Birbirimizi seçtik. Zaman içinde, sihirle, sonsuza kadar böyle olmamız gerekiyor.

EPİLOG

GINA

"Kynoloji'nin bir bilim dalı olduğunu bilmediğim için çok şanslıyım," diyor Britt, Owen'ın ailesinin evinde bizimle birlikte arka terasta oturan kadınlara bakarak. "Yoksa Aiden ile asla evlenmezdim!"

"Öyle olmaz, Birgitte," diyor annesi. "Baban öldüğü gün evren seni ve Aiden'ı bir araya getirdi. Orada olduğunu ve o anda kalplerinin birbirine bağlandığını birçok kez söyledi."

"Bu doğru olamaz," diye karşı çıkıyor Britt. "Aiden, Owen'ın annesiyle evlendi sonuçta."

"Ve bunun nasıl sonuçlandığını biliyoruz." Gwen kollarını kavuşturur, kendini beğenmiş bir şekilde memnuniyetle. "Aiden Stone içgüdülerine güvenmeliydi."

Britt öne eğilip elini benimkinin üzerine koyar. "Onu takma kafana, Gina. Annem ve Aiden, onları tanıdığımdan beri sürekli tartışırlar."

Dudaklarımın kıvrılmasını engelleyemiyorum. Güzel ve serin bir Noel arifesi. Başımızın üzerinde ışıklar asılı ve beni aralarına kabul eden bu kadınların oluşturduğu dairenin ortasında bir ateş çukuru var.

Owen beni hepsiyle tanıştırdı, ama hatırlamam gereken çok fazla isim var. Bildiğim tek şey, babasının iki

kardeşi olduğu ve hepsinin Britt'in en iyi arkadaşlarıyla evlendiği. Ayrıca Heather'ın mistik büyükannesi gibi olduğunu da biliyorum.

Gwen ile tanıştığım anda, ellerimi iki eliyle kavradı ve gözlerimin içine derinlemesine baktı. O, benim auralarımın torunununkilerle mükemmel bir uyum içinde olduğunu ve birlikte uzun ve mutlu bir hayat süreceğimizi söyleyene kadar gergin bir şekilde güldüm.

"Bunu ben de söyleyebilirdim, büyükanne G," dedi Owen, eğilip onun yanağına bir öpücük kondurarak.

Owen'ın çenesini parmaklarıyla tutup dişlerini inceledi. "Görüyorum ki büyüm hala güçlü."

Maddie, tek torun olarak cennette gibi. Etrafta zıplayarak tüm kurabiyeleri yiyor ve erken Noel hediyelerini topluyor.

Onu mutlu bir şekilde izliyorum, tüm ailemle birlikte büyümekten ne kadar keyif aldığımı hatırlıyorum. Her yıl, Haddy ailesi ile birlikte Los Angeles'tan Newhope'a Noel için seyahat ettiğinde, dünyadaki her şey yolundaymış gibi hissediyordum.

Şimdi burada otururken, Owen'ın annesinin elini tutarken, büyükannesinin büyü, kader ve alın yazısı hakkında konuşmasını dinlerken aynı duyguyu yaşıyorum.

Çenemi kaldırıp, Owen'ın en iyi arkadaşı Ryan, babası ve üç amcasıyla birlikte barın içinde durduğu yere bakıyorum. Gülüyorlar ve konuşuyorlar. Amcası Alex'in, ailelerinin özel bourbonunu bardaklara doldurduğunu fark ediyorum.

Buna karşılık, biz Owen'ın teyzesi Piper'ın özel "ev yapımı" içkisini paylaşıyoruz. Aslında bunun annesinin özel kaçak içki tarifi olduğunu söyledi. Ayrıca annesinin bir süre kıyamet günü hazırlığı yaptığını ve uzun süre yeraltında hayatta kalmak için her türlü yöntemi bildiğini anlattı.

"Piper Stone, annenin neden tüm bu hazırlıkları yaptığını çok iyi biliyorsun," diyor Owen'ın büyükannesi Patricia telaşla.

Piper, Owen'ın teyzesi Cass ve kuzeni Penelope ile sohbete dalmış durumda ve ona sadece el sallıyor.

kayınvalidem. Annesinin hazırlıklarının gerçek nedenini daha fazla öğrenmek isterdim, ama bu konuda beni merakta bırakıyorlar.

Maddie gözlerini ovuşturarak bize katılmak için dışarı çıkıyor, sonra kucağıma tırmanıp başını omzuma koyuyor.

"Yorgun musun, Shortcake?"

Kafasını sallar ve dudaklarını bükerek "Spanky ve Ladybird'ü özledim" der.

"Oh..." Sırtını küçük daireler çizerek okşuyorum. "Bayan Carla onlara iyi bakıyor, biliyorsun, değil mi?"

Omzuma başını yaslayarak başını sallar. "Ama LB benimle Merry Christmas şarkısını söyleyemeyecek."

Dudaklarımı sıkıştırıp gülümserim. "Eminim sabah arayıp şarkı söyleyebiliriz, ve onlar birlikte oldukları sürece, uzun bir uçuşu atlamayı umursamayacaklardır."

"Sanırım yatma zamanı geldi." Britt ayağa kalkar ve torununa elini uzatır. "Noel gecesini benimle ve Pop'la geçireceksin. Hadi çabuk uyuyalım da Noel Baba sana tüm hediyelerini getirebilsin."

"Tamam!" Maddie hızla kucağımdan atlayıp büyükannesinin elini tutarak onunla birlikte eve girer.

Britt arkasına bakıp bana göz kırptı. "İyi geceler, Gina. Ailemize katıldığın için çok mutluyum."

"Ben de," derim, onun sürgülü kapıdan geçip gitmesini izlerken.

"Torunum bana ruh hayvanının köpek olduğunu söyledi." Gwen koluma girer.

"Doğru." Heather, eve girerken diğer kolumu tutmak için yanıma gelir. "Psilosibin yolculuğunda görmüş."

Gwen eğilip üst dudağını kıvrır. "Kusmuş muydun?" "İlk seferinde kusmuştum, ama son seferinde kusmadım."

"İyi." Başını sallar. "Şimdi bana köpekten bahset. Köpek çok iyi bir ruh hayvanıdır. Koruyucu sevgiyle çevrili olduğun anlamına gelir. Ayrıca sadakati de temsil eder."

"Bichon Frisé cinsi bir köpekti."

"Çok iyi," Gwen koluna hafifçe vurur. "Arkadaş canlısı, iyi huylu bir cins."

"Gerçekten öyle." Gülümserim. "Annem, benim doğumum geciktiğinde ona doğumda yardımcı olan köpeğin Bichon'a benzediğini söylemişti."

"Döngü tamamlandı. Bu çok iyi bir işaret."

"Ne çok iyi bir işaret?" Owen bize katılır, mistik büyükannesinden beni alırken gülümseyerek.

"Bütün bunlar, canım." Gwen ellerini kaldırır ve Owen eğilip onun yanağına öpücük kondurur. "Her şey kaderindeydi, ikinizin birbirinizi bulmanız, sadık köpeklerinizin rehberliğinde. Şimdi gitmeliyim. Bender muhtemelen beni bekliyordur."

"Ona Mutlu Noeller dilediğimi söyle," Alex mutfaktan seslenir.

Owen beni göğsüne doğru çekerken, ben başımı ona yaslarım ve Gwen el sallayarak kapıya doğru yürür. Torununun psilosibin yolculuğu hakkında ne derdi acaba?

Bu muhtemelen aklını başından alırdı.

"Mutlu Noeller, Gina." Babası yanıma gelip eğilerek bana sarılır. "Seninle tanıştığıma çok memnun oldum. Onu gerçekten çok heyecanlandırmışsın."

"Teşekkür ederim, efendim," diyorum, biraz utangaç hissederek. "Ben de öyle hissediyorum."

Owen'ın babası çok yakışıklı. Oğluna çok benziyor, sadece gözlerinin çevresinde ince çizgiler ve şakaklarında gri saçlar var. Gürültücü ve iri yarı olan şerif babam gibi değil, ama bence ikisi iyi arkadaş olabilirler. Babamın güçlü bir kişiliği var, ama onu sevmeyen biriyle hiç tanışmadım.

İyi geceler dedikten sonra, kısa bir çakıl yoldan, pencerelerinde çiçek kutuları olan sevimli bir kulübeye doğru yürüyoruz.

İçeride, birinci katta mutfağın yanında tek yatak odalı bir süit ve dar bir merdivenle çıkılan küçük bir banyosu olan başka bir yatak odası var.

dar bir merdivenle çıkılıyor.

Owen bana, teyzesi Piper'ın amcası Adam ile evlenmeden önce arkadaşı Ryan ile birlikte burada yaşadığını ve daha sonra hep birlikte Owen'ın evine taşındıklarını söyledi.

"Yetişkin olarak burada kalmak komik," diyor ve beni birinci kattaki süite götürüyor. "Büyürken burası hep Ryan'ın eviydi."

"Eureka bana Newhope'u çok hatırlatıyor," diye iç çekiyorum, o yatak kenarına oturup beni bacaklarının arasına çekiyor. "Tek ihtiyacımız olan biraz sihirdi."

"Gördüğüm ve duyduğum kadarıyla, senin kendi türünde bir sihrin vardı."

"Acı biberlerimiz ve *büyük* kişiliklerimiz vardı," diyorum gülerek, parmaklarımı saçlarının kenarlarına geçiriyorum.

"Orada değil de burada olduğun için üzgün müsün?" Kaşları çatılır ve ben parmak uçlarımla çizgileri düzeltir, hayır anlamında başımı sallarım.

"Gelecek yıl onlarla birlikte olacağız ve gidip gelmek için bolca vaktimiz var."

Sıcak elleri gömleğimin altındaki tenimi bulur ve daha yukarı kaydırır. "Gidiş geliş demişken..." Gömleğimi başımdan çıkarır ve beni sadece dantelli sütyenimle bırakır. "Benim sikimde gidip gelmek ister misin?"

Öne eğilip, gülerek homurdanırım. "Bu çok kötüydü!"

"Bence oldukça iyiydi," diye omuz silkiyor ve gülüyor. "Maddie büyükannesinin evinde olduğu için sesimizi kesmemize gerek yok."

"Hayır, gerek yok." Gömleğinin eteğini yukarı çekip, başının üzerinden çıkarmasına yardım ediyorum ve onun muhteşem göğsünü ve geniş, kaslı omuzlarını tamamen ortaya çıkarıyorum.

Bir uğultu çıkararak, öne eğilip dudaklarımı onun sıcak tenine değdiriyorum, sabun ve sedir ağacının kokusunu içime çekiyorum. Ağzımı açıyorum ve tuz dilime değiyor. Eli eteğimin kenarından içeri kayıyor ve parmakları külotumun içinde beni okşayıp tahrik ederken inliyorum.

"Owen..." diye inleyerek kollarımı boynuna doladım ve ona yaklaşıarak dudaklarımı dudaklarına yapıştırdım.

Dudaklarım açılır, dilim kıvrılır ve vücudumu bir sıcaklık kaplar. Ayağa kalkar ve beni duvara yaslanmış küçük bir masaya doğru çevirir. Sütyenimi açar ve göğüslerim ortaya çıkar. Onları iki eliyle kavrar, başparmakları sıkışmış meme uçlarımı okşarken, boynumun yanını öper.

Dudakları kulağıma doğru kayar ve kulak kepçemi öper, sonra bana alçak bir sesle emir verir. "Öne eğil..." Sakalının kılları vücudumda titremeye neden olur. "...ve bırakma."

"Oh, Tanrım..." Deddiğini yapıyorum, masanın kenarlarını tutarken o eteğimin arkasını belimin üstüne kaldırıyor ve diz çöküyor.

O, külotumu aşağı çekip çıkardığında ve yüzünü bacaklarımın arasına gömdüğünde, neredeyse bacaklarımın üstüne çöküyorlar. Dili doğrudan klitorisime gidiyor, daireler çizerek ve masaj yaparak, yukarı aşağı, tekrar tekrar.

Dudaklarımdan inlemeler kaçıyor ve ben sağlam ahşaba tutunuyorum. Dudaklarım açılıyor ve orgazm içimden geçince gözlerim kapanıyor. Kendimi tutmak için elimden geleni yapıyorum ama kollarım titriyor. Dilinin her dokunuşunda sıkışan zevk uyluklarımda kıvrılıyor.

Tam oradayım, tam sınırdayım. Titreyen inlemeler boğazımda yankılanıyor ve tam kırılmak üzereyken o duruyor.

"Owen!" diye bağıyorum. "Şimdi durma!"

O, pantolonunu indirirken omzumu öperek gülerek nefes alır. "Bırakma demiştim."

Sert penisinin ucunu vücuduma sürtünce, kaygan merkezimde yukarı aşağı kaydırıp yeri bulup içime tamamen girince vücudum titrer.

Beni masanın üzerine iterek, elini vücudumun ön tarafında gezdirirken kalçalarını sert ve hızlı bir şekilde sallıyor.

"Birlikte boşalacağız," diyor kulağımın arkasına.

İki kalın parmağı, dilinin olduğu yeri devralır ve beni sert ve hızlı bir şekilde köpek stili sikerken klitorisimi daireler çizerek okşar. Elim masanın üstüne vurur ve kalçalarımı ona doğru iterim, daha fazlasını, daha derini, daha hızlısını isterim.

"Evet..." diye inliyor. "Tam orada."

Ateşli ve çaresiziz. Parmakları durmuyor ve cildimin çok hassas olduğu boynumun arkasında inliyor.

Parmak uçlarımda duruyorum, her sert itişte daha yükseğe çıkıyorum ve boğuk bir sesle inliyor, "Gel, Gina."

"Neredeyse..." Nefes nefeseyim, her vuruşta kaslarım daha da gerilirken gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

Nefesimi tutuyorum, sırtımı kamburlaştırıyorum ve omzumda dişlerinin ısırığını hissettiğimde çığlık atıyorum.

Vücudum titrer ve öne doğru yığılırım. O beni yakalar ve öne doğru eğilirken beni tutar.

Sırtımda karnı titrer ve derin, seksi inlemeler çıkar. Nefes nefese, o muhteşem yerden geri dönerken birbirimize sarılırız.

O geri adım atarken biz hala nefesimizi toparlamaya çalışıyoruz. Eğilip beni kollarının arasına alır ve yatağa taşır. Beni bir an yalnız bırakıp küçük banyoya gider ve ikimizi temizlemek için sıcak bir bezle geri döner. Sonra arkama geçer ve güçlü kollarıyla sırtımı göğsüne sıkıca bastırır.

Dudakları omzuma bastırıyor, sonra boynumu öpüyor, burnunu saçımın yanına götürüp derin bir nefes alıyor. "Ne kadar uzun sürerse sürsün, yaşadıklarım ne olursa olsun, sana sahip olmak her şeye değdi, Gina Grace."

Gözlerimi kapatıyorum ve kollarımı onun kollarına doluyorum, bu noktaya nasıl geldiğimizi düşünerek gülümsüyorum. "Köpekler en iyisidir."

Göğsü hafif bir kahkaha ile titrer ve ben sevgi, sığınak ve yuva ile sarılmış gözlerimi kapatırım.

"Sanırım, en sevdiğimiz şeyler listesine şömine başında s'mores yiyerek kıvrılmayı da eklememiz gerekecek." Maddie babasının kucağında yanımda otururken elini tutuyorum.

Sabahı hepimizin izlediği sırada Noel ağacının etrafında hediyeleri açarak geçirdi. Sonra ailece büyük bir Noel yemeği yedik ve ardından Ladybird'ü arayıp "Merry Christmas" şarkısını söyledik.

Kuzenlerimle eğlenceli bir grup mesajlaşması yaptık ve onlar da Newhope'da ilk Noelini geçiren bebek Lucy'nin fotoğraflarını gönderdiler. Gavin'in ailesi de oradaydı ve ben, birbirine uyan ağız koruyucularını gösteren dinamik ikilinin fotoğrafına güldüm. Kalbim ısındı ve sadece biraz nostaljik hissettim. Herkes eğlenceli vakit geçirmiş gibi görünüyordu.

Şimdi Owen'ın ailesinin arka terasında, battaniyelere sarınmış, parıldayan ışıkların altında, ateş çukurunda titreyen alevleri izliyoruz. Britt, arkamızdaki piknik masasında, Aiden'in onun için kızarttığı marshmallowları almak için graham krakerleri ve Hershey çikolatalarını düzenliyor.

"Gerçek salatalık ve domuz eti ile yapılan yüz bakımından hemen sonra koyabiliriz," diye devam ediyorum.

Maddie, yanağında çikolata lekesi ile hızla başını sallar. "S'mores salatalıktan daha lezzetlidir."

"Doğru," diye gülüyorum, köpek gösterisinden sonraki geceyi hatırlayarak, kafasında türbanla küçük bornozunu giymiş, *Elfi* izlerken salatalık yediğini. "Bazı insanlar sadece gözlerinin şişkinliğini gidermek için kullanıyor."

Elindeki graham krakerini düşünceli bir şekilde inceliyor. "Dün gece cennette annemi gördüm."

Sanki plak çizik sesi gibi. Gözlerim Owen'ın kilerle buluştu ve öne doğru eğildim, onun bakışlarını yakaladım. "Ne dedin tatlım?"

Küçük kaşlarını çatarak başını sallar. "Noel Baba gittikten sonra dün gece melek annem beni görmeye geldi."

"Rüya görmediğinden emin misin?" Owen elini kızın omzuna koyar ve kız hayır anlamında başını sallar.

"Beyazlar giymişti ve Haddy teyzemin bana izlettirdiği, patenli o filmdeki peri gibi ışıltılı parlıyordu."

Owen ve ben birbirimize baktık. Haddy'nin 7-9 yaş arası tüm kız çocukları için bir geçiş ritüeli olması gerektiğini düşündüğü eski film *Xanadu*'dan bahsettiğini biliyorum. Sanırım filmde yetişkinlere yönelik bazı ifadeler var...

Hâlâ elini tutuyorum ve ona cesaret verici bir gülümseme atıyorum. "Ne oldu?"

Maddie başını eğerek, hala s'more'unu inceliyor. "İlk başta korktuğum için bana korkmamamı söyledi. Sonra tavana bakmamı söyledi, ben de baktım. Ellerini şöyle hareket ettirdi..." Maddie ellerini daire şeklinde hareket ettiriyor. "Ve sen oradaydın, sen de oradaydın..." Babasını ve beni işaret ediyor. "Sonra elimi tutup senin eline koydu. Sonra senin ellerini tutup birleştirdi, böylece hepimiz el ele tutuştuk. Sonra gülümsedi ve el sallayarak veda etti."

Owen'a şaşkın gözlerle bakıyorum. Midem düğümleniyor, ama o gülümsüyor.

Yüzünde sakın bir ifade var ve kızını kendine yaklaştırıyor. "Mama G'nin her zaman sana bakacağını ve benim gibi seveceğini söylüyordu. Bizim bir aile olmamızı istiyor."

"Öyle mi?" Maddie'nin gözleri fal taşı gibi açılır.

"Evet." Gözlerim ısınır ve boğazımdaki düğümü yutarım. "Bu doğru, tatlım, ve yapacağım."

Sesim titrer ve Owen öne doğru eğilir, kolunu omuzlarıma dolayarak beni de kucaklarına alır.

Sonra sırtımızda başka eller olduğunu fark ettim ve başımı kaldırıp Aiden ve Britt'in bize katıldığını gördüm. Bu son işaret, çemberi tamamlayan son dokunuş. Kaderin değil, sevginin yarattığı bir yuva.

Cage'i okuduğunuz için teşekkürler!

Ücretsiz Bonus Sahneyi BURADAN kaçırmayın. Sırada **FLOW (link)** Maverick & Dove'un oda arkadaşlarından sevgililere dönüşen, sahte flört, hokey romantizmi, 16 Nisan'da geliyor!

Hokey yıldızı Maverick Bradford, Dove'a aşık olmuştur. Rhodes'ta gençliklerinden beri. Bir dönem boyunca, CalTech'te eğitimini tamamlarken onun oda arkadaşı olacak. O, şansını denemeye hazır. Ama onun, aşıkmiş gibi davranmayı önermesine hazır değil...

FLOW (link) Kindle Unlimited ve Duet Audio'ya geliyor
16 Nisan'da!

- ★ Kopyasını **BURADAN** ön sipariş verin VEYA
- ★ **Yeni Çıkanlar e-posta uyarısı için BURADAN**
- ★ kaydolun ve/veya TIALOUISE yazıp
855-902-6387'ye TIALOUISE yazarak

★ **AİLEYE YENİ Mİ KATILDINIZ?**

PINCH (link), Gayin ve Haddy'nin düşmanlıktan aşka dönüşen, kazara hamilelikle sonuçlanan hokey romantizmi. **New Bradfords serisinin (link)** başlangıcı olan bu kitap, tuhaf karakterler, yeni kurulan bir aile, komik köpek maceraları, endişe ve arzuladığınız *tüm heyecanı içeriyor*.

Simdi okuyun (link)! veya kısa bir ön izleme için tıklamaya devam edin!

Kindle Unlimited ve Duet Audio'da mevcuttur!

A LITTLE TASTE (link), Owen'ın köken hikayesidir. Küçük bir kasaba, huysuz ama neşeli bir karakter, biraz sihir, bolca ***baharat*** ve bir tutam küçük kasaba gerilimi içeren bir iş yeri romantizmi. Kindle Unlimited ve Audio'da da mevcuttur!

★ **TiaLouise.com/Books** adresinde, **indirilebilir Okuma Kılavuzu** da dahil olmak üzere tüm kitaplarım hakkında bilgi edinebilirsiniz.

PINCH

TIA LOUISE

Lane "Gavin" Knight, LA Champions **hokey takımının** en popüler yeni savunma oyuncusu.
O, kuzenim **Maverick'in en iyi arkadaşı** ve kaderin bir cilvesi olarak, **benim yeni oda arkadaşım**.
Ama "Hoş Geldiniz Back" geçit töreninde uluslararası prenses tacımla düştüğümde beni yakaladı diye onun bir kahraman olduğu anlamına gelmez.
Onu daha iyi tanıyorum.

Hayden "Haddy" Bradford, gördüğüm en güzel kadın.
O bir prenses, **parlak bir bilim insanı...** Ve **benden nefret ediyor**.
Mor içeceklerle dolu bir Cadılar Bayramı gecesi, ikimizin de hayatını değiştirene kadar.
Bu, uzun zamandır istediğim bir şeydi, ama onunla birlikte olacağımı hiç hayal etmemiştim.

Yine de, ben yüksek riskli, yüksek getirili oyunların ustasıyım ve ona, onun düşündüğü gibi bir adam olmadığımı göstermek için ne gerekiyorsa yapacağım.

(*Pinch*, düşmanlardan sevgililere, ev arkadaşlarından sevgililere, kendini beğenmiş bir kötü çocuk kahramana, küstah bir STEM/güzellik kraliçesi FMC'ye, kazara hamilelik, bakıcı köpekler, aile ve bolca baharatlı eğlence içeren bir hokey romantizm romanıdır. Aldatma, gerilim ve üçüncü perdede ayrılık yoktur.)

Haddy

“Who diyor sen yapamazsın olamazsın olamazsın olamazsın ol ve bir bilim insanı olmak mı?” Ben en arkadaşım, oda arkadaşım, ve ilk kuzenim Gigi Bradford, uzun burnu olan uzun boylu bir köpeğin ipeksi tüylerini büyük, boş bir küvette fırçalamaktadır.

Zarf posta kutumuza düşer düşmez, onu alıp Los Feliz'deki kiralık evimizin arkasındaki küçük bakım stüdyosuna koştum.

Tek başıma açmak istemedim, aptalca olduğunu biliyorum. Sadece, yüksek lisans programımın bir sonraki dönemindeki tüm öğrenim ücretimi, oda ve yemek masraflarımı karşılayacak miktarda bir çek. Yine de, yeşil kağıdı dikkatlice açıp dolar miktarını okurken parmaklarım titriyor.

Üst kısmında altın rengi kabartmalı "Tebrikler, Prenses!" yazan bir mektup da zarfın içindeydi.

"Biraz utanç verici." Dr. Warwick'e sonbaharda onun asistanı olarak geri dönmeyeceğimi söylediğimde yüzündeki ifadeyi hatırlayınca sesim alçalıyor.

Uluslararası Prens Kadın yarışmasını kazanmak, kağıtları notlandırma ve sınavlara gözetmenlik yapma gibi ekstra yükler olmadan laboratuvar çalışmalarına odaklanmamı sağlayacak.

"Neden utanıyorsun?" Gigi burnunu kırıstırdı. "Bu basit bir genetik meselesi, köpek dünyasında olduğu gibi."

"Sakın söyleme..."

"Sen tıpkı annen gibisin."

"Sen söyledin." Porselen karo tezgaha yaslanıyorum.

Kuzenim duraksar ve yeşil gözlerini bana diker. "Daha çok Prens Drama Kraliçesi gibisin."

"Hem prenses hem de kraliçe olamazsın. Bu gereksiz." "Her neyse. Annen meteorolog, bu yüzden Bilimi seviyorsun ve büyükannen Georgia World güzellik kraliçesiydi. Sen doğuştan inek tipli Uluslararası Prens Kadınsın. Bu senin kanında var."

"Yani bunun için yaratılmışım mı diyorsun?"

"Aynen öyle!" Gina, altın rengi köpeğin burnunu iki eliyle okşarken bebek sesiyle konuşarak başını salladı. "O aptal bilim adamları anlamalı. Bu senin DNA'nda var. Evet, öyle!"

Bu can sıkıcı, ama köpek yetiştiricisi, kuaförü, eğitmeni ve şampiyonluk köpek gösterilerinde jüri üyesi olan kuzenim dünyayı böyle görüyor.

pedigree. family exels science and saçma isimleri olan ve çok para ödeyen güzellik yarışmaları.

Büyük çeki inceliyorum. "Her yıl milyonlarca dolar burs veren bir program için, neden adlarında *prens* kelimesinin geçmesi gerektiğini anlamıyorum. Bu aşağılayıcı. Adını 'Uluslararası Burslu Kadın' olarak değiştirmeliler."

"Ama sana taç takıyorlar, değil mi?" Başını eğip bana bakıyor.

"Evet."

"Ve onu etkinliklerde gece elbisesi ve kuşağıyla birlikte takıyorsun."

Derin bir nefes alıyorum. Karşı çıkamam. Bu tür yükümlülükler unvanla birlikte geliyor.

"Bazı kadınlar prenses olmayı sever." Gina dikleşir ve keskin bir makas alır.

"Profesörlerim çok kafası karışık." Çeki katlayıp cebime koyuyorum. Mobil para yatırma için çok büyük, bu yüzden bankaya özel olarak gitmem gerekecek. "Bana prenses demek sadece durumu daha garip hale getiriyor."

Gigi, çilek sarısı saçlarını kulağının arkasına itip köpeğin bıyıklarını kesmek için eğildi. "Kafası karışık olması gereken kişi baban. Onların ve senin tüm masraflarını karşılayacak kadar parası var. Seni utandırıyorrsa bu güzellik yarışmalarına devam etmek zorunda değilsin."

"Hayır." Kararlı bir şekilde başımı sallıyorum. "Masraflarımı kendim karşılıyorum. Onlardan para almaya devam edersem, her zaman şımarık bir nepo-bebek olacağım. Kimse beni ciddiye almayacak."

Gigi dudaklarını büküyor. "Annenin Hen amcayla aynı bağımsızlık eğilimi yüzünden evlendiğinden eminim. Seni sandığından daha iyi anlıyor."

Güzellik yarışması broşürünün kapağında bana gülümseyen kadın, mükemmel bir şekilde taranmış, dalgalı sarı saçlara sahip ve üzerinde "*International Princess Woman*" yazan kırmızı ve beyaz çizgili bir kuşak bulunan beyaz, askısız bir elbise giyiyor. Ben de etkinliklere genelde böyle giyinirim, sadece saçlarım koyu kahverengi ve uzun dalgalıdır, bu da mavi gözlerimi daha belirgin hale getirir.

"Önemli değil." Omuz silkiyorum. "Bu yarışmayı kazanmak, para konusunda endişelenmeden araştırmamı bitirebileceğim anlamına geliyor. Bu ayrıcalık için bütün gün mutlu bir şekilde poz verebilir, gülümseyebilir ve el sallayabilirim."

"Yarınki geçit töreninde *Welcome Back* floatta yer alacağını unutma." Diğer kuzenimiz

kuzenimiz ve üçüncü oda arkadaşımız Maverick Murphy odaya girerken kapı gürültüyle kapanır. "Saat 10'da tam zamanında yola çıkıyoruz."

Gigi makası bir kenara koyar ve köpeğin tasmaını çıkarır. "Senin hizmetçin olmaktan çok mutluyuz. Değil mi, Haze?"

"Bu köpeğin adı *Haze* mi?" Mav'ın koyu renk kaşları çatılır. "O mor bile değil ki."

"Adı *Some Like it Hot Hazel*, ama ben ona kısaca *Haze* diyorum diyorum."

"Ne oluyor lan?" Dolaba gider, kapıyı açar ve içinde bir şeyler arar. "Hangi köpek *Some Like it Hot Hazel'a* gelir ki? 'Buraya gel, *Some Like it Hot Hazel!*'" Köpeği çağırıyormuş gibi yapar, ama köpek kıpırdamaz bile. "Gördün mü? Köpek yetiştiricileri deli."

"Saçları benimkinden daha güzel." Yanına gidip ipeksi tüylerini okşadım.

"O bir Afgan Borzoi. Yarın bizimle birlikte geçit törenine katılacak." Gigi büyük köpeği bakım kafesinden çıkarır ve kuzenimizin yanına gider. "Neden malzemelerimi karıştırıyorsun?"

"İyi cımbızını ödünç almam lazım." Mav paslanmaz çelik aleti çıkarır. "Bıçağıma bir şey takıldı."

"Maverick, hayır." Gigi, onu yakalamak için omzunun üzerinden uzanır. "Onları kırmana izin veremem. İki yüz dolar ediyorlar!"

"Yenisini alabilirim." O, Gigi'nin kollarından kaçır.

Gigi benim gibi 1,70 boyunda, ama Mav 1,88 boyunda ve kurnaz. Hala çocukmuş gibi güreşen onlara başımı sallayarak kapıya doğru yönelirim.

Maverick, LA Champions takımının yıldız sağ kanat oyuncusu olarak yirmi set cımbız alacak kadar para kazanıyor. Bizimle yaşamak zorunda değil. Sadece bizimle birlikte olmayı ve bizi çıldırtmayı seviyor.

"Kağıtları notlandırmamı bitirmem lazım. Sabah görüşürüz."

"Güzel el sallla," diye Maverick arkamdan sesleniyor ve ben de başımın üstünden ona orta parmağımı sallıyorum. "İşte benim prensesim. Seninle gurur duyuyorum."

"Tıpkı annen gibi," diye bağıyorum.

Mav'in annesi, teyzemiz Dylan, yıllarca onu "güvenli spor" olan golfe yönlendirmeye çalıştıktan sonra, tek oğlunun güney bölgesinin en iyi hokey oyuncusu olduğunu öğrendiğinde gerçekten ağladı.

Serbest oyuncu olduğunda ona büyük ilgi vardı ve biz buradaydık diye Los Angeles'ı seçti. Kendi evini bulana kadar bizimle kalması gerekiyordu, ama bir daha hiç gitmedi.

Los Angeles'ın en iyi bölgesinde, dört yatak odası ve iki banyosu olan sevimli bir iki katlı bungalovumuz var ve benim okuduğum Caltech'e de çok uzak değil.

Üçüncü bir ev arkadaşı aramıyorduk, ama bu günlerde her şeyin maliyeti yüksek olduğu için, masrafları paylaşacak bir kişi daha olması bizi mutlu etti.

O da kalmaktan çok memnundu, özellikle de hepimiz kardeş gibi büyüdüğümüz için. Ne derse desin, Mav tam bir aile adamı ve mükemmel bir aşçı, ki Gina ve ben öyle değiliz. Yani, avantajlar!

"Mor içeceği ben getireceğim!" Gigi arkamdan bağıyor ve ben gülerek burnumu çekiyorum.

Mor içecek, mor Kool-Aid ve Everclear ile yapılan bir New Orleans içeceğidir. Biz doğmadan önce de ailemizde vardı, bu yüzden tabii ki yirmi bir yaşına girer girmez tarifini alıp kaçtık.

"Sabah ondan önce mor içecek mi?" Dönüp kapıyı popomla iterek açarım.

"Annemiz bizi iyi yetiştirdi!" diye cevaplar ve göz kırpar.

Yarın güne mor içecekla başlayacaksak, I definitely have to lock up in my bedroom

bu gece. İki gün dışarıda kalabilirim ve bu finaller kendiliğinden notlanmayacak.

"NEDEN BU KADAR SOĞUK?" Maverick'in paltosunu omuzlarıma sararak araba kuyruğunun arkasında duruyorum. "Ekim ayı Los Angeles'ı ziyaret etmek için en iyi zamanlardan biri olmalı!"

"Annenle konuş," diyor Gina alaycı bir şekilde.

"O da küresel iklim değişikliğini suçlayacaktır."

Maverick elime kırmızı bir Solo bardak tutuşturuyor. "Biraz daha mor içecek. Seni ısıtacaktır."

"Bardağımı bir saniye tut." Koyu renkli saçlarımı omuzlarımin arkasına düzeltip taçımı kafama takıyorum. "Bunu tutmama yardım et, Geeg."

"Haze'in tasmaşını tut." Saç tokaları almadan önce parlak kayışını bana uzattı.

Mav'in parlak mor ve siyah takım ceketinin altında, Şampiyonlar'ın formalarına uyması için siyah detaylı, payetli beyaz bir elbise giyiyorum.

Uluslararası Prenses Kadın kuşağım yerli yerinde ve bir yardımcı, geçit töreninde taşıyacağım büyük beyaz ve siyah gül buketiyle bekliyor.

"Siyah gülleri nereden buluyorlar?" Gina bukete gözlerini kısarak bakar. "Onları ve güvenlik çubuğunu aynı anda tutabilecek misin?"

"Tabii ki." Mav'dan Solo bardağı alıyorum. "Bu benim ilk rodeom değil."

Ya da güzellik yarışması geçit töreni.

"Acele et, neredeyse zamanı geldi." Bardağıma başını salladı.

Büyük bir yudum alıp, yutarken çenemi geri çekiyorum. "Buna ne kadar Everclear koydun, Gigi? Tadı hissedilmemesi gerekiyor."

"Mav yaptı. Dün gece köpeğimle acil bir durum yaşadım."

Mav'e mavi gözlerimi kocaman açtım. Yüzünde çılgın bir gülümseme vardı ve dilini çıkararak başını salladı. "Ekstra güçlü, Prenses!"

O bir yudum daha alır, ama benim midem bulanır. "Maverick..."

Uluslararası Prenses Kadın Burs Programı'nın temsilcisi olarak, bir şamandıradan sarhoş olamayacağımı söyleyerek ona kızmak üzereyim ki, megafonla bir bayan tüm binicilere yerlerini almalarını emreder.

Sokakları dolduran hayranların arasından geçeceğimiz platforma çıkan kısa merdivenleri tırmanmaya başladığımda, çok fazla tahıl alkolünün etkisini hissetmeye başlamıştım bile.

"Neden beni uyarmadın?" diye fısıldıyorum, Mav'ın ceketini, el sallarken tutacağım süslü podyumun arkasına koyarken. "Köpek acil durumu da neymiş ki?"

Gigi eteğimi düzeltir, sonra Hazel'ı ve kendi gösteri köpeği olan, Spanky (Spank My Bottom'un kısaltması) adını verdiği beyaz standart Poodle'ı yanına yerleştirir.

"Yetiştiricilerden biri sinir krizi geçirdi. Bu, onun çirkin boşanmasıyla ilgili olabilir." Gigi endişeli bir yüz ifadesi takınır. "Bu arada, önümüzdeki birkaç hafta boyunca bir köpeği evlatlık olarak alacağız."

Artık köpek bakmayacağımızı söylediğimizi söylemeden önce, görevli kocaman bir gül buketini kollarıma tutuşturur.

"Bunları omzunun üzerine koy..." Saçımı tekrar arkama itiyor. "Sonra bu kayışı bileğine tak."

"Kayıştan daha sağlam bir şeye ihtiyacım var." Adam kenara doğru yürüyüp platformdan atlarken ben hala konuşuyorum. "Bekle! 7,5 cm topuklu ayakkabılar giyiyorum!"

Ekstra güçlü mor içecekten iki bardak içtiğimi söylememe gerek bile yok.

Adam, hareket etmeye hazırlanan organizatörlerin kalabalığına karışırken arkasına bakmıyor.

Gigi yaklaşıyor. "Dengesiz hissedersen kolumu tut."

"Ve bu çiçekleri her yere mi atacağız? Çok ağırlar!" *Mor renkli içecek* ve son bakıcı evcil hayvanımızın köpek kusmuğunun hala aklımda olan korkunç hatırası nedeniyle, burada oturup kollarımı kavuşturmak istiyorum. "Bu bakıcı köpek kim ki?"

"Oh, o çok tatlı bir şey!" Gigi hayranlıkla gülümsüyor. "O, Princess Petunia adında küçük bir çay fincanı pudel. Onu seveceksin. Neredeyse senin evcil hayvanın olmak için yaratılmış!"

"Evcil hayvan istemiyorum. Şu anda nerede?"

" 'da, evde." Gigi'nin gözleri kısılır. " , iyi misin? Sallanıyorsun ve henüz hareket etmeye başlamadık bile."

O haklı. Kahvaltı yapmadım ve sanki şimdiden midem bulanıyor gibi hissediyorum.

Başım belada.

"Hey, bayanlar!" Maverick, floatonun yanında durduğu yerden bize el sallıyor. "Yeni takım arkadaşım ile tanışmanızı istiyorum. Kendi evini bulana kadar birkaç gün bizim evde kalacak."

"Maverick!" Gigi'nin sesi yüksek ve kızgın. "Bunu önceden konuşmadık!"

"Sen mi konuşuyorsun?" Hala sürpriz olarak gelen köpek yüzünden kızgınım. "Bu yeni köpek de önceki gibi yatağıma kusarsa..."

"Onu seveceksin," diye Gigi sözümü kesiyor.

Kuzenimiz, kahverengi tüylü saçlı iri bir adama eliyle işaret eder, sonra Mav'a dostça sarılmak için aceleyle yaklaşan adama kırmızı bir Solo bardak uzatır.

"İşte benim adamım!" Maverick hala bağırıyor ve sırtı dönük olan adamı işaret ediyor.

Bayan yine megafona sarıldı ve hepimize on saniyelik uyarıda bulunuyor.

Bu heyecanı atlatmak için elimden geleni yapıyorum, omuzlarımı geriye doğru çekip duruşumu düzeltiyorum. Float keskin bir şekilde

ve ben topuklarımın üzerinde sallanarak kayışları sertçe çekiştiriyorum.

"Vay..." Düşük bir çığlık atıyorum ve Gina elimi tutuyor. "İyi misin?"

"Hey, Prenses, Maid Marian, buradayım!" Mav bağıırıyor ve şimdi kolunu yeni takım arkadaşının omuzlarına dolamış. "Size dinamit gibi Gavin Knight'ı, durdurulamaz Gav ve Mav hokey ikilisini takdim ediyorum!"

Uzun boylu adam kare çenesini kaldırıyor ve buz mavisi gözleri benimkilere bakıyor. Gözlerimiz buluştuğunda, kan dolaşımında soğuk su dalgası yükseliyor ve hemen ardından ateş geliyor.

Orada duruyor, 1,88 metre boyunda, geniş omuzlu, yuvarlak pazılı, çenesinin ortasında gamze olan kare çeneli. Düz beyaz dişlerin üzerinde dolgun dudaklar ve midem düğümleniyor.

Zihnim Kuzey Carolina'daki Chapel Hill'deki üniversite günlerime geri dönüyor ve oda arkadaşım Karen, sevdiği adam, güvendiği adam, üniversitedeki ilk erkek arkadaşı, Tri-Delta kız öğrenci yurdundaki tüm kızlarla yatarken, kanepede gözyaşlarına boğuluyor.

Ne zaman Gavin olmaya başladığını bilmiyorum, ama *Lane Knight* tanıdığım en kötü şöhretli playboy. Tanrı gibi bir vücudu ve kötü adam gibi bir kalbi var.

"Hayır!" Sesim keskin çıkıyor ve kayışı bırakıp kuzenimin yönüne doğru bir adım atıyorum. "O olmasın!"

Sanırım mor içki, elbise, taç ve 7,5 cm topuklu ayakkabılarımla, geçit töreninin ortasında bir şeyler yapacağımı düşünmeme neden oluyor.

Geçit arabası hareket etmeye başlar ve ben beyaz ve siyah gülleri havaya fırlatırken sözlerim çığlığa dönüşür.

Spanky, sanki beni kurtaracakmış gibi Gina'yı da yanında sürükleyerek öne atılır, ama çok geç. Havada uçarken beni hiçbir şey durduramaz.

Üniversitedeki oda arkadaşıma bir daha asla konuşmayacağıma yemin ettiğim, dünyanın en büyük pisliğinin kaya gibi sert göğsü dışında hiçbir şey.

konusmayacağıma yemin ettiğim, dünyanın en büyük pisliğinin kaya gibi sert göğsü dışında hiçbir şey yoktu.

"Merhaba, Hayden." Çenesini indirip, bir oyuncu gibi bana sırtıyor. "Uğradığın için teşekkürler.

"Merhaba Hayden." Çenesini eğip, tam bir çapkın gibi bana sırtıyor. "Uğradığın için teşekkürler. Duyduğuma göre oda arkadaşısı olacağız."

"Beni indir." Onun güçlü kollarından kurtulmaya çalışıyorum.

Beni bırakmıyor. Bunun yerine, gözlerini kısıyor. "Sanırım bu, hayatını kurtardığım için teşekkür etmenin komik bir yolu."

"Sen benim hayatımı kurtarmadın. Sadece düşüşümü yavaşlattın." Onun göğsünü ittim ve o da geri çekildi. "Her şeyi mahvettiğin gibi."

Son cümleyi fısıldayarak söyledim, ama çenesinin gerilmesinden beni duyduğunu anlayabiliyordum.

Gitmeye ve tekrar geçit arabasına binmeye hazırlandığımda, topuğum elbisenin eteğine takıldı ve yüksek bir yırtılma sesiyle eteğimin altı, LA Champions resmi Welcome Back Parade'deki görünüşümle birlikte ortadan kayboldu.

PINCH'i (link) alın ve bu küçük kasabanın, kardeşin en iyi arkadaşının, futbol romantizmine bugün aşık olun!

Basılı, Kindle Unlimited ve Duet Audio (link) formatlarında mevcuttur.

TIA LOUISE'İN KİTAPLARI

KINDLE UNLIMITED'DA ROMANTİZM

YENİ BRADFORD'LAR

PINCH, 2025*

CAGE, Ocak 2026'da

çıkacak* FLOW, 2026'da

çıkacak* ZONE, 2026'da

çıkacak* CLAIM, 2026'da

çıkacak* (*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

BRADFORD ERKEKLERİ

The Way We Touch, 2024*

The Way We Play, 2024* The

Way We Score, 2025*

Çarpışma Şeklimiz, 2025*

Kazanma Şeklimiz, 2025*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

THE BE STILL SERİSİ

A Little Taste, 2023*

A Little Twist, 2023*

A Little Luck, 2023*

Biraz Yaramaz, 2024*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

HAMILTOWN HEAT SERİSİ

Korkusuz, 2022*

Filthy, 2022*

Sadece Senin Gözlerin İçin,

2022 Yasak, 2023* (*Sesli
kitap olarak mevcuttur.)

ŞANSINI DENEME SERİSİ

Bu Kadar Doğru*

Kaderin Bir Oyunu*

Sorun* (*Sesli kitap
olarak mevcuttur.)

AŞK İÇİN SAVAŞ SERİSİ

Beni Bekle*

Patronum*

Burada Benimle*

Pervasız Öpücük*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

AŞKA İNAN SERİSİ

Seni Benim Yap

Beni Senin Yap*

Kal*

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

GÜNEYİN SICAKLIĞI SERİSİ

Dokunduğumuzda

Öpüştüğümüzde

SARILACAK KİŞİ SERİSİ

One to Hold (#1 - Derek & Melissa)*

One to Keep (#2 - Patrick & Elaine)*

Koruyacak Kişi (#3 - Derek & Melissa)*

Sevilecek Kişi (#4 - Kenny & Slayde)

Terk Edilecek Kişi (#5 - Stuart & Mariska)

Kurtarılacak Kişi (#6 - Derek & Melissa)*

Takip Edilecek Kişi (#7 - Marcus &

Amy)* Alınacak Kişi (#8 - Stuart &

Mariska)

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

THE DIRTY PLAYERS SERİSİ

PRENS (#1)*

OYUNCU

(#2)* SATICI

(#3)

HIRSIZ (#4)

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

PARLAK IŞIKLAR SERİSİ

Işıkların Altında (#1)

Yıldızların Altında (#2)

Hit Girl (#3)

İŞBİRLİKLERİ

Son Adam*

Doğru Erkek

Karışık

Beni Kurtar

(*Sesli kitap olarak mevcuttur.)

PARANORMAL ROMANLAR

Bir Ölümsüz (vampirler)

Bir Doyumsuz (şekil değiştirenler)

TEŞEKKÜRLER

Bu kitabın yazılmasında pek çok kişi rol aldı ve planlama ve yazım sürecine arkadaşlarımı da dahil etmekten büyük keyif aldım...

Her zaman, her zaman, cesaretlendirmeden beyin fırtınasına, ilk taslağı okumaya ve her şeyden şüphe duyduğumda bana destek olmaya kadar yaptığı her şey için kocama "Bay TL"ye çok teşekkür ederim... *Seni seviyorum!*

Harika asistanım Kat en iyisidir. Evet, o benim kızım, ama bana kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok yardımcı oluyor. *Teşekkürler Kat!*

ekibi

sanatı destekleyen illüstratör Laura Moore (@LCMdesignss) ve Kari March (kapak tasarımı); Wander Aguiar (model fotoğrafçısı) ve Lori Jackson (kapak tasarımı). Her zaman vizyonumu hayata geçiriyorsunuz, *hepinizi seviyorum!*

Jen DeJong benim destekçim, Leticia Teixeira zorlandığımda rehberim, Patti Rapozo spor uzmanım ve Jaime Ryter her şey bittiğinde keskin gözlü editörüm. *Benim A Takımım!*

İnanılmaz beta okuyucularım Maria Black, Corinne Akers, Amy Reiersen, Courtney Anderson, Jennifer Christy, Heather Heaton ve Michelle Mastandrea'ya çok teşekkür ederim. *Hepinizi SEVİYORUM!*

Harika arkadaşlarım Heather S. (psişik kız kardeşim), Ryan G. (fotoğrafçı), Meredith C. (LA lokasyon keşifçisi), Kim B. (hokey arkadaşım), Melissa O. ve Allyson J. (komik köpek numaraları). *Benim rock yıldızlarım!*

Sevgili Starfish'ime, Mermaids'ime ve Veeps'ime beni ayakta tuttuğu, organize ettiği ve

ve artık arkadaşım olarak gördüğüm tüm inanılmaz influencer'lara ve kitap severlere teşekkür ederim.

Son olarak, her yerdeki okuyucularıma ***teşekkür ederim***. Okuduğunuz, paylaştığınız, yorumladığınız, sanat yaptığınız ve yaptığım işi yapmama izin verdiğiniz için ***teşekkür ederim***.

Sevgilerimle,

♥ Tia

YAZAR HAKKINDA

Tia Louise, *USA Today* ve Amazon'da en çok satan yazarlar listesinde 4. sırada yer alan, küçük kasabalarda, tek ebeveynli ailelerde, spor ve askeri romantizm temalı, sahilde veya sahil yakınlarında geçen romanların yazarıdır.

Readers' Choice ödüllerinden *USA Today* "Happily Ever After" ödüllerine, En Sevilen Erotik Yazar ve "Lady Boner Award" (*lol!*) ödüllerine kadar, onu en mutlu eden şey, diğer Mermaids (*hayranları*) ile iletişim kurmak ve akıllı, cesur ve *çok seksi* aşk romanları yazmaktır.

Eski bir gazeteci ve şu anki plaj tutkunu olan Louise, Gulf Coast'ta

Buradan haber bültenine kaydolun ve yeni çıkan kitapları veya indirimleri kaçırmayın — ayrıca ücretsiz bir öykü koleksiyonu kazanın!

Tüm kitapların **imzalı kopyaları** çevrimiçi olarak şu adreste bulunabilir: <https://geni.us/SignedPBs>

Tia ile bağlantı kurun:

[Web sitesi](#)

[Instagram](#) (@AuthorTLouise)

[TikTok](#) (@TheTiaLouise)

[Pinterest](#)

[Bookbub Yazar Sayfası](#)

[Amazon Yazar Sayfası](#)

[Goodreads](#)

[Snapchat](#)

**** Facebook'ta mısınız? ****

Denizkızı olun! "[Tia'nın Kitapları](#), [Bebekleri](#) ve [Denizkızları](#)"nda Tia'nın Okuyucu Grubuna katılın
([link](#))!

www.AuthorTiaLouise.com

allnightreads@gmail.com

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM